

ACADEMY COLLECTION
OF
SWEDENBORG DOCUMENTS

Volume III = 370-467.20
1724(July)- 1727(April)

**SWEDENBORG TO KING - THIRD PETITION FOR APPOINTMENT TO ORDINARY
ASSESSORSHIP**

1724 July 7, Stockholm   Phot. in Ph.File 141 = 2 pp.

L.II: 192

See NCL 1896: p.153;

Doc.1:p.431

In Stockholm, in the State Archives: Biografica, Swedenborg.

Transcript in CTO MSS. 8, and as follows:

“Julius 1724   Praesent: d. 9. Julij 1724

25.   föredr: i Cabinettet d: 15. Julii 1724 och bifallit.

Stormechtigste Aller Nådigste

Konung:

Hos Eders Kungl: Maystet anholler jag i diupesta underdånighet, det techtes Eders Kungl: Maystet wid den uti Eders Kungl: Mayestetz BergszCollegio medels Archiatern H-r Bromells befodran, blifne öpning, till ordinari [*]

[ph.p.2] Assessors beställningen, hafwa mig i nådig ihogkommelse, hwartil

hos Eders Kungl: Maystet Collegium lærer i underdånighet mig hafwa föreslagit. Nu på 8-de Åhret har jag wel som extraordinarius och utan löhn uppå HögstSal: Konung Carl den XII-s nådigst mig gifne fullmacht uti berörde Collegio tient, och jemwel twenne gångor på egen bekostnad giordt till de utlenska Berg Werck resor, och lagt hela min tid derpå an, at wid en slik beställning kunna wara Eders Kungl: Maystet til underdånig tjenst: Men doch är Eders Kungl: Majestetz Nåd det endaste hwarpå jag wid slikt tilfelle bygger. Jag förblilwer i diupesta underdånighet

Eders Kungl: Maytz

Underdånigste troplichtigste undersåte

Stockholm d. 7 Julj:

1724

EM: SWEDENBORG:

[*End of page. At the bottom “annot:”]

Translation in LM. p.337 and as follows:

Most Mighty, ever gracious King:

To your Royal Majesty I proffer, in deepest humility, the request that on this occasion when, by the promotion to an ordinary assessorship of Archiater Herr Bromell, there is an opening in your Royal Majesty's Bergscollegium, it please your Royal Majesty to have me in gracious remembrance; for which office your Royal Majesty's Collegium has in humility nominated me. For eight years now I have served in the said Collegium as Extraordinary Assessor and without pay, on the basis of the highly blessed King Charles XII's warrant graciously given to me; and also, at my own cost, have twice made journeys to foreign mining districts and devoted my whole time thereto, in order to be able to be of humble service to your Royal Majesty in such a position. But yet, on this occasion, your Royal Majesty's grace is the only thing on which I will build. I remain in deepest humility, Your Royal Majesty's most humble and dutiful subject,
Em:SWEDENBORG

TO BARON [RIBBING], LANDZHÖFDING OF VERMLAND

1724 July 7, Stockholm   Phot. in Ph.File 142 = 2 pp.

In Stockholm: In the possession of Madame Hwas.

[A business letter. Konrad Ribbing was Landzhöfdingen of Närke and Vermland. See Sveriges Ridderskaps och Adels Rikedagsprot. 1723 (II.i): p,186 seq. (Note by AA).]

Transcript:

ank: d: 9 Julii 1724.

Högwelborne Herr Baron och

LandzHöfdinge:

Högwelborne H-r Baron och LandzHöfdingens hög gunstiga skrifwelse och Notification af d.3 Juni sidstledne om terminen och rummet till den af Hans Kongl. Mayt. i nåden förordnade Commissionen an-

[ph.p.2] gående Dylta Swafwelbrukz Privilegier och de af Brukz

Patronerne och allmogen deremot under sist förflutne Riksdag giorda beswär, har jag inhendigat, hwilcket jag mig till ödmiuk effterrettelse ställa skall: förblifwande i öfrigit med all wördnad

Högwelborne H-r Baron och

LandzHöfdingens

Stockholm d 7 Juli,
1724.

ödmiuke tienare
EM: SWEDENBORG

Translation in LM: p.339

MINUTES OF THE COLLEGE OF MINES

1724, July & September L. III: 365 + 371 - folio

In Stockholm, Riksarkivet: Bergscollegium Arkivet,
Protokoll. 1724.

July 1	Em. Swedenborg	
3	“ “	
4	“ “	
6	“ “	[see above – <u>369</u>]
7	“ “	
8	“ “	
9	“ “	
11	“ “	
13	“ “	
14	“ “	
15	“ “	
16	“ “	
19	“ “	

September 8 H-rr Assessorerne Lewel, Bergenstierna och
Swedenborg borta på Commissioner.

10 do.
14 absent
15 absent
16 De öfrige H. Collegii ledamöter woro borta
på Commissioner i orterne.
17 absent for rest of the month.

SWEDENBORG'S WARRANT, IN HIS OWN HAND, FOR ORDINARY ASSESSORSHIP IN THE COLLEGE OF MINES

1724 July 15, Stockholm

Phot. in Ph.File 143 = 2 pp.

(+ 2 pp. blank)

See L. II: 193; Doc. 1: p.434; NCL

1896: p.153.

In Stockholm, in the State Archives. Bergskollegii Arkiv.

Kongl: May: Bref och Rescripter för Åren 1722, 1723

och 1724: p.585. Draft of same in Inrikes Civ. Exped.

Reg.1724: pp.794-95 "fol. 729".

Transcript in CTO MSS. 11, and as follows:

Originalt praes. och upl-t d. 6. Nov; 1724.

Copie

Wi Friedrich med Gudz Nåde, Sweriges, Göthes och Wendes Konung, p.p. Giöre witterligit, at såsom medelst Lars Benzellstiernas transporterande till ordinarie assessors löhnen, hwilcken Archiatern Magnus Bromoll tillförene wid vårt Bergz Collegium innehafft, en ordinarie assessors bestelling dersammastädes är ledig med den derwid bestådde 800 Dr. S-mtz Bergmästarelöhnen: Och till dess besättiande hos Oss i nådig åtancka kommer vår Trotienare och extraordinarie Assessor, Oss älskelig, Edel och Wälbördig Emanuel Swedenborg, i anseende till dess förwärfwade kunskap i de styckor, som samma beställning tillhöra, samt erwjste skickelighet och wälförhollandet: Altså wele wi härmed och i krafft af denne vår öpne fullmacht nådeligen hafwa förordnat honom Emanuel Swedenborg at wara ordinarie assessor uti vårt

[ph.p.2] Bergz Collegio i berörde Lars Benzelstiernas stelle: hwarwid

han ofwannemde åtta hundrade dal-r S-mt. hafwer at åtniuta. Det alle som wederbör hafwe sig hörsamligen at effterretta. Till

ytermehra wisso hafwe wi detta med egen hand underskrifwit, och
med vårt Kungl: Sigill bekräfta låtit. Stockholm d 15 Julj:1724.

FRIEDRICH

(S.S.)

S. Barck

fullmacht för Em: Swedenborg at wara ordinarie assessor i Bergz Collegio med 800 D-r s-mtz
löhn.

– Translation:

The Original presented and read November 6, 1724

Copy

We, Friedrich, by the Grace of God, King of Sweden, Gothia, Wendia, etc., make known that, whereas through the transportation of Lars Benzelstierna to the salary of an ordinary assessor, which Archiater Magnus Bromell formerly enjoyed in our College of Mines, a post of ordinary assessorship is now vacant there, together with the appertinent salary of a Master of Mines, namely, 800 dalers in silver; and whereas, for its dispensation we have been graciously reminded of our faithful Servant and Extraordinary Assessor, our beloved, noble and well born Emanuel Swedenborg, therefore, in consideration of his acquired knowledge in those subjects which pertain to said position, and in view of his evinced skill and good conduct: Therefore, we do hereby and by power of this our open Warrant graciously appoint him, Emanuel Swedenborg, to the position of Ordinary Assessor in our College of Mines, in the place of said Lars Benzelstierna; whereby he may come into the enjoyment of above-mentioned salary of 800 dalers in silver. Which all concerned will humbly take notice of. For furthermore assurance, we have signed this with our own hand, and let it be confirmed by our Royal Seal. Stockholm, July 15, 1724.

FRIEDRICH

S. Barck

Warrant for Em. Swedenborg to be Ordinary Assessor in the
College of Mines, with a salary of 800 dalers in
silver.

TESTIFICATION TO THE CORRECTNESS OF A TRANSLATION OF A MEMORIAL
BY DR. NOEL, SIGNED EM. SWEDENBORG AND C. POLHEM

1724 July 16, Stockholm = 4 pp. Phot. of 1st & last pp. only in

Ph. File 144 = 2 pp.

(last in dup.)

L. II: 194

In Stockholm, Royal Library, in a folder marked:

Swedenborg,

Autograf – Samling.

Transcript as follows:

Stormächtigste aldernådigste

Konung.

Emedan dett Memorial, som iag her gifwit till Ständerna, är till Eders Maj-t tillbaka sändt, ser iag mig twungen, at Beswära Eders Maj-t, och i ödmiukhet Bönfalla, dett Eders Maj-t täcktes låta betala mig, hwad iag af min Lön bör hafwa ifrån den tyden att Hennes Maj-t [phot.p.1 ends here] Drottningen har mig befalt i Swerigen qwarblifwa och tiäna wid flåttan såsom Fältskiär: Jag har hafft den lyckan att wysa min nyt genom mine tjänster och giorde flyt, effter dett Bewis som iag derå förskaffa kan: Ständerna som då woro tilsammans, låfwade mig 700 rix D-r åhrl., som sedan skulle blifwa mig riktigt betalt; Och som iag i Swerje ey har mehr Subsistance, dertilmed är mitt accord underskrifwit af Eders Maytz Ministrer, och af Eders Maj-tz samtyckt och approberat, at ingen ting skulle Blifwa mig i Swerje förhullit, och at min resa skulle blifwa betält för att wända om igiän till frankryke, så förmodar iag, at Eders Maj-t lär wilfara min ödmiuka Begiäran.

[ph.=p.4] Denna ofwersättning af Doctor Noels underdåniga Skrifwelse

ähr fülleligen wähl och riktig det betygas af Stockholm den 16

Juli 1724.

Em: SWEDENBORG C. POLHEM

[Note by AA: Only the signature is by Emanuel Swedenborg.]

373.01

SWEDENBORG TO HEDENDAHL - ON PAYMENT OF A BILL

1724 Aug. 2

L.III: 378¹

In Stockholm, Rådhusarkiv. Löshandling

Printed in Nya Kyrka Tidning. 1917: p.104

The following transcript was made from copy in Rådhusarkiv:

M: H H-r Hedendahl

För skyndsamheeten skull kom jag intet denna gången att resa ifrån Säter till Hedemora, och således intet fick afläggia i orten min skuld hoos m: H-r Hedendahl, är derföre min tjänstl. begiäran, det behagar H-r Hedendahl senda mig räckningen tillhanda på Stockholm, då jag straxt will giöra anstalt om betalningen, det jag förr skulle giordt, derest m. H. H-re har behagadt effter låfwen den samma mig tillsenda: till Stockholm amlender jag will Gud om 14 dagar, men blifwer der inset längre än till d-n 1 Septemb-r: då jag ärnar mig på en Commission till Örebro: 147 Skp-d 25½ lispund jern betalar jag forlön och provision före, men det som öfwer är och sändt ifrån H-r Ternsteen kommer dess Sohn att ährläggia betalningen för, emedan som hans K-e Fader på sin Sohns wägnar har sändt dem, som woro resten af de 200 Skp-d som jag honom betalt för 2-ne år sedan.

War så gunstig och lät mig wetta huru mycket in alles så i förra året som i år ankommit till m: H-re Hedendahl ifrån den Unga Ternsteen, det är huru mycket år 1723, samt i år ifrån den gamla Ternsteen, det är alt det som öfwerskiuter 147 Skp-d 25½ lispund; tij den yugre Ternsteen skulle sända mig 200 Skp-d netto, om der på ännu något felar, el-r om der öfwer skiuter, wet jag inset, innan jag får af m: H-r oplijsning der uti, ken jag intet sluta någon wiss räckning med den gamla Ternsteen, jag wäntar det entel-n. på Stockholm, giörande mig H-r Hedendahl derigenom en god tjänst: Jag förblifwer i öfrigit med alt nöje.

m: H-r Hedendahls

Axmar d-n 2 aug. tjänstskyldigste tjänare 1724

EM: SWEDENBORG

Translation in LM. p.339

$$373.11 = \underline{\underline{422}}$$

MINUTES OF THE SOCIETY OF SCIENCES, SWEDENBORG PRESENT

1724 Aug. 14, Upsala

In Upsala, in the Archives of the Society of Sciences.

Transcript in List III: 374; Bok.G.Prot., p.108

Translation by C.L.O., as follows:

“In the year 1724, August 14th, Doctor Benzelius, Assessor Swedenborg, Dr. Martin, and Mr. Burman were present.

“1. Assessor Swedenborg came by chance to be present in his journey through. . .

“5. Assessor Swedenborg promised to compose something in answer to the observation [criticism?] which has been made of his Observationem Hydrostaticum, in the Neuer Zeitungen, nr.24 [should be n.25=AA] of the present year, forming a state of controversy (statum controversiae) and submitted to the judgment of Prof. Wolf.”

SWEDENBORG TO GOVERNOR CONRAD RIBBING

1724 Aug. 18, Stockholm   Phot. in Ph. File 145= 3 pp (or 2 sheets)

L. II: 195

In Stockholm, Royal Library: Swedenborg, Bref till

Ribbing.

Transcript:

ank: d: 20 aug: 1724. [in another hand]

d: 26 dito beswaret.

Hög Welborne H-r Baron och

Landz Höfdinge:

Då jag för några dagar ankom hit i Staden, berettade mig Secreteraren Colling, det han sendt mig ett bref tillhanda på Gefle innelycht uti ett till Berg mestaren Bellander, hwilcket han förmente wara ifrån Högwelborne H-r Baron och Landz Höfdingen; och som jag samma bref ännu intet und-

[ph.p.2] fådt, och twiflas om det hit ifrån Gefle återsendes innom 14 dagar, emedan Bergmestaren, til hwilcken det addresserades, är på en Commission i Helsingland: fodrar derföre min skyldighet, det Hög welborne H-r Landz Höfdingen tilkenna gifwa, ödmiukast bediande det techtes Högwelborne H-r Landz Höfdingen renovera sina ordres, derest mig har blifwit i berörde bref något anbefalt, innan jag här ifrån i följe af Högwelb. H-r Landz Höfdingens förr Hög gunstigt mig meddehlte notification om tiden och rummet, mig på resan begifwer. Derest Hög welborne H-r Landz Höfdingen ännu intet har antagit någon wiss protocollist wid Commissionen, så understår jag mig

[ph.p.3] at föreslå en Auscultant benämnd Andreas Tunberg, som uti Kungl-e Bergz Collegio fördt understundom protocollet, och derigenom så wel öfwat sig, som wist prof af skickelighet: nu för tiden oppeholler han sig wid Phillipstad, och kunna ordlera honom igenom Bergmestaren Ekman tilstellas, derest Hög welborne H-r Landz Höfdingen behagar at anbefalla honom den sysslan. Jag förblifwer i alt öfrigit med diup respect.

Hög welborne H-r Baron och Landz Höfdingens

Stockholm d 18 Aug.

1724

ödmiuke tienare

EM: SWEDENBORG

Translation: Doc. 1: p.433

LM. p.342

SWEDENBORG TO BENZELIUS

1724 Aug. 20

Phot. in Ph.File 146 = 3 pp.

L. II: 197

In Linköping, Diocesan Library. Benzelius
Collection, vol. XL: 153.

Text in Opera Quaedam, vol. I: p.315

Translation: Doc. 1: p.339

LM. p.343

377 = 375

[Mistaken date in NCL 1895: p.187 (L.II:196)]

STATEMENT ABOUT HIS TRAVELS BY JESPER SWEDBERG JUNIOR

1724 [in the Fall]   See Doc. 1: p.339
 [After his return from Pennsylvania]

In Göteborg, in the possession of Fru Majorska
 Swedenborg.

The following transcript is made from a copy by Fru Majorska Swedenborg, which she sent to Dr. Acton in 1932. See Swedenborgiana Letter File s.v., S Misc. for original transcript by Fru Swedenborg and also Dr. Acton's query, dated May 31, 1932, as to correct date of Jesper's birth, i.e., Aug. 26 söndag - to agree with Bishop Jesper Swedenberg's Autobiography.

I Herrans Jesu Namn.

När Gud den Högste behagar hädankalla mig från thetta Jordiska, och försätter min Själ i den Eviga, Himmelska Glädjen, så är min Villja att det skall förrättas med Kroppen, att den på anständigt sätt kommer till sitt Hvilorum, men aldrahålst wille jag blifva begrafven i Skalket. Likpredikan förrättas af Prosten öfver Floby församling och gifves honom derföre 20 Dl-r S-mt. Liktexten är min willje att wersen då förklarar som finnes hos Evangelisten Johannes 29 Capitf-t 28 wersen.

Min Herre och min Gud.

När jag bärs i Kyrkan sjunges psalmen 410. I Himmelen, I Himmelen där Gud Sjelfver bor, till Predikstolen sjunges n-º 406 wers 12 et 13. Af Prädikstolen stunges N-º 393. Sedan jag är jordfäster sjunges Bönen för Altaret och sedan stunges Wäldsignelsen. När Waldsignelsen är förrättad sjunges N-º 394 Wers 6-te till ändan.

När församlingen går uhr Kyrkan och prosession sjunges N-º 397.

Personalier

Upsätter någon beskedlig Prästman. Jag är hit i Werlden född i Upsahla stad den 28 Aug. 1694.

Fölgde med min Salige Herr Fader från Upsala till Brunsbo år 1703.

År 1710 följde jag med Salig i Herranom/: efter min Salige Herr Faders Befallning:/ Högwälborne Herr Grefvan och Fältmarschalken Carl Gustaf Dücker till Stralsund i Pommern, blef straxt derpå Wolunteure under tyska Regementet i Stralsund, sedan 3 månader Sergeant under samma Regemente, sedan Fendrick under Smålanska Regementet.

År 1713 tog jag afsked och becomm Lieutenants Caractaire. Derpå var jag hemma hos mina Föräldrar 3 Månader reste derpå efter min Salige Faders villja till London i England, war jag så sedan i ett helt år att lära rätt det Engelska Språket och besåg åtskilligt i England som var märkvärdigt. Reste sedan efter min Salige Herr Faders Befallning till America Pensylwanien i Westindien År 1714 och war jag der i 9 års tid på 6 veckor när. Den Tiden jag var i America reste jag till de så kallade Wäster Öarne och i synnerhet till den store Ön jamaijka hvarest jag var ½ År samt besåg der många rara och märkvärdiga saker, som icke finnas eller kunna fås i Europa. Gud ware ewinnerligen Ähra. Jag har intet under de hela 10 Åren jag war borta varit sjuk, utan altid af Gud begåfwäd med god hälsa och stark Kropp Gudi Lof. [JESPER SWEDENBORG]

[Note by Dr. Acton: Apparently written in Brunsbo in the Autumn of 1724, after Jesper Swedenborg's return to Sweden in the preceding August.]

BENZELIUS TO SWEDENBORG

1724 Aug. 25, Upsala

In Stockholm, Academy of Sciences: Bergius Bref Samling,
vol. XVI: p.289.

MS. transcript in ANC = Tafel MSS. 329

Text in Opera Quaedam, vol. 1: p.316

Translation: Doc. 1: p.341

LM. p.344

EMANUEL SWEDENBORG TO BARON [RIBBING]

1724 Aug. 28, Stockholm   Phot. in Ph.File 147 = 2 pp

In Sweden, Djursholm - in the possession of a Dr.
Daniel Heilborn.

Transcript follows:

ankom. d: 30. Aug. 1724

Högwelborne Herr Baron och Landzhöfdinge:

Emedan som Vice-Notarien H-r Eric Esberg nu för tiden förer protocollet wid den Commissionen, som utaf H-rr Assess: Lejel och Bergenstierna förrättes, och hen fördenskull intet kan blifwa

[ph.p.2] ledig förran wid slutet af Septembris månad; altså har jag i följe af H-r Bohms och H-r Holmers skrifelse af den 26 hujus, anmodat Auscultenten Andreas Tunberg igenom bref på Phillipstad at infinna sig til den af Högwelborne H-r Landzhöfdingen utsatte terminen uti Örebro; derest brefwet honom treffar, så twiflar jag intet; at han icke instellar sig och ombeflitar sig wid den sysslan at wara Högwelborne H-r Landzhöfding til nöie; jag förblifwer med diup respect.

Högwelborne H-r Baron och Landzhöfdings
allrahörsamste tiener

Stockholm d 28 Augs   EM. SWEDENBORG
1724.

Translation: LM. p.345

378.11

SWEDENBORG'S INSTRUCTION TO INSPECTOR LINDBOHM AT AXMAR

1724 Sept, 12, Örebro   Phot. in Ph.File 148(see 166) = 1 p.fol

In Stockholm, in the State Archives: Svea hofrätts arkiv,
Civ. Mål. besvär och Ansökn. C no.3. Appendix to
document.
(= a copy of Swedenborg's original.)

See below, 424.11 (= ph.file 173)

Transcript as follows:

Copier

lit. A.

H: Inspector:

Nu emedan Michels Mässan snart tillstundar, och det som mit är wyd Bruuket, kommer att Separeras ifrån det som hörer Fruu Professorskan till, samt Bonde skullder och annat emottagas; ty befullmäktigar iag der till Inspectoren H: Lindbohm som det alt emottager, och derest någon twistigheet skulle yppas, mig det berättar. Örebro d: 12 Sep: 1724:

EMANUEL SWEDENBORG

att detta är lyka lydande med originalet attesterar:

PETTER SCHÖNSTRÖM

Translation: LM. p.345

378.1101

JESPER SWEDBERG TO ROSENADLER

1724 Oct. 23

2 pp.

In Stockholm, in the Library of the Royal Academy
of Sciences: Bergius Collection, vol. IV: p.45-6.

Transcript in ANC - Tafel MSS 117-19

Translation in Doc. 1: p.188

**EXTRACT FROM A LETTER FROM LINDBOEHM TO SWEDENBORG, PROTESTING
AGAINST WAHLSTRÖM'S ACTIONS**

1724, Nov. 1, Axmar Works

Phot. in Ph .File 149

= 1 page

In Stockholm, in the College of Mines, State Archives:

Bergskollegii Arkiv, "1725 Åhrs Bref och Suppliquer Första Dehl," p.330. In Swedenborg's hand, and adjoined as an Appendix to document.

Transcript in ANC - Tafel MSS 227 - and as follows:

Transumpt af Bokh. Lindbohms bref dat: d. 1 Nov:
1724. ifrån Axmars bruk.

Elliest moste jag nu beretta, det fru Professorskan så för Welborne H-r Majorn Schönström i Stockholm, som igenom sin betiente Wahlström har tillsagt mig, ingalunda wilja blåsa wid masugnen wid Axmar tilhopa med Welb: H-r Assessorn, fastän jag alla dagar har så goda Materialer som hon, och allaredan min malm rosta färdig, fördenskull och som sådant sträfwar twärt emot Bergz ordningen och alla wahnligheter, at hon derigenom skulle komma at stänga oss utur masugnen på 1/5 dehl enär wi hafwe så goda materialer som han, och intet wara mächtige på 1/5 dehl at wärma utan största dehlen af kohlens förlust: ty beder jag ölmikel: welb. H-r Assessoren hög Gunstigast techtes uti Kungl: Collegio förmå, det H-r Bergmästaren må blifwa anbefalt, at assistera mig häruti, på det jag må få opblåsa mitt rede i proportion, då jag intet undandrager mig at wärma dereffter, elliest moste både kohl och andra materialer liggia ofruchtsamme och bortsmältas: detta är för mig mycket angelägit, på det jag må få tackjern till smidningen.

Translation in Morning Light 1914: p.310 (by C.L.O.)
as follows:

LM. p.346

. . . I am, moreover, obliged to relate that Mrs. Behm [*] has informed me, both through well-born Major Schönström of Stockholm and through Wahlström her employee here, that she will on no consideration permit the joint use of the furnace together with you, and this, although I have constantly had material equally as good as hers, and my ore is already prepared ready for roasted. Such a procedure is absolutely contrary to the mining regulations, and opposed to every precedent, since he would thereby deprive us of the use of the furnace to the extent of 1/5, in view of our having as good material as he, and since we are not able to heat the furnace in our own interest for the share of 1/5 without thereby losing the value of the greater part of the coal.

On this account, therefore, it is my humble request that you kindly procure the consent of the Royal College to order the Master of Mines to assist me in this matter, in order that I may be allowed to smelt my prepared ore in due proportion, since I do not refuse to contribute proportionately to the heating of the furnace. Otherwise, both coal and other

materials will have to lie and melt away to no avail: this is a matter of great importance to me, in order that I may get pig-iron for forging.

-----

*Swedenborg's maternal aunt who owned 4/5th of the Works, while Swedenborg owned 1/5th.

Minutes of the College of Mines. Swedenborg present.
Tafel, Doc.155.D. = Doc. 1:p.434

1724, November.

Bergskollegii Arkiv, Protokoll 1724.

November 2	[Monday]	Em: S:	
	3		Em.Swedenborg:
4		“	“
	5		“
(L. III:380)= 6		Em: S:	
	7		Em: Swedenborg.
(L. III:383)= 10		“	
	11	“	
	12	“	
	13		“
	14		“
	17		“
	18		“
	19		“
	20		“
	21		“
	23		“
	24		“

1st § /Angående Johan Wolgemuths rättegång/
 Herr Assessor Swedenborg. Hwad angår första
puncten,

[p.1985]beträffande inteckning, finner iag ock för min
 dehl, att det är en sak, som i sitt foro kommer
 att skärskådas;hwad widkommer den andra quaestion,
 om det praesterade iernet skall ansees som förlag,
 eller löpande räkning,så finnes wähl att Johan
Wolgemuths bror welat det i sin revers ansee, som
 et förlag, men fast än bägge broderne

379- page 2

willia detta ansee, som förlag, så finnes deremot, at de inset vigilerat wid
 Domstolen, att det som et förlag kam blifwa ansedt, så finner iag för min
 dehl, Heubleinska huset ey wara obligeradt, att betahla dessa 1000 D:r
 Smt,till Wolgemuth, utan bör hans Bror derföre wara ansvarig.

November 26 Morning Em.Swedenborg.

26 Afternoon	“
27 Morning	“
27 Afternoon	“
28	“

1724 Nov. 3, Stockholm

Phot. in Ph.File150(see 166) = 2 pp.

In Stockholm, in the State Archives: Svea hofrätts arkiv Civ. Mål. besvär och Ansökn C no.4. Appendix to document.

See below, 424.11 (= ph.file 173)

Transcript as follows:

Lit. B [of Behm Mem. = 424.11] [For Lit A, see above,

378.11]

Wäborne Fruu Professorska,
Högtärade Fruu Moster,

För twenne dagar sedan ankom iag först hyt till Stockholm ifrån Commissions förrättniungen uty Örebro, förnimmandes wyd ankombsten, det Fruu Moster nu för tyden är utj Axmar; Jag beklagar att iag intet hade den fågnaden att fått muntel: Conferera med Fruu Moster innan resan skedde, det iag lykwähl hoppades der icke Commissionen emot all förmodan så länge på stådt. I dagh Skrifwer iag Monsieur Lindbohm till, att han lämpar sig 1.º Der till, att än-garne delas i 5 delar och lättas derom. 2.º: att med dehlningen af Granö Hemmannen förblifwer effter redan giord lättkastning. 3.º att Förpantningz Böndren delas och lättas sammaledes om. /4.º:

[ph.p.2] 4.º: att han behåller den ena Bondens nedra rum

effter projectet 5.º: hwad angår dehlningen af Axmars Bruuks egne Hemman samt huusrummen, så lærer Fruu Moster wara af den gunsten och lembna det till dessiag får hafwa den ähran muntel: derom att Conferera 6.º: Fruu Moster tåktes wara så gunstig och befrämia till det bästa att Inspector Lindbohm utaf Madame Berglind uthbekommer mit För-lag, derom iag så mycket mindre will twifla, som iag wid mitt wystande der i orten nästan med 2000 D: Contante penningar på Masugns Bygg-naden af För-lag henne förstrakte: Jag hoppas att alt komma till god endskap och sluth innan Fruu Moster derifrån afreser, och skulle af H: Lindbohm något bestridas så tåktes Fruu Moster wara af den godheeten och om den Affairen intet wydare Disputera, utan antekna låta, då derom wy lära wyd Fruu Mosters ankombst komma förmodel wähl öfwerens, effter iag altid förnummit det Fru Moster intenderar alldrig annat än hwad just och billigt är. Jag förblif: med all wördnadt.

Högtärade Fruu Mosters
alldrahørsammaste
tienare

Stockholm d: 3
Nov: 1724

EMANUEL SWEDENBORG

Translation: LM. p.346

380 = 379

380.11

Minutes of the College of Mines. Swedenborg's Warrent for Ordinary Assessorship read.

1724, November 6, Stockholm

1 p.Fol.

In: Bergskollegii Arkiv: Protocoll 1724,
p.1869.

Anno 1724: den 6 Novembr.
Före Middagen Närwarande
HH.-rr Bergs Råd: J.Cederstedt. A Strömner.
Ad: Leye. J.Bergenstierna. L:B. Em:S:

/1

Upplästes den af Hans Kongl: May-t: Assessoren Wälb-ne
H-r Em: Swedenborgh nådigt gifne Fullmacht af d.
15 July 1724 : at wara ordinarie Assessor i Kongl:
Collegio, och få 800. Dr. S-mts: löhn.

sic

7 November
10

Em. Swedenborg
“

381-382

381

SWEDENBORG TO COLLEGE OF MINES regarding LAWSUIT WITH BRITA BEHM

1724 Nov. 9

Phot. in Ph.File 151 = 4 pp.

(1 p. app.)

L. II: 198 - see above, 241.11

In Stockholm, in the State Archives: Bergskollegii
Arkiv. Bref och Suppl. 1725, I: pp. 328-29.

Transcript in ANC - Tafel MSS 224-26

Translation in LM. p.347   Described in Doc. 1: p.434

382

SWEDENBORG PRESENT IN THE ROYAL COLLEGE OF MINES

1724 Nov. 9

See above – 380.11

In ditto

Described in Doc. 1: p.434:

There was read the Royal Warrant, dated July 15, 1724, by which the well born Assessor Emanuel Swedenborg was appointed an ordinary Assessor in the Royal College, with a salary of 800 dalers in silver.

See LM. p.338.

BERGSCOLLEGIUM TO KING

1724 November 11

Original for sale by Pierre Beres, Inc., 6 West 56th Street New York. Price \$67.50 [= as of January 1949]

Inför Eders Kongl Majt hafwer Ryttmästaren Johan

Christian Wallensteen i underdånighet sig beswärat öfwer en af Eders Kongl Majts och Riksens Bergs Collegio die 6 sistlen Julii fäld resolution, angående några af Landt Räntmästaren Johan Wijkman påstådde och öfwerklagade felaktigheter i processen, som den förledit år 1723 uti Wexiö Rad emellan Ryttmästaren Vallensteen och berörde Landt Räntemästare förordnade extraordinarie Bergstings Rätten skal hafwa begått, hwilka Collegium funnit af den beskaffenheten, at Collegium icke undgå kunnat, extraordinarie Bärkstings Rättens desse partes emellan die 13 September 1723 fälte utslag, besynnerligen för tvenne orsaker skul, ut uphäfwa, nemln emedan witnen i parternes frånwaro woro afhörde, och där hos Domen emot de flästes Vota afsagd; förmenandes Ryttmästaren Vallensteen at Collegium skulle fast mer billigt haft sig, at beifra Contraparten Wijkmans och des fullmäktiges sig tilwallade påföljder, samt gifwa anledning til irrighets och obeskyndelighets inrikande wid underrätterna, såsom ock lemna illfundige contraparter oppen wäg til at fortrycka och begabba alt rättwise, samt i öfrigit ingen försyn haft med anstötelige utlåtelse at mästra effter sit godtyckio Collegii resolution, hwilka swära expressioner och förfarande för en dommare, som, effter sin ämbetes ed, bäste samwete sino, samt Klar lag, söker göra sit bästa, till justitiens skippande och handhafwande, äro alt för sensible; så kan Collegium intet underlåta, at fly til Eders Kongl Majts högsta rätt ock rättwisa, och Eders Kongl Majts nådigste ompröfwande i underdånighet hemställa, om icke Vallensteen härutinnan underkastat sig det äfwentyr, som den där

Klagat öfwer Collegium de male administrata et denegata justitia och därför stält sig under det ansvar, som Kongl Förordningarna i dy mål förmå och innehålla.

För öfrigit har, effter Eders Kongl Majts nådigsta befalning Collegium öfwer detta ärendet infortrat Landt Råntemästeren Wykmans underdånige Föklaring, som härhos i underdånighet följer, hwarutinnan som något fants röra Actuarien Bratt wilken varit forordnad til Extraordinarie domare i denna sak; så har Collegium uppå hans skriftelige begären, icke Kunnat undgå gifwa honom däraf communication, följande likaledes i underdånighet här jemte berörde Actuaries underdånige Förklaring där öfwer. Och Collegium förblifwer med allerunderdånigste wordnad och lydna, etc.

[Signed by:]	GUSTAF BONDE
Strömner	Lejeld BERGENSTIERNA
Benzelstierna	EM. SWEDENBORG

Stockholm, die 11
November 1724

382.02

PREFACE by JESPER SWEDENBORG to THEN SIDSTE BASUN ÖFWER TYSKLAND

1724 Nov. 12

See Then Sidste Basun öfwer Tyskland [The Last Trumpet over Germany], Skara
1724. In ANC Lib. = S10. - Preface
by Jesper Swedenborg. Sw32

See also Doc. 1: p.662.

Swedenborg present at Joint Session of Kammar-Commercie och
Bergs Collegierne. (Colleges of Revenue ? Commerce and Mines.

1724, Nov. 16

1 p.Fol.

In: Kammar Kollegiets arkiv, Riddareholmen.

1724 Protokoll Januari-December. p.4932.

Måndagz förmiddagen

D.16 Novemb-r

Närwarande

H-r Præsidenten Strömfelt

HH-r CammarRåden

Hægerflycht

1. Nordenhielm.

3. Wattrang.

2. Rålamb.

LindCreitz.

Jfrån Kongl. BergzCollegio inkommo.

H-r Præsidenten Gref Bonde.

HH-r BergzRåden

Cederstedt, Strömner.

HH-r Assessorerne

Bergenstierna

Benzelstierna

Swedenborg.

Jfrån Kongl. Commercie Collegio

Hans Excell:-ce H-r Riks-

Rådet Gref De la Gardie

HH-r Commercie Råden

Adlerstedt.

Silvius .

Cameen

Gyllengrip.

HH-r Assessorerne

Carlheim.

V.Hökerstedt .

Werslander .

Jfrån Kongl. Stats-Contoiret.

H-r Præsidenten Feiff.

/Discussion on regulation of the prices on iron, etc. No record of Swedenborg's part in the discussions ./

382.12

JESPER SWEDBERG TO ROSENADLER

1724 Dec. 1

3 pp. L. III: 383:

In Stockholm, in the library of the Royal Academy of Sciences: Bergius Collection, vol. IV: 47-49.

Transcript in ANC - Tafel MSS 120-23

Translation: Doc. 1: p.189

MINUTES OF THE COLLEGE OF MINES

1724 December

Doc. 1:p.434 (= D.155D)

In Stockholm, Riksarkivet: Bergskollegii arkiv.
Protokoller 1724.

December	2 Morning	Em Swedenborg
	2 Afternoon	“
	3 Morning	“
	3 Afternoon	“
	4 Morning	“
	4 Afternoon	“
	5	“
	7 Morning	“
	7 Afternoon	“
	8	“
	10	“
	11	“
	12	“
	14	absent

3.

Hans Excellence Praesidenten tillika med herrar Assessorerne Leijell
 och Swedenborg kommo tillstädes.

December 15	Em. Swedenborg
16	“
17	“
18	“
21	absent
22 Morning	“
22 Afternoon	“
23	“

1.....

Wid det tillfälle man kom thertill uti undersöknings protocollet, att Johan Lindbohm, skrifware wid Axmarcks bruk påmint om des Kohl försträckning till Sunnansiö- boerne, upstef H-r Assessor Swedenborg, såsom med Interessent i Axmarcks bruk, och androg, at Lindbohm för thetta warit Schiönströmarnes betiente, men nu Herr Assessorens, och at Lindbohm, utan des Principalers ordres, sig wid undersökningen instält, uttrande sig H-r Assessoren, att hen för sin dehl är like nögd, om

der bygges hammare eller masugn, ell. om der
altsintet blifwer bygdt.

December 24 Morning

Em. Swedenborg

24 Afternoon

“

[At the end]

[Hwareftter så wäl Högwälborne Herr grefwen
och Praesidenten som de öfrige Kongl. Collegii
Herrar Ledamöter skildes åt, önskandes hwarannan
inbördes en god och fröjdefull Juhlehöglyd.]

December 29

Em. Swedenborg

30

“

31

“

$$\frac{170}{70}$$

$$781.8$$

$$\underline{62.16}$$

$$718.24 = \text{investment}$$

$$\frac{30}{215/40} = \text{rate of interest}$$

Investment

$$569.8$$

$$\underline{718.24}$$

$$1288.0$$

$$\frac{30}{386.12} =$$

[separate 4:o slip]

Min Son Assessorn Emanuel
Swedenborg warder här med befull-
mechtigad at å mina wegna bestella
wid then högtährade Commissionen
så hafwer bestyra met låhnet til
Cronan och myntetecknens betalningar
och at emottaga hwad mig kan,
effter Riksens Stenders beslut, til-
falla. Brunsbo d 5. Decemb. 1724.

JESPERUS SWEDBERG.

PETTER WAHLSTRÖM TO THE COLLEGE OF MINES

[1724 Dec. 22]

3 pp. folio

L. II: 200

In Stockholm, in the State Archives: Bergskollegii
Åhrs Bref och Suppliquer Första

Arkiv "1725
Dehl" I: pp.331-32.

Transcript in ANC in Tafel MSS. 228-29, and as follows:
 Mentioned in Doc. 1: p.434 and LM. p.350.

Insin: d. 22. Dec: 1724.

Högwällborne H-r Grefwe och President
 samt
 Wällborne Herrar BergzRåd och Assessorer.

Eders Grefl: Excellence och Höglofl. Kongl. Collegium hembär jag en underdån; ödmiuk tacksäyelse för communication af Wällborne H-r Assessorens Emanuel Swedenborgs emot mig insinuerade beswärsskrifft, hwilken d. 3. Sidstl: utj innewarande Månad är mig i händor lefwererad. Dess Klagomåhl som jag förnimmer går uth der uppå , att jag på min Fru Principalinnas wägnar, som orden lyda, förwägrar H-r Assessorens betiente att för dess andehl som är 1/5 dehl i Masugnen blåsa i hop med bemt-e Min Fru Principalinnas 4/5 dehlar. Det bewis och Allegatum som af H-r Assessoren yttermera widfogas utur dess betientes bref af d. 1. Novemb. lyder så, att Fru Professorskan, så wal för H-r Majoren Schönström i Stockholm som igenom sin betient har tillsagt mig, ingalunda willia blåsa wid Masugnen wid Axmar tillhopa med H-r Assessoren etc.

Hwar medelst mig nogsamt gifwes wid handen, hwad jag i detta måhl bör swara, nembl-n att allden stund min Fru Principalinna det samma hwar öfwer klagas sagt och beordrat både i Stockholm och här uppe i orten, och jag allenast såsom hennes betient bracht efter hennes ordres, hennes mening fram, H-r Assessoren ochså sedermera haft tillfälle i Stockholm att närmare inhämta hennes uthlåtelse öfwer samma ährende, så undrar jag huru H-r Assessoren har kunnat tahla mig till och icke henne. H-r Assessoren förer Klagomåhlet såsom principal och i sin egen sak, ehuruwäl hans betiente Lindbohm, gifwit ordsaken wid handen, altså förmodar jag att Min Fru Principalinna ochså må få förklara sig öfwer det som H-r Assessoren sielf tillstår wara af henne mig beordrat. Att jag af alt hierta önskat och med böner anhållit, det måtter jag blifwa förskont ifrån att hafwa någon ting commun med H-r Assessorens betiente här wid Bruket, det nekar jag intet till; jag styrkes dageligen i samma tanka; Men som ordsakerne äro Min Fru Principalinna intet mindre, än mig, b bekante, och hon derutinnan har att mig befalla, så lämnar jag ochså henne att beswara H.-r Assessorens Klagomåhl. Förblifwer med all wördnat och framhärdel.

Eders Grefl. Excellences
 och Höglofl. Kongl. Bergz Colleglii

Underdån: ödmiuke

tjänare

PETTER WAHLSTRÖM

Translation:

“Read, Dec. 22, 1724”

Well born Count and President
and

Well born Councillors of Mines and Assessors:

I proffer humble thanks to your Excellency and to the most laudable Royal College for having communicated to me well-born Assessor Emanuel Swedenborg's letter of complaint against me, which was delivered to me on the 3rd of this month. This complaint, as I perceive it, has been occasioned by my refusing - thus worded, on half of my employer Mrs. Behm - to permit the Assessor the joint use of the furnace to the value of 1/5th together with the 4/5th of my employed. Furthermore, the proof and allegation which is appended by the Assessor, being an extract from a letter from his employee dated November 1st, runs to the effect that the lady - both through well born Major Schönström and through her employee - has told me that she will on no consideration permit the joint use of the of the furnace at Axmar, together with the Assessor.

This gives me precise information as to what I ought to answer in this case, namely, that inasmuch as my employer has given orders and made arrangements, both in Stockholm and here, for the matter over which complaint is being lodged, therefore I have only acted in the capacity of her employee in carrying out her orders according to instruction. Furthermore, inasmuch as the Assessor later on in Stockholm also had opportunity to make himself more intimately acquainted with her views on the same question, it is a matter of surprise to me that Assessor Swedenborg addresses himself to me and not to her. The Assessor is preferring the complaint in the capacity of employer and in his own interest, although it was his Manager Lindbohm who was the occasion thereof. I, therefore, presume that my employer will also be allowed to give her explanations of that which the Assessor himself admits that I carried out by her orders. That I have desired with all my heart, and besought in prayer, to be spared from having anything in common with Assessor Swedenborg's employee here at the Works, I do not deny; I am daily confirmed in the same opinion. But as the reasons for this are not less well known to my employer than to myself, and as it is her place to give me orders in such a case, I also leave it to her to reply to the Assessor's Complaint. I remain, with all due respect, as ever,

Your Excellency's
and the most laudable Royal Collage of Mines'

most obedient servant
PETTER WAHLSTRÖM

SWEDENBORG TO THE COLLEGE OF MINES REGARDING THE AXMAR
SUIT

1724 Dec. 23, Stockholm

Phot.in Ph.File

153 = 3 pp. fol.

L. II:201; see Doc. 1: p.434

See above, 241.11

In Stockholm, in the State Archives. Bersgkollegii
Arkiv "1725 Åhrs Bref och Suppliquer Första
Dehl" I: pp.333-34.

Transcript in ANC in Tafel MSS. 230-31; and as follows:

Insin: d: 24. Dec: 1724. d-º upl-t.

Högwelborne H-r Grefwe ooh President, samt
Welborne Herrar Bergz Råd och Assessorer:

D-º: resolv:

Communiceras Professorskan Brita Behm, at innom Otta dagar, vid Tyo dal-r
S-mt vite, til Kongl. Collegium inkomma med sin förklaring öfver bägge
desse Suppliquerne.

Uppå Kongl. BärsgCollegii befelning.

Ol: COLLING./.

Det har Bokhollaren Welbetrodde Petter Wahlström d. 22 hujus till Eders Grefl:
Excellence samt Hölofl: Kungl: Collegium inkommit med förklaring öfwer det
[ph.p.2] at intet blåsa conjunctim med honom uti Axmars
Masugn, han enskyller sig dermed at han haftt ordres dertill af sin Principalinna
Welborne fru Brita Behm, hwilcka han som en betient moste följa, och förmenar
derföre at welbemelte Fru och intet honom tillkommer i den saken at swara: At
sådan warit fru Professorskans befallning och mening, har jag intet kunnat settia tro
till, emedan det aldeles sträfwar emot rättwisan; föranlåtes derföre hos Eders Grefl:
Excellence och Högl: Kungl: Collegium ödmiukast at anholla, det techtes Eders
Grefl: Excellence samt Högl: k: Collegium den förr af mig emot Wahlström ingifne
beswärs skriffit, som ock denna Welborne fru Professorskan till Communication
lemna, och dess förklaring hög Gunstigast infodra, på det yppas motte, hwad till ett
sådan
[ph.p.3] orettwist tillbod gifwit orsak. Men som blåsningen
nu snart lærer gå för sig, och tor henda emot all justice och twert emot Höglöfl:
kungl: Collegii resolution, samt Bergmestarens i hörsamst följe deraf utfärdade
ordres, innan förklaringen härpå kan inkomma och slut uti Kungl: Collegio ärnås, at
Bokhollar Wahlström ändoch biuder till uti masugnen allena at blåsa, så förbehollar
jag mig, på det krafftigaste, härmed, i fall sådan ske skulle, all reconvention och
ersättning af malm och kohl, som jag i den hendelsen wid en aparte anställande

blåsning förlora skulle, som ock af den derpå följande förlusten wid Smidet; helst der
nusådant sker, wore det uti wahnwörtnad af hwad Kungl: Collegium behagat at
resolvera. Jag förblifwer med diupestes respect

Eders Grefl: Excellences

Stockolm

samt

d 23 Dec. 1724

Höglofl: Kungl: Collegii

ödmiukeste tienare

EM: SWEDENBORG.

Translation in Morning Light 1914: p.310 (by C.L.O.) =

as follows:

“ LM p. 351

“Read Dec. 24, 1724” and resolved:

That this be communicated to Mrs. Brita Behm, and that she be instructed to deliver her explanation of both these Petitions within eight days, subject to a fine of 10 dalars.

By command of the Royal College of Mines,

01: COLLING.

Well-born Count and President

and

Well-born Councillors of Mines and

Assessors:

Well trusted Bookkeeper, Petter Wahlström, on the 22nd of this month, submitted to your Excellency and the most laudable Royal College his explanation of at plaint brought up against him, namely, that he refused my Manager, Lindbohm, the right of joint smelting together with him in the Axmar smelting furnace. He excuses himself with the explanation that he received orders to that effect from his employer, Mrs. Brita Behm, which he, as an employee, is obliged to follow - on which account he urges that it devolves upon the lady and not upon himself to answer this charge.

That such was the order and will of Mrs. Behm, I have hitherto been unable to place faith in, as it is at odds with all justice. I am therefore obliged to most humbly request your Excellency and the most laudable Royal College kindly to communicate the letter of complaint against Wahlström, submitted by me on a former occasion, to the lady in question, and kindly to demand her explanation thereof, in order that it may become apparent what it is that has given occasion to such an unjust measure.

But as the smelting is very soon to be commenced, and as it is possible that - in entire opposition to justice, and against the Resolution of the Royal College and the orders issued by the Master of Mines in humble compliance therewith - Bookkeeper Wahlström still insists upon smelting alone at the furnace, while the case is going on and before the Royal College has arrived at any conclusion, therefore I most energetically reserve the right of claiming - in case this comes to pass - every compensation in the way of ore and coal which in that case I would lose on account of a separate smelting, and also for the consequent loss at the forge; and this so much the more, in case this takes place, as it would be in contempt of what the Royal College has been pleased to resolve upon.

I remain with profoundest respect,

Your Excellency's and the most laudable
Royal College's most humble servant

Stockholm

Dec.23, 1724

EM: SWEDENBORG

387-391

387

NOTICE OF "CAMENA BOREA"

1724

In Acta Literaria Sueciae, 1724 Oct.-Dec., pp.588-89 In ANC Library

Translation in New Philosophy 1929: p.21 - or

Swed. and his Scient. Reviewers, Bryn Athyn 1947: p.3
(ANC Lib. S8S)
Ac8s

388

NOTICE OF "FABULA DE AMORE ET METAMORPHOSI URANIES" etc.

1724

In ibid., p.589

"Fables on the Love and Metamorphosis of Urania."

Translation in NP 1929: p.112 - or

Swed. and his Sc. Reviewers, 1947: p.97.

389 = 375 (See L.II: 202)

390 = 759.14

391 = 488.0211

BRITA BEHM TO THE COLLEGE OF MINES1725 Jan. 2   Phot. in Ph.File 154 = 1 page

(+3 pp.blank)

In Stockholm, in the State Archives:Bergskollegii Arkiv "1725 Åhrs Bref och Suppliquer, Första Dehl:"
p.1.Transcript follows:

Insin: d. 2. Jan: 1725. d-° upl-t.

Högwälborne H-r Grefwe och
President, Sampt
Wälborne Herrar Bergzråd ooh
Assessorer
Bifalls.

Uppå den beswärsskrifft, som Wälb-e H. Assessoren Emanuel Swedenborg först emot min betiänte wid Axmars bruk, sedan emot mig insinuerat, och d 24 sistl. Decembr är mig til communication i händer bracht, hade iag bordt i anledning af det widsatte wite mig i dag til swars infinna, men aldenstund iag communication erholt på före sagde dato, som och är Juhl afftonen, och en sådan dyr högtid sedermera har effter höga öfwerhetens befallning, wedarbörl. måst firas och begås, så att iag allenast 3 dagar ägt att hämta til sammans och öfwerwäga, hwad som til swar betarfwas, ty anhåller iag ödmiukel: om ännu 8 dagars tid der til. förblif-r framhärdel. Eders Excellences och

höglofl. Kongl. Collegii
allraödmiukaste tiä-
narinna BRITA BEHM

Translation in Morning Light 1914: p.311 (by C.L.Odhner) and as follows:

"read Jan. 2, 1725. Granted."

Well born Count and President, and
Well born Councillors of Mines and Assessors:

To the letter of complaint which well-born Assessor Emanuel Swedenborg lodged, first against my employe at Axmar Works and afterwards against me, and which, on the 24th of last December was communicated to me, it is - in consideration of the conditional fine therewith attached - incumbent upon me to submit an answer today. But inasmuch as I received communication thereof on aforementioned date, which is Christmas Eve, and since it has subsequently been necessary, in compliance with the order of sovereign Majesty, to celebrate and participate in this precious holiday in a fitting manner, therefore I have had only three days to collect together and deliberate upon that which is requisite in answer; for which reason, I now humbly beg leave to be allowed an extension of eight more days for this purpose. I remain, as ever,

Your Excellency's and most laudable Royal College's
most humble servant,
BRITA BEHM

ATTENDANCE AT SESSION OF COLLEGE OF MINES

1725 Jan.-Feb.

Doc. 1: p.434

In Stockholm, Bergskollegii Arkiv: Kongl. Bergs Collegii Protocoll för År 1725.

Transcript:

January, 4		E. Svedenborg
7		Em:Swedenborg
8	“	
9,11,12,13,14,15,16		“[see below, <u>395.11]</u>
18	“	
19	“	
20	“	
21	“	
22	“	
23	“	
26,27,28,29	“	
February 1		“
4		“[see below, <u>397]</u>
5	“	
		/2—°
		Här H-r <u>Assessoren Swedenborg</u> återkom ifrån Kongl: Cammar <u>Collegium</u> upropades efter anslaget följande <u>Parter</u> til <u>action</u> neml-n : Bruks <u>Patron Adolph Christiernin</u> emot Afledne Bruks <u>Patronens Carl Hesselbergs Sterbhus Interessenters vice versa . . .</u>
6	absent	
8,9,10,12,13,15		Em: Swedenborg
		[see below, <u>401]</u>
16	“	
17	“	
		[see below, <u>403]</u>
18 a.m. + 18 p.m.	“	
		6/-° . . .
[pp.155,6]		<u>Advocat Fiscalen Porath</u> hemställer igenom

ingifwit Memorial, om icke besiktning skje bör öfwer den uti Kongl:
Collegii Bod wid Wäckström föröfwade stöld. Resol: Til denne
besiktning befulmäktigas H-r Assessoren
Swedenborg, tillika med Kongl: Collegii Advocat Fiscal och
Kammereraren.

19 Em: Swedenborg
20 “
22 a.m. + 22 p.m. “ [see below, 405]
23 “
25 “ [“ “ 405]
26 “
27 “ [“ “ 408]

BRITA BEHM TO THE COLLEGE OF MINES

[1725 Jan. 9] Phot. in Ph.File 155 = 8 pp. (5 sheets)

In Stockholm, in the State Archives. Bergskollegii
Arkiv, "1725 Åhrs Bref och Suppliquer Första Dehl" pp.335-38.

MS Transcript in ANC - Tafel MSS 232-39: also as

follows:

Insin d: 9 Januarii 1725. d. 11. d-º ./.

Högwälborne Herr Grefwe och Praesident.
 samt
 Wälborne Herrar Bergs Råd och
 Assessorer.

Communiceras wid Assessoren Wäl-
 borne H: Emanuel Swedenborg.

Eders Excellence och det Höglofl. Kongl. Collegium hembär iag en ödmiuk tack-
 säyelse för Höggunstig communication af Wälb-ne H-r Assessorens, Emanuel
 Svedenborgs så wäl emot min Batiänte, Inspectoren Wahlström, som sedermera
 emot mig sielf anförde beswär. Och ehuruwäl iag beklagar at då iag allramäst
 tilfällen til twistemåhl afböya will, iag då allraförst häftar utj dem, så har iag dåck
 föga annat kunnat giöra mig förslag uppå, sedan iag råkat at med bem-te H.
 Assessoren hafwa utj Axmars Bruk något communt och gemeensamt; Jag trygger
 mig wid en god Saak och nu som altid tilförene,

[ph.p.2] så wist som iag weet mig alldrig hafwa förwärkat
 den höga gunst och rättwysa, som iag utj detta Höglofl. Kongl. Collegio alla tider
 förspordt, jämwäl denne
 gången, oachtad all widrig apparence, met hwilke H. Assessoren undsäger mig,
 förtröstar mig på Eders Excellences och Höga Kongl. Collegii gunst och rättwysa
 ompröfwande. H. Assessoren har behagat i anledning af sin Betiäntes Lindbohms
 skrifwelse dat: d 1 Novemb. sidstl./:hwarutinnan H. Majoren Schönström äfwen
 såsom Wittne åberopas:/ beswära sig öfwer en sådan min giorde utlåtelse, som skulle
 iag hafwa wägrat och afslagit Betiänten Lindbohm at tillyka med min Betiänte wid
 Bruket Axmar, förrätta någon masugns blåsning. Men iag måste undra, Hwy H.
 Assessoren hwarken af Lindbohms påberopade bref /:hwilket Document han hade
 bordt effter Processon icke som ett chartegue och ovidimerat framte:/ ey eller af H.
 Majoren Schönström, än mindre af H. Öfwerst Lieutenanten Petter Schönström, som
 hela denna Hösttyden uppe wid Bruket wistats, och samman- hanget af denne
 proposition både på min sida, och på Lindbohms åhörtdt, welat ihämta ordsakerne til
 det twifwelsmåhl och Scrupler, som iag giordt, at gemeensam blåsning med honom
 hålla, särdeles som iag betyga kan, at iag ingen gång, då iag derom talt, utelemnat at
 repraesentera ordsakerne, ey eller förtegat det expedient, som iag derjämte haft, at
 ställa H. Assessoren I möjligaste måtto skadelöös: Fram för all ting undrar

[ph.p.3] iag det, at H. Assessoren som til Michelmässa tiden
låfwade göra den anstalt,

at deelningen oss emillen wid Bruket skulle afgjöras, men sedan när iag derutinnan begripen war, at mine rättigheter, och hwat til delningen hörde, i acht taga, genom sitt Bref af d. 3 Novemb: styrckte mig ifrån at utj disputer med des Betiänte mig inlåta, utfästades sig at willia wid min åter komst til Stockholm göra mig alt skäligit nöye, sedermera så lytet wüst effecten af sin låfwen, at han icke en gång frågat efter samman- hanget af denne oss emillan stridige proposition om Masugns- blåsningen, fast än iag hela denne tiden jämt

med honom, warit i Staden, och för min deel intet försummadt at påminna honom sin senare låfwen i andre dylyke oafgjorde puncter. H. Assessoren weet utj sitt Samwete, at han en sådan Betiänte har utj Lindbohm, med hwilken ingen som honom känner, will gärna något obytt hafwa. Han har sig ingalunda okunnigt, hwad olåt och owäsende han åstad kommit, jämwäl utj sådane ringa och handgrypelige måhl, der utinnan ingen annan Menniska swårighet finna. Jag har ifrån långa tider prof der af, och wid mitt sidsta där warande måste continuerligen

[ph.p.4] erligan sådant rönia, jämwäl huru han mina Betiänte öfwerföll, föga annat än i mina egna rum, och der icke H: Öfwerst Lieutenanten Petter Schönström som des Principal war, hade å lycktone stängt honom inom sina Rum, och ifrån alt samtaal med oss, för whilket iag stor ordsak har at både tacka och berömma H: Öfwerst Lieutenanten, hade wy alldrig kommit med hwar annan til så godt och skyndsamt sluut som skiedde. Den kårta tiden, som mig til förklaring föreskrifwen är, afskär mig lägenhet, att nu inlefwerera de bewys som iag om Lindbohms conduite hafwa kan, men tör hända, att Tings Rätterne upfylla hwad iag felar; När Ländzmännerne i Orten och Crono-Betiänterne intet niuta frid utj sina Ämbetz sysslor för honom, utan måste hora oqwädins ord och försmädelser, hoot af hugg och slag, samt undsäyelser at slås neder och dräpas; När Sabbats och Högtids dagar samt Kyrckioplatzer intet kunna hålla honom tillbaka ifrån oliud och öfwerwåld, så är troligit hwad mina Batiänte dageligen uppå

Lit.A. Masugns och Bruksbacken hafwa af honom at wänta.

NB Wid fölliande Häradz dom,

[ph.p.5] som nyligen wid Åklebo[*]Ting utfallen är, och hwar medelst bem-te Lindbohm, är för oliud och förargelse på Kyrckiowallen är fälter til 150 Dr Koppar m-t. samt til uppenbara Kyrckioplicht, nü för det han Cronans Upbörds Skrifware i sine beställning öfwerfarit 150 D-r Kopperm-t, jämte deprecation för håniska beskyllningar 30 Dr. Kop.m-t. med mera som bestiger altsamman til ungefähr 400 D-r.s böter. kan nogsamnt gifwa wid handen, af hurudant sinnelag han är. I synnerhet nödgas iag at i bem-te dom utmärkia the ställen, thärest han berömmar

sig ther af, huru han plägar kunna slå och wända up och neder på sine geliker, lärandes något hwar å Orten wäl weta, huru han ther med pekar på mine Bruks Betiänter, som han och utj thenne samma sin Saak intet glömmar at, i synnerhet Bokhällaren Axner, angrypa och inwekla, såsom den der stämplat och conspirerat jämte Ländsmannen Kallman emot honom. Hwad för honom ännu återstår, för det han UpbördzSkrifwaren beskylt at otrogit umgå med

[ph.p.6] Cronones Medell, får man vidare se, efter som det

måhlet til vidare Ransakning är upskutit. Om iag nu en sådan Man söker at undfly, lemnar honom alla sina skiälige fördelar afsides och för sig allena, särdeles til mine Betiäntes lamentationer, hwilka deels utlåta sig at willia taga afsked för

-----
[*Now Ockelbo.]

hans skull, deels lykna det wid Marstrands arbete, at hafwa något wärk med honom at bestyra; nu bedyra sig intet annat see, än at manslag endera dagen timar, och at han bär sig åt som en feeg Menniskia etc. Men öfwer alt bekänna sig ingalunda någon lycka eller wälsignelse hafwa af Gud at wänta, så länge de i sällskap med honom något angelägit arbete fortsättia, så hemställer iag Eders Excellence och Höglöfl. Kongl. Collegium, iag der medelst någon orättwysa begår.

När och det kommer der til at H. Assessoren Svedenborg icke allenast ingen boot der på skaffar, utan fast mera betiäner sig af sådan underhafwandes underliga sinne, gifwer honom sådane fullmachtar och Instructioner, hwar igenom han fryrare lustt får, at efter sitt behag icke som en fullmächtig eller Betiänte, utan som en egen Herre, twärt emot eller brede wid sin Principals ordres, giöra alt disputabelt, och när han det gör, får man af Principalen ingen annan rättelse, utan, in modum consilii, at man

[ph.p.7] intet säger honom emot, utan lemnar Saken til annan

tid och ort, wälförståendes til H-r Assessorens fogelige och skyndsamme slutande och afgjörande, hwar på när jag i enfalldighet och godtrohet mig förlyter, finner iag effecten wara sådan, som den ännu i dag är, neml. at H. Assessoren och hans Betiänte Lindbohm, i stället för enfemtedeel i Bruket, innehafwa trefemte delar af Bruketz förmåner alt ifrån Michelsmässo tiden, och stängia min Betiänte ifrån mina tilhörigheter, under praetext, at deelningen intet ännu är afgjord. När sådant säger iag, ännu der til förspöries af H. Assessoren, som iag af des egen Bref klarligen nog kan deducera, synes mig, at iag intet til någon olaglig hielpreda griper, då iag skillier mig ifrån honom och hans Betiänte, i hwad iag kan. Nu alldenstund H. Assessoren förmenar det icke ske kunna, så hörer det honom til at nämna mig de Kongl.

Förordningar, som denna särskilte masugns blåsningen expresse förbiuda. Finnes sådane, så praesumeras utan all twifwel beskedeligt och oförargeligt Folk, med hwilka man i sällskap wara kan, sådan som Lindbohm intet är. Utj sådane särskilte masugns blåsningar, hafwa HH-r Schönströmar och iag ingen olägenhet funnit wid Långwinds Bruk; Wy hafwa å bägge sidor antagit willkoret både den tid när de ensiette deel hade i Bruket, men iag femsiettedelar, och när de nu äga

[ph.p.8] tresiettedelar, och iag lyka der emot. Jag har

tilbudit H. Assessorens Betiänte det expedient, at han skulle få hålla blåsningen först och iag sedan, eller och lemna den första Masugns och Leerblåsningen åt mig, och han betiäner sig af den senare; Skulle tiden skynda mehra för honom än för mig, och Leerblåsningen skulle falla honom för kåstsam, så har iag offererat honom at willia tilskiuta fyrafemtedelar för min proportion i Leerblåsningen, allanast han bestode mig sedan sin enfemdeel, när arbetet ginge för min Räkning an.

Han skulle än mehra få blåsa längre tid, än på hans enfemtedeel löper; Tyckes han här igenom något lyda, så wysa det, och gifwe sielf ett bättre expedient, det iag gerna jämka will, allenast at hans och min Betiänte måge blifwa skilde, och det owäsende må förekommas, hwarigenom all wälsignelse skyndar sig ifrån bægges wår handtering. Eders Excellences och Höglöfl. Kongl. Collegii Höggunst-rättwyse godtfinnande underställer iag i ödmiukhet alt detta, och förblifwer framhärdigt med all wördnad

Eders Excellences
och Höglåfl. Kongl. Bergs Collegii

allerõdmiukaste tiänarinna
B: BEHM

Translation (part only) in LM. p.352 and by C.L.O. as follows:

[The decree enclosed, see p.5, 12pp.fol. = extract from the Court of Assize.]

“Received January 9, 1725”

Well-born Count and President and
Well-born Councillors of Mines and Assessors.

To be communicated to well-born Assessor
H: Emanuel Swedenborg.

I beg to render humble thanks to your Excellency and the most laudable Royal College for graciously having communicated to me well-born Assessor Emanuel Swedenborg's petition directed against both my employee, Inspector Wahlström, and myself. While deploring the fact that when I wish most of all to avoid every occasion for quarrels, I then more than ever before become involved in them, I have nevertheless scarcely counted upon less ever since coming into the position of having anything in the Axmar Works in common and conjointly with said Assessor.

Knowing that I have done nothing to forfeit the high favor and justice which I have always formerly enjoyed from this most laudable Royal College makes me confident of one good thing, namely, that I may even now, in spite of every appearance to the contrary with which the Assessor has charged me, even this time, rely upon the favorable and righteous judgement of the Royal College.

The Assessor has - on account of his employee's, Mr. Lindbohm's letter dated November 1st of last year, in which Major Schönström is also called to witness/, - complained about my having made a statement to the effect that I denied and refused his servant, Mr. Lindbohm, the right to carry on any furnace smelting at Axmar Works in common with my employee. But I wonder that - neither from Lindbohm's cited letter (which document, being unverified, according to legal procedure he ought not to have brought forward), nor from Major Schönström's, and still more from Over-Lieutenant Peter Schönström himself, who has been living up there at the Works all this Autumn and has heard both from my side and from Mr. Lindbohm's how the present complications arose - Assessor Swedenborg does not become informed as to the cause of my hesitation and scruples in keeping up joint smelting together with him, especially as I can give assurance that at no time when speaking about it have I neglected to represent the causes of the troubles, or been silent as to the expedient to which I have had recourse in order to render the Assessor in the greatest possible degree uninjured.

Above all, I am surprised at the Assessor, who had promised to make arrangements by Michaelmas for deciding the division between us at the Works, but later - when, accordingly, I was engaged in looking after my rights and all that concerned the division - in a letter dated November 3rd, warned me from becoming involved in any dispute with his Manager, promising that upon my return to Stockholm he would make me all due amends, afterwards however showing so little the effects of his promise that he never even asked for a

statement of the difficulties in this disturbing proposition of the smelting furnace, although during the whole time, I as well as he, have been in the city, and for my own part have not neglected to remind him of his later promise in regard to other similar unsettled points.

The Assessor, in his conscience, is aware that in Lindbohm he has a servant with such qualities that no one who knows him will have anything to do with him. He is in nowise ignorant of the disorderly conduct and disturbance which this servant has caused, and this, moreover, where it is a question of such small and unimportant matters that no other person would have found any difficulty at all attendant thereupon. Of this I have proofs dating far back in time, and during my last visit there I continually experienced similar things; I also saw him attack my servant almost in my very rooms, and had not Lieutenant-colonel Peter Schönström - who was [formerly] his employer - locked him up in his own rooms and thus prevented him from talking to us (a deed for which I have every reason both to thank and to praise Mr. Schönström), we would never have been able to arrive at so good and hasty a settlement as we did. The short time allotted me for explanation deprives me of the privilege of submitting those proofs in regard to Lindbohm's conduct which I have in my possession, but perchance the Court of Assize will fill up the gaps where I run short. When, on account of him, the sheriffs and police of the country are not left in peace in the execution of their offices but have to listen to abusive language and insults, threats of blows and of being thrown down and killed; when Sabbaths and Festivals and Church grounds cannot prevent him from disturbance and violence; it may easily be seen what my servants have to expect from him daily at the Furnace and around the Works.

To show of what character he is, we adjoin the following decree of the District Court which was recently issued at the Åklebo Court of Assize. Said Lindbohm was thereby fined 150 Dalers in Copper for disturbance and annoyance of Church premises, and also had to pay Church penalty. Furthermore, for having interfered with the tax-collector in the discharge of his duties, and for deprecation, 150 Dalers in Copper; for sneering accusations, 30 Dalers in Copper and more also, altogether amounting to 400 Dalers in fines, from which it may easily be seen of what character he is.

I find it particularly needful to emphasize in aforesaid decree such places where he brags about being able to throw his compeers and to turn them upside down, while probably every one in the country roundabout knows that he refers here to my employees at the Works, whom he is at great pains not to omit attacking and involving in this same case; especially is this true in respect to Axner, the Bookkeeper, whom he refers to as, together with Sheriff Kallman, having intrigues and conspired against him.

It will appear later what atonement still remains for him, for having accused the Tax-collector of dishonest use of public funds, that case having been postponed for further investigation.

If I now seek to avoid a man like this, is it a matter of wonder? I leave him all reasonable advantages for working apart and by himself. Furthermore, this step has been taken especially on account of the complaints of my servants, who state their intention of leaving on his account, and

compare having anything to attend to in conjunction with him to strapwork; At times they protest that they expect nothing less to happen than manslaughter some day, and say that he acts like a coward, etc. From every quarter they protest that no prosperity or blessing from God can be expected so long as they continue any important work in his company. I therefore ask your Excellency and the most laudable Royal College whether I am doing any one injustice in seeking to avoid him?

Add to this, that Assessor Swedenborg not only does not find any remedy for this condition but, on the contrary, takes advantage of the perculier character of such an employee as to endow him with power of attorney and instructions such as enable him to have still freer reins for acting according to his good pleasure - not like a commissioner or employee but like an independent master, calling everything into question whether entirely contrary to or in compliance with the orders of his employer. When he acts like this, no other retribution is made by the employer except, in modum consilii, not to contradict him but to submit the case to another place and time - thereby, the competent and immediate judgment and decision of Assessor Swedenborg being well understood. But when I artlessly and in good faith place my reliance on this, I find the effect of it to be that, instead of one-fifth of the Works' advantages, the Assessor and his servant Lindbohm have, ever since Michaelmas, been in the possession of three-fifths of them, keeping my employee away from what belongs to me under the pretext that the division is not yet decided upon.

When, I repeat, such things occur, and, furthermore, occur with the full knowledge of the Assessor, as I can clearly deduce from his own letters, then it seems to me I am not having recourse to any unlawful measures when I separate myself from him and his servant in whatever way possible. Now, inasmuch as Assessor Swedenborg is of the opinion that this may not be done, it devolves upon him to give me a statement of what Royal Orders expressly forbid such separate furnace smeltings. If such laws exist, they presuppose beyond all doubt that one is working with well disposed, peaceable people such as Lindbohm is not. The Schönströms and I, and Longwind Works, have found no difficulty in separate smeltings of the kind proposed. We have agreed mutually on terms - both at the time when they possessed one-sixth of the Works and I five-sixths, and now when they possess three-sixths and I equally as much.

As a compromise, I have offered Assessor Swedenborg's employee the right of smelting first and I afterwards, or else that he give me the first furnace and keep the latter for himself. In case it took more time for him than for me, and the heating proved too expensive for him, I have offered to contribute four-fifths for my share in the heating if only he would contribute his one-fifth to me, when the work was being done for my account. Furthermore, he was to be allowed to smelt longer than the prescribed time for one-fifth share. If he suffered at all on this account, let him show in what way, and let him suggest a better expedient himself which I, for my part, would willingly agree to provided only that his employees and mine may be separated and all that disturbance avoided on account of which every blessing hastens away from the undertakings of us both. Humbly submitting all this to the righteous and gracious approval of your Excellency and the most laudable Royal College, I remain, [etc.]

Your Excellency's and the most laudable Royal College's
most humble servant,   B: BEHM

1725 Jan. 13, Stockholm

Phot. in Ph.File 156

=11 pp.(+2 bl.)

L.II: 205

In Stockholm, in the State Archives. Bergskollegii Arkiv,
 “1725 Åhrs Bref och Suppliquer Första Dehl,” I:pp.345-50.

Transcript (MS.) in ANC = Tafel MSS. 240-46; and as
 follows:

Insin: d: 13. Jan: 1725.

Ödmiukast Memorial
 Loco conferentia

Utaf Professorskan Wälborne Fru Brita Behms utj Kongl: Collegio ödmiukast in-
 gifne widlöfftiga förklarning, angående blåsningen, och MasUgns brukandet wid Axmar,
 lærer Hans Greffl-e Excellence, samt Höglofl-e Kongl: Collegium Höggunstigast intaga, huru
 såssom til sielfwa saken eller hufwudmålet där är swarat; där giöres en hel eskrifning om
 Betjenten Lindbohm, Frun bemödar sig jämwäl at inblanda något som går min Conduité an;
 och så mycket som misstanken har
 [ph.p.2] kunnat gifwa wid handen, det ser iag och Frun har behagat, låta fatta utj pennan:
 men hwad har Lindbohms personella Character här at giöra? Hwar til äro så många omswep,
 digressioner och historior om helt andra saker, där allenast om en blåsning andlas; ingen
 som har något förnufft kan mena, at en sak därigenom winnes, at personen blameras; utj sig
 sielft är sådant oanständigt och et manier, som redan är förwist utur den ärbara werlden; man
 ser wäl hwad som hwitt är, fast en annan wil stryka swarta strek edewid; En Dommare går
 intet på alla de wägar afsides, hwart han utaf parten förmenes blifwa förd; ibland plägar
 Dommaren se sådant an som et brott emot processen och lägger 10 D-r S-mtz plikt där på
 i anledning af 1695. Års processordning 4 §.

Hwad skulle det hielpa min sak, om iag reciprocerade de där giorda ohemmula be-
 [ph.p.3] skylningar som til exempel, on iag utj detta memorialet, hwarest om blåsningen
 talas bör, framföra wil, huruledes förleden Sommars alla de goda propositioner til delning
 iag på Fruns anmodan och Råd opsatte, til god förenings bibehållande i Axmar, ogillades;
 men huru det tilkom lærer en annan weta bättre än iag; mina bref kunna utwisa at iag alltid
 sökt och än söker enighet, hwilka Bref Frun täktes wara så gunstig och opwisa, effter sin
 lofwen. En striff af 10 puncter, med någon hotelse på slutet, sändes mig tilhanda, där på iag
 akrifftel-n swarade, och nästan alt som begiärtes accorderade; men at iag med all giörlig
 höflighet underkestade Fruns monga ompröfwande et eller annat, tyckes det som iag råbat
 därför i misstankar och owänskap, bejakade iag nu til alla puncter utan reservation och gaf
 mera til så torde iag komma

[ph.p.4] i wänskap igen, men i stället för mit höfliga swar, kommer et bref tilbakars med
 expressioner dem iag intet af en så rätwis Fru wäntat. Swarar iag intet på en enda punct, så
 menes strax liggja något där inunder, neml-n om Frun

påstår at dela med mig förlaget, som iag har hos Bönder utj Mroo och Särsta Socknar 3 a 5 mil ifrån Axmar, och som aldeles intet höra under bruket, och jag intet, som sades, swarar där til, såtyckes strax at iag tilwäller mig en otilbörlig förmån wid min femtedel, som uti skriften talas om; swarar iag och förwägrar det, så torde föregifwas at iag intet wille förenas, men utom dess så har iag mycken orsak at berömma Fru Professorskan som i alt är redbogen och willig at giöra hwad just är, och at komma med til förening: men: Hwad angår betjenten Lindbohm, står han på sin Principals rätt, så är det i den andra betjentens sinne orätt; Lindbohm som omtalas är

[ph.p.5] 60 års man, af godt förnufft, ifrån Barndomen

opöfwad wid Bärgrwark, en bokhållare af helgodt förstånd at drifwa Masugns och Hammarwark; wäl något ifrig emot dem som willja giöra honom orätt; har warit länge hos H-r Assessoren Schönström och förestådt alla dess bruk med Sahl: Assessorens nöje; warit en rund tid hos Frun sielf wid Longwind, och effter hennes egen utlåtelse giort riktiga räkningar: Har förwaltat 1/6 dehl i Longwind hos Herrar Schönströmmar, samt 3/5 i Axmar, och nu halfwa Longwind Communt med samma Frus Betjente

Wahlström; nu gifwes han först an; wore han enfaldig och gaf alt effter, så berömdes han; giör han wid min femtedel något orätt, så klaga honom an, därå skal wäl komma bot, men dock ingen ändring skal ske utj det han har rätt.

Men alt detta som iag nu til et exempel allenast har andragit, hwad giör sådant

[ph.p.6] til sielfwa hufwudmålet, mån iag kan mena at min

rätt til blåsningen där igenom kan justifieras, därför wil iag nu lemna sådant, hälst som iag giort denna

digression til ingen annan ända, än at kunna få fått på den som utj sin skriffit gådt så långt afsides, och at föra honom wid handen til sielfwa saken och hufwudmålet igen. Hwad nu saken angår, så wil Fru Professorskan at iag skal wisa förordning på at ehopa Bruk bör skie; otaliga praejudicata finnes där til, Collegii anstalter sammaledes, som böra wara oss i dylika mål til rättelser, så wäl som Förordningar: Men hwad bör en Förordning göras på det som sunda förnufftet dicterar, skal lagen uttryckel-n säja, at man skal blåsa tilsammans, där likwäl sådant är den ene och den andra til förmohn, ty om Contrairt skier, förlorar man stor del af sit rede; men här är differencen, at enär Frun förlorar 1 del, så förlorar iag 4 delar, sådant torde för sina orsaker skul wäl anstå; skal

[ph.p.7] Lagen befalla, at man intet skal kasta sit Tackjärn

i Sjön, eller i fåfängt mål bränna op sina Kohl, är förnufftet klart och rent, så wet det af sielft

sådant. Jag procurerar nu intet allenast för min nytta, utan jämwäl för Fruns, iag hoppas at parten begriper det; haj en privat lof wid et wärk at hantera oeconomien, som honom lyster; et Collegium är ju förordnat, som hafwer inseende på sådant, och är det i sådana händelser som nu dess Förmyndare, och kommer at hindra at det almäna intet skadas igenom elak privat hushåldning, samt at töm och Betzel i dy mål lägges på egenwilligheter.

Utj Bärgrslagen där 20 a 30 Interessenter finnas wid en Hytta, och många af dem ganska oense, är ännu med mit wett aldrig blifwit klagat öfwer Interessentskapet och Participation; där wid observeras så fasta reglor, så at den ena intet kan säja sig hafwa förlorat på den andra et Kohl el-r. En malmsten;

[ph.p.8] 100 Exempel finnes där af, at de erbiudit sig at
wara inbrukare, men ännu

aldrig et enda, sedan Bäragsordningara utkommo, lærer kunna frantes, at man förwägrat en ehopa blåsning, och skulle iag nämna sådant åt en Bäragsman, så hölle han det för det orimligaste han i sina dagar hört.

Nu som iag förmärkar at sättet och Reglorne wid ehopa bruk äro obekante, så föranlåtes iag til betjentens underrättelse, gifwa dem wid handan. 1-°) Kastas det lott, hwilken först eller sist skal blåsa, den som lotten kommer på han blåser först eller sist. 2-°) utj de första 12 dygnen, då ugnen skal upwärmas sättes af bägge Kohl och Malm på i proportion effter hwars och ens rede el. dehl i ugnen, låter Fru giöra 4 så låter iag giöra en opsättning af malm och Kohl, och där med Continueras til dess Ugnen är opwärmd och alt på ökadt som sig bör, hwilket plägar gemenl-n gå ut 12 dygn.

[ph.p.9] 3-°) Enär dessa 12 dygns ehopa bruk påstår, så delas alt där af fallande tackjärnet, Fru undfår 4 delar, iag fåren. 4-°) Sedan det är skiedt, blåser den först som fådt lotten at blåsa först, och det så länge dess Kohl eller dess malm warar. 5-°) Enär Kohlen är alle, så gör den andre 11 a 12 opsättningar, effter som Ugnen är stor til, el-r han Kräfwär, och imedlertid får den som först blåst rymningarna af det som under den tiden utkomma. 6-°) Så träder den andra til och blåsar op sit rede, utan at den ena kan säjas hafwa något Communt med den andra. Man Fru Professorskan förmenar sig alt sit tilgiort, enär hon biudit

[ph.p.10] Betjenten /:hwilket dock här tils warit mig owitterligit, tör hända det skiedt, sedan min ödmiuka Supplique blifwit Communicerad:/ wahlet, antingen at blåsa först el-r sidst; om sist, at iag i den händelsen består L dehl Kohl til leerblåsningen, enär Fru består 4 delar, är ju icke det en Commun blåsning, det endaste som är Communt består ju där utj: Fru offererar mig at blåsa sedan, willjandes bestå 4 delar Kohl til opwärmningen, om Fru då fodrar at det där af fallande tackjärnet effter samma proportion skal delas, så är ju blåsningen Commun, alt hwad som kan kallas Communt wid en blåsning består där utj; ty sedan blåser ju hwar för sig och den ena träder til, enär den

[ph.p.11] andra lycktar; men hwar tilskola twänne upwärmningar giöra til saken, hwartil twänne Commune blåsningar, en Commun blåsning förkastas, men twänne proponeras och gillas. Den sista proposition Fru Professorskan behagar at giöra, näml-n at hon skiuter 4 delar Kohl til enär ugnen wärmas op för mig och iag skiuter til 1/5 del kohl enär opwärmningen wid lerblåsningen skier, tager iag med al respect och tacksamhet emot; iag åstundar allenast at Fru behagar sättja distinct ut alla de omständigheter, som där til höra, så skal på min sida, samtycke följja.
Stockholm d. 13 Jan: 1725.

alraödmiukaste tienare
EM: SWEDENBORG

Translation in LM. p.354, and also as follows:

"Filed Jan. 13, 1725"

Most humble Memorial

Loco conferentiae

From well born Mrs. Brita Behm's very detailed explanation, humbly submitted to the Royal College, in regard to the smelting and use of the furnace at Axmer, your Excellency and the most laudable Royal College will be pleased graciously to note how the matter in question or the chief instance is therein answered. A long description of my employee Lindbohm is given; the Lady is at great pains to mix in something which has to be with my personal conduct, and I perceive that she has penned down as many suspicions as it is possible to involve in it. But what has Lindbohm's personal character to do with this matter? What is the use of so many excuses, digressions and tales about quite different subjects, where it is only a question of smelting? No one with any reason can believe that a case is to be won by a person being blamed. Such proceeding is in itself unseemly and a method already banished from the honorable world. Judges sometimes look upon this method as a crime against the procedure, and impose a fine of 10 Dalers in silver for it; in accordance with the Legal Process Laws of 1695.

In what way would it benefit my case if I reciprocated the vain charges there made, as, for instance, if I, in this Memorial - which ought to treat of smelting - brought out a report of how all the good proposals for division [of the estate] which I drew up last summer at the Lady's suggestion, and advice for the conservation of good order at Axmar were disapproved? But as to how this came about, another knows better than I. My letters will show that I always have sought for agreement, and do still seek for agreement - which letters the Lady, according to her promise, will kindly exhibit. A document consisting of some 10 points, and containing a few threats at the close, was dispatched to me, to which I gave a written reply, agreeing to nearly everything demanded there. But, because with all possible politeness, I submitted one or two things to the Lady's further consideration, it seems that I became a subject for suspicions and enmity, wherefore I then agreed to all the points without reservation, and even added still more, in order to be on friendly terms again. But, instead of my polite answer, I receive back a letter containing such expressions as I could never have expected of so just a lady. Unless I answered every single point, something was immediately thought to lie under it, namely, if the Lady proposes to divide with me the stores which I have in the possession of Farmers in the districts of Wroo and Särsta, some 3 or 5 miles from Axmar, and which do not in the least belong to the Works. Unless, as was said, I answer this question, it will immediately be thought that I am deriving undue advantage from my 1/5th which is mentioned in the writing. If I answer and deny it, it would probably be said that I did not want to join with her; but outside of this, I have every occasion to praise the Lady, who is in every way conformable and willing to do what is just, and join in everything, --but:

As regards my servant Lindbohm, if he stands up for his employer's rights, it is considered by the other servant as a fault. The man in question is 60 years old, of good understanding, and from childhood trained in mining matters; he is a bookkeeper, and understands thoroughly the management of furnaces and forges, and is, to be sure, somewhat easily excited against such as wish to do him injustice. He has served Assessor Schönström a long time, and superintended all his Works to the satisfaction of the late Assessor; was for quite a while employed by the Lady herself in question at Longwind, and, according to her own testimony, kept correct accounts. He has managed 1/6th of the Longwind Works for Messrs. Schönström, and 3/5th at Axmar, and now half of the Longwind Works in common with said Lady's employee Wahlström. He is now reported for the first time: were he foolish and let everything go, he would be praised. If he does anything wrong with my share, let him be accused. There will surely be some remedy for it; but no change shall be made on account of his being in the right.

But all this - which I have merely advanced as an example - what bearing has it all on the essential question? Can I argue that my right to the smelting is thereby justified? I therefore now leave all this aside, especially as I have made this digression for no other purpose than that of catching up with the person who has been so far sidetracked in his report, and taking him by the hand and bringing him back again to the essential question.

Now as regards this, the Lady desires me to show a Law stating that there ought to be joint smelting. For this, there are innumerable precedents as well as provisions by the Colleges which ought to serve us for rectification, and Laws besides. But is it necessary to make resolutions in regard to such things as common sense dictates? Ought the Law literally to state that one is to smelt jointly, when this is evidently to the advantage of both parties? For if the contrary were the case, one would lose a great part of one's material. But the difference in this case is that, while the Lady loses 1 part, I lose 4 parts, as is quiet apparent for several reasons. Is the Law to command one not to throw one's pig iron into the sea, or burn up one's coal to no purpose? If the reason be clear and unperverted, it knows such things of itself. Now, I am not proscribing on my own account only but also for the Lady: I hope the party in question understands that. Has a private individual the right to manage the economy of a work as he pleases? A College has been appointed to superintend such undertakings, and on occasions such as the present, it acts in the capacity of Guardian, and will prevent the general good from being impaired by bad private economy, and see that bridle and reins are put upon self-will.

In mining districts where there are 20 or 30 proprietors to a single smelting house, and many of them quite at odds, complaint has never, to my knowledge, been entered on the question of proprietorship and participation. In this respect, fast rules are observed so that one party cannot say that they have lost either coal or ore in favor of another. There are hundreds of cases where they have offered to become sole proprietors, but not a single

instance can be brought forward - since the ensuing of the Mining Regulations - where joint smelting is refused; and were I to mention such a thing to a miner, he would regard it as the most absurd thing he ever heard in all his days.

Now since I perceive that the method and rules for joint work are unknown, I have occasion to give information concerning them for the enlightenment of the servants: 1. [That] they are to cast lots, to decide who is to smelt first and who last; he to whom the lot falls smelts first or last [according to agreement]. 2. During the first 12 days, while the furnace is being heated up, coal and ore are laid on, by both parties, in proportion according to each one's share in the furnace; if Mrs. Behm puts on a supply of 4 parts of coal and ore, then I put on one part, and this continually, gradually increasing until the furnace is sufficiently heated, which generally requires about 12 days.

3. While these 12 days of joint smelting last, all the pig iron which falls out is divided, the lady receiving four parts, I one. 4. After this is done, he who has drawn the lot for smelting first, does so, keeping on so long as his coal and ore last. 5. When the coal is at an end, the other party puts up a supply of 11 or 12 times according as the size of the furnace allows, or as much as he needs, and, in the meantime, he who conducted the first smelting receives the advantage of all that falls out during that time. 6. Then it is the other party's turn, and he smelts all his material without having anything at all in common with the other, one may say.

But Mrs. Behm is of the opinion that she has done all that she can, having offered my Manager - (a fact of which I have hitherto had no knowledge however; perhaps it took place after my humble Petition had been communicated) - the right of choosing to smelt first or last; if last, that I in that case supply one part of the coal for the first smelting, while the Lady supplies four parts. But is not this a joint smelting? Indeed, the only thing we have in common consists in this. The Lady offers me the right of smelting afterwards, being willing to supply four parts of the coal requisite for heating the furnace. Let her also offer to divide the pig iron which falls out from it, and, behold, the smelting is indeed a joint one: For everything which can be called joint or common consists in this; afterwards each one does his smelting separately, one beginning where the other one left off. But in what way do two heatings help to solve the question? One joint smelting is rejected, but two are proposed and approved. The last proposition that the Lady is pleased to make, namely, to supply four parts of coal while the furnace is being heated for me, stand that I supply one-fifth part of coal while the heating for the first smelting is going on, I accept with all respect and gratitude; my only request is that the lady state distinctly all the conditions involved, and I, on my part, shall conform thereto.

Stockholm, January 13, 1725.

Your most humble servant,
EM: SWEDENBORG

395.11

MINUTES OF THE COLLEGE OF MINES

1725 Jan. 15

1 page folio

In Stockholm, Riksarkivet: Kong. Bergs Collegii
Protocoll för år 1725: p.1074.

[Salary arrangements:]

5°

.....Angående archiaterns Wälb-ne H-r Magnus Bromells ansökning, at . . . . .
få niuta de för honom innestående 8 månaders Assessors-lön för förledit år . .
.[Aftersom densamma redan tilldelats Emanuel Swedenborg företogos andra
arrangemeter.]

1725 Jan. 19, Stockholm   Phot. in Ph.File 157 = 10 pp

(6 sheets)

In Stockholm, in the State Archives. Bergskollegii Arkiv
 “1725 Åhrs Bref och Suppliquer Första Dehl” pp.351-55.
 MS transcript in ANC - Tafel MSS. 247-55. Also as

follows:

Insin: d. 19. Jan: 1725

Ödmiukast Memorial.

Hwad Assessoren Wölborne H. Emanuel Swedenborg yttermera genom ett så kallat Memorial loco conferentiae har utj det oss emillan stridige måhl raisonerat, finner iag så sällsamt, at iag icke kunnat undgå, något närmare det betrachta, på det Eders Excellence och Höglofl. Kongl. Collegium må ögonskenligen see och förnimma, huru wida wägen H. Assessorens concepter och maneer, at taga up en Statum quaestionis, den samma beswara, och genom redigt föreställande til sluut befordra, träder ifrån all begripelig methode; torde och til äfwentyr

[ph.p.2] derjämte kunna slutas, hwy alle mina i Wänlighet med honom anstälte conferncer måste nödwändigt fruchtlöse aflöpa.

1. Sielfwa twistemålet består i thenne frågan för hwad orsak skull iag wägrat, at med des Betiänte wid Axmars Bruk, Johan Lindbohm, låta en gemeensam Masugns blåsning för sig gå?

2. **Ordsaken har iag warit förplichtad, at efter H.**

Assessorens påyrkande, i detta Höga Kongl. Collegio, medelst min förklaring framgifwa, kommandes den der uppå ut, at H. Assessorens ofwannämde Betiänte, Lindbohm, så skickar sig i sammanlefnad och omgäenge, at mina Betiänte icke willia eller kunna hafwa med honom något communt och obytt. Til bewys deraf har iag beropat mig 1.) på Wälb-ne HH-r Schönströmmars närmare kundskap derom. 2.) på H. Assessorens egit Samwete, samt på des skrifftelige utlätelser derom. 3.) på nu nyligen utfallen Häradzdom öfwer Lindbohms framfarande, både emot min Betiänte, och i synnerhet emot Crono Betiänten i Orten. etc.

3. Effter och det inkastet syntes mig genast kunna möta, neml. att H. Assessoren intet wetat deraf, intet derföre råder, utan welat sådant bättra och afstyra,

[ph.p.3] har iag förorsakats at säya, det H. Assessoren icke allenast weet deraf, utan och betiänar sig af Lindbohms underlige sinne, at mig i hwariehanda måtto göra skada och förfång, tagandes iag till exempel den ännu oss emillan oafslutne deelning, hwarigenom iag ännu i dag är stängler ifrån mina tilhörigheter i Bruksdelarne, med mera.

4. Hwad swarar H. Assessoren nu här uppå? Directè nekar han intet til något dera. Men bryter ut ganska undersamt, utnämmandes det för afwäga och exorbitant at göra någon beskrifning om Lindbohm. Hwad har

Lindbohm här med at giöra? Säger han. En Personel character hörer intet til Saken; kallar det omswep, digressioner, onyttiga historier, förklarar det för oanständigt, och för NB redan för wylt uhr den ährebare werlden, at blamera en Persohn; säger sådant NB. med 10 D-r. S:m-ts böter af domaren pläga anses. Förtörnas och der öfwer, at iag dristat blanda något in, angående H. Assessorens egen conduite utj samma Statu qvaestionis.

5. Nästan hade iag fallit på den tankan, at utan inlåta mig i något vidare språk med H. Assessoren, skiuta mig genast under den höggunst- och rättwyse domar-

[ph.p.4] ens skyndesamme afslutande, som wäl lærer finna, huruledes dylykt raisonnement är at anses, Men iag måste bekänna, at iag så alldeles känner igen denna plan, och just det samma procedere, som H. Assessoren brukat förledne Sommar, både emot mig och hwen hälst annan, som angående min angelägenhet tagit sig före at med H. Assessoren något raisonnera, så at iag intet kan förbygå, at ställa det under nogare efftertanka; man tänke effter, huru långt tillbaka man bör begynna sina remonstrationer, innan man kan få H. Assessoren til at hålla för låfligit, det han här för ähreförgätit utropar; han bör först öfwerlygas, at Lag och Rätt äro ärnade til at styra Menniskior och deras förhållande; at Domares egentelige syssla består derutinnan at hålla oregerligit folk i töm. At man intet emot stäckar och stenar eller oskälige Creatur eller Elementerne har at incaminera någre Klagomåhl; och at fördenskull det ingalunda criminelt är, eller stridande emot ährebarheten, at söka hielp hos Domaren emot egen- willige och ostyrige Menniskior. Sedan, at den som ställer Klagomåhl an, emot en annan, måste bareda sig på at bestyrka sitt Klagomål med skäl och bewys, med berättelse om hans actioner, och förhållande in puncto qvaestionis, sådant som H. Assessoren här kallar beskrifningar, personelle

[ph.p.5] characterer, Persons blamerande etc. Och borde man således hafwa förnött hela Sommaren med praeliminariet, innan man fått H. Assessoren at swara ja eller ney, til det som in qvaestione är. Kårtare måste man fuller nu här med ungå, och föreställa H. Assessoren, at, om det är en så ähreförgäten ting, at beswära sig öfwer en annan, hwilket H. Assessoren kallar, stryka swarta strek brede wid de hwyta etc. Hwad stadnar H. Assessoren sielf då utj för olägenhet, som aldraförst utj sin beswärsskrift emot min Betiänte, Wahlström, med uttryckelige ord beskyller honom för oskäligit förhållande, för en emot sunda förnufftet stridande egenwillighet, för caprice etc. och äfwen sedan beskyller mig för orättwijsa och orättwijst tilbud? mon icke detta är at blamera folk? Så illa will iag ingalunda önska H. Assessoren för sådan des praecipitance, som han sig sielf tildömer, men at H. Assessoren insimulerar mig 10 D-r. S.m-ts plicht, för det at iag om Lindbohm så talar, som iag gitter och tilbiuder at bewijsa, och som obewijsligen talt H. Assessoren om min Betiänte, Wahlström, det påstår iag och beder ödmiukel-n, at så wida som Eders Excellence och detta Höglöfl. Kongl. Collegium inför sig intet tillåter, att den ena Parten skall skymfa den andra, H. Assessoren måtte för sådant wederbörligen ihogkommas.

[ph.p.6]

6. De impressioner, som H. Assessoren utj sine berättelser om våra andra förslag, angående Bruksdelningen, tänker om mig hos domarenlemna, som skulle iag des skälige reasonable, och höflige tilbud i något måhl wedersakat och snöpligen afslagit, så will iag låta med det första /:om och för ingen annan ordsak skull:/ alt närmare komma före, under wederbörlige domare, och hoppas, at ehwarest Sakan kommer, få det nöije att beropa mig på utgången, såsom på ett prof och öfwerlygelse af det, som H. Assessoren will nu göra twikachtigt, neml. hwilken dera af oss bägge hafwer den andra förfördelat, och med obilliga afslag bemött.

7. Jmedlertid, hwad anbelangar närwarande qvaestion, tagar iag utur H. Assessorens månfalldige digressionor, dem han sielf bekänner sådane wara, detta dil min nytta, at H. Assessoren ingen Kongl. Förordning nämna kan, som den särskilte och àparte masugnsblåsningen förbiuder, allenast låter H. Assessoren sin wedersaga roulera l.) på beropande af allmänne och sunda förnuftet, hwilket H. Assessoren tämmeligen cavailierement deducerar utaf Interesse eller af profiten. 2.) på den obligation som man hafwer, att sitt goda icke i oträngde målet förderfwa. 3.) på det som wid Hyttorne i Bergzlagen brukeligt är; men swaras til det första, at om förnufts Reglor komma at étableras på Interesse, så höra de och hwardera under dens dijudication, som Interesset niuta will. Om H. Assessoren tager sig på at ställa up förnufts

[ph.p.7] Reglor för mitt Interesse skull, så tordo iag fråga efter Fullmachten der till. Jag är närmast at döma sielf om mitt Interesse, och för denne gången sätter det gärna tillbaka i masugnen, til att frälsas ifrån grannens oroligheter. Ad 2-m den Resolution iag fattat, at Spendera någre stigar Kohl til H. Assessorens enskijllte nytta, härrörer af den exception ifrån Reglen, att man har låf, til att förkasta mycket godz och Penningar för sinnetz ro skull, och af twenne onda ting wällia ut det minsta. Ad 3.) Hyttorne i Bergzlagen äro af en heel annon beskaffenhet än masugnar.

8. Jag remarquerar och det i H. Assessorens Memorial, att han intet bestrider, hwad iag om des Betiäntes, Lindbohms, olåt berättar, om icke på det stället, derest han, Häradzdomen tilförkleeing /:som fast annat wijsar:/ påstår, att Betiänten Lindbohm är allenast ifrig emot dem som giöra honom orätt. Men derjämte gifwer H. Assessoren mig wid handen ett nytt bewijs om Lindbohms oförsynsamme grep til att binda Folk i Process tilsamman. Ty iag kan med min Ed erhålla, och tiltror mig H. Öfwerst Lieutenantens Petter Schönströms edelige Wittnesbörd härutinnan, at det willkor soe iag i min förklaring, neml. om H. Assessorens frija waal, at blåsa först eller sidst, och att iag till H. Assessorens blåsning will contribuera til Pipans upwärmning eller leerblåsning mina fyrafemtedelars Kohl, med mera, det samma tilbud har iag expresse och uttryckel-n giordt åt Lindbohm, således som iag det på Papperet före-

[ph.p.8] stält H. Assessoren, men är märkwärdigt, att han i sitt bref det förtegat, på det han skulle förleda H. Assessoren att begynna något in Foro, som han och giordt; dåck har iag i min Förklaring påmint, at hans Bref af d. 1 Novemb. hade bordt vidimerat framgifwas, iförsodan, att kan-ske finna willkoret inryckt.

9. Anbelangande det distincte utlåtande, som H. Assessoren slutl-n af mig begärer. så är propositionen af mig giordt utj min Förklaring, och jämwäl nu här åfwanföre til en deel, begärandes iag för mina fyrafemtedelars tilskott af Kohl til leerblåsningen /:så framt H-r Assessoren den begynner:/ och til Pijpans upwärmning /:så åffta H. Assessoren begynner sin blåsning, som dåck skier till H. Assessorens egen och allena nytta:/ intet mehr än enfemtedeel af honom igen, om, och när iag låter lyka blåsning angå för min malm och smältning allena. Till at förbättra H. Assessorens willkor, så skall han få blåsa så länge han will, och så länge han har redo och ämne dertill, fast honom intet tilhörer mer, än

enfemte deel af tiden om Åhret. Min Betiänte, som några gånger varit illa ute för Lindbohm, anhåller tid och stundeligen at blifwa

skild ifrån honom, och tilbiuder han, såsom en Arrendator, att taga Kohl depensen på sin last och räkning, hwarföre kan iag icke annat än secundera [ph.p.9] honom i sin begäran, och påstå det samma, jämwäl för mina särskilte afsichter på frid och roo. Om detta tilbud är nu så alldeles emot det rena, klara och sunda förnufftet, som H. Assessoren i sitt Memorial säjjer, så är undersamt, at Lindbohm, hwilken och utmärkes af H. Assessoren, att wara af ett godt förnufft, och ifrån barndomen upöfwad uti Bergs- och Masugns wärk, (:ehuruwäl här glömmet H. Assessoren att tänka på den stora skillnaden, som är emellan at wara kunnig i en wetskap, och wara uprichtig till sinnes, och i lefwerne fogelig:) att samma Lindbohm på sina Principalers, Herrar Schönströmars, wägnar, allaredan den åparte Masugns blåsningen wid Långwind wedertagit, och för practicabel ärkänd. Af hwilken och H. Assessoren kan inhämta de öfriga här wid inlöpande små omständigheter; ty iag fördristar mig intet at uppehålla Höga Kongl. Bergs Collegium med en så circumstancielle beskrifning om denna Masugnsblåsningen, som H. Assessoren giordt om hyttewärken i Bergslagen.

Ytterst kan iag intet annat, än förundra mig deröfwer, att H. Assessoren [ph.p.10] som sielf sitter i det Ämbetet, at taga Konungens Interesse wid domwäsendet i acht, har twärt emot Förordningen om Charta Sigillata af år 1686 d. 23 Decemb. §27. Understått sig att sina 3 ark, under namn af Memorial, utj Kongl. Collegio med attestato insinuationis inlefwereade, belaggia allenast med 1 ark Charta Sigillata om 2 öre S:m-t. Wid hwilken påminnelse iag intet annat upsåt hafwer, än at förmå H. Assessoren til att nogare öfwerwäga, hwad man talar, swarar, och gör in för en domstool; och det både i respect för dommaren, som och i skälig deference för Parten, hwilken emot en annan Part, lijka rätt och Lag niuta bör. Stockholm d. 19 Jan: 1725.

Aldra ödmiukeste tjänarinna

B. BEHM

Translation - see LM. p.359s; also by Mrs. J. E. Rosenqvist and Dr. Alfred Acton - as follows:

By Mrs. J.E.Rosenqvist:

Most Humble Memorial

I find the conduct of the Assessor, the well-born Emanuel Swedenborg, through a so-called Memorial loco conferentiae, regarding the dispute of a suit now between us, so peculiar that I cannot refrain from mentioning it. And, consequently, your excellent and highly praised Royal College may presumably see and understand. Is not the method of the Herr Assessor's concepts, and the manner of his taking up a Statum quaestionis and answering same instead of bringing it about by an honest discourse, against all comprehensible methods? and, peradventure, a conclusion might be reached from this, as to why all my friendly conferences with him must necessarily remain fruitless.

1. The dispute itself lies in the question as to the reason why I have refused to permit the workman, Johan Lindbohm, at Axmars Bruk, to allow a mutual smelting.
2. The reason is that, after the Assessor's demands in this high Royal College, I have been forced to give an explanation which comes to this, that the Assessor's above-mentioned servant Lindbohm behaves in such a way that my servants cannot and will not have anything to do with him. In proof of this, I have called first on the well-born Schönströmmar for his deeper knowledge of the situation. Secondly, I have called on Mr. Assessor's own conscience and for his written opinions about the matter; and, for the third, I have now lately been given a verdict in the court about Lindbohm's behavior, both against my servants and in the community, etc., and especially against the Constabulary in charge.
3. The statement was made, it seems to me, namely, that the Assessor had not known of this and therefore could not improve the situation or avoid it; and I have been therefore enforced to state that the Assessor not only knew thereof but made that knowledge of Lindbohm's peculiar mind serve him in various ways to injure and harm me. Take, for instance, the unfinished division [of the estate] by which up to this day I have been shut off from my portion thereof.
4. What does the Assessor reply to this? He does not continue to do anything directly, but breaks out in peculiar way, stating that it is out of the way and exorbitant to make any description of the kind. What has Lindbohm to do with this? he says. Personal character does not belong to the matter. He calls it circumlocution, digression, unnecessary stories; declares it to be indecent and taboo in the honorable world to blame a person; and says that, for such conduct, the judge's decision is usually a 10 Dal-r fine; and he is generally provoked that I should dare to mix in something of his own personal conduct in this same Statu quaestionis.
5. I have now come to the conclusion that, instead of going any further into the discussion with the Herr Assessor, I will take the case to this high, gracious and just Judge [for his] decision, who will no doubt find a way of treating such reasoning. I must confess, however, that I quite recognize the plan of this procedure, which is just the same as the Assessor used last summer both toward me and others, who have taken it upon themselves to speak to him about my

concerns. And for this reason, I will not let it pass but will consider it more closely. What must be brought into consideration is the fact of how long

it takes over remonstrances before the Herr Assessor can be brought to acknowledge the rightfulness of this proceeding, instead of the forgetfulness of all honor, as he maintains. He ought to be made to acknowledge that law and right acting are intended to rule people and their intentions; and that the special office of judge consists in bridling disorderly people. That no one can have anything against sticks and stones or soul-less creatures, or against the elements or any complaints incaminera; and on this account there is nothing criminal or dishonorable in seeking help from a judge against self-willed and unruly people. And, furthermore, that he who institutes a complaint against another must be ready to prove the same with facts and evidence, giving an account of his actions and his standing in puncto Quaestionis, which, however, the Herr Assessor here calls digressions, personal characters, persons blaming persons, etc. Ought it to have been necessary for a whole summer to go by before the Herr Assessor compromised and was finally made to give an answer, either yes or no, to the matter in question? In short [before anything can be done], the Herr Assessor must be brought to understand that to complain about a person - or, as he calls it, to make black strokes beside the white ones, etc. - is not to forget honor. In any case, what inconvenience does it cause the Herr Assessor? He himself has written to court against me and against my servant Wahlström, whom he accuses in particular of unreasonable behavior, acting against sound reason and with self-willed caprice, etc., and unjust threatening. Is this blaming people? On no account will I threaten Herr Assessor with a fine of 10 Dal-r, as he himself judges on me, for such praetice, and this because I have already said what I thought right about Lindbohm. And now, as I have also tried to show, since the Herr Assessor has without doubt said these things about my servant Wahlström, I insist and humbly beg your Excellence and the high gracious Royal Collegio not to allow one party to insult the other like this. The Herr Assessor ought to be shown up for such methods.

6. The impression about our affairs that the Herr Assessor intends to leave with the Judge - in his stories about Bruksdelningen and about the division of the mine - is as though I were taking a stand against reasonable and polite proposals, holding complete opposition, and refusing in an unpleasant manner to accept them. And so primarily, if for no other reason's sake, I want to lay the matter more clearly before the Judge; and I hope to have the pleasure, when the matter comes up [in the future] to recall the favorable decision of the case as a proof of what the Herr Assessor now renders questionable, namely, which of us has insulted the other and met the proposals with unreasonable rejections:
7. Furthermore, concerning the present question, I gather from the Herr Assessor's discussions that he himself acknowledges - to my benefit - that he can name no royal order that forbids this special end and à parte of the smelting of the ovens, but only one allowing him to rule his objections which are as follows:
  1. [Objection against] an appeal to general and sound reason, which the Herr Assessor cavalierly deduces as of [self] interest or of profit.
  2. [Objection to] the obligations of not letting one's possessions become unnecessarily destroyed.
  - And 3, [objection to] the trifle (det som) which is usual at the Foundries in Bergzlagen.

The answer to the first [objection] is, therefore, that if rules of reason can be formulated in regard to percentage [or gain], such rules belong each and every one under that person's jurisdiction who enjoys such gain. If the Herr Assessor takes it upon himself to institute rules of reason for the sake of my gain, then I may ask for his [legal] warrant to do so. I am the best one to judge about my own interests, and therefore I choose to put [such percentage] back into the smelting oven, so as to be protected against the neighbor's restlessness. Ad 2-m that I have made a resolution to spend some cauldrons of coal on the Herr Assessor for his own benefit, thereby taking an exception to the rule - which is [supposed] to have been broken - that one should be allowed to throw away great possessions and money for the peace of one's mind, and of two evils to choose the least.

8. I see from the Herr Assessor's Memorial, that he does not

deny my statement about his servant Lindbohm's brawl, or, if not [in his Memorial] then in his explanation to the Court, although he [tries] to prove something; [that] he understood his servant Lindbohm is not angry against those who did him wrong. Besides this, he has given me further evidence of Lindbohm's insolence, which leads to lawsuits. Because I can confirm on my oath - and I believe First Lieutenant Petter Schönström gave witness about the same on his oath - as to the conditions which I made in my explanation, namely, concerning the Herr Assessor's free choice to smelt first or last, and that I would contribute my four-fifths of coal toward the heating of the pipes for his smelting or clay-firing, etc. And I made this same offer - writing it down on paper particularly - to Lindbohm himself, as I also wrote to the Herr Assessor. In his letter [to me], however, it is remarkable that [Lindbohm] ignored this, in order that he might be able to entice the Herr Assessor to begin something in Foro, and which he did. In my explanation, however, I reminded him that his letter of November 1st ought to have been used as evidence, in the hopes that the conditions might prove to be there.

9. Concerning the clear judgement which the Herr Assessor

asks of me at last, and therefore the proposition made by me in my explanation and also now given in part above; asking or requiring for my offer of four-fifths of coal for the clay-burning if he should wish to begin this and also for the heating of the pipes as often as he chooses to begin his smelting. Nevertheless, it is for his own and sole benefit. Not more than one-fifth part is required of him, while, when I begin my own smelting, I have to undergo the whole expense. To improve the Herr Assessor's business, he shall be allowed to smelt as long as he likes and so long as he has the material for same, although not more than one-fifth part of the time [used for smelting] during the year belongs to him: My servant, who has several times been very badly put out by Lindbohm, requests now and again to be removed from him, and he offers to take the coal depensen on his own charge account as leasee; and I cannot do anything else than second him in his demand and say the same thing in order to carry out my special intention of obtaining peace and quietness. Now, if this offer is so very much against pure, clear and sound reason, as claimed by the Herr Assessor in his Memorial, then it is remarkable that Lindbohm, who from his

childhood up has been employed in the Iron and Foundry Work, is of a sound reason as pointed out by the Assessor (though the Herr Assessor forgets to differentiate between having a knowledge of a science and being upright in mind and living honorably), that the said Lindbohm, on behalf of his Principals, Messrs. Schönströmars, has already undertaken the smelting at Långvind and declared it to be practical. Concerning which, the Herr Assessor can obtain information about the rest of the petty circumstances [involved], as I dare not detain the High Royal College of Mines with a description of such circumstantial evidence about this smelting: although the Herr Assessor did so in connection with the foundries at Bergzlagen.

Finally, I cannot refrain from astonishment at the Herr Assessor - who has a seat in the government [of the College of Mines], whose business it is to have the King's interests concerning jurisdiction at heart, and in spite of the decree about Charta Sigillata of the year 1686, 23 December, §.27 - that he should allow himself [to be so careless] as to put Charta Sigillata (whose value is 2 öre S:m-t.) on only one sheet of the three sheets entitled Memorial, in Royal Collegio with attestato insinuationis. In reminding him about this, I have no other intention than to get him to consider more particularly what he should speak, answer and do before a court; and this both in respect for the judge and in deference to the plaintiff; which right and law he would expect to enjoy in any case [he might bring] against another party. Stockholm, January 19, 1725.

Your most humble servant,

B. BEHM

BRITA BEHM to COLLEGE OF MINES - Translation by Alfred Acton:

Stockholm

1725 January 19

Insin: d. 19 Jan. 1725

Most Humble Memorial

That which the Assessor, Well-born Emanuel Swedenborg, by a so-called Memorial loco conferentiae, has further reasoned in the matter of dispute between us, I find to be so rare that I cannot avoid looking at the matter somewhat more closely so that your Excellency and the Most Worshipful Roy. Collegium may see at a glance and perceive how far afield the Herr Assessor's concepts and manner of taking up a Statum quaestionis, answering the same, and bringing it to a conclusion by intelligible presentation, departs from every comprehensible method; it should also, perhaps, be possible at the same time to reach a conclusion, as to why all my conferences with him, arranged in friendliness, must necessarily come out fruitless.

1. The actual subject of dispute consists in the question: For what reason did I refuse to allow a joint smelting at the furnace with the Servant at the Axmar Works, Johan Lindbohm?
2. At the Herr Assessor's insistence, and in this High Royal Collegio, I have been summoned to put forth the reason by my explanation - this explanation amounting to this: That the Herr Assessor's above named servant Lindbohm, so conducts himself in his life and social contacts with others that my servants will not or cannot have anything communt or in common with him. In proof of this, I appealed to (1) the Herrar Schönströms' most intimate knowledge of him. (2) The Herr Assessor's own conscience, and also to his written utterances thereon. (3) To the lately pronounced judgment of the District Court over Lindbohm's conduct both against my Servant and in general against the local crown officials.
3. Since also it seemed to me, that this might possibly meet his objection, namely, that the Herr Assessor did not know of this, therefore did not counsel it but wished to improve and divert it, I have been induced to say that the Herr Assessor not only knew of it but also made use of Lindbohm's peculiar disposition to make for me injury and prejudice in various ways, taking, for example, the partition between us which is still unsettled, whereby I even to this day am shut off from what belongs to me in parts of the works, etc.
4. What does the Herr Assessor answer to this? Directly, he does not deny anything of it but breaks out in a very peculiar way, characterizing it as off the way and exorbitant to give any description of Lindbohm. What has Lindbohm to do with this? he says. A personal character has no place in the matter; he calls it circumlocution, digressions, useless

stories; he explains it as being unseemly and as a thing already banished from the honorable world, to blame a person. He says NB. that such conduct deserves to be punished by a judge with a fine of 10 D-r S:m-ts. He is annoyed also because I have furthermore dared to mix in something regarding the Assessor's own conduct in this same Statu quaestionis.

5. I had almost come to the thought that, without allowing myself any further speech with the Herr Assessor, I would at once put myself under the speedy decision of the kind and righteous judge, who would likely find out how such reasoning is to be considered. But I must acknowledge that I so wholly recognized the plan, and exactly the same procedure as the Herr Assessor had used last summer, both against me and all others who have taken on themselves to reason

with the Herr Assessor in respect to my business, so that I cannot forego settling it under closer consideration. One reflects as to how far back one should begin his remonstrances before one can get the Herr Assessor to hold that to be permissible which he here proclaims as dishonorable. He ought first to be convinced that law and right are intended to govern human beings and their behavior; that a judge's proper office consists in his holding disorderly persons in check; that one does not have to enter accusations against sticks and stones or creatures devoid of reason, or the elements; and that for this cause, it is by no reason criminal or opposed to honorableness to seek from a judge help against self-willed and unruly persons. And then, that he who enters an accusation against another, must prepare himself to conduct his accusation with reason and proof, with a relation concerning his actions and his conduct in puncto quaestionis, being what the Herr Assessor himself calls descriptions, personal character, the blaming of a person, etc., and one would have had to waste the whole Summer with preliminaries before he got the Herr Assessor to answer Yes or No to that which is in quaestione. In this matter, one must have a shorter way out and put it to the Assessor that if it is so dishonorable a thing to make complaint about any one, which the Herr Assessor calls making a black stroke by the side of a white, etc., how then does the Herr Assessor himself stand in respect to lawlessness, who in his written answer against my Servant Wahlström, was the first to accuse him in express words of unreasonable conduct, of a self-will opposed to sound reason, of caprice etc., and unjust tilbud? Is not this blaming people? I by no means would wish to judge the Herr Assessor for this his praecipitance, so illy as he judges himself, but that the Herr Assessor suggests for me a fine of 10 D-r.S.m-ts because I talk in this way of Lindbohm, which I think proper and offer to prove, and as the Herr Assessor without proof has talked of my servant Wahlström, this I insist and most humbly pray that so long as your Excellency and the Most Wor. Royal Collegium do not permit that the one party before it shall insult the other, may be duly had in mind for this.

6. The impressions of me which the Herr Assessor in his story concerning our other projects as to the division of the works, thinks to give the Judge, are as though I had in some measure refused and scornfully rejected his reasonable (raisonable) and polite offer, and so, if for no other reason, at the first opportunity, I will allow all to come to the fore under the proper judge, and, however the matter comes, hope to have the satisfaction of appealing to the outcome as to a proof and convictions of that which the Herr Assessor will bring into doubt, namely, which of us two has wronged the other and met him with unreasonable refusal.
7. Meanwhile, as more nearly concerns the question, from the Herr Assessor's manifold digressions - as he himself acknowledges them to be - I gather this to my own advantage, that the Herr Assessor cannot mention any Royal Ordinance which forbids a special and separate furnace smelting; the Herr Assessor merely allows his opposition roulera: 1. On an appeal to the general and sound understanding, which the Herr Assessor rather cavalièrement deduces from interest or profit. 2. On the obligation one has, not to destroy his goods in a useless matter. 3. On that which is customary in Mining districts. But to the first, the answer is that if the rules of the understanding come to be founded on interest, so they each of them come under its judgment, which will enjoy the interest. If the Herr Assessor takes it on him to set up the rules of understanding, for my interest's sake, then I

may ask for the warrant for this. I am the one most nearly concerned to judge of my interest, and for the present I gladly set it behind me in the furnace, in order to be delivered from my neighbor's unruliness. To the 2d, the Resolution I have come to, to expend some measures of charcoal for the Herr Assessor's private use, this concerns the exception from the rules, that one may have permission to throw away much goods and money for the sake of peace of mind, and of two evil things to choose the least.

8. I note also, in the Herr Assessor's Memorial, that he does not contradict what I relate concerning the Servant Lindbohm's brawling, except in the place where, in explanation of the District Court's judgment - which, however, proved differently - he asserts that the Servant Lindbohm is only hasty against those who do him injustice. But with this, the Herr Assessor puts into my hands a new proof of Lindbohm's shameless ability to bind people together in a Court Process. For I can assert on my oath, and in this I am sure of Herr over Lt. Petter Schönström's sworn testimony, that the condition which I mentioned in my explanation, namely, as to the Assessor's free choice to smelt first or last, and that, for the Assessor's smelting I will contribute my four-fifths of charcoal to the heating of the chimney, or the clay smelting, etc. - this same offer I have expressed and expressly made to Lindbohm in the way that I informed the Assessor on paper; but it is noteworthy that he is silent as to this in his letter, in order that he might lead the Assessor to commence something in court, which also he has done. Yet, in my Explanation, I noted that his letter of November 1, ought all the more to have been exhibited, under the supposition that the condition would perhaps be included in it.
9. As regards the distinct utterance which the Herr Assessor finally asks of me, the proposition was made by me in my Explanation, and likewise now in part as above, I asking for my four-fifths parts contribution of charcoal for the clay smelting - as soon as the Herr Assessor begins it - and for the heating of the chimney; thus after the Herr Assessor begins his smelting - which, however, is given for the Herr Assessor's own and sole use - asking of him in return no more than one-fifth part, if and when I let the like smelting go for my ore and smelting alone. To improve the Herr Assessor's conditions, he shall get to smelt so long as he will and so long as he has the materials and objects therefor, although only one-fifth part of the time in a year belongs to him. My servant who several times has been in a bad way because of Lindbohm, asks time and again to be separated from him, and he offers to take the charcoal expense on his own charge and account as a tenant. Therefore I can do naught else than second him in his request, and insist on the same likewise because of my private intentions in regard to peace and rest. If now this offer is so wholly opposed to pure, clear and sound understanding as in his Memorial the Herr Assessor says, it is remarkable that Lindbohm, who also is noted by the Herr Assessor as being of a good understanding and experienced from childhood in the work of mining and smelting - though here the Herr Assessor forgets to reflect on the great difference which exists between having knowledge of a science and being upright in mind and reasonable in his manner of life - that the same Lindbohm, on behalf of his Principals, the Herrar Schönströms, has already undertaken the separate smelting at the furnace at Långwind, and has recognized it as practicable - of which also the Herr Assessor can get the other small circumstances here barely entered into; for I do not venture to detain the Wor. Royal Bergscollegium with so circumstancielle a description of this furnace blasting as did the Herr Assessor in regard to the smelteries in the Mining District.

Furthermore, I cannot but wonder at the fact that the Herr Assessor, who himself occupies an official position to guard the King's interest in the position of a judge, has - wholly contrary to the Charta Sigillata of Decemb. 23, 1686, §.27 - dared to accompany his 3 arks, under the name of Memorial delivered to the Royal Collegium with attestato insinuationis with only one ark Charta Sigillata for 2 öre S:mt. With which remainder I

have no other design than to induce the Herr Assessor more clearly to reflect on what one says, answers, and does before a legal Court; and this both in respect for the judge, and in reasonable deference to the party who, as against the other party, should enjoy the like right and law. Stockholm, Jan. 19, 1725.

Your most humble servant

B: BEHM

MINUTES OF THE COLLEGE OF MINES, SWEDENBORG-BEHM LAWSUIT

1725 Feb. 4

7 pp. folio

Doc. 1: p.434

In Stockholm, in the College of Mines: Kong. Bergs Collegii Protocoll för År 1725: pp.107-13.

Transcript as follows:

Anno 1725

den 4 Februarii

För Middagen Närwarande

H-r Bärge Rådet, A: Strömner

HH-r: Assessorerne, Ad: Leyell, J: BergenStierna, Em. Swedenborg.

/8.

Sedan H-r Assessoren Swedenborg upstådt ifrån Bordet och afträdde, föredrogs bemälte H-r Assessors hos Kongl: Collegium d. 9 Novembris sistl-n. insinuerade Supplique hwar uti han beswärar sig öfwer Fru Professorskans Brita Behms Betjentes wid Axmars Bruk Wallströms förfarande, i det a part för dess Principalinna skal willja anställa blåsning utan at låta H-r Assessoren som

i samma Bruk er 5-te del äger, där utinnan få participera, anhållandes H-r Assessoren, at Kongl: Collegium willo befalla Betjenten Wallström, at låta H-r Assessoren njuta sin rätt I samma Bruket, eftter han har Kohl och redo som til en blåsning för dess dehl behöfwes; med mera. Där jämte uplästes Professorskans Fru Brita Behms förklaring öfwer desse H-r. Assessorns Swedenborgs beswär; hwar uti hon andrager at H-r Assessorens Betjent Lindbohm, är en så orolig Karl, som hennes Betjente ej kan umgås med, eller hafwa någon communt och obydt med, til förekommande af det owäsande som elljest skulle hindra Brukets driftt och skynda all wälsignelse ifrån

(sic) wärket. Hwarföre och Fru Professorskan offererar H-r Assessor [skan] det Expedient at han skall få hålla blåsningen först, och hon sedan, eller Vice versa; och där tiden skulle skynda för H-r Assessoren mer än för henne, och lerblåsningen skulle falla honom för kostsam, offererar hon at willja där til bestå 4/5 delar för sin proportion, med mera. Hwar öfwer H-r Assessoren Swedenborg, efttar erhållan communication med dess Memorial loco Conferentiae inkomkit, hwaruti han andrager, at hwad om dess Betjentes Lindbohms Conduite i et och annat måhl införes, icke hörer til blåsning som nu är quaestionis, kunnandes hwad han kan hafwa felat, blifwa rättat, men icke böra någon ändring skje utj det, han har skjäl och Rätt, at påstå til dess Principals rättmätige förmån, H-r Assessoren andrager elliest hwad til en sammanblåsning hörer, hwar i han sig icke wil begifwa; Man den sista Fru Professorskans proposition, om at willja skjuta til wärmning 4 delar Kohl, tager H-r Assessoren med tacksamhet emot, allenast Fru wille sättja distinct ut alla de omständigheter som där til höra.

Öfwer detta har åter Fru Professorskan med dess Memorial inkommit, och sina ytterligare påminnelser, där widgjort, som acta med mera, närmare utwisa.

Det gjordes anstalt til Parternes upkallande at munteligen höras, om icke de på något sätt kunde komma här utinnan med hwar andra öfwerens, och imedlertid discourerades, at det Expedient, som af Fru Professorskan är offererat, synes ej wara så inpracticabelt om allenast de kunna sålunda förenas, at ingentera måtte i Bruket komma at lida; Man förestälte sig, at sammanbruket kommer i anseende til stälningen och Wärmningen för bägge Interessenterne lindrigare, än om hwar och en skulle för sig särskilt ställa och värma; Men som Betjenterne icke kunna förlikas, tycktes at Fru Professorskans project på följande sätt, utan deras skada kunde practiceras, neml-n: At den af Interesenterne, som först blåsar, lemnar Ugnen eftter sig warm til den andra, och får ersättning för så många upsättningar, som han lemnar ifrån sig, utaf den andras Kohl och Malm på Bruksbackn, då samma besparing uti Wärmande synes stå at winna; som igenom sammanbruket elljest ernås kunde. H-r Cancellie Rådet Rosenadler uppå sin Swärmoders Fru Brita Behms wägnar, samt H-r Assessoren Swedenborg inkallades. Och gjordes dem en sådan förestälning, som förbemält är, H-r Cancellie Rådet yttrade sig at dess swärmoder Fru Professorskan Behm, är på alt sätt benägen, at lämpa sig til öfwerenskommande, med H-r Assessoren på sådant sätt, hälst som hennes Betjente, såsom Arrendator Sjelf will påtaga sig den förlust som skulle kunna existera här wid, allenast han kunde blifwa qwitt, at hafwa något at göra med Assessoran Swedenborgs Betjent, som wid alla tillfällen skal göra honom så mycken förtret, hinder och skada.

H-r Assessoren Swedenborg förklarade och sig benägen til öfwerenskommande i sådant fall med Fru Professorskan, allenast de utwägar kunna tagas, at han icke kommer at lida förmedelst en Kall ugn upwärmande och stälning; Men wille Fru Professorskan lemna honom en warm ugn, så wore han wäl nögd, at eftter at göra sin blåsning ensam. Bägge Parterne wille sammanträda och upsättja skriftteligen et project til öfwerenskommande härutinnan, det de sedan hos Kongl: Collegium wille praesentera til ratitication Aftträdde.

EXTRACT FROM A LETTER OF PETTER WAHLSTRÖM

1725 Feb. 13, Axmar Works

3 pp. 4:o

In Stockholm, in the State Archives. Bergskollegii
Arkiv,

"1725 Åhrs Bref och Suppliquer Första Dehl":

pp.536, 537.

MS Transcript in ANC = Tafel MSS. 256-57; also as follows:

[Note by AA: Comment on Contract submitted by E.S.

See below, 409.]

Transumt at Inspectorens Petter Wahlströms

bref af d. 13 Febr. 1725.

Wälborne H-r Cancellieråd

Höggunst. S-a Herre,

Welb-ne H-es Skrifwelse af d. 8 hujus har iag wid wördat erhullit, inhämtandes derutaf hwad möda och beswär, som Wälb-a Frun och Herren hafwa til dato hafft för dem särskilla påstådde Masugnsblästen, med beyäran att iag i synnerhet, hwad upwärmningen af pipan widkommer, skal lämbna min tanka, på det att saken må bringas til sluts, min ödmuika påminnelse här wid blifwer fördenskund sådan, att hwad det af H-r Assessor Svedenborg upsatte och mig tillställte projectet widkommer, så är det til alla dehlar mycket wähl sammanfattadt, tiden på hwilken Wärmningen bör ske undantagandes; ty hwad det widkommer, att H-r Assessoren Projecterar, att iag utj 11 à 12 dygn skal bestå 4/5 dehlar af kohl til masugnens eller pipans upwärmmande, så är det så obilligt begärt, som någon ting i wärlden kan wara, och skulle hwarken Wälb-na Frun eller iag bättre wetta, än der til begifwa os, så skulle man innom en liten tid hafwa an odrägelig skada. Hwad derföre det ordet upwärmning angår, så har iag der med aldrig annat ment, än att iag skulle fylla pipan til 4/5 dehlar första gången, der Lindbohm skulle komma att begynna antingen leerblästen, eller elliest taga emot en kall ugn, då han der emot skulle wara förplichtad, att wid sådan händelse bestå mig 1/5 dehl tilbakars. Uti, samma mening är iag ännu, och skulle man mehra förbinda sig till, så drager sam sielf skada på sig, och skulle H-r Assessoren wid detta tilbud ej wara nögd, så kan iag för min dehl ai annat see än man måste underkasta sig Kongl. Collegii höggunstige ompröfwande på det att saken an gång må komma till slut, och detta är, hwad iag upwärmningen beträffande i ödmuikhet kan hafwa att påminna. * * * Om nu H. Assessoren begifwer sig här utinnan, och Wälb-na Frun och han således komma öfwer ens, så borde äfwen wähl uti den föreningzskriff, som deröfwer kommer att uprättas, inryckas, det hwar och en af Betiänterne drager försorg om, eller förskaffar sig arbetzfolck under blästen. Jag recommenderar mig, etc.

PETTER WAHLSTRÖM

Axmars Bruk d. 13

Febr. 1725

SWEDENBORG TO THE COLLEGE OF MINES - REPORT ON MACHINES AND MODELS
NEEDING REPAIR

1725 Feb. 14, Stockholm

Phot. in Ph. File 158 = 3 pp.fol.

L.II: 206

Doc. 1: p.435 §9

In Stockholm, in the State Archives: Bergskollegii Arkiv.
“1725 Åhrs Bref och Suppliquer, Första Dehl”: pp.272-73.

MS Transcript in ANC = Tafel MSS. 130-31; also as follows:

Praes: d. 15. Febr: 1725. D-o upl-t.

Ödmiukt Memorial.

Bifalles

Uti ödmiukt följe utaf Hans Excellences och Höglöfl: Kungl: Collegii höggunstiga befallning, har jag besedt och examineradt de till Kungl: Collegium hörande Machiner, och till den ändan adjungeradt mig Auscultanterne H-rr Berganstierna och Faggot, och med dem efftersedt så uti hwad stånd de nu för tiden äro, som ock hwad som uti olag kommit, och så mycket som har kunnat ske, låtit sammansettia: Men som wid det tilfelle är befunnit,

[ph.p.2] at någre dehlar på ofwanomrörde Modeller äro dehls borta, dehls igenom den longliga tiden, da der stådt, förfallne, ty hemstelles till Hans Excellence och Höglöfl: Kungl: Collegium, om icke någre medel af de till Laboratorium Mechanicum hörande motte utessignerat och emplojeras til at förbettra samma Modeller. Jag borde wel härjemte en specification bifoga på det som uti Modellerne fehlas och på hwad til derass reparation synes ehfrödras; men som de små dehlar hwarcken alla kunna antecknes, eller på dem prisett nu förut åsettias, innan som handtwärckaren det förfärdigat, ty skulle oför-

[ph.p.3] gripeligen tyckas, till en begynnelse 50 D-r S-mt, wara nog, på hwilcka medel, jag sedan när arbetet är färdigt, will wisa räkning, och alt med qvittance verificera: warandes ei allenast nödigt at låta förbettra desse Modeller och någre små dehlar på dem å nyo giöra, utan ock sådana wärcktyg tilskaffa, hwarmedels man kan, wid förefallande tilfellen, utan at anlita någon handtwärckare eller giöra någon ny omkostnad, dem behörigt laga samt holla I skick. Utom dess äro ock förstren illa medfarne, så at snö om Winteren faller in och regn om sommaren, hwarigenom Modellerne blifwa nu fuchtige nu torre, och igenom sådan ändring förderfwade, hemstelles derföre i ödmiukhet om icke de af samma medel böra repareras.

Stockholm d. 14 Febr: 1725

EM: SWEDENBORG

Translation: In LM. p.366; by C.L.O., as follows:

"Presented February 15, 1725, and read. Granted."

Humble Memorial

In humble compliance with the gracious order of your Excellency and the most laudable Royal College, I have now completed the inspection and examination of the Machines belonging to the Royal College; in which undertaking I have been assisted by the Auscultators Mr. Bergenstierna and Mr. Faggot. The Machines have been looked over, and it has been noted down both in what condition they at present and whatever has come into disrepair; and so far as possible they have been put together.

But as it then became evident that several parts belonging to aforesaid machines are lacking, and partly on account of the long time they have been standing there, they have fallen to pieces, therefore I beg to suggest to your Excellency and the Royal College that some of the funds set apart for the Mechanical Laboratory be assigned and employed for the reparation of these Models.

A specification of the parts that are lacking in the models, and what would seem necessary for their reparation, ought to be appended to this Memorial. But, inasmuch as it is impossible to put down all the small parts which are necessary, or to determine their price beforehand before the workmen have completed them, therefore it is my humble opinion that, to begin with, 50 Dalers in silver is sufficient for the purpose. After the completion of the work, I shall render account for the money, and verify everything with receipts.

It is necessary not only to have these models mended and some little parts made over, but also to procure such instruments as will enable one to mend them whenever occasion demands, without the assistance of any workmen or involving any expense, and to keep them in good condition. The windows of aforementioned Room also are so badly in need of repair that snow falls through in the winter, and rain in the summer time, which makes the models alternately damp and dry, and thus ruined by constant changes. It is, therefore, my humble request that they also be repaired from the same funds. Stockholm, February 14, 1725.

EM: SWEDENBORG

SWEDENBORG TO THE COLLEGE OF MINES ON PURCHASE OF AIR PUMP

1725 Feb.14, Stockholm   Phot. in Ph.File 159 =   4 pp.folio

L.II: 207

Doc. 1: p.435 §10

In Stockholm, in the State Archives. Bergskollegii Arkiv,
"1725 Åhrs Bref och Suppliquer, Första Dehl," I:pp.270-71.

MS Transcript in ANC = Tafel MSS. 140-42; also as follows:

Praes. d. 15. Febr: 1725: D-o upl-t d. 17. D-o föred:

Ödmiukt Memorial.

Huru nödigt Hans Excellence och Högl: Kungl: Collegium har ehrachtadt at hafwa wid handen uti Modell de Machiner, som tiena BergWärcken till nytta, kan nogsamt inhemtas af den omkostnad Hans Kungl: Majestet på ett Laboratorium Mechanicum användt, samt af den sorgfällighet Hans Excellence och Högl: Kungl: Collegium altid har tecktz wisa, ett sådant nyttigt werck at wid macht holla: detta gifwer mig anledning til Hans Excellence samt Högl: Kungl: Collegium i ödmiukhet at hemstella, on icke Hans Excellence

[ph.p.2] och Högl: Kungl: [*] Collegium skulle teckas, at af de till Laboratorium Mechanicum hörande medel låta en Antliam Pnevumaticam opköpas och införskaffas och ibland de andre Machiner at installas: hwilchet så mycket nyttigare synes wara, som ingenom em sådan Antliam pnevumaticam monga 100-de experimenter kunna wisas, som angå wäder, eld och watn, och man derigenom får ehrfarenhet uti mycket som physiqven tilhör: warandes wel ibland Kungl: Collegii Machiner någre af Commerce-Rådet Polhem inventerade, hwaraf man se kan wattnetz krafft och wärckan uti åtskilliga fall, samt pendlars och kulors proportion i fallande och stigande, samt ock andre Machiner tienliga at wisa prof uti physicis: och som Mechaniqven med Phy-

[ph.p.3] siqven har en så nära förwandskap, at den ena intet kan umbära den andra, mindre den ene till perfection bringas, utan den andras tilhielp, ty lærer Hans Excellence samt Högl: Kungl: Collegium finna nödigt, at jemwel en sådan Machine låta anskaffa, hwarigenom man kan se de mesta profwen, som watn, wäder och eld widkomma: skulle ock en Antlia pnevumatica giöra en lustre åt alla andra Machiner som uti berörde rum med så stor omkostnad äro anskaffade. Techtes Hans Excellence samt Högl: Kungl: Collegium höggunstigt bifall här till gifwa, så torde best wara en sådan låta opköpa uti England, hwarest den alrabest förferdigas af en benämd Hawksbe; och om derom nu i winter anstalt giöres, så kan man förwänta den hit nestkommande wålr eller

[ph.p.4] sommar. Denna Antlia med alt tilbehör, effter opsatz, den jag en annan gång will insinuera, lærer högst komma på 1000 D-r Kopp-mt: förmodandes at Hans Excellence samt Högl: Kungl: Collegium sielf lærer finna nöje af de nya prof, som derwid skola anställas. Stockholm d 14 Febr. 1725

EM: SWEDENBORG

 [*End of first page. At bottom in Swedenborg's hand:] extr. pr. här öfwer utfäendet till K. Collegii Camareraren af d. 17. febr. 1725.

Translation in LM. p.367, and also by C.L.O., as follows:

“Presented February 15, and read February 17, discussed.”

Humble Memorial

What importance his Excellency and the Royal College have attached to having in hand models of those Machines which are used in mining operations, may be seen by the money which his Royal Majesty has expended upon a Mechanical Laboratory, and by the care which your Excellency and the Royal College has always been kind enough to bestow in supporting such a useful institution. This gives me occasion to make the humble request that your Excellency and the Royal College regard favorably the proposition to permit the purchase and importation of an Air pump (*Antlia pneumatica*) from the funds set aside for the Mechanical Laboratory, to be added to the other machines which are there. This, it would seem, is so much the more important as many hundreds of useful experiments may be made with an air pump which have to do with air, fire and water, by which one gains a knowledge of much that pertains to physics. There are, indeed, among the Machines belonging to the Royal College some invented by Polhem, the Councillor of Commerce, by means of which one is able to see the power and effects of water in various ways, and measure the proportionate fall and rise of pendulums and balls; together with other machines suitable for making experiments in Physics. But, inasmuch as Mechanics and Physics are so clearly related that the one can scarcely exist without the other, much less be brought to perfection without the other's help, therefore I beg that your Excellency and the most laudable Royal College will be pleased to find it of service to permit a Machine of this kind to be procured by means of which most of those experiments which concern water, air and fire, may be illustrated. An Air pump would, moreover, impart a great lustre to all the other machines in aforesaid room which have been secured at such great expense. If your Excellency and the Royal College be pleased to give their gracious sanction to this proposal, it would probably be best to have one purchased in England where the best ones are made by a man called Hawksbe. If arrangements be made for this now during the winter, it may be expected to arrive here next spring or summer. This air pump, with all its appurtenances, according to calculations which I shall subsequently submit, will probably cost, at the most, 1000 Dalers in copper. It is surmised that your Excellency and the Royal College will themselves be interested in the new experiments which will be made with it.

Stockholm, February 14, 1725.

EM: SWEDENBORG

MEMORIAL TO COLLEGE OF MINES re the making of MODELS OF THE FAHLUN MACHINES

1725 Feb. 14

Phot. in Ph.File 160 = 3pp.

In Stockholm, Riksarkivet. Bergscollegium Bref och Suppliquer 1725 Åhrs, I.

Transcript as follows; also MS. in ANC = Tafel MSS 137-38 – mentioned in Doc. 1: p.435 §10-²

Praes: d: 15. Febr: 1725. D-^o upl-t/:
Ödmiukt Memorial.

Ibland alla de Machiner, som medels Hans Excellence samt Höglofl: Kungl: Collegii omsorg anskaffade äro, finnes allenast någon uti Modell som opfodringen wid Grufwan angå: hemsteller derföre till Hans Excellence samt Höglofl: Kungl: Collegium, om icke nödigt är, at Modeller af de förnemsta Machiner som än i gång äro, blifwa tagne, och ibland de andre satte, såsom och de i Fhalun wid BlanckStöten, Flemmingz och Regeringz Schachten, som ock af den wid Händbo grufwa, hwilcken nu snart lærer

[ph.p.2] falla i lägerwall, samt utaf andre som inventerade äro af

H-1 Commercierådet Polhem: warandes effter min oförgripelige mening, dessa Machiner i Modell så mycket nödigare, som man deraf kan altid, enär så omtrenger, se nyttan och inventionen, samt den förmohn den enebeten än den andre kan åstadkomma; som jemwel at hafwa dem uti förwahr, i fall sielfwa Machinen i orten skulle til efwentyrers obrukelig göras el. förfalla, och således conserveradt til posteriteten det som har giordt nytta och som har kostadt så ansennliga medel: Om Hans Excellence samt Höglofl: Kungl: Collegium skulle teckas höggunstigt bifalla mitt här-

[ph.p.3] utinnan gifna ödmiuka förslag, så lærer ändamåhlet best winnas om Hans Excellence och Höglofl: Kungl: Collegium skulle behaga och gifwa ordres till någon der i orten, at en handtwärckare emot betalning finge aftaga dem i Modell: som ock at de Modeller, som uti Fhalun lærer stå at antreffas och tor henda ringa wårdas, motte hitsendas. Stockholm d 14 Febr: 1725.

EM: SWEDENBORG

APPLICATION FOR PERMISSION TO REMOVE MODEL OF POLHEM'S HOISTING MACHINE

1725 Feb. 14, Stockholm   Phot.in Ph.File 161-62 = 2 pp.

In Stockholm, in the College of Mines: Bref och Suppliquer.
Supplement 1725-28.

Transcript: MS. in ANC - Tafel MSS. 139, and as follows:

Praes: d. 15. Febr: 1725. d° upl-t/.

Ödmiukt Memorial.

Uti ett apart rum innaför Kungl: Collegii Archivi förmak berettes wara en Modell af en opfodring- Machine som utaf Commercierådet Polhem är inventerad, hwarest berörde Modell skall stå inneslutit, så at det till ingens nytta eller nöja kan wisas, alt derföre hemsteller hans Excellence och höglofl: Kungl: Collegio iag ödmiukast, om icke samma Modell motte så flyttas inuti de rummen der de andre Modellerna stå, och i dess [ph.p.2] stelle insättias den stora Mons. Duhres Machine; på det at Modellerne må komma tillsammans, och man kan hafwa tilfelle at se eftter, om något på dem kommer uti opskick, som i tid bör lagas. Hemstelles Hans Excellence och Höglofl: Kungl: Collegii welbehag i lika ödmiukhet, om icke Hans Excellence och Höglofl: Kungl: Collegium skulle teckas än widare Kungl: Cammar- Collegium anmoda, at samma rum tillika med Höket utanföre motte til nya Machiners behof få inrymmas. Stockholm d. 14 Febr: 1725

EM: SWEDENBORG

Translation in LM. p.369.   Mentioned in Doc. 1: p.435 §11.

MINUTES of the College of Mines. Concerning the Mechanical Laboratory.

Tafel, Doc.156.
=(Doc.1:p.435§9)

1725, February 15, Stockholm

3 pp.Fol.

In: Bergskollegii Arkiv, Kong. Bergs Collegii
Protocoll För År 1725, pp.136-40.

A variant transcript in ANC = Tafel MSS.146-47.

Anno 1725

den 15 Februarii.

För Middagen närvarande

HögWälborne H-r. Grefwen och Praesidenten Gustaf Bonde.

HH-rar BäragsRåderne, J:Cederstedt, A.Alströmner.

HH-rar Assessorerne, Ad:Leyell, J.Bergenstierna,

L:BenZelstierna, Em:Swedenborg.

/9°.

H-r. Assessoren Swedenborg gifwer igenom dess memorial wid handen, at han igenom sedt, de wid Kongl: Collegium befintelige machiner til åtskillige mechaniske wärk, och i ordning satt hwad han kunnat; Men som åtskillige felaktigheter där på finnas, som snart kunde repareras, så hemställer H-r. Assessoren, om icke 50 D:r S-mt nu i förstone kunde anslås där til, af de til Laboratorium Mechanicum hörande Medel, samt at nödige Instrumenter äfwen därföre anskaffa, på det man må undgå, at hwar gång ålita handtwärkare, när någon reparation eller förbättring skje' skal, jämwäl och Fönstren i rummet där machinerne stå, lagas af af samma Medel; för hwilka H-r. Assessoren wil göra Räkning.

Resol: Kongl: Collegii Kammerare Har at upsättja Assignment til Banquen på sådana 50 D-r. S-mt., af de til laboratorium mechanicum anslagne Medel, och tilställa H=r Assessoren

Swedenborg, hwilken, efter dess utfästelse, hafwer at låta wärkställa ofwanberörde reparationer: och där öfwer verificerad räkning til Kongl: Collegium inlefwera.

/10°.

H-r. Assessoren Swedenborg proponerar elljest, uti 2-ne andre dess memorialer, af d. 14 hujus, om icke det wore nyttigt, samt til en lustre i bland de andre Kongl: Collegii machinerne, at införskrifwa en antlia pneumatica, hwilken i England skulle komma at kosta 1000 D-r. kopp mt., och där af de mästa profwen kunna ses, som watn, wäder och Eld widkomma, Jämwäl och om icke Kongl: Collegium skulle behaga, at låta aftaga modeller af de wid grufworne brukelige upfordrings machiner, efter få däraf här finnas.

Resol: Eftterses hwad tilgång af Laboratorii mechanici här til kan wara.

/11°.

Föredrogs ännu et annat bemälte H-r. Assessors Memorial, af d. 14 hujus, om en opfordrings machine, som skal stå uti et å part rum, innan för Kongl: Collegii Archivi Förmak och af H-r. CommercieRådet Pohlheim wara inventerad; projecterades H-r. Assessoren, at den samma kunde flyttjas uti de rum, där de andre modellerne stå, och iddess ställe sättjas, den stora Monsieur Duhres machines, samt hémställer om icke Kongl: CammarCollegium kunde å nyo anmodas, at samma rum måtte jämte Kjöket utanföre inrymmas til nya machiners behof.

Resol: Anstår här med til vidare och til dess förbemälte rum, där CommercieRådet Pohlheims machine står, kan komma at öppnas.

402

ATTENDANCE AT SESSION OF COLLEGE OF MINES

1725 Feb. 16

See above, 393.

402.11

RECEIPT BY SWEDERBORG

1725 Feb. 17

In Stockholm, Riksarkivet. Copy in possession of F. G. Lindh.

See Lindh Documents p.3: n.26

Minutes of the College of Mines. On Importation of Air Pump

Tafel,Doc.156.

(= Doc.1:p.435)
3 pp.Fol.

1725, February 17,Stockholm.

In: Kong.Bergs Collegii Protocoll För År 1725,pp.
144-6. Bergskollegii Arkiv.

A variant transcript in ANC = Tafel MSS.144-45.Anno 1725den 17 Februarii.

För Middagen närwarande
HH-rar Bärags Råderne J: Cederstedt, A: Strömner
HH-rar Assessorerna, Ad: Leijell. J: Bergenstierna.
L:Benzelstierna, Em Swedenborg.

/2°:

Föredrogs ånyo H-r. Assessoren Swedenborgs Memorial af d. 14 hujus, ang:de nyttan och nödwändigheten af en Antlia Pneumatica, til at göra många Experimenter i mechanicis och Physicis; och aldenstund man här icke har någon machine som i slika måhl kan göra det gagn, som en sådan antlia Pneumatica: den och i England ej kan högre komma at kosta än 1000 D-r. kopp.mt men där en sådan, om hon här i Swerige göras skulle, som doch ej kan skje, skulle öfwer 3 dubbelt komma at kosta; Påtagandes H-r. Assessoren Swedenborg sig, at uti England låta en sådan Machine beställa och förfärdiga af en benämd Hawksbe och til nästkommande Sommar få honom hit; Fördenskul och som wid efter seende befunnits, Medel wara at tilgå, af dem som til Laboratorium Mechanicum anslagne äro; Altså fants godt at 1000 D-r. Kopp-mt, skola af berörde Medel, til inkjöpande af en sådan antlia Pneumatica ifrån England, utassigneras

och H-r. Assessoren Swedenborg emot dess qvittance tilställas, som uti samma qvittance sig förbinder, at draga försorg, så om bemälte nyttige machins förfärdigande, som dess hit förskaffande nästkommande Wåhr eller Sommar, eller så snart det först kan möjligit wara, hwar wid och är nödigt, at H-r. Assessoren låter wid öfwer förslen wederbörligen förassecurera denne machinen, at igenom händande olycka Kungl: Maj-t icke må komma något at lida.

EXTRACT

1725 Febr. 20

Bergskollegium Protokoll, 1725 Febr. 20. See above –

393.

I protokollsoken för nämnda datum, sid 174-177 och
1200-1215 har ingenting funnits som angår Em. Swedenborg.

Copy in possession of F.G.Lindh. See Lindh Docs.

p.2: n.23c.

See Swedenborgiana Letter File, s.v., Holm.

Minutes of the College of Mines. Swedenborg-Behm Lawsuit.

1725 February 25. Tafel.Doc.156. (=1:p.435§11)
4 pp Fol.

In: Bergskollegii arkiv: Kong.Bergs Collegii
Protocoll För År 1725 pp.1240, 1247-50.

Anno 1725

den 25 Februarii
För middagen närwarande.

Hërrar BergsRåden: Jonas Cederstedt,
Anders Stromner;
Hërrar Assessorerne: Adam Leijell,
Em. Swedenborg.

8°:

Företogs saken emellan H.Assessoren wälborne H. Emanuel. Swedenborg och fru professorskan Brita Behm, angående sammanbrukning i Axmars masugn, den H. Assessoren påstår bör ske i anseende til deras interessentskap i Bruket, bestående af 1/5, men fru Professorskan söker at undgå; willjandes för sig särskilt bruka, för den orolighet och hinder, som hon berättar henne af H. Assessorens Betiänte Lindbohm förorsakas.

Herr Assessor Benzelstierna, såsom swåger med H. Assessoren Swedenborg, stod här wid up.

Uplästes H.Assessoren Swedenborgs d. 9 november nästledne år uti Kongl. Collegio insinuerade ansökning, sammanbrukningen uti Axmars masugn beträffande; Hwilken igenom Bergmästaren Wälbetrodde Thor Bellander med fru Professorskans Betiente Wahlström blifwit communicerad.

Uplästes Bokhållaren Petter Wahlströms d.22 nästledne December insinuerade förklaring, derutinnan han

anhåller, at H.Assessor Swedenborgs beswär ej med honom, utan med des Principalinna fru Professorskan Behm , må communiceras.

Uplästes en annan H.Assessorn Swedenborgs d. 24 nästledne December insinuerade skriftt, angående samma saak, hwilken han angåller måtte, tillika med des förra, med fru Professorskan blifwa communicerad, det ock skedt.

Häröfwer har fru Professorskan d. 9 nästledne Januarii sin förklaring insinuerat, hwarutinnan hon gifwer orsakerna wid handen, hwarföre hon med H. Assessorn Swedenborg wid Axmars masugn ej wil hafwa någon gemensam blåsning, neml. efter H. Assessorn skall uti Lindbohm hafwa en sådan Betiänt, med hwilken ingen, som honom känner, gärna will hafwa något obytt, bewisandes des obeskedelighet och otidiga förhållande igenom en Hårad Rättens dom i Uglebo af d. 1 nästledne December, deruti han til anseelige böter och uppenbar Kyrckioplikt är fäld blefwen, som skrifterna alt närmare utwisa.

Uplästes et H.Assessorn Swedenborgs d. 13 nästledne Januarii loco conferentiae insinueradt Memorial, hwaruppå fru Professorskan igenom et annat d. 19 derpå följande ingifwit Memorial swarat, det äfwen upläsit blef.

Jesper Swedenborg to Emanuel Swedenborg.Tafel, Doc. 1:p-342.

1725, February 26, Brunsbo.

2 pp.4:o

In the Royal Swedish Academy of Sciences.

Bergius Bref-Samling. Tom.XVI. p 287-8.Ex orig.

Högtährade K.Bror:

Jag hade then ähran at med sidste post beswara min Högtährade K.Brors twenne angenäma bref, uti hwilket jag har något angelägit förglömt som jag nu tencker at påminna min K.Bror.

/1. Först är om mina Specie Ricks D-r hwilka K.Bror behagade senda min H-r Myra som är Capellan uti S-t Maria Kyrckia i Stockholm, Han har bekommit Kongl Fullmacht på Floby - - -

/2 . För thet andra hwad K.Bror tycker om jag skal resa ut til America igen eller icke, hog thertil har jag wel, men gott råd är offta nödwendigt i sådana måhl, somlige råder mig ther til, men somlige afråder mig ther ifrå, mesteparten afråder mig ther ifrå.

/3. Om jag skulle resa, at K.Bror tager mina pgr här och skaffar mig Wexel på London igen hos H.Cunsell Alström eller någon annan som K. Bror bätst tycker; sådant och thyligt få wi wel vidare rådgiöra om, om thet är så at jag, reser ut igen. J dag war H-r Alström här och reste här ifrån til Stockholm, har ganska stor lust at få tala med K.Bror, han wil gierna at K.Bror reser med honom ut til England, så wil hen wisa K.Bror myket som skulle

wara ganska angenämt och gott för fäderneslandet; Han har giordt stora ting här wid Alingzåhs, låtit giordt sådane Machiner, som thes like icke finnes i hela Europa, Antingen blir han en ganska rik man eller utfattig, han reser kring halffwa werlden at bese Machiner och inventioner.

Låt mig K. Bror få weta hwad dom then falska Kung Carl then XII har bekommit; och om thet är sant at Keisaren i Muscow är död eller intet. Finnes thet något annat nytt af i Stockholm låter K. Bror mig weta. Helsa B-r Benzelstierna samt Syst-r Hedewig, förblifwande jag städze

Högtährade K.Brors

Hörsamme tienare

Jesper Swedenborg.

_____ Brunsbö d. 26 febr.

1725.

NB. til den samma. /-Swedenborg/

407

ATTENDANCE AT SESSION OF COLLEGE OF
MINES

1725 Feb. 26, 27

See above, item 393.

Minuets of the College of Mines. Swedenborg-Behm Lawsuit.

Tafel,Doc.156. (=1:p.435 §11)

1725, February 27,Stockholm. 4 pp.Fol.

In: Bergskollegii Arkiv. Kong.Bergs Collegii
Protocoll För År 1725 pp.1266-9.

Anno 1725
 den 27 Februarri
 För middagen närwarande
 Herrar BergsRåden: Jonas Cederstedt,
Anders Strömner;
 Herrar Assessorerne, Adam Leijell,
John Bergenstierna,
Lars Benzelstierna,
 Em:Swedenborg.

3°:

Företogs vidare saken emellan fru Professorskan Behm och Assessoren Emanuel Swedenborg, angående sammanbrukningen I Axmars masugn.

Herr Cancellierådet Johan Rosenadler, såsom fru Professorskan Behms måg, hwilken uppå Kongl. Collegii Kallelse sig infunnit, blef inkallad, och frågades, om han något med H. Assessoren Swedenborg öfwer den dem emellan warande twistiga saken confereradt?

Herr Cancellie-rådet swarade: at han wäl en eller annan gång med H.Assessoren tahlit, men har ej i godo med honom något slut kunnat träffa, utan anhåller, at Kongl. Collegium wille dem med sin resolution åtskillja.

Berättades och förelästes H.Cancellierådet, huruledes 1705 en dylika casus warit I Kongl. Collegio före

emellan fru friherrinnan Stiernhök, eller Kurck, och landtmätaren Barckhusen, af hwilka den förra varit ägare af 4/5 delar i Ullfors Bruk, och den senare allenast af 1/5 dehl, på samma sät som med Interessentskapet i Axmar beskaffadt är; hwilka Interessenter likwäl på sidstone så kommit öfwerens, at ägaren af 4/5 skulle de 4. första åren värma och upblåsa sit rede, och sedan lemna ifrån sig en warm ugn, hwaruppå 1/5 dehls ägaren skulle det femte året på samma sätt förfara; blifwandes H. Cancellie-rådet förestäldt, om ock han icke skulle på samma sätt wara nöjd, at med H. Assessoren komma till composition.

Herr Cancellie-Rådet förklarade sig wara till freds, på hwad sätt Kongl. Collegium will resolvera, men fant wid det omrörde projectet den olägenhet, at hans Swärmoder på det femte året ej kunde wara så just färdig at låta blåsa och taga emot ugnen, då H. Assessorens bruk woro till ända, på hwilken händelse hon äfwen det året skulle kiännas wid gravation af ställning, wärmning etc.

Tog afträde.

Denna sak skall widare företagas, då herr Assessor Swedenborg kommer tillstädes, och man har tillfälle honom at höra.

PROJECT FOR A CONTRACT BETWEEN BRITA BEHM AND SWEDENBORG

[1725 February] 4 pp. folio L II: 214: III: 432
 In Stockholm, in the State Archives. Bergskollegii
Arkiv, "1725 Åhrs Bref och Suppliquer, Första
Dehl": pp.538-39.

[Note: This and the following two documents may be
 appendices to other documents in the Behm Case.]

Transcript - MS. in ANC = Tafel MSS. 258-60; also as
 follows:

Uti det oss emellan stridige, och wyd Höglöfl. Kongl. Bergz Collegium
 anhängigt gjorde måhl angående Masugns blåsning wyd Axmars Bruk,
 som mig Brita Behm för 4/5 dehlar tilkommer, och mig Emanuel
Svedenborg för 1/5 dehl, hafwa Wy således med hwar annan
 öfwerenskommit, som fölljer, och som wy våra Betienter til effterfättelse
 willjom hafwa förafstedat.

/1-° Att min, Brita Behms, Betiente Wahlström anställer leerblåsningen, och den för sin Räkning
 begynner och sluter: Hwar til min, Emanuel Svedenborgs, Betiente Lindbohm skall wara
 pliktig, de ellofwa förste dygnen, då ugnen wärmes op, at läggia til 1/5 dehl kohl; Men så snart
 Ugnen är opwärmd, eller de 11 dygnen äro förby, så brukar Wahlström sina egna kohl.

/2-° Enär Ugnen sedan är worden kall, och Lindbohm skall träda til en kall Ugn, och giöra
 blåsning uti, så bör Wahlström bestå 4/5 dehlar kohl, som opgå til opwärmningen, det är 4/5
 dhelar kohl, medan de första ellofwa dygnen wahrs; Då sedan Lindbohm med egne kohl drifwer
 Masugnen, så länge han har rede till.

/3° Desse kohl, bestås, som sades, til opwärmningarna, och lefwereras de antingen förut til den
 andra Betienten, eller tages de af den andras Kohl-bädda: alt som de sielfwa öfwerenskomma.

/4. Sedan, enär Wahlström träder til andra blåsningen uti an kall Ugn, skal Lindbohm fournera
 1/5 dehl kohl til opwärmningen, det är, innon de 11 första, eller opwärmningz dygen: och enär
Lindbohm sedan will blåsa, så får han til sig opwärmning innom äfwen dylika första 11 dygnen
 4/5 dehlar kohl af Wahlström: och så alt vidare.

/5. Mallmen sätter den på allena, som gör blåsningen, och får då intet det andre någon dehl i
 tackjernet, som där af faller, fast han contribuerar kohl åt den andra till opwärmningen.

/6. Som Ugnen altid skall lagas till, enär en blåsning nyo anställes, så äre Wy så öfwerenskomne,
 til undwikande af oreda och twist emellan Betienterne, at den som träder til blåsningen, består
 sielf all omkostnad, som betarfwas, att ställa och laga Ugnen til; den samme skall och wid slutit
 af blåsningen giöra effter sig Ugnen ren, neml-n taga ut den qwarblefne Mallmen,
 som ock tackjernet och kloten, effter som honom tilkommer, alt hwad effter dess blåsning i
 Ugnen är lembnadt, så Malm, som tackjern, och klot, sedan tager den andra emot, och lager til
 och stellar Ugnen med sin omkostnad,

som sagt är: Men så snart kohlen legges in, skall den andra contribuera sina kohl der till effter den proportion och anstalt, som ofwanföre förfäskedat är.

Enär blåsningen apart af Betienterne göres, så har den ene så wäl som den andre macht at blåsa ut sin Malm, och sina kohl, fast än dhe woro mehra och tilräckeligare, än den andras uti proportion af sin dehl, utan at något klander därå skal göras.

Men der hoos måste den försigtighet i acht tagas, at man altid hafwer så mycket kohl besparadt, som fodras til opwärmningen för den andras Ugn, som effter kommer, neml-n., att kunna tilskiuta den proportion af kohl, på sätt, some ofwanföre stipuleradt är: skulle han det intet hafwa, eller kunna dem anskaffa, då Ugnen kommer i gång, så kommer han derföre lagligen att tiltalas, så att den andra niuter effter detta accord riktig ersättning.

Att således är oss emellan öfwerenskommit, och wår fullkomliga mening, samt at Betienterne det på ofwansagda sätt skola werkställa, försakra wy med wåra nampns Underskrift.

NOTE BY SWEDENBORG CONCERNING PROJECT FOR A CONTRACT

[1725 February]   Phot. in Ph.File 163 = 1 p.sm.4to

In Stockholm, in the State Archives:
Bergskollegii Arkiv, “1725 Åhrs Bref och
Suppliquer, Första Dehl” between pp.538 and
 559.

Transcript: MS. in ANC = Tafel MSS. 260; also as follows:

Denne af CantzelieRådet Rosenadler inlefwererade copie lærer intet aldeles wara enli med mitt project, effter som iag deruti jemwel wisadt hwad förlust fru Professorskan af werckstelligheten skulle hafwa at wänta; och det oachtadt har H-r CantzelieRådet på sin fru Swärmoders wägnar det aldeles gilladt och på sielfwa conceptet skrifftel samtyckt; derföre begiäres ödmiukast at mitt concept må infodras.

E. S.

[Note by AA: This is a Note to the preceding document (408.11).]

Translation in LM. p.364

PROJECT FOR A CONTRACT - BY SWEDENBORG

[1725 February]   Phot. in Ph.File 164 = 2 pp. fol.

In Stockholm, Riksarkivet: Bergscollegium, Bref och Suppliquer
1725: I: p.360.

(See above, 398)

Transcript: MS in ANC = Tafel MSS. 261-62; also as follows:

1 Projectet.

- 1.) Meden ugnen wärmes op. som sker inom 10 a 12 de första dygnen, så setter Wahlström på 4/5 dehlar kohl, som ock 4/5 dehlar malm; Lindbohm 1/5 dehl kohl, samt 1/5 dehl malm; alt det jern som inom dessa dygnen faller, dehlas i samma proportion; Wahlström tager 4 dehl, Lindbohm 1 dehl.
  - 2.) Enär dese 10 a 12 dygnen äro förbi, så kastar man lott hwilken först skall blåsa, den som får första lotten, han blåser så länge han har malm och kohl; enär det är skedt, medan blåsningen ännu påstår, träder den andra till och gör sammaledes.
  - 3.) På det den ena intet motte göra den andra förfång, neml: den som först blåser må försettia ugnen för den andra som effterkommer, at således dess bruk motte förolyckas, så skall Lindbohm altil påtaga sig at blåsa sist.
- [ph.p.2] Men deremot, om fruns Betiente är orsak till at ugnen blifwer försatt, eller om det sker af någon oartig blandningz malm eller andra dylika orsaker, som ock om wattnet sedan tryter, så lærer Wahlström intet kunna undandraga sig at ersettia den skadan som derwid sker effter Matismanna ordom.
- 4.) Enär ugnen ställes, så består man all den dertillhörande omkostnaden uti proportion, neml: Wahlström 4/5 dehl, Lindbohm 1/5 dehl.

[*] Til detta projectet, som är twärt emot alt det iag begärt, kan iag mig intet befigwa.

Translation in LM. p.363

-----
[*] = another handwriting - probably in Wahlström's handwriting.

MINUTES OF THE COLLEGE OF MINES

1725 March

L.III: 410

In Stockholm, Riksarkivet: Bergs Collegii Protocoll
för år 1725

March 1 Morning	Em. Swedenborg [see below
1 Afternoon	“ <u>409]</u>
2 Morning	“
2 Afternoon	“
3 Morning	“
4 Morning	“
4 Afternoon	“
5 Morning	“
5 Afternoon	“
6 Morning	“
8 Morning	“
8 Afternoon	“
9 Morning	“
10 Morning	“
11 Morning	“
12 Afternoon	“
13 Morning	“
15 Morning	“
15 Afternoon	“
16 Morning	“
17 <u>absent</u>	
18 Morning	“
18 Afternoon	“
19	“
22 Morning & Afternoon	“
23	“
24	“
25	“
27	“

Minutes of the College of Mines. Swedenborg-Behm Lawsuit.Tafel,Doc.156. (= 1:p.435§11)

1725, March 1. Stockholm.

6 pp.Fol.

In: Bergskollegii arkiv. Kong. Bergs Colegii
Protocoll För År 1725.pp.180-85.(Tafel MSS.pp. 262-65 = another
copy extracted from the Minutes themselves.)Not translated.Anno 1725

den 1.Martii.

För Middagen Närwarande

Herrar Bärgråderne, J: Cederstedt, A: Strömner.Herrar Assessorerne, Ad: Leyell, J: Bergen,L Benzelstierna, Em: Swedenborg.

/1=°

Sedan skriftterne emellan Fru Professorskan Brita Behm,
och H=r Assessoren Swedenborg de nästförflutne Sessioner
blifwit upläste, angående sammanBruket i Axmars MasUgn,
det Fru Professorskan, som där uti äger 4/5 delar, söker
at undgå för H=r Assessorens Betjentes orolighet skul, men
H=r Assessoren, som af 1/5 del Ägare är, påstår böra
skje, i anseende til den förmån, som samma Bruket med sig
hafwer; Företogs denne sak til närmare öfwerwägande, då H=r Assessoren
Benzelstierna och Swedenborg bägge stego opp ifrån Bordet.
Och frågades H=r Assessoren Swedenborg, om han är nögd, at Bruket skjer
på samma sätt, som 1705 förordnat finnes, emellan Baron Kurk och
Landtmätaren Barkhusen, hwilka på lika sätt woro interesserade i Ullfors
Bruk, som Fru Behm och H=r Assessoren äro uti Axmar.
Resp: Han är wäl nögd där med, om det andra projectet

icke bifalles, som han gjort; allenast han får njuta warm Ugn tilgodo eftter Fru Behm, och således förmedelst ny warmning och icke annor stälning ej kommer at lida. afträdde.

Och ehuruwäl uti Bäragslagen almänt wahligit är, at Interessenter uti en Masugn eller Hytta, i proportion af deras där uti ägande andelar, deras rede tilhopa sättja och bruka, och i samma proportion tilwärkningen sins emellan skifta och dela, hwar igenom undgås dubbel omkostnad, med stälning och Wärmning, samt flere olägenheter, som särskilte stälningar utaf sig kasta; likwäl som å Fru Professorskans sida, så mycken klagan anföres öfwer H-r Assessorens Betjente Lindbohm, med hwilken hennes Betjente Walbom ej skal kunna komma öfwerens, och H-r Assessoren Swedenborg, yttrat sig på förberörde sätt, wara nögd til at för sin del särskilt blåsa; Altså i så beskaffade omständigheter, pröfwade Kongl:Collegium skjäligt, at emellan förbemälte Interessenter hwad deras blåsning i Axmars Masugn anbelangar, således at förordna, neml=n: At Fru Behm som i Masugnen äger 4/5 delar, nu först Ugnen ställer, fyller och wärmer, samt blåsningen för sig allena förrättar, så länge Hennes Kohl och Malm tilräckja, och när det är utblåsit, hafwer H-r Assessoren Swedenborg straxt at sättja uppå sin Kohl och Malm och blåsningen continuera, så at han fulkommeligen til godo njuter Fru Professorskans stälning och upwarmning; hwar med på lika sätt i 4 blåsningar kommer at förfaras.

Och som H. Assessoren i Masugnen äger 1/5 del, sa til kommer åter honom, at wid 5-te blåsningen ställa, fylla och Wärma ugnen, samt sin blåsning först allena förrätta, på lika sätt, som Fru Behm de nästförutgående 4. Blåsning-

arne förrättat.. Och när hans bruk til ända går continuerar åter Fru Professorskan blåsningen, njutande H-r Assessorens wärmning och stälning til godo, såsom förbemält är. Hwar igenom dem skjer lika Rätt, och de i Bruket ej komma at lida. Men där de elljest skulle framdeles kunna komma med hwar andra om hoga Bruk öfwerens, lemnas och det i deras frihet. Hwad för öfrigit Betjenten Lindbohms öfwerklagne orolighet angår, hwarigenom Bruket i dess driftt befares komma at lida; Så fans godt til förekommande af alt owäsande Betjenterna emellan, at förelägga så wäl H-r. Assessorens betjente, berörde Lindbohm, som Fru Professorskans Betjente Wallström 100 D-r. Smt. Wite, om någon den andra med ord eller gjärning wid Brukets driftt förolämpar, för hwilket de dess utan i behörigt Foro, jämwäl eftter Lag komma at anses. Öfwer hwilket alt Resolution igenom Extractum Protocolli til Parternes och alle Wederbörandes eftterättelse kommer at utfärdas.

[The above is one of the copies referred to. AA]

DISPUTE AS TO
SARA BERGIA'S
WILL

1725 March 5

In Upsala, Landarkiv. Extract from Norrbärkes
Tingslags Domböcker IX: 1727-1726,
Kopparbergs Län. A I 1723-1726.

See Lindh Docs. p.8: n.93.

Transcript as follows: (Orig. copy of this transcript
is in Swedenborgiana Letter File, s.v.
Baeckström)

1725 Febr. 27 begynnte ordinarie Laga Ting . . . . .

Den 5 Mars

Opbud andra Resan.

7. Swedenborg inhandlade egendom

1. av brodern Jesper hans 1/7 i Starbo gård och bruk
med dithörande oppertinentier för 4.571 D-r.

2. av Jonas Unge hans inhandlade rätt i Starbo,
Prästhyttan och delen i Marnäs härd inklusive
inventarier m.m. för 16.000 D-r:

3. av Anders Lundstedt hans andel i berörda egendom
för 15.957 D-r K-mt.

See Lindh Documents p.8: n.93.

" below - 409.12, 415.13.

409.1101

PASS FOR JESPER SWEDENBORG
JR. TO TRAVEL TO AMERICA

1725 March 6

2 pp. folio

In Stockholm, in the State Archives. Registratur af
Utrikes Exped. 1725: pp 101-2.

Transcript as follows:

Litterae salvi passus pro

Jespero Swedenborg in
Americam redituro.

Höpken. Nos Fridericus etc. Notum singulis et omnibu[s] facimus hisce
praesentibus, nobilem Nobisq[ue] fidelem subditum Jesperum
Suedenborg in Americam redire constituisse, inq[ue] majorem
itineris sui securitatem Literas Nostras, ut vocant salvi pas-
sus submissee petisse. Jd ei dementer annuentes etc.

FRIDERICUS

[Follows a letter to Bishop Swedberg on same.]

409.12

DISPUTE AS
TO SARA
BERGIA'S
WILL

1725 March 17

In Upsala Landarkiv. Extract from Grangärdes
Tingslags
A. I. 1721-1726

See Lindh Documents p.8 n.94

Transcript follows: (Original copy of this
transcript is in Swedenborgiana Letter File,
s.v. Baeckström)

1725 den 10 Mars
Begynte ordinarie laga ting.

Den 17 Mars

Ophud andra gången.

10.) "Den dehl uti Starbo gård, Bruk, härden i Marnäs,
Prästhyttan, Inventarier, Förlag och Bruks skulder,"
som Swedenborg inlöst av sina syskon och därför
betalt till Jesper 4.571 D-r: till Lundstedt
15.957 D-r K-mt, till Unge 16.000 D-r K-mt.

See above - 409.11; below - 415.13, 415.14

409.13-----410

409. 13

MARY ALSTRÖM TO SWEDENBORG CONCERNING
THE AIR PUMP

1725 March 19, London

Copy in Lindh Documents - see p.2:
n.23j.

Mentioned in LM p.372.

See below - 410. 1202 , 412.

410 = 408.14

1725 April

Doc. 1:p.435 (= D.156)

In Stockholm, Riksarkivet: Kong. Bergs Collegii
Protocoll för År 1725

April 1 a.m.	Em. Swedenborg	
2 a.m.	"	
3 a.m.	"	
5 a.m.	"	
6 a.m.	"	
7	"	
8, 9 a.m. & p.m.	" "	
10	"	
11 a.m.	"	
12 a.m. & p.m.; 13 a.m.	" "	[see below - <u>410.11</u>]
14 a.m.	"	
15 a.m.	"	
16 a.m.	"	
16 p.m.	"	
17 a.m.	"	
19 a.m.	"	
19 p.m.	"	
20 a.m.	"	
20 p.m.	"	
21	"	
22	"	
24	"	
26	"	
27 a.m.	"	
29 a.m.	"	
30	"	

Minutes of the College of Mines. Swedenborg's Vote
in the Christiernin-Hesselbergs Lawsuit.

1725, April 13, Stockholm.

20 pp. Fol.

In: Bergskollegii Arkiv. Kong. Bergs Collegii
Protocoll För År 1725, pp.1492-1511.

Anno 1725
Den 13 Aprilis

För middagen närvarande.

Herrar BergsRåden: Jonas Cederstedt,
Anders Strömner;

Herrar Assessorerne: Joh.Bergenstierna,
Lars Benzelstierna,
Em.Swedenborg.

Herr Assessor Leijell opasslig.

1°:

Effter den utlåtelse H.grefwen och Praesidenten i går gjorde företogs nu till sluteligt afgjörande Rättegångs saken emellan Brukspatronen Adolph Christiernin och afledne Brukspatronen Carl Hesselbergs Sterbhus interessenter....

Herr Assessor Swedenborg, såsom referent i denna saken, upläste des skrifteliga författade votum, nemligen:

Brukspatronen Adolph Christiernin andrager uti sin Libell wid slutet, och sedermera uti repliquen, det skall Bergstings Rätten uti sin d. 8 Junii 1724 fäldta dom, i det BergsRätten intet skall hafwa lagligen afdömt des vice versa Kiäromåhl, neml, angående de 600 D.r Kmt. årliga åtniutande, i föllje af contractets 2-dra §. De förmenta nulliteter wid Brukspatronen Christiernin bewisa förnämligast med 3ne skiähl 1°:.....

/The entire relation concerns mining legislation./

410.12

BRITA BEHM
TO
DISTRICT
COURT OF
UGGLEBO

1725 April 15

See item below - 415.11 - wherein it is stated that Brita Behm had asked UGGLEBO Court for a summons against Swedenborg to appear before the Court to answer her charge concerning the division of the Axmar property; concerning compensation for injuries caused by his using more than his one-fifth share; concerning her legal expenses.

410.1201

BRITA BEHM
RECEIVED
WRITTEN
SUMMONS

1725 April 17

See item below - 415.11 - wherein it is stated that Brita Behm had asked for and received a written summons [as stated above].

410.1202

BILL OF
LADING FOR
AIR PUMP

1725 April 20

See Lindh Documents, p.2: n.23g,h:

"Account for the Pump dated London 20th April 1725, signed Jones Alström.
"Shipped by the grace of God, in good order, etc." A Bill of lading dated London, 20th April 1725.

See LM. p.372.

410.1203

MARY
ALSTRÖM TO
SWEDENBORG

1725 April 23

See Lindh Documents, p.21 n.23k:

Re Air Pump, as above.

410.13-----410.15

410.13

MINUTES
OF THE
COLLEGE
OF MINES
-
SWEDENBOR
G PRESENT

1725 May See Doc. 1:p.435 §11.

In Stockholm, Riksarkivet, Bergskollegii Arkiv.
Kongl. Bergs. Collegii Protocoll för År 1725.

May	3	Em. Swedenborg
	4, 5, 7, 8	"
	10 a.m., p.m.	"
	11 a.m., p.m.	"
	12	"
	13	"
	14 a.m. absent	"
	p.m.	"
	15	"
	24	"
	25	"
	26	"
	27 a.m., p.m.	" [See below, <u>412</u>]
	28 a.m.	"
	29	"
	31	" [See below, <u>414</u>]

410.14

RECEIPT
BY
SWEDENBOR
G

1725 May 13, Stockholm

See Lindh Documents p.2: n.23e.

410.15

JONAS ALSTRÖM'S RECEIPT

1725 May 13

See Lindh Documents, p.3: n.23m.

Report on a Commission regarding the combination of Foundries and the county? reduction of forges in Färnbo district in Wermland, 1725.

L. II:213;III:431

Tafel,Doc.156. (Doc. 1:p.435)
1725/May 14/
10 pp. + 55 pp. Appendix,Fol.

Commissions Förrättning angående Hyttornes Sammandragande och Hamrarnes inskränkande uti Färnbo Härad i Wermeland År 1725.

/title-page/

In: Bergskollegii Arkiv. Bergverks-Relationer. Värmland mm.
1720-1725.

[Note by AA: Lindh has copy of an expense account on another business.]

/=in another hand/
Praes: d.14. Maii 1726. d. 19. Nov: föred.

Högwälborne Hr Grefwe och
Praesident.
så och
Wälborne Herrar Bergz Råder
och Herrar Assessorer.

Det hafwer Hr Grefwen och Praesidenten, samt Kongl: Collegium genom skrifwelser till den af Hans Kongl: May=t förordnade Hammar Commission af den 5=te nästledne Junii begärt, att Commission af det tillfället han kommo till Orten, wille begifwa sig till Philipstad, och därstädes låta tillsammans kalla hela Bergzlagen, så wäl dem, hwilcka Hyttor, som och hambrar äga uthi Färnebo Härad, sampt dem föreställa angelägenheter, att i tid wara betänckte, att dee Hyttor, som ringa skog äga och när till hwarandra äre belägne, kunde läggas tillsammans, och således winnas en besparing uthi wärmningz, ställningz och byggningz omkostnad, samt dee hambrar, som grufworne och Hyttebruken där i orten till skada och förfång ligga, inskränckas, eftter som på det sättet

skogarne, hwilcka där i Bergzlagen mycket äre pålitte och förminskade, kunna besparas till grufwornes och blåsningarnes nödwändighet, med mera som samma skrifwelse innehåller.

Till följe däraf hafwer Commissionen, sedan undersökningen om Hammarwärcken uthi NyEds Sochn war förrättad, eftter förut skedde pålysningar af predikostolarne uthi Philipstads, Brattfors, Gåseborns, Kroppa och Lungsunds Kyrckior, begifwit sig till Philipstad, och där uthi Bergmästaren H-r. Nathanael Ekmans närwaro haftt Hammarpatronerne och Bergzlagen tillsammans, låtit för dem uppläsa Hr Grefwens och Praesidentens samt Kongl: Collegii Bref, samt med tienlige föreställningar sökt att förmå dem till Hyttornes sammanläggande, därest det med begwämlighet skee kan, som och smidets förminskning till skogarnes besparing och tillräckelighet i längden för grufworne och blåsningarne, samt så wäl deras egen, som publici därunder beroende nytta.

Hurulunda både Brukspatronerne och Bergzmännen sig därpå hafwa yttrat, det behagade Högwälborne Hr Grefwen och Praesidenten, samt Kongl: Collegium utaf hoosföljande protocoll inhämta hwarutaf finnes, at alla både Hytte och Hammaregande hafwa begärt och påstådt, at wid deras Hyttor och hambrar blifwa bibehållne, undantagandes några enda Hyttelag, hwilcka sig begifwit, at bruka sig in hoos andra, som dem wilja intaga. Det skulle och wäl synas, att sådant straxt kunde och borde skee, men torde dock ännu bättre, än i den hastigheten, som då war kunna jemkas och så fogas, at det för en eller annan kunde falla begwämligare, hwilcket och Hr Bergmästaren,

sedan Commission skildes ifrån orten, gifwit wid handen, emedan då dee sedermera fått betäncka sig och höra sig om, dee kunna hafwa skaffat sig dehl i någon Hytta, som bättre ligger dem till handa, i anseende till deras hemman eller skogzweeg, sampt kohl och malmwäg. Wj hemställe fördenskull till Högwälborne Hr Grefwen och Praesidenten, samt Kongl: Collegium, om icke dee hyttelag, som sig begifwit at inbruka sig uthi andra Hyttor måge det eftterkomma, dock så att Hr Bergmästaren Ekman först kunde befallas, at dem vidare höra, och öfwerlägga, samt till Kongl: Collegium inkomma med dess berättelse om för någon utaf dem bättre och begwämligare utwäg till inbrukningen kan gifwas, på det Högwälborne Hr Grefwen och Praesidenten, samt Kongl: Collegium däröfwer dess resolution må kunna meddela.

Likaledes underställes Högwälborne Hr Grefwens och Praesidentens, samt Kongl: Collegii godtfinnande, om icke Hr Gergmästaren kunde få befallning, till att vidare wid alla tillfällen föreställa och söka att öfwertala icke allenast flere Hyttelag, för hwilcka det till skogarnes besparing nödigt och nyttigt synes, att trada till sammanbruk med andra, hoos hwilcka det med begwämlighet skee kan, uthan och dem som hamrar hafwa att indraga deras smide, jämwäl att Hr Bergmästaren såwäl sielf, som genom wederbörande Bergzbetiente noga achtning därpå må hafwa, att smidet emedlertid icke drifwas högre, än eftter hammarskatten är tillåtit, på det skogen till grufwebrytningen och blåsningen må kunna användas. Skulle då Hr Bergmästaren uthi det ena eller det andra med des föreställningar kunna något

förmå, så kunde han öfwer därom giöra des berättelse och Kongl: Collegium i anledning därpå komma att däröfwer eftter beskaffenheten sig utlåta.

Wjd detta tillfället hafwa wj icke obemält lemna skolat, huru som ock emedan koahl=Hyttan, som bekant är ligger emellan husen inne uthi Phillipstad, och hafwer stor fahra med sig, at därutaf snart eldswåda kan förorsakas den tiden som blåsningen påstår, hwarföre och Philipstads Jnwåhnare öfwer henne klagat och påstått, att hon måtte flyttias därifrån, så hafwer Commission så wäl i anseende därtill, som och att den därunder hörande skogen är mycket utbrukad, och

wattudrächten swag jämwäl gifwes Interessenterne tillfälle mera än på annat ställe deras handtering att försumma och skada, på alt giörligit sätt sökt, att förmå dem att flyttia därifrån antingen till Storbron, eller FinsHyttan, efter som desse Hyttors Interesenter wilja dem hoos sig intaga. Men förbem=te KahlHytte Interessenter hafwa dock sig icke welat låta öfwertala uthan på det högsta påstått, att blifwa wid deras Hytta bibehållen, förebärandes, at wegen till ½ mihl för dem till Storbron och finsHyttan blifwer förlång med mera, som andrages och uthi protocollet och deras skriftt finnes. Nu will wäl synas, att efftersom dee med Kongl: Collegii tillstånd af d: 6 Sept: 1699 med bekostnad flytt denna Hyttan ifrån KahlHyttan, och uppbyggt henne uthi Philipstad, warandes hon ännu tämmeligen wäl behållen, att dee emot deras wilja icke kunna twingas att åter flyttia därifrån; Men så hemställes dock till Hr Grefwen och Praesidenten, samt Kongl: Collegium, om icke Bergmästaren kunde därom till dem giöra widare lika föreställning, som till dee andra, och där då icke något därmed står att uträtta som man nästan will troo, då tyckes wäl dem kunna effter-

låtas att nyttia henne så länge dee kunna, men när hon blifwer utbrukad, förbiudas at dee uppbygga, förr än Kongl: Collegium uppå Bergmästarens berättelse därom sig får utlåta, huru wida det må kunna bewiljas eller ej. Wj förblifwa

Högwälborne Hr: Grefwens
och Praesidentens

Samt

Kongl: Collegii

ödmiuke tienare

J: Bergenstierna: Em: Swedenborg.

/Appendix=Protocoll/

Anno 1725 d: 6 Septembris närwarande Wälborne Herrar Assessorerne Johan Bergenstierna och Emanuel Swedenborg, samt Bergmästaren Högachtad Hr Nathanael Ekman företogs uthi Philipstad den undersökning, som Höglåfl: Kongl: Bergz Collegium genom skrifwelse af d: 23 Junii sidstledne till den af Hans Kongl: May=t förordnade Hammar Commission begärt måtte anställas, angående så wäl Hyttornes Sammadragande som Hambrarnes inskränckande uthi Fernebo Härad.

Tillfölje af dee utaf predikostolarne uthi Philipstads Brattfors, Gåsbårns, Kroppa och Lungsunds Kyrckior skedde pålysningar instälte sig uthaf Brukz och Hammar

Patronerne.

Assessoren Hr Hans Gustaf Lindroth för Storfors Bruk, etc.

/Follows a list of names of representatives for different smelting-houses and hammer-mills. Each of these was in turn questioned as to whether they could combine with another and their answers recorded, similarly to the above report./

SWEDENBORG TO THE COLLEGE OF MINES - THAT THE AIR PUMP BE DUTY FREE

1725 May 27, Stockholm Phot. in Ph.File 165 = 3 pp.fol.
L. II:208; Doc. 1: p.435 §11

In Stockholm, in the State Archives. Bergskollegii Arkiv
"1725 Åhrs Bref och Suppliquer, Första Dehl."
 I: pp.782-83. See above - 241.11.

Transcript: MS in ANC - Tafel MSS. 142-43; and as follows:

Praest och uplt. D: 27 Maji 1725.

Ödmiukt Memorial.

Emedan som den för Högl: Kungl: Collegium införskrefne Antlia Pneumatica nu ifrån London med en Skeppare benämd Antony Bayly ankommen är, och effter den underrettelse iag uti stora Siötulls Contoiret bekommit, bör derföre uti Tull, Licent, tolagoroch andra umgielder wid pass 300 dal-r: kopp-mt betalas; ty som en Antlia pneumatica intet finnes uti Tulltaxan ibland de inkommande wahrer utsatt eller nemnd, så betalas derföre i anledning af förordningen 12 P Cent. uti fri, men 18 P Cent uti ofri skepp; alt dorföre
 [ph.p.2] hemstelles uti ödmiukhet, om icke Hans Excellence och Högl: Kungl: Collegium skulle finna nödigt, hos Hans Kungl: Majestet underdånigast anholla, at berörde Antlia för samma stora Siötulls afgifft och de andra dermed följande umgielder motte befrias, effter som den för Kungl: Collegium och till publiqt behof är införskrifwen, och i fall derföre tull betalas skulle, så skedde det ock af publiqve medel. Men som på tiden torde ankomma, at ordres ifrån Hans Kungl: May-t derom till Kungl: Cammar-Collegium blifwa expedierade, och sedan ifrån Kungl: Cammar-Collegio til Stora Siötulls: Contoiret, och Lådorna deruti Antlian förwares emedlertid torde i Packhuset få någon skada, igenom det at de offta
 [ph.p.3] flyttes ur stelle, wendes op och ned, och öfwerhopas med andra packor, kistor och tunnor, ty hemstelles i lika ödmiukhet, om icke Hans Excellence och Högl: Kungl: Collegium skulle behaga någon anstalt låta göra, at säkerhet för berörde Tullafgifft emedlertid stelles, så at Lådorna, deruti Antlian ligger, finge hemtas och uti Laboratori: Mechanici rum insettas. Stockholm d. 27 Maj: 1725

EM: SWEDENBORG

Translation by C.L.O., as follows:
LM. p.372

“Presented and read, May 27, 1725.”

Humble Memorial

Inasmuch as the air Pump ordered by the Royal College from London has now arrived by a Mariner by name of Antony Bayly, and whereas, according to information which I have received from the Chief Customs House, 300 Dalers in copper are due for it in payment of customs, license, town dues and other taxes, and inasmuch as no mention of an Air Pump is to be found taken up among articles of import, therefore, according to the rules, a payment of 12 per cent with free, and 18 per cent with taxed ships, is to be made.

It is, therefore, my humble request that your Excellency and the Royal College be pleased to petition his Royal Majesty to command that aforesaid Air Pump be made exempt from the payment of customs and other duties connected therewith, since it has been ordered for the use of the Royal College and for the public good, and because, in case payment should be made for it, this also would come from public funds.

But, inasmuch as it will probably take some time for orders to be dispatched by his Majesty to the College of Commerce and afterwards from the College of Commerce to the Chief Customs House, and as in the meantime the boxes in which the Air Pump is kept may in some way be injured in the Packing House by being frequently moved about, turned upside down and covered over with other packages, chests and barrels, therefore it is my humble request that your Excellency and the Royal College be pleased to make some provision for depositing a security for said customs duty, so that the boxes wherein the Air Pump is packed may be called for and, in the meantime, be placed in the room belonging to the Mechanical Laboratory.
Stockholm, May 27, 1725.

EM: SWEDENBORG

See also below, 430.11

MINUTES OF THE COLLEGE OF MINES RE SWEDENBORG'S MEMORIAL
CONCERNING THE AIR PUMP, WHICH WAS READ

1725 May 27, Stockholm 2 pp. fol.
Doc. 1: p.435 §11

In Stockholm, Bergskollegii Arkiv. Kong. Bergs.
Collegii Protocoll för År 1725: pp.1689-90.

Transcript as follows:

Anno 1725
den 27 Maji

För middagen närvarande.

Herrar BergsRåden: J. Cederstedt

And-s Strömner;

Herrar Assessorerne: Joh. Bergenstierna,

Lars Benzelstierna,

Em. Swedenborg

Herr Assessor Leijell opasslig

/1°:

Föredrogs Assessorens Wälborne H. Emanuel Swedenborgs Memorial, angående den från Engeland hit införskrefna och ankomna Antlia pneumatica, och den ohngefhr 300 D-r Km-ts tullafgiftt, som derföre praetenderas, underställandes H. Assessoren Kongl: Collegii godtfinnande, om icke underdånig skrifvelse kunde til hans Kongl. May-t afgå, at man för Tullafgiftens erläggande för besagde Antlia blefwo befriad, särdeles som äntå publiquemedel thertill skulle tagas; samt om icke, tills swar ankommer, säkerhet för merbesagde afgiftt kunde ställas, på det antlian, till förekommande af des skadande i packhuset, må få straxt flyttias uti Kongl: Laboratorii Mechanici rum.

Resolutio. Afgår härom bref till Kongl. Commerce-Collegium, med begiäran, det wille wäl bem-te Kongl. Collegium foga den banägna anstalt, at berörde anthlia kunde utan Tullafgifters erläggande få afhämtas, för de orsaker, som det angående denna antlia d. 17 Februarii nästledne utfärd Extractum protocolli innehåller.

Minutes of the College of Mines. Concerning Mining Commissions.

Tafel, Doc.156. (Doc. 1:p.436)

1725, May 31

3 pp Fol.

In: Bergskollegii arkiv. Kong. Bergs Collegii
Protocoll För År 1725, pp.558-60.

/2.

Herr Assessoren Bergenstierna berättade, at han i dag hafwer talt wid H=r Assessoren Leijell, huru wida hans hälsa skulle tillåta honom, at tänkja på den i denna Sommar förestående resa, til at Continuera den påbegynte Commissionen öfwer hammarwärken utom Bäragslagen; och at bemälte H=r Assessor således sig yttrat, at som han nu varit så illa sjuk, befinnandes nogsamt, at samma sjukdom följjer honom ännu, med så mycken opasslighet, at han nödgas betjena sig i Sommar af Bruns Curen; altså tiltror han sig icke, at kunna uthärda med samma Commission, för denne honom medföljande opasslighet skull;, Och aldenstund en annan uti H-r. Assessoren Leijells ställe fördenskull lærer komma at förordnas, som jämte H-r. Assessoren Bergenstierna förrättar detta Commissions arbetet; ty hemstälte bemälte H-r. Assessor Bergenstierna sådant til Kongl:Collegii godtfinnande. Resolverades, at som Kongl:Collegium tilförende haftt H-r. Assessoren Swedenborg i förslag til denna förrättning uti H-r Assessoren Leijells opasslighet, där om och Kongl: Collegium nu widare sig förente; Altså kommer igenom bref honom behörigt Constitutorium där til at meddelas.

MINUTES OF THE COLLEGE OF MINES - SWEDENBORG PRESENT

1725 June

Doc. 1: p.436

In Stockholm, Bergskollegii Arkiv. Kong. Bergs Collegii
Protocoll För År 1725.

June 1		Em: Swedenborg
2		“
3		“
4		“
5, 7a.m., 7p.m., 8	“	
9a.m., 9p.m., 10, 11, 12	“	
14, 15	absent	“
16	absent	“
21, 22, 23, 25, 26	“	
28a.m.		“
28p.m., 30a.m., 30p.m.	“	

415.01

RECEIPT OF BOHMAN AND HULTMAN

1725 June 4, Stockholm Copy in Lindh Documents.

See Lindh Documents, p.2: n.23i.

415.02

SWAB TO KING

1725 June 8

See
below,
where
this
letter
is

referred to in Minutes of the College
of Mines - 442.

415.03

RECEIPT FOR MERCURY

1725 June 10 Stockholm Copy in Lindh Documents

See Lindh Documents, p.3: n.24a.

“Receipt for mercury dated Stockholm d.10 Juni
1725. Hinrich Schröder.”

415.11

DECISION OF THE DISTRICT COURT OF UGGLEBO in BEHM-SWEDENBORG
SUIT

+ ¼ p.

1725 June 10, UGGLEBO   Phot. in Ph. File 166 = 8 pp.(or
5 sheets)

In Stockholm, in the State Archives. Svea hofrätts arkiv,
Civ. Mål, besvär o. Ansök. C no.5. Appendix to Document
Copy.

Transcript:

lit. C, [of Brita Behm's Memorial - see below, 424.11, 437.12]

Anno 1725 d: 10 Juni höltz laga Sommartingh med Uglebo och
Hambrunge Sochnar å rättan Tingz stndh närwarande ut in
Protocollo.

S: D: Professorskan Wälborne Fruu

[ph.p.13] Brita Behm har d: 17 Aprilis sidstl: Sökt och fått skrifftel:

stämbning   effter dess Bref af d: 15 i samma Månadh uppå Assessoren

i Kongl: Bergz Collegio Wälborne H: Emanuel Swedenborg, att wijd

detta tingh stå Henne till Swars:

1-º: om delning utij Axmars Bruksägor, hemman och andre
tillhörigheeter, hwarutinnan Frun, är till 4/5 delar ägare, men
H:Assessoren allenast till 1/5 dehl.

2-º: Om ärsättning för det H: Assessoren undandragit sig samma
delning, och emedlertijdh nyttiat mehra af Bruuket
tillhörigheeter, än på dess 1/5: del: sig belöper, samt

3-º: För Expencer.

Uppå Fruu Professorskans wägnar instälte sig nu Inspectoren Petter
Wahlström effter Fullmakt af d: 27 Maj, och Inspectoren Johan
Lindbom, effter Fullmakt uti H: Assessorens inlaga, på dess
wägnar, påtående Inspectoren Wahlström i dess nu inlagde Skriff.

1º) Det H: Assessoren måtte påläggas.

I-º: träda till delning utj alt hwad som wijd Bruuket
finnes, och därunder hörer, som ännu är odelt.

II-º: att en wiss Termin dertill uthsättes

III-º: att Frun å sin sida måtte få wisse delningz Män,
hwartill föreslås, Länsman Petter Kallman och
Nämbdeman Nills Erson i Häckell-

[ph.p.13a]   sänge; Men till Axmars Bruuks enskylte skogz delning
under   ofwannembde appertinentier, begiäres Rättens
befordran, att den samma måtte af landtmätaren
blifwa wärkstält.

2º) Praetenderas 361 D: Kr-mt, effter inlagdt Räkniag, utj
ehrsättning för det H: Assessoren ifrån Mechaelis tijden, då
han effter ett dess Allegerat bref till Lindbom, befullmäktigat

honom emottaga hwad på dess dehl wijd Separation, löpa skulle, har sedermera innehafft, som och ännu brukar, större andelar i huusen än som på des 1/5 del i wärket proportionaliter sig belöper, och

- 3°) Fordras 142 D: 16 Kop-mt: utij använde omkostningar, effter Designation, samt slutel. förbehålles, att tilltala H: Assessoren eller dess Betient Inspectoren Lindbom, för den omkåstnad, som redan medelst nya Giärdzlegårdars oprättande, emellan Fruu Professorskans och H: Assessorens

delar ell: skipten; utij en dehl förl-n: Höst, delta ägor är användt, och hädan effter kommer att användas, med mehra sielfwa Skrifften ad acta uthwijsar Producerande till bewijs, att H: Assessoren skall undandragit sig

[ph.p.14]delningen, ett dess, Fruu Professorskan d: 3 nov: 1724: tillskrefne Bref; Som oplästes, och befantz att H: Assessoren skall skrifwit Inspectoren Lindbom till, det han lämpar sig der till att.

1-º: ängarne delas i 5 delar och lättas

2-º: att med delningen af gränö Hemmannen, förblifwer effter giort lättkastning.

3-º: att Förpantningz Bönderne delas och lättas

4-º: att Lindbom behåller den ena Bondens nedre rum, efftar projectet; Men hwad angår delningen af Axmars Bruks egne Hemman samt huusrummen, Så begiär Hl: Assessoren, det Frun der med låter till wijdare Conference anstå.

Sedan inlade Inspectoren Lindbom H: Assessorens skriff till Rätten, hwar utij anföres att en dehlning skall långt för detta wara skiedt wijd Axmar, Så till Hemman, Bruuks ägor och andre tillydigheete, härdarne genom lättkastning, grännö Hemmannen Sammaledes. D-º ägarne, åkeren, Humblegårdar, häster redskap, Folk, Förslag med mehra, det ringa, som ännu återstår, skall

[ph.p.14a] H: Assessoren på sin sijda sökt, måtte jembwähl ifrån

Fruuns 4/5 delar Skillias. Büläggandes till bewijs deraf, ett sitt Frun d: 12 Decemb: 1724 tillskrefne Bref af 11 puncter, hwarutij talas om delning utij StallGårds Byggningen, stora Foderbon, Kiällaren med mehra, som der utij mehrendels lembnas, effter Fruns Project, och Brefwet ad acta wijdare uthwijsar, Attesterandes derhoos Skiepparen Lundberg d: 19 April sidstl.; det Inspectoren Lindbom tagit honom till wittne, att han welat byta eller kasta lätt om femb Kåhlhagar och Kryddsängar der wijd Bruuket, som äro odelte; Men weet eij hwad Inspectoren Wahlström dertill swarat; Emedlertijd, som Stembningen lyder att H: Assessoren skall swara angående delningen utij Axmars Bruuks ägor, hemman och andra tillhörigheete etc.; och H: Assessoren

[ph.p.15] genom föregående wijsst att att större och förnembste delen deraf, är afgjord, och han nu lijkwähl stemmes Generaliter som förbemt: ståår; Så begiär H: Assessoren att effter Lag och Process, niuta det Beneficium till goda, att han specificce genom stembning får weta, hwartill han bör Swara, om till Härde Bytetz, Granö Hemmannens, med de fleres förenembdes dehlningar eller till skiptandet af något annat; Skolande H-r Assessoren eij weta, hwad som Intenderas, om meningens är: det han skall försee sig, emot alt hwad som kan förelöpa utij Fruns tanka om delningen, eller om det nekas, som redan är afgjort, eller intet kännes för godt hwad Hl: Assessoren yttrat sig i ett eller annat måhl, eller är sådant, som hörer ett annat Forum till, eller något som Hl: Assessoren skrifwer sig intet kunna gissa till. Ty

[ph.p.15a] honom alldeles okunnigt wara skall, hwaröfwer egentel: klagas; Skolande wähl af praemissis i stembningen finna ett, som på syfftas, nembl: delning utij husen, Men sådant skall eij wara af större wärde än 3 D: Kopparmyntz interesse för 1/2 år effter den summan Byggningen har

kåstat, utij hwilken Lindbom bebor 3 rum, och de öfrige innehafwes af Walhström; Och skall
H: Assessoren derutij tillkomma 2 rum på sin 1/5 dehl, och dessutan an dehl i

det tredje, Så att Lindbom således har deruti något mehra, hwarföre Interesse skulle betalas, hwilket doch Frun ej skall kunna praetendera, effter H: Assessoren alldrig wägrat delning; och skall Frun så länge, och in till dess den skier, ej kunna neka H: Assessoren nyttia det af samma rum med mehra; Hwarföre och H: Assessoren begiär Reconvension för

[ph.p.16] ohemmull och osan beskyllning, samt i Expenser 184 D:16./. Kopparmynt. effter bijfogat Räkning, och ittererar emedlertijd sitt förra påstående, att innan han förpliktas i något måhl swara, det måtte H-r: Assessoren effter lag och Process, i samma måhl specifice blifwa stembd, samt at en så Generelle Citation för denne gången intet må giälla. Protocollet oplästes och wijd kiändes, ej mehra wara till påminna, wijdare än att Wahlström Muntel: androg, det H: Assessoren ej skall wara okunnigt, hwarutj dehlningen nu Sökes, nembl: utij hwad ännu är obytt, Så wijda en dehl redan är delat och afgjort, hwilket Lindbohm Replicerade wara af

H-r: Assessoren sielf i dess skriff beswarat.

Interlocutorie Domb.

Häradz Rätten har hwad af Parterne så Skriff- som Muntel: emot hwar-

[ph.p.16a] andra blifwit anfördt, i behörigt Öfwerwägande tagit, Pröfwandes i anledning af 12 Cap: i Tingmbl: samt l§: af Rättegångz Förordningen af d: 4 Julij 1695 för skiäligt, att så wijda här tillstädz, delning wara skiedt i Somblige stycken och delar wijd Axmars Bruuk och dess tillhörigheeter; men än intet wordet i stembningen specifice uthnembd, hwarutij egentel: delning återstår, och Sökes, och förenembde lagsens rum lijkwähl uttryckel: förmå, det åkäranden bör säija Sak, the han honom stämmer före det bör altdere före Fruu Profossorskan Wälborne Brita Behm specifice låta

H: Assessoren Wälborne Emanuel Swedenborg nu föruth, genom stämbning, få weta, hwartill han enkannerl: i detta omtwistade delningz måhlet Swara bör, innan det nu företagit och afgjort blifwa kan; och till hufwuds Saksens sluth, anstår med de å både sijdor fördrade Skadeståndh och Expenser. Actum ut supra.

På Häradz Rättens wägnar
LARS STIERNMARK

H-ads
Sigill

___ Rough Translation by AA; see also LM. p.374.

Letter C - 1725 June 10 was held the legal summer Court for Parishes of Ugglebo and Hambrunge at the ordinary court house, present as it protocoll.

Prof. well born Fru Brita Behm, on 17th April last, has asked for and received a written summons according to her letter of the 15th of the same month against the Assessor in the Royal Bergscollegium, the well born Emanuel Swedenborg, to appear to answer to her at the Court.

1. Concerning the division in the Axmar Works house and other belongings, wherein the lady is owner of four-fifths parts, but the Herr Assessor only of one-fifth.
2. Concerning recompense, because the Herr Assessor withdrew himself from this division, and meanwhile enjoys more of the Works belongings than comes to him for his one-fifth part; and
3. For expenses.

On the Fru Professorska's behalf, Inspector P. Wahlström presented himself according to warrant of 27th May, and Insp. J. Lindbohm, according to warrant in the Herr Assessor's enclosure on his behalf. Insp. Wahlström, in the now handed in writing, asserts:

- 1) That it might be enjoined on the Herr Assessor:
  - I. To enter into the division in all that there is in the Works and which belongs thereto, which are still undivided.
  - II. That a fixed time for this be appointed.
  - III. That, on her side, the lady be inferred of the division men - of whom she nominates Bailiff P.K. and Juror N.E. in H. But for division of the Axmar Works' private woods included in the above-mentioned appurtenances, the Court's aid is requested, that the same may be carried out by the surveyor.
- 2) Claim is made for 361 dal. K.mt., according to the deposited account as compensation, because the Assessor from Michelmas when, according to a deposited letter to Lindbohm, he authorized him to receive whatever might come to him at the division, has since then possessed and still uses a larger share in the house than actually comes to him proportionately to his one-fifth part.
- 3) Demand is made for 112 dal. 16 ö K.mt., in the incurred costs, according to the designation; and, finally, it is reserved to prosecute the Herr Assessor or his servant, Insp. Lindbohm, for the cost already expended in erecting new fences between the Fru Professorska's and the Herr Assessor's parts or divisions; for a part was divided last autumn, is being used and will come to be used, m.m., which the writings ad acta show; producing as proof that the Herr Assessor withdrew from the dividing, a letter of his - written to the Fru Professorska, Nov. 3, 1724 -

which was read, and it was found that the Herr Assessor had written Insp. Lindbohm that he accommodate himself hereto that

1. the meadows be divided into five parts, and the casting of lots.
2. That at the division of the gräno house, it remains according to the lots already cast.
3. That the peasants of the mortgaged estabe be divided, and lots be cast.

4. That Lindbohm retains one lower room in the building, according to plan, but as concerns the dividing of the Axmar Works' own house and house room, the Herr Assessor requests the Fru to let it await a further conference.

Inspector Lindbohm then handed in the Herr Assessor's letter to the Court, wherein it is brought forward that a division has long ago been made at Axmar, both as to the estate, the properties of the Works, and other appurtenances, the hearths by casting of lots, including the Granö estate; ditto, its properties, farms, hop gardens, horses, tools, people, stores, etc. As to the few things that still remain, the Herr Assessor for his part has sought that they might be separated from the Fru's four-fifths parts; accompanying this, as proof thereof, with his letter to the Fru of December 12. 1724, with eleven points, wherein he speaks of the division in the stableyards, buildings, the large grain barn, the cellars, etc., which therein is left for the meantime according to the Fru's project. The letter ad acta further shows, witnessing thereto, Capt. Lundberg on April 19th last, that Insp. Lindbohm had taken him to witness that he wished to exchange or cast lots on five cabbage patches and kitchen gardens by the Works, which are so divided, but did not know what Insp. Wahlström answered thereto. Meanwhile, since the summons read that the Inspector shall answer concerning the division of the Axmar Works' properties, house and other appurtenances, etc.; and the Herr Assessor by the foregoing knew that the greater and main part thereof is finished, and he is likewise summoned generally, as the aforementioned summons stands, therefore the Herr Assessor requests that, according to law and procedure, he enjoy the beneficium that he learn by summons specifically, whereto he must answer, whether to the exchanging of hearths of the Granö Estate with the many aforementioned divisions, or to the dividing of something else, the Herr Assessor not knowing what is intended, whether the intention is that he shall provide against everything that can run in the Fru's thought concerning the division, or whether that is to be undone which is already decided, or nothing is found for good that the Herr Assessor has expressed on one thing or another, or is such as belongs to another forum, or something which the Assessor confesses he cannot guess. For it is entirely unknown to him wherein the complaint properly lies; finding, indeed, from the premises in the summons one point which is aimed at, namely, the dividing of the house. But this would not be of greater value than 3 dal. K-mt interest for half a year, according to what the same building cost in which Lindbohm occupies three rooms, and the rest are had by Wahlström; and to the Assessor come two rooms for his one-fifth share, and in addition a part in a third. So that Lindbohm thus has somewhat more, for which interest should be paid, which the Fru should not claim since the Herr Assessor has never refused the dividing, and for so long and until the division takes place, the Fru could not deny the Herr's use of the same room, etc. Therefore also the Herr Assessor requests a countersuit for unwarranted statements and false accusations, and for expenses 184 dal. 16 öre K-mt., according to the accompanying account, and meanwhile repeats his former assertion that, before he is obligated to answer in any action, the Herr Assessor may according to law and procedure become specifically summoned in that action, and that at this time so general a citation be not held good.

The Minute was read, and it was recognized that there was nothing more to remark except that Herr Wahlström orally said that the Herr Assessor was not ignorant as to wherein division is now sought, namely, in what is still not exchanged, since a part had already been divided and settled. This, Lindbohm replied, had already been answered by the Assessor in his letter.

Interlocutory Decree

The Provincial Court has taken into due deliberation what has been advanced against each other in writing and orally, finding it reasonable in accordance with the 12 chap. in court cases, and paragraph 1 of the Order of Proceedings of July 4, 1695, that since here the division has been made in some parcels and parts of the Axmar Works, and its appurtenances, but in the summons nothing was mentioned as to wherein the remaining division consists and is asked for; and the above mentioned place in the law expressly requires that the plaintiff should declare the matter for which he summons him, therefore the Fru Professorska, the well born Brita Behm, ought specifically to let the Herr Assessor, the well born Emanuel Swedenborg know beforehand by summons, to what he ought specifically to answer in this complicated division case, before it can be heard and decided, and until the conclusion of the main case, the injuries and expenses on both sides shall rest.

415.12-----415.14

415.12

MEMORIAL BY SWEDENBORG

1725 June 17 Copy in Lindh Documents.

See Lindh Docs. p.2: n.23f - Memorial on Air Pump,
with bill of same date, and receipt dated June 22.
See above, 241.11.

415.13

DISPUTE AS TO SARA BERGIA'S WILL

1725 June 22 See Lindh Docs. p.8: n.93.

In Upsala, Landarkiv. Ur Norrbäkes Tingslags Domböcker
IX 1723-1726 Kopparbergs Län. A I 1723-1726

Transcript made by Rev. G. Baeckström as follows: (Original
copy in Swedenborgiana Letter File, s.v. Baeckström.)

1725 16 Juni et seqq-bus
hölls ordinarie laga ting

Den 22 Juci
Opbud 3-e resan.

Swedenborg inhandlade egendom

- 1) av Jesper Swedenborg hans 1/7 i Starbo gård och bruk med appertinentier för 4.571 d-r.
- 2) av Jonas Unge hans andel i Starbo, Prästhyttan och deles i Marnäs Hård för 16.000 d-r.
- 3) av Anders Lundstedt hans andel i egendomen för 15.957
d-r K-mt.

(See above - 409.11, 409.12; below – 415.14)

415.14

DISPUTE AS TO SARA BERGIA'S WILL

1725 June 25 See Lindh Docs., p.8: n.94, and above -

Transcript - ditto. as above: Opbud 3-e resan.

9) "Den dehl uti Starbo gård, Bruk, Härden i Marnäs, Prästhytten, Inventarier, Förlag och Bruks skulder," som Swedenborg inlöst av sina syskon och därför betalt till Jesper S. 4.571 d-r, till Unge 16.000 d-r k-mt.

416

Minutes of the College of Mines. Travelling Expenses for Commission on Mining.

Tafel, Doc. 156. (Doc. 1: p. 436)

1725, July 1, Stockholm.

2 pp. Fol.

In: Bergskollegii Arkiv, Kong. Bergs Collegii Protoooll För År 1725, pp. 640-41.

Anno 1725.

den 1. Julij.

För Middagen närwarande.

HH-rar Bärgrådet

A: Strömner

H-rar Assessorerne Ad: Leijell: J: Bergenstierna, G: Benzelstierna,

Em: Swedenborg.

/3.

Uppå Assessorernes Wälborne H-r. Johan Bergenstiernas och Em: Swedenborgs wid handen gifwande, at de nu med det aldra första tänkja fullfölja den igenom Hans Kongl: Majtz: nådige bref af d. 13 Aprilis 1721. öfwer järnwärken utom Bärgråden, anbefalte Commissionen, hwar til nödige rese och underhålds Medel erfordras; Resolverades, At Kongl. Collegii Cammererare hafwer at upsättja assignationer til Banquen på tvåhundra dahlere Silfwermynt i hwita penningar för hwartera af H-rar Assessorerne och på Sextio D: S-mt i samma mynt, för Auscultanten wälbördig Daniel Bergenstierna, som där wid kommer at föra Protocollet, hwilka rese och underhålds medel nu komma at qwitteras, och wid åter komsten behörig redo och Räkning därföre at göras.

MINUTES OF THE COLLEGE OF MINES.
SWEDENBORG PRESENT

1725 July

Doc. 1: p.436

In Stockholm, Bergskollegii Arkiv. Kong. Bergs Collegii
Protocoll För År 1725.

July 1a.m.	Em: Swedenborg [see above, 1p.m. <u>416</u>]
3, 5a.m., 5p.m, 6a.m., 6p.m.	“
7, 8a.m., 8p.m.,10, 12a.m. 12p.m.	“
13, 14	“
15 absent	“
16	“
17	“

417.11

RECEIPT BY SWEDENBORG

1725 July 5

Copy, in Lindh DocumentsSee Lindh Documents, p.3: n.27b.

SWEDENBORG TO THE
COLLEGE OF MINES

[1725 July 6, Stockholm]   Phot. in Ph.File 167 = 3 pp.fol.
L. II :209; Doc. 1: p.437

In Stockholm, in the State Archives. Bergskollegii
Arkiv, Bref. och Suppliker, 1726, I: pp.622-23.

[Note by AA: Should this be May 1726? see Doc, 1: p.437.]

Transcript:

Praes: d. 6. Julii 1725.

Högwelborne H-r Grefwe och President, samt
Welborne Herrar BergzRåd och Assessorer:

Eders Grefl: Excellence samt Höglofl: Kungl: Collegium tackar jag ödmiukast för
Höggunstig Communication at Assessoren H-r Andreas Swabs hos Hans Kungl: May-t i
underdånighet insinuerade Suppliqve, hwilcken Hans Kungl: Majestet
[ph.p.2] i nåder har bahagat remittera til Kungl: Collegium och befalt at med sin underdåniga
utlåtelse deröfwer inkomma: Hwad angår Assessorens patitum, huru wida det mig torde
angå i hendelse honom wederfares den nåden at träda till Säte uti Höglofl. K: Collegio
utom Sessions tiden, så har jag uti hosföljande underdåniga Suppliqve til Hans Kungl:
Majestet andragit, hwad jag derwid har kunna hafft i underdånighet at påminna; anholler
derföre allraödmiukast, det techtes Eders Grefl: Excellence samt Höglofl: Kungl:
Collegium samma Supliqve till Hans Kungl: May-t låta medfölja: förbehol-
[ph.p.3] landes mig i det öfriga, i fall något i öfwerwägande tages som angår dess rum uti Kungl:
Collegio, samt huru wida han wid desse Conjuncturer kan förestå twenne tienster, min
mening muntel: at få yttra: förblifwandes med diupesta wördnad.

Eders Grefl: Excellences
samt
Höglofl: Kungl: Collegii

allra ödmiukaste tienare
EM: SWEDENBORG

Translation in LM p.377

BENZELIUS
TO
SWEDENBO
RG

1725 July 13

In Stockholm, in the Academy of Sciences. Berg. Brefs
XVI: p.290.

MS transcript in ANC = Tafel MSS. 330

Text in Opera Quaedam, vol. I: p.316

Translation: Doc. 1: p.343
LM p.382

SWEDENBORG TO THE KING -
CONCERNING ASSESSOR
ANDREAS SWAB

[1725 July 15, Stockholm] Phot. in Ph.File 168 = 9 pp + 3 app.
L. II:210

In Stockholm, in the State Archives. Biografica, Swedenborg.

Transcript:

1725. Julius
/16

Insin d. 15: Julii 1725.
d. 13. Decemb. 1728 ad acta

Stormechtigste Allernådigste
Konung:

Hos Eders Kungl: May-t har Assessoren Andreas Swab i underdånighet andragit, det skola dess medbröder uti Eders Kungl: Mayestetz Bergz Collegio wilja disputera honom den rätt till säte, som twenne Kungl: Fullmacher ho-

- [ph.p.2] nom skola tilleggia, berettandes at han alt ifrån åhr 1716 warit wärckelig Assessor i Collegio, och på samma fot som dess antecessor Bergz Rådet Harald Lybecker, och förmenar i följe deraf böra effter fullmactens ålder derstedes intaga rummet, med mehra som uti Supliqven underdånigast anföres. Hwad angår dess Säte och rum, så lærer effter Eders Kungl: Mayestetz nådigaste befallning Collegium med sin underdåniga utlåtelse inkomma, och huru wida Assessoren kan äga uti Collegio säte, och tillika med Bergmestaretiensten hafwa en annan bestelling på en annan ort, och således förestå twen-
- [ph.p.3] ne sysslor, och ibland dem an sådan hwaröfwer Kungl: Collegium har at befalla, och sielf wara ibland dem hwars ordres han kommer at åtlyda, helst wid dessa Coniuncturer och föranstaltningar som angå Fhalu-Berglag. Men som det intet kan wara mig bekant, hwad Assessoren Swabs rätta mening är, effter han förmåler sig wara wärckelig Assessor i Collegio och på samma fot som BergzRådet Harald Lybecker, antingen at han will träda till säte dersamma-stedes, och förestå derjemte Bergmestarembetet i Fhalun, eller at lemna det ena och intaga det andra, och således effter behag, som han finner sitt
- [ph.p.4] nöje träda utur den ena tiensten uti den andra: i sådan hendelse synes oförgripeligen det någon moste cedera sitt rum, eller flyttias ifrån det stelle, uti hwilcket Eders Kungl: May-t i nåder har behagat honom settia; och torde en sådan rubbning eller flyttning redundera på mig som är den yngste: Fördenskull föranlåtes jag i förromsagde hendelse fly till Eders Kungl: May-t, och om Eders Kungl: Maytz allranådigaste hägn at bönfälla, hwarom jag så mycket mehra gör mig underdånigt hopp, som Eders Kungl: May-t
- [ph.p.5] uppå Collegii twenne underdåniga för- slag har i nåder förunt mig ordinarie assessors bestellingen med 800 D-r S-mtz löhn, hwilcket tydeligen är af den mig i nåder gifne fullmacten at se Litt: A. Men uti Assessor Swabs fullmact af åhr 1716, hwarpå den senare Assessorens fullmact sig grundar, är icke med ett ord nemdt, at han tilträda skulle ordinarie bestellingen uti collegio, utan allenast at han jemte Bergmestar-sysslan skall wara assessor;

och kan han så mycket mindre praetendera i anledning deraf at wara ordinarius som då han undfick fullmachten ingen vacance i Collegio existerade, och han

således uti ingens stelle kunde träda; ei heller förbeholles honom i sam-

[ph.p.6] ma fullmacht ordinarie rummet wid for- sta, andra eller tredie öppningen, mindre at han nu för tiden bör kunna effter behag giöra en rubbning ibland ledamöterne, och likasom äga arbitrium och disposition öfwer en annan och dess tjenst uti ett Kungl: Collegio, der till antahl så munga med ordinarie assessors fullmacher redan äro försedde, som Regeringzformen inneholler: hafwandes han till så mycket större bewis af det som sagt är, alt sedan den tiden, neml: ifrån åhr 1716 warit tjenstgörande som Bergmestare i Fhalun och intet som Assessor i Collegio. Hwad det angår, som Assessorn påstår, at äga rum och säte i Collegio på samma

[ph.p.8- fot som dess antecessor Bergz Rådet Harald Lybecker, så finnes

p.7=3line derwid wara hel andra omstendigheter, i ty bemelte

insert] Bergz Råd ehrhölt d. 29 Maj. 1692 en öpen fullmacht wid en

ordinarie vacance at wara ordinarius uti afledne Assessoren Schönströms stelle, som ses af dess fullmacht, och af Högst Sal: Konung Carl d. XI-s nådigaste skrifwelse till Collegium af samma dato som fullmachten Litt: B: Men som han då war omistandes ifrån Wärcet i Fhalun, så blef sedermera uppå Collegii underdåniga remonstration åhr 1695 Assessor Adelstierna

[ph.p.9] förordnad som extraor- dinarius at i Collegio förestå dess vices. Kan derföre Assessor Swab intet åberopa sig dess antecessoris exempel, och taga därpå skiäl och praejudicat, som trädande i samma dess rätt och förmohm, för det han trädt i dess stelle till Bergmestare, och under det samma, då ingen vacance i Collegio war, unfått Character af assessor, helst som wid sådant intet är någon Successions rättighet eller något yppit privilegium för alla Bergmestare i Fhalun, utan ankommer endast och allenast på Kungl: benådning och personel fullmacht. Bönfaller derföre i underdånighet, som jag har den

[ph.p.10] nåden i krafft af Eders Kungl: Maytz egen allernådigst gifne

fullmacht, at wara uti Collegio ordinarius uti Archiatern

Bromells stelle och till lön effter Assessorn Lars Benzelstierna, Litt: A då intet någon privat motte få af egen myndighet arbitrera om en publicque tjenst och mig ifrån den mig i nåder förunte beställning effter behag stöta, rubba eller flyttia; uti hwilcken underdåniga tilförsicht jag stedsse lefwer

Eder Kungl: Majestetz

Min allernådigsta Konungz

underdånigste troplichtigste

undersåtare

EM: SWEDENBORG

[ph.p.11

Littera A.

= reverse Wi Friedrich med Gudz Nåde, Sweriges, Göthes och Wendes

of p.10] Konung. p. p. giöre witterligit, at såsom medelst Lars

Benzelstiernas transporterande till ordinarie assessors löhnen, hwilcken Archiatern Magnus Bromell tilförende wid vårt Bergz Collegium innehafft, en ordinarie assessors beställning dersammastedes med den derwid bestådde 800 D-r S-mtz Bergmestare-löhnen, är ledig worden; och till dess besettiande hos oss i nådig åtancka kommer vår trotienare och extraordinarie assessor, oss elskelig, Edel och wälbördig Emanuel Svedenborg, i anseende til dess förwärfwade kundskap i de stycken,

samt erwjste skickelighet och welförhollande; altså wele wj härmed och i
 [ph.p.12] krafft af denne vår öpne fullmacht hafwa förordnadt honom Emanuel Svedenborg at wara
 ordinarie assessor uti vårt Bergz Collegio i berörde Lars Benzelstiernas stelle; hwarwid han
 ofwannemde åttahundrade dal-r Silfw-mt hafwer at åtniuta. det alle som wederbör, hafwa sig
 hörsaml: et. et. Stockholm d. 15 Julj. 1724.

FRIEDRICH

S. Barck.

Littera B.

Carl med Gudz nåde Sweriges, Göthes och Wendes Konung, Storfurste til Finland p.p. Vår
 synnerliga ynnest och nådiga benägenhet med Gud alsmechtig, tro-man och tienare, respective
 vårt Råd H-r Grefwe och Praesident, så ock
 [ph.p.13] samtel: Assessorer: såsom wi i nåder hafwe godt funnit, at
 constituera och förordna Bergmestaren wid stora Kopparbergs Grufwa Harald Lübecker till at wara
 assessor i vårt Bergz Collegio i den afledne assessoren Schönströms stelle, altså låte wi Eder
 sådant härigenom wetta, hafwandes I en skickelig och meriterad person till
 Bergmestare-tiensten uti dess stelle oss i underdånighet at föreslå; hwarmed wj befalle Eder
 Gud alsmechtig, synnerl: nådel. af Linköping d. 24 Maj. A. 1692.

CAROLUS

C: Piper.

 Transcript also in C.T.O. MSS 9-10 + enclosures 10a-11

[ph.p.7] [On loose slip inserted between pp. 6 and 8]

Emanuel Svedenborg, anhåller att blifwa bibehållen wid des beställning utan rubbning ell.
 flyttning emot Assessoren Svabs påstående.

Translation: In NCL 1896: p.166, by C.L.O.; also as follows:

“ LM p.378. Mentioned in Doc. 1: p.437.

Most Mighty, most gracious King:

Assessor Anders Swab has humbly reported to your Royal Majesty that his colleagues in your Majesty's College of Mines wish to dispute his right to a seat there, to which two Royal Warrants are said to entitle him, intimating that ever since the year 1716 he has actually been an Assessor in the College on the same footing as his predecessor Councillor Harald Lybecker, and he urges that in consideration of the age of the Warrant, he ought to take his place in the College - and other things which are brought out in his Petition.

In regard to his seat and rank, the College - according to your Majesty's report - as also in regard to the question whether the Assessor can possess a seat in the College, and together with his office as mining master have another position in another place, and thus preside over two offices, and among them one of such a character that the Royal College has to command over it, and himself be among those whose orders he would have to obey, especially at such circumstances and institutions as have regard to the Mining District of Fahlun.

But I do not know what Assessor Swab's real meaning is, in reporting that he is actually Assessor in the College and on the same footing as Councillor Harald Lybecker - whether it is that he wishes to take his seat there, and at the same time to preside over the position of Master of Mines in Fahlum, or whether he wishes to leave the one and take up the other at his pleasure, according as he finds good, go from one position to the other. In this case, the only alternative seems to be that some one else must give up his place, to which your Royal Majesty has graciously been pleased to appoint him, and any such disturbance or change would undoubtedly rebound upon me, who am the youngest.

On this account, I am obliged, if such be the case, to flee to your Royal Majesty, praying for your Majesty's most gracious protection, of which I have so such the greater hope as your Majesty has in answer to two humble memorials from the Collage graciously deigned to appoint me to the post of ordinary assessor with a salary of 800 dalers in silver which manifestly be seen from the following Warrant which I have graciously be given. Lit. A. On the other hand, in Assessor Swab's Warrant of the year 1716, upon which he supports his claim, not one word is mentioned of his entering into the ordinary appointment in the College, but only that he besides the position of Master of Mines - was to be assessor also; and he has still less cause to base his pretensions in this respect in view of the fact that when he received his Warrant, there was no vacancy existing in the College, and thus no one else to whose place he could succeed. Nor was he entitled, by this same warrant, to the appointment of ordinary assessorship in the first, second or third vacancy, much less to the power which he now assumes, of making a change in the members at his pleasure and, as it were, possessing an arbitrary disposition over their persons and their services in a Royal College where there are already as many members provided with the warrants for ordinary assessorship as is proscribed by Form of Government. For this very reason, as a still

further proof of this statement, he has ever since that time, namely, from the year 1716, been serving in the capacity of Master of Mines at Fahlun, and not as Assessor in the College.

As regards the Assessor's contention that he possesses the right of a seat and vote in the College on the same footing as his predecessor, Councillor Harald Lybecker, the circumstances will be found quite different since the above-mentioned Councillor received a proper warrant on May 29, 1692, on the occasion of a regular vacancy, to be a regular member in the place of the late Assessor Schönström, as may be seen from his warrant and from the gracious letter of the sainted King Charles XI, of the same date, to the College. Lit. B. But as he was at that time absent from the works at Fahlun, therefore subsequently, in the year 1695, in consequence of the humble remonstrance of the College, Assessor Adelstierna was appointed extraordinary Assessor in order to preside vicariously over his place in the College. Therefore the Assessor cannot plead his predecessor's example, using it as an argument and precedent, to urging the same right and privilege for himself because of his having succeeded him in the office of Master of Mines and because he received the title of Assessor when there was no vacancy in the College, especially as there does not exist any right of succession or any open privilegium for all the Masters of Mines at Fahlun, but this is conferred only and exclusively by the grace of the King, and by personal warrants.

It is therefore my humble prayer that, inasmuch as I have the happiness of being in power of your Royal Majesty's own most graciously granted warrant, a regular assessor in the College, in the place of Arch. Bromell and entitled to the salary left vacant by Lars Benzelstierna, that therefore no private individual may be permitted to arbitrate on their own authority concerning the disposal of a public office and thus at will deprive me of that position or disturb me from that position which has graciously been granted me; in which humble confidence, I remain as ever,

Your Majesty's most humble servant

EM: SWEDENBORG

[Note by C.L.O.: This is the translation of a document in the State

Archives, Stockholm, a transcript of which is included in the Academy Archives — "Stockholm Documents."]

1725 July 22

Phot. in Ph. File 169 = 2 pp.(1 sheet)
(= pp.2-3 of Lit.D, next item below)

In Stockholm, Riksarkivet: Swea hofrättsarkiv Besvärs och ansöknings handl. 1726. sid. [17a]-18.

Transcript:

[ph.p.17a]

Wälborne H: HäradsHöfdinge

I anledning af then Högtärade Härads Rättens interlocutorie domb af d.10 Juni nestl. nödsakades iag att beswära H: Häradshöfdingen än wijdare med en specification af de Axmars-Bruuks, huus, ägor, hemman och tillhörigheeter; hwarutinnan iag emot Assessoren utij Kongl: Bergz Collegio Wälboren H: Emanuel Swedenborg söker delning, och äro fölliande: Axmars Bruks enskylte hemman belägne i Hambrunge Sochn och nedannembde Byar.

Twenne stycken i Axmars By, Trenne st. i Wy och 1 at i Häckellsänge.

Skough. Skoug tracten, som är kiöpt till Bruket af Axmars Byemänn.

Huss: Character Byggningen bestående af 8 rum med förstugu, och ett lijtet Contoir inräknadt, samt Wind öfwer altsammans. Brygghuus Byggningen bestående af 2-ne rum, äfwen med Wind öfwer. Ett Stall Öster på gården. Ett st. Foderboodh dersammastädes. 1 stall Nor på Gården.

1 st. Fäähuus Öster om Gården. Trenne Redskapz Lider Söder om Gården. Ett st. Wärkstadh dersammastädes. Trenne st. Bodar Öster på Bruks Gården. Ett st. Nor om Gården, Ett st. Spannemåhls Bodh, bestående af 4 rum, belägne wijd Siön Öster uth. Ett st. Järnboodh wijd öfra Hammaren.

Angjar. Ett st. äng h wijd namn dahlkarls rödningen nordwäst ifrån Bruks Gården belägen. Ett st. dito så kallat Masungz ängen, belägen Söder ifrån Gården.

Krydd Gårdar Ett st. bredewijd eller Öster om Byggningen. Ett st. Söder ifrån Gården belägen bredewijd Masungzdammen.

Kåhl Gårdar eller Kåhlhagar. Err st. belägen Öster uth ifrån Gården, nedan om Stall Gårds Byggningen. Ett st. dito närmare Siöen belägen södwäst ifrån Bruks Gården. Ett st: dito, som Pehr Michelsons änka innehafwer.

Hästhagar. Ett st: så kallat Leenängz hagan.

[ph.p.18] Ett st: dito Norr om Bruuket, Ett st: dito belägen Nordwäst ifrån Bruuket. Ett st. dito Söder ifrån Bruuket Liggiande.

Fiske och Fiskewatten. Wrakhuuset; Skalan. Sijk och Leenängz Notwäpet; udlands wäpet. ränwijken; Lill Siöen.

Qwarnar Ett st: wält quarn belägen Wästeruth ifrån Bruuket. Ett st: Sqwaltquarn bredewijd Masungen. Warande 1-° desse Bruukets tillhörigheter till hwilkas delning oss emillan, mig såsom 4/5 delar och honom såsom 1/5 dels ägare, iag härmedelst tienstl: begärer; att bemälte H: Assessor måste till nästa Härads Ting i orten instämmas 2-° att han må wara mig ansvarig för all den skada, mistning och olägenhet, som iag derigenom tagit, att H: Assessoren delningen utij desse tillhörigheeter sig undandragit och emedlertijdh, mehra

nyttiat än på hans 1/5 dehl lupit. 3-° För rättegångz omkåstnad och Expenser. Och såsom H: Assessoren förnimmes anten alla redan wara förrest, eller och innon kort lära begifwa sig på en Resa till Wärmelandh att der in uppå Hösten sig uppehålla, så tektes H: Häradshöfdingen i så godh tijd förunna mig på honom Skriftel: Citation, att iag innom wederböörl. Termin må kunna honom den tillstålla. Hwaremot iag förblif:

Wälborne H-r Häradshöfdingens

Hörsamme Tienarinna

Brita Behm

Stockholm d: 22

Julj 1725:

/a tergo a Monsieur Monsieur

Laurent Stiernmark Juge Territorial

a Färnebo

[crossed out: (desse 2-ne Copier wara lijka lydande med sine originaler bewijtnar)

ANNO 1725 d: 26 OCTOB hölts ordinarie Hösteting med Uglebo och Hambrunge Sochnar inärwarande ut in protocollo.

S: D:

Translation: See also LM p.383.

Well-born President of the Court:

In compliance with the highly honored Provincial Court's interlocutory decree of June 10th last, I am compelled to trouble the Court's President still further with a specification of the Axmar Works house, meadows, yards and appurtenances, whereof from the Assessor in the Royal Bergscollegium, the wellborn, highly learned Emanuel Swedenborg, I seek a division, and they are the following: The Axmar Works' private estate, situated in Hambrange Parish and the undermentioned villages:

3 pieces in Axmar village; 3 pieces in Wy, and 1 in Hackelsänge.

Skougs. Skougs' wood tract which has been bought for the use of Axmar

Ulumänre House: A building consisting of 8 rooms, with vestibule and a little office included, also a balcony over the whole. The brewhouse, consisting of 2 rooms, also with a balcony over it. A stable east of the yard. A large barn at the same place. A stable north of the yard. A large sheep stable on the yard. 3 toolsheds, south of the year. A workshop at the same place. 3 large storehouses east of the estate's yard. 1 large one north of the grainhouse, consisting of 4 rooms, situated by the lake eastward. 1 large iron storehouse near the upper works.

Meadows: 1 large meadow near the Wahlberg roasting furnace, situated

north-west of the works yard. 1 large meadow, the so-called furnace meadow, situated south of the yard.

Kitchen Gardens: 1 large one near of east of the building. 1 large one north of the yard, situated near the furnace dam.

Cabbage Gardens or cabbage enclosures. 1 large one situated east of the yard and round the stableyard buildings. 1 large one situated close to the lake, southeast of the works yard. 1 large ditto., which Peter Michelson's widow has.

Horse Paddocks: 1 large one, the so-called Lennäng Paddock. 1 large

ditto., north of the works. 1 large ditto., situated northwest of the works. 1 large ditto., lying south of the works.

Fish and Fishing Water: The wreckhouse [?storehouse]. The scales served and net weaving by the lake.

Windmills: 1 large ...situated west of the works. 1 large one by the furnace.

These being the 1st: The works possessions for the division of which between us, to about 4/5th, to him about 1/5th, I herewith respectfully request: that the said highly learned Assessor must by summoned to appear before the next provincial Court. 2. That he be responsible to me for all the injuries, loss and inconveniences which have come to me because the highly learned Assessor has evaded the division into proper parts and, meanwhile, has enjoyed more than is due to his 1/5th share. 3. For the cost and expenses of the court preceding. And since it is supposed that the highly learned Assessor either is already on a journey or will likely betake himself on a journey to Vermland, to stay there until autumn, so the highly learned President of the Court will be pleased to grant me in good time a citation on him in writing, that I may be able within the appointed Term to set it before him.

The Well-born [etc.]

BRITA BEHM

Stockholm, July 22

1725

LARS STIERNMARK TO
SWEDENBORG

1725 July 29

Phot. in Ph.File 170 = 1 page

In Stockholm, in the State Archives. Svea hofrättsarkiv
Besvärs och ansökningshandl. 1726. Brita Behm ./.
Emanuel Swedenborg. Brita Behm till Svea hofrätt
insinuerad 16/11 1725.

Transcript:

Lit. D [of items 424.11, 424.1101]

Wälborne H-r Assessor

Utaf wijdgående, mig nu på stunden tillstälte Fruu Professorskans Wälb-ne: Brita Bems öpne Bref af d: 22 i denna Månad, behagade

H-r: Assessoren inhemta utij hwilka måhl Fruu Professorskan begär af mig Stembning på H: Assessoren till nästa Ting, i anledning af Härads Rättens emellan Fruu Professorskan och Högl: Assessoren d:10 Junj sidst afsagde interlocutorie domb; Och som iag sådant eijbordt Fruu Professorskan förwägra, altså har iag samma Bref härmed welat H: Assessoren Communicera, på det H: Assessoren deraf må sielfwa käremåhlet dess omständeligare kunna inhemta, infallande Comparations Terminen d: 26 Octob: nästkommande, wijd ordinarie höstetinget med Hambrunge och Ugglebo Sochnar, utij Giästrike land och Ugglebo Tingz Stuga, der H: Assessoren sielf eller genom Laga tillsatter Fullmäktig Fruu Professorskan till Laga answar i samma der upnembde punckter och måhl sig då inställer: Förmodande Härads Rätten att denne Stembning eij förfallelost försättias, efttersom Rätten lijkafuld med Saken förfarandes warder, som dess beskaffenheet, Lag och Kongl: Förordningar Lijkmätigt pröfwes.

Datum d: 29 Julj 1725:

På Härads Rättens wägnar
LARS STIERNMARK

in tergo

Assessoren utij Kongl: Bergz-
Collegio Wälborne H: Emanuel
Swedenborg.

detta i egna händer

420.13-----421

420.13 = 422.13 (Lit. E)

421

ROYAL COMMAND CONCERNING TWO
MEMORIALS ON NOBLE AND IGNOBLE
METALS

1725 Aug. 10, Stockholm

1 page fol.

In Stockholm, in the State Archives. Bergskollegii Arkiv
Kongl. Maj:ts Bref För Åren 1725. 1726. 1727 och 1728:
p.190.

Transcript: MS. in ANC = Tafel MSS. 210 - and as follows:

Kongl. May-t remitterar i nåder till dess BergzCollegium hoosfölliande 2-ne: Memorialer som Assessoren Emanuel Swedenborg hoos Riksens Ständer wid nästl. Riksdag ingifwit, och af dem til Kongl. May-t upsände blifwit, angående det, att de ädlare Metallen intet altid böra praefereras de oädlare. Stockholm i Råd-Cam-n d: 10 Aug: 1725.

På nådigste befallning

GUST: BONEAUSCHIÖLD

Ankom d.23 Aug. 1725. d.1. Sept. 1726 lagt ad acta “annot:-“

Translation by Mrs. J. E. Rosenqvist:

[His] Royal Majesty graciously submits to the College of Mines the enclosed two Memorials[*] - which were given by the Herr Assessor Emanuel Swedenborg to the Representatives of Parliament, and sent by them to his Royal Majesty- and which concern the fact that precious metals should not always be preferred to base. Stockholm, in the Council Chamber, August 10, 1725.

On gracious command

GUST: BONEAUSCHIÖLD

Received

Sept. 1, 1726 laid ad acta

Arrived August 23, 1725

-----
*[Note by AA:] Probably items 315 and 330 (above); see 422 below.

ROYAL COMMAND
CONCERNING A
MEMORIAL BY
SWEDENBORG

1725 Aug. 10, Stockholm

1 page fol. L. III: 373a

In Stockholm, in the State Archives. Bergskollegii Arkiv
Kongl. Maj:ts Bref För Åhren 1725. 1726. 1727 och
1728: p.196.

Transcript - MS. copy in ANC = Tafel MSS. 210; and as follows:

Kongl. May-t remitterar i nåder till dess Bergz- och Commercie Collegiers underdånige betänkiande hoosfölliande Assessorens Emanuel Swedenborgs hoos Riksens Ständer wid nästl. Riksdag ingifne och af dem till Kongl. May-t upsände Memorial och ritning, ang-de ett Klippewärkz inrättande. Stockholm i Råd-Cam-n d. 10 Aug. 1727.

På nådigste befallning

GUST: BONEAUSCHIÖLD

Ankom d. 23 Aug: 1725. d. 1. Sept. 1726 lagt ad acta.

Translation by Mrs.J.E.Rosenqvist:

His Royal Majesty graciously submits the enclosed humble document by the Herr Assessor Emanuel Swedenborg - which was given to the Representatives of Parliament by Swedenborg himself and sent by them to his Royal Majesty, and which concerns the establishment of Klippewärkz - for the gracious consideration of the Mine and Commercial Colleges. Stockholm, in the Council Chamber, August 10, 1725.

At gracious command

GUST: BONEAUSCHIÖLD

Received August 23, 1725

Laid ad acta Sept, 1, 1726

MINUTES OF THE COLLEGE OF MINES ON SWAB'S SEAT

1725 Sept. 27

2 pp. folio

In Stockholm, in Bergskollegii Arkiv. Kong. Bergs Collegii
Protocoll For År 1725: pp.850-51.

Transcript:Anno 1725den 27 Septembris

For Middagen närvarande

H^r Bergs Råderne J. Cederstedt, A.StrömnerH^r Assessoren, Ad. Leyell

/3°

Kongl: Collegii Secreterare berättade, at Secreteraren Norn har
 upp^r H^r Assessorens Swabs w^rgnar, begj^rt f^r communication af
 de skriftter som Herrar Assessorerne, Bergenstierna, Benzel-
Stierna och Swedenborg kunde hafwa ingifwit, ang^rende twistig-
 heter, om det rum och S^tte, som H^r Assessoren Swab, h^r i Kongl:
Collegio praetenderar.

Hwar upp^raswarades, at som desse Skriftter h^ro st^rlte til Hans
 Kongl: Maj^t, s^r kunna de icke p^rskrifwas til Communication och
extraderas; utan kan bem^rlte Norn eftter l^rtas dem at l^rsa.

No Translation

ATTENDANCE AT SESSIONS OF THE COLLEGE OF MINES

1725 October

1 page fol.

1725 Oct. In Stockholm, in the archives of the College of Mines.Kong. Bergs Collegii Protocoll För År 1725: p.2051

[Notes]

Transcript:

with

of the

atten

Kinnig

he was

This

Do

The

The

The

The

The

The

The

The

The

The

The

The

The

The

The

The

The

The

The

The

The

The

The

The

The

The

The

The

The

The

The

The

The

The

The

The

The

The

Anno 1725

den 1 October

För middagen närvarande.

Herrar BergsRåd: J. Cederstedt,And^e Strömner;Herr Assessor: Adam Leijell

Herrar Assessorerne Bergenstierna, Benzelstierna och Swedenborg äro ännu ej komne tillbaka ifrån de dem i Bergslagera committerade förrättningar.

Dito

1725 October 2

October 29

Em: Swedenborg

" 30

"

[arrived in Stockholm]
 [Note by AA:] Swedenborg left Filipstad in the afternoon of
 October 26th. See below, 425.13 (= IM p.388).

SUMMONS SERVED ON SWEDENBORG BY BRITA BEHM

1725 Oct. 13

[Notes by AA:]

The Summons obtained by Brita Behm was served on Swedenborg with much cost and trouble in the Mining District. In view of the fact that the work of the Commission would prevent his attendance at Court, he secured from Bergenstierna and Mining Master Christiernin sworn testimony to that effect be sent to the Judge at Oggelbo (see below, 424.11: p.12). This he sent to the Court. See LM. p.386.

See above, 415.11.

On October 19th, he wrote to the Court, saying that he could not attend the hearing since he was engaged on a Commission for the Bergscollegium, and thus on the business of the Kingdom (see below, 424.11:p.12, 425.13; LM.p.384). He added that he would not be back before October 25th or 26th, and, moreover, that he needed for the case the letters and other documents which were in Stockholm (see below, 424.11:p.13).

At the same time he wrote to Lindbohm, authorizing him to represent him at the trial (see below, 425.13 and LM.p.384).

DECREE OF OGGLEBO TING

1725 Oct. 26

Phot. in Ph. File 171 = 3 pp.

In Stockholm, in the State Archives. Svea Hofrätts Arkiv. Civ. Mål
Besvär, i Ansök, 1728-29.

Transcript of Lit. E, enclosed in 424.11 (below), as follows:

Ht.E. S: D: till detta Hérads Ting har Fru Professorskan wílborne Brita Behm lútit instamma Assessoren Wílborne H.: Emanuel Swedenborg angéende nígón återstíende delning wíjd Axmars Bruk, med mehra, men med Posten ír under Hérads hífdinge. Cúwert en Skriffit ankommen frín H.: Assessoren, daterat úrebro d: 14 i denne Månad, derutij H.: Assessoren andrager att Fru Professorskan i samma stembning sammanfúrt alt hwar wíjd delning mú kunna optúnkias, der líkwíhl en dehl deraf ír sú muntú som Skriffitel: afhandlat, och sálunda, der nígón delning ändring eller en sádan delning skulle intenderas, som strider emot hwad som redan kan wara úfwerens kommit, ír af núden at Transumpter af Bref och andre afhandlingar som dem emellan passerat allegeras; Men H.: Assessoren sádane nu intet har hoos sig, utan ír ibland dess Papper i Stockholm liggíande, hwílka H.: Assessoren eij kunnat anskaffa, emedan han effter bijlagd attest af H.: Assessoren Wílborne Johan Bergenstierna och Bergmústaren H.: P. Christiernin daterat d: 13 huius, ír nu hindrat wíjd den af Hans Kongl: Majt i úrebro anbefalte Hammar Commissionen. och der på Embetes wígner wíjstande, hwarfúre H.: Assessoren, begír at dess uteblifwande denne gíngen úhrsúktas. Inspektoren Petter Walstrím protesterade deremot ú Fru Professorskan wígner, inlúggandes en Skriffit, hwarutij anhúlles, at de oskípte úgor emellan Fruen och Assessoren mú till delning dúmas, samt att till dess fúrrúttande, uppú begges bekústnad, uthnúmbnes Landtmútare i orten jímte nígore nímbedemén, fúrmodande att H.: Assessoren eij Lúrer undan- draga sig, att ochsú lúta det komma till delning, som wíjd delningen skulle finnas obíjtt och eij Specífice utíj Stembningen blífwit infúrt; wíjdare pístír Fruen winna 890 D: i ersúttning af H.: Assessoren, fúr det han utíj ett helt úhrs tíjd ífrín Mich: 1724, utan att wíjsa nígón Titulum eller Fruns Lof och minne, nyttíat mehra utíj úgor och lúgenheeter i Axmar, én honom tillhúrt, hwarpå úakning ír skriffiten bijlagd, jemte Designation på 186 D: som súkes utíj Rúttegíngsómkústnader. Inspektoren Johan Lindbom a H.: Assessorens wígner sade sig nu intet kunna swara húrpa, utan beropade sig på H.: Assessorens Skriffit om dess fúrfall, och reserverade alla húr wíjd orsakade omkústningar, samt att Wallstrím mútte ansee med plikt sásom fúr ondígt Skrifwande, effter han úter framkommer med H.: Assessoren Swedenborgs bref af d: 3 nov. 1724 till Fru Behm samt den Zedell Lindbom ír till skrefwen d: 12 Sep: samma úhr och i sommars húr wíjd Rúttén blífwit upwíjste och till Protocolls fúrde. Wallstrím pístod sluth i Saaken effter 1695 úhrs Rúttegíngs fúrordning och dess lú: eij skall úhrsúkta nígón núr han fútt laga

*This word should read eskifte here apparently a slip of the pen

Stembning, som H: Assessoren här fått d: 21 Augl: sidstl: effter upwijst attest af L:ndsman Anders Fernlund och FierdingsMan Sven Ambirson i Molckan, hilst som och dess utan en Herredag intet befriar någon att swara; hwarföre Wallström förmodar detta förfall, nu så mycket mindre skall kunna gälla. Lindbom replicerade at Kongl Förord: vilra nogsamt innehålla att det är laga förfall, när man, som här, wijsar sig wara i Konungens ährende hindrat, Begirande begge Rättens utslåtelse härutinnan. protocollet oplästes och wijdkändes.

Resolutio

H:rats Rätten har detta praeliminarie i förwrigande tagit och alldenstund det är med H: Assessorens Bergenstiernas och H: Bergmästaren Christiernins attest bewijst, det H: Assessoren Swedenborg är Embetes wignar wijstande i Urebro, på den af Hans Kongl: Majt anbefalte Hammar Commissionen, och han beropar sig Skriffter, Bref och andre afhandlingar, som i denne sak äro passerade, dem han för den orsaken intet kunnat få från Stockholm, der de ibland hans Papper äro liggjande, Och sålunda intet betiena sig af Fullmäktige härwijds; Fördenskull och emedan, så lagen, Kong^{balk} Cap: 16 Jordbl: 30 §: 3 och 15 Tingbl:, som Rättegångs Förordningen 1695 d: 4 Julj §: 2 iblandt laga forfall räkna, när nu i Konungens tjenst opbadat eller: faren är; Ty finner Rätten wijd så fatta omständigheter; i Krafft af beropade Lagsens rum, H: Assessoren Swedenborg denne gången wara uhrsiktadt och haft till detta sitt uteblifwande laga forfall.

Effter afsagd resol: yttrade sig straxt Inspektoren Wallström att hafwa dess Fruu Principalinnas ordre här förklarade missnöje, och att hans principalinna der emot wille gå till Kongl: H: Rätten, hwilket honom fritt lemnades, men förestältes, att sådant hastigt anmälande är emot 6 § af 1695 års Rättegångs Förordning och universalet 1718 samt warnades, sij sig en annan gång bättre före, och ställa sig till effterrättelse, hwad wijd slika händelser är af förwerheeten till Romarens heder och respect, för parterne Stadgat och befalt. Actum ut supra

P: H:rats Rättens Wignar

LARS STIERNMARK

L: S:

Cum suis originalibus et
vidimatis concordare
vidi

LORENT: JAC: ADLERSTEDT

AND. 348
1775 Oct. Synopsis (in English) of the situation in connection with Lit. E:
(by AA.)

The Court at Oggelbo took up the case of Behm vs. Swedenborg. Lindbohm spoke for Swedenborg (see below, 424.11 p.10). Swedenborg's letter of excuse was read (ibid., p.10), and Lindbohm defended it by appealing to the Royal Ordinances. The Court recognized Swedenborg's excuse as lawful, basing this decision on chap. 16 of the Royal Laws 30 and on 3 Jordb. El., and chap. 15 Tingtbl: and the Ordinance of Procedure for 1695 (ibid., p.11). Written testimony by Assessor Bergenstierna and Mining Master Christiernin, dated October 13th, was also read, to the effect that Swedenborg was prevented from attending Court by the business of a Commission (ibid., p.12). The Court, therefore, issued an interlocutory decree postponing the case.

Wahlström somewhat heatedly protested, and received a stern warning from the Court (ibid. p.13).

n

AND. SWAB TO THE COLLEGE OF MINES REGARDING HIS SEAT THERE

1725 Oct. 27

3 PP. folio

In Stockholm, in the State Archives. Bergskollegii Arkiv.Bref och Suppliker, 1726.I; pp.625-26.Transcript:

"Praes: d. 2.Nov: 1725."

Hög Wälborne Hr Grefwe och Praesident

Så ock

Wälborne Herrar Bergz Råd och Herrar Assessorer.

Hos Hög Wälborne Hr Grefwen och Praesidenten samt det Kongl: BergzCollegium månde jag wäl igenom Hr Secreteraren Norn odmiukeligen anhålla, at i fall dhe af Herrar Assessorerna i Kongl. Collegio, som söka at mig disputera mitt rätte säte uti Kongl. BergzCollegio, skulle wara inkomne med något skrifteligt swar på min hos Hans Kongl. Majtt ingifen och til Hög- Wälborne Hr Grefwen och Praesidenten samt Kongl. Collegium remitterade underdånige Supplique, det jag der af måtte få Commmication; Och ehuru- wäl HögWälborhe H^r Grefwen och Praesidenten samt Kongl: Collegium hafwer behagat Assessorens Wälborne H^r Johan Bergenstiernas och Assessorens Wälborne Hr Emmanuel Svedenborgz ingifne Underdånige Memorialer lämna mig allenast til genomläsande, så förmodar jag likwäl, det Hög Wälborne H^r Grefwen och Praesidenten samt Kongl. Collegium icke ogunstigt warder upta- gande, at jag blifwit föränlåten wi ofwannämde Herrar Assessorers Memorialer genom hosgående korta Memorial giöra en och annan underdånig påminnelse, som jag hoppas, med hwad jag uti min förra underdånige Supplique hafwer andragit, lærer hos Hans Kongl: Majtt komma uti en nådi och rättwys Consideration; Förblifwande, med all wördna

Hög Wälborne H^r Grefwens och Praesidentens

samt

Höglofl: Kongl: Collegii

ödmiuke tienare

Grufwan d. 27 Octobr

AND: SWAB

1725

No. 1725. 1725

SWEDENBORG'S SIGNATURE

1725 Oct. 30

Phot. in Ph.File 172

In Falun, Stora Kopparbergs Aktieb. Biblioteket. Ankom.
Bref. 9: 1720-30: p.379.

ATTENDANCE AT SESSIONS OF COLLEGE OF MINES

1725 November

Doc. 1: p.436

In Stockholm, in the College of Mines. Kong. Bergs Collegii
Protocoll For Ar 1725.

November 2	Em: Swedenborg
3	"
4	"
5	"
6	"
9	"

[On this date there is a Notice to the effect that the Notary-
had been careless with the written Minutes. The following page,
1048, begins Jan. 1st and goes over the Sessions again from the
beginning of the year. Dr. Tafel has put the two together in
securing his dates.]

November 10	Em: Swedenborg
11	it
12a.m., 12p.m.	"
13	"
15a.m., 15p.m.	"
17	"
19	"
20	"
22	" [see below,
23	" <u>425.11]</u>
24	"
25	absent

"Härrar Assessorerne Lars Benzelstierna och
Emanuel Swedenborg hindrade i wissa commissioner
eller Beputationer."

November 26	Em: Swedenborg
27	"

medell och uthwägar som iag uptänka kunde, att få skillia mig och mina anparter, samt mine Betientes sysslor och arbete ifrån thenna bemte Lindboms sällskap och gemeensamhet. Genom böner och wänlige föreställningar hoos thess principal H. Assessoren Swedenborg, utthrättade iag annat intet stort, än att iag medelst hans ord och lofwen nu lackades up till Bruket, att ther på förelagd tid och Termin fullborda delning oss emillan, som sees af Lit A, nu

lit.A. kallades åtar hijt neder tillbaka igen, som sees af Lit: B:, emedlertijd att

lit.B. Hans Betiente nöt mina fördelar tillgoda, och i stället lijka som för 1/5 dehl, iwijjsthuuset, satt der och mädde wähl af 4/5 delar, warandes dråp och manslag till att befrukta, så offta mine Betiente påminte om min, eller sin rättigheet i Bruketz tillhörigheet. Det Höga Kongl: BergzCollegium till hwilket berättelse härom inkom, gjorde then höggunstiga

[ph.p.2] och rättwijsa reflection ther uppå, att thet befriade mig genom thes resolution af förleden Martj j månad, ifrån gemensam blåssning i Masugnen med H: Assessoren, men att niuta dylik skillsmässa ifrån honom, utij huus, hemman, Skogar, ängar, etc: som odelte woro, ther om har iag nödgatz wijd

lit,C. Häradztinget i orten ansöökning giöra. Lit: C: som här hoosföllier, gifwer tillkänna i hwad måhl iag wederparten instämbdt, under hwad praetext wederparten undandragit sig att Litem Contestera, och huruledes häradzrätten then gången genom interlocutorie domb gjorde min ansöökning fåfäng. Min ansöökning lydde 1-: om delning emillan 4/5 delar som mig tillhörde och 1/5 del som Hj: Assessoren tillhörde, med begges våra delars tillhörigheter i Axmars Bruk; 2-: om skadeståndz ehrsättning; och 3o. om Expensers betalande. Thet war så långt ifrån mig, att tänka, att en Citation, som effter all praxin forensem i kærtaste Termer plägar begäras och upställas, skulle kunna tåhla en wijdlyftig Förtekning på alla de namn af huus, åker, ängar, Skogzbackar etc: som wijd sielfwa delningzwärket af delningzmännen kunde komma att företagas, som iag ännu in till dagz intet Exempel har kunnat öfwerkomma, att en Citation, anten till en arfdelning af löös Eegendomb, skall innehålla heela Sterbhuesetz inventarium, som offta består af någre Böcker Papper, eller till delning af fast Eegendomb /:posito att och arfwingarne något redan hwar för sig effter afhandlingar och arfskeden inettagit:/ skall uptekna alla de namn af huus Strömmar, Bäckar, Berg, Skogar, Stränder,

[ph.p.2a] åkrar, ängiar, måsor, rödningar etc; som under ett anseenligt landgodz eller Säteri kunde komma att delas. Man tanke allenast på, huruledes under then förste titull af huus wijd ett wählbehållit landtgodz, någre ark skulle intet hinna till att räkna up alle de wijd sielfwa Herregården, och sedan de under Herre-Gården hörande Ladugårdz huus, Spannemåhls Bodar, Siö-Bodar, Qwarnar, Brijgghuus, Stall, åthskillige Fåhuus, Föderbodas, Lijder, Smedior, Skogzlador etc: them iag sannerl: nu, när iag kan wara uhrsäktadt om iag framgåfwp ett antahl deraf, till Exempel och till bestyrkan af min saak, icke dristar in för Eders Excellence och denna höga Kongl: Håfrätten annars än medelst en Abreviation och etc: att uthwärkia; Att iag dock sådant utij Citationen ej specificerat, thet gjorde all min möda för then gången fåfäng som domen under Lit. C: uthwijsar. A wederpartens sijda anföres till bestyrkan af interlocutorie domen att 1-: något redan emellan H: Assessoren

och mig wore delt, och 2°: att något torde under thenna delning willia begäras, som 'lydde under annan jurisdiction; men hwad anbelangar det förra, så hade ju wijd Executionen af delningen intet mehra warit nödigt, än lembna det således delt, som parterne sin emellan hafwa warit samse om att dela, och ställa thet uth till laga utförande, hwarom de icke samse wille wara; Och anbelangande det senare, remittera det till annat Forum, som till annat Forum hörde. Ehuru nu thenna förra Häradz resol: mig under ögonen [ph.p.3] gick, och iag hade högsta orsaak, att mig öfwer then samma beswära, så acquiescerade iag dock derwijd hälldre, i förhoppning att wijd näst therpå fölliande hösteting ärnå ett ändtel: sluth; men effter och thet hoppet slagit mig i lijka måtto felt, har iag icke kunnat underlåta Eders Excellences och thenna Höglöfl: Kl. Håf Rättens Höggunstige och rättwijse ompröfwande underställa, jembwähl then Modum procedendi, som wijd förra Häradz Tinget i så måtto, som nu berättadt är, förelupit, mig till hinder och uppehålld i min rätt. Beträffande then nyligare fälte domb wijd höstetinget som här Lit: D hoos, jemte sielfwa protocollet, föllier Sub: Lit: D: så tektes Eders Excellence och Höga Kongl. Håf Rätten höggunstigast förnimma 1°: att iag, effter then förra interlocutorie domens lydelse, har specificerat, hwad som odelt war, intill några och 40 namn eller titlar, hwilket ehuru thet swårt och owanligit mig föreföll, fruktade iag dock snarare, att hafwa något förglömt /:hwilket wederparten skulle wähl intet hafwa försummat att sluta uth ifrån delningen, såsom ett oinstembd måhl:/ än hafwa förmycket upteknat 2°: Citationen har iag bekommit att till ställa den min wederpart; dock eyj så att sielfwa måhlen Specifice blifwit i Citation införde, utan min Suplica pro impetranda citatione är worden bijfogat wijd sielfwa Citationen, sådant [ph.p.3a] att Supplera, som sees iub lit D: 3o har iag Citationen tills tält ei yj utan Lit: D mycket beswär och omkästnadt, min wederpart i händer, som då wijstades utjj Närkie. Men 4o när Saken wijdrätten förekom, och Stembningen hade bort såsom en begynnelse och grundwahl till fölliande rättegång, ord ifrån ord upläsas, skedde sådant intet, Eijheller 5o fick iag, såsom Kärande, föredraga mitt Käre måhl, eller min Libell upläsas, utan swarandens uhrsäkt drog straxt före, och min Libell sedan. 6°: Tillstäddes min wederpartz Betiente, Inspectoren Johan Lindbom, utan fullmakt at tala i saaken, som sees theraf, att han påstådt plikt, på min Fullmäktige, samt min wederpartz uhrsäkt sökt med beropande på Kongl: Förordningar att bestyrka. 7o af samme Lindboms obefogade inspråk, finnes, det min Betiente producerat twenne min wederpartz Bref nembl: af d. 12 Sep: och 3 low: 1724., men protocollet wittnar intet derom; har min Betient dem producerat, så har det bordt wara i protocollet anteknadt; har han intet producerat dem, så hade Lindbom med näpst bordt ansees, effter han sagt en osaning. Men thet iag förnembiligast finner mig wara beswärat af, är 8wo att Häradz Rätten erkiänt wederparten denna gången [ph.p.4] wistande, wid en af Höga Ofwerheeten anbefalt Hammar-Commission i Örebro, hwaremot iag har att anföra 1o: att om en enda man i land och rijkewille för sine Embetes beställningar skull, som till Kongl. Maijtz. och publici

nytt kunde vara ämbnade, eximera sig ifrån att wara ansvarig, för det han illa gjort, så wore thet ena inbrättet i lag och rättz Släppande, capabelt att fördärfwa många aenniskior, och omsijder hela landet. En sådan, som för sine publique beställningar skull vill heta persona Publica nembl: effter han många private Personers wahlfärd har att vårda sig om, kan rättel. säijas hafva sig antagit flere private Personers wahlfärd att sköta, på thet han må få undertrycka och förderfwa hwem han hälst af them behagar. När nu i land ochmjke några 1000 Personer sådane äro, af hwilka ingen lærer willia tillstå sig hafwa inånga tjäder om åhret ther ifrån lediga, och när hwardera seer sig anten för penninge-skulld eller annan gravation och brått, som offta utij Poris icke tåhl en dagz upskåf, få hemta undanflykt och upskåf af sit Embetes beställning, så blir wisserl: ett eländigt tillståndh i landet, och fuller then alldra första önskan som hwar och en må hoos sig giöra, är, att aldrig komma i handeli och wandell eller

[ph.p.4a] Compagnie, eller i någon Saaks gemenskap med dem som Publiques tienster bekläda, alt ifrån de förnämare in till Landz- och Pierdingz-Män på landet. Thet torde wähl finnas the, som in emot att the troo sig blifwa lagförde, skulle låta derivera på sig de Extraordinarie Beställningar, som the elliest gärna undflydde, endast att eludera comparition för domaren» sådant kan käremåhlet emot them wara till, eller profiten som the draga in af upskofwet. Then som winner tijdh, winner offta alt. Jag will här af, ingen annan applica-

tion till närvarande Casum giöra, än then iag med got samvete giöra kan:

nembl: min vederpart urhsäktade sig för ett år sedan, med Commissions be-

Lit.B. ställning vijd Örebro, som sees af Lit» B:; han uhrsäktar sig i år vijd

Lit.E. Häradzrätten med samma Commissions Beställning som sees af Lit E:; han har, som han sielf tillstår, en dehl af min Egendomb borta; theribland mine huusrummj för then bristen skull, allenast af huusrum för mig, har iag i denne Sommar eij kunnat resa up och see effter bruuketz tillståndh, om ock Lindbom

[ph.p.5] får giöra then Räkning som han gör utij Häradz Protocollet Lit C: nembl.

Lit

Lit.C att betala mig allenast 3 D: om åhret i hyra för hvart rum, som han ifrån mig hafver, twifvellsutan, effter han värderar hela Byggningen för 300 D: Kopparmynt, då uppå 6 Cambrar löper för hwardera 3 Di interesse, så är intet svårt för mig att see, hvart uth för mig luta vill, särdeles när och min Betiente å orten, then iag elliest intet hafver att skylla, nödgats bruka the expressioner, att han hålldre vill varawijdett Marstrands arbete, än längre något med Inspectoren Lindbom hafwa Communt. Ku, för thet att min vederpart gärna låter sådane Commissions beställningar sig deriveras, hwilka dessutan intet lända honom til depense, therföre skall iag föda hans Betient, umbära min vählfingnaEgendomb och sielf rymma huuset, det beder iag ödmiukel; att Eders Excellence och then Höglöfl: Kongl: Håfrätten intet ville låta falla sig svårt att efftersinna och behierta; Ty i sanning är thet så fatt, och ther på syfft&r vederparten, så länge han genom Haradadomen får lof

[ph.p.5a] ther till, kunnandes iag ingen mehra försäkring emot samma hans uhrsäkt hafva nästkommande år, än iag hafft i thesse twenne år tillf Srende, effter han så anseenlig båtnat therpå har 2o: Häradzdomen beropar sig på några lag-

sens rum, men dels utan discretion, sfi som Cap. 16 Konungb: 30 §:3 Jordeb: El: och dels eij applicable, sasom Cap: 14 Tingb: LI: och Rättegångz Forordningen af ahr 1695 §: 2. alldenstund thesse rum hafwa afseende pa thet, da nagon emot Rkjcsens Fiender ar upbadat ell: warkel: fistadh faren, som klarl: sees af Cap: 16 Konungb. L L: da det jembores med Cap. 14 Tingb. LI: och at an wijdare bestyrka, det lagens och Rättegångz Fbrordningens afseende eij ar i detta mahl pa annat, an da, nar nfigon till rijksens warn ar upbadat ell: faren, sfi kan ingen lag eller Forordning, wijsas, attutom forberorde handelse nagon Kongl: Betient stfifir att enskyllas för sin tienst skull eller slippa swara annan, in for lag och ratta; utan fast mehra ar af Kongl: Maijts:

[ph.p.6] resolution d: 28 Jan: 1685 §:4 attsluta att efftersom derutij forklares, att utij Executions mahl ingen fitskillnat ma gibras emellan Kongl: Betiente och andre Kongl: Maijts:undersfitare, icke heller nagon fithskillnat ma gibras them emillan utij rättegångz mal wijd dombstolarne. Nar har till kommer hwad iag ofwanfore andragit, nembl: then oreda, justitiens afstandande, och theras fbrtryck, som med Kongl: Betienter kommo att hafwa nfigot obytt, men twert emot, huru thet i sielfwa Haturen och alt fbrnufft sig grundar, att private twister mage litet hwila, pfi thet c!- en allman Landsens Fiende, som bade Karanden och Swaranden wijll lijka som uppsluka, ma afhfillas, sa tyckes mig, at iag boor hafwa forsyn till att tankia eller troo, det i wfirt kara Fadernes land sfidant lagsens forstfindh, som Haradsdomen fatta will, nfigonsin antingen i lagstiftternes tanka ar upstegen, eller wijd dombstolar praoticerat. Jag understfir mig och att Eders Excellences och Hoga Kongl:

[ph.p.6a] Hafrattens hbgwijsa omdome understalla, om icke, en sfidan mening af lagen, som skulle kunna gifwa Kongl: Betiente wijd handen en giltig uhrsakt och forfall in foro, woro ett sfidant fahrligit uptfig, hwaremot intet remedium woro till att uppfihitta. Ty. hwar och en som arnar taga Citation pfi en Kongl: Betient, maste da fbrst anten i underdfinigheet boonfalla hos Hans Kongl: Matjt, at Hans Mt: wille dispensera Futurum reum ifran all beställning, pfi thet honom, nembl: Karanden mfiste lag och rätt komma till godo wijd then uthsatte Comparitions Terminen, eller athminstone anhalla hoos Rei forman, under hwilkas Ordres han stfir om thetsamma. Jntethera låter sig gibra, utan igenom sfi mbdosamma Kringgfigingar, under hwilka mfingen skulle gifwas alldeles up pfi wägen, kunde och sfidant petitum offta komma försent, nar samma Kongl: Betient redan wore engagerat i en angelägen beställning eller Commission, afwen som iag seer att min wederpartz Commission wijd Grebro har nu redan Continuerat i

[ph.p.71] twenne Somrar, Att sfidant löpande till Konungen elliest ar fbrbudt, thet weet man. Yttermehra sasom i wfir tijd Hbglofl: Rijksens Stander ganska manga deputationer och Commissioner fbrordnat af hwilka nfigra annu Continuera, hwilka Commissioners ledambter Hans Kongl: Maijt: torde icke behaga att dispensera ifran deras sysslor; sa follier dfi, att man hoos Hbgstbemt. Rijksens Stander bbbbr anfilla derom, hwilket intet lfiter sig gibra för an sfi som wijd hwart tredie eller fierde fihrs fbrlopp:

3^{tio}: Har Haradsdomen grundat sig pfi wälborne Hi" Assessoren Johan Bergenstiernas och Bergzmästarens H'f P. Christiernins attest, emot hwilka iag intet har att säi^a, sfi wijda de - ihtyga, att Hi Assessoren Swedenborg dfi, nar de

sin attest daterat nembl: 13 Octob:, war af Commissions beställningarne hindrad, men att Häradzdomen behagat giöra then Conclusion, att effter [ph.p.7a] wederparten war förhindrat d: 13 Octob. så skulle han och wara förhindrad i heela 13 dagarne der effter, in till d: 26 Octob: då Tingz Terminen war; det faller mig före wara af Häradzrätten owarsamt giort, särdeles som det bekant är, att min wederpart war här up till orten ankommen några dagar för d: 26 Octob. som war den uthsatte Tingz Terminen, warandes vägen ifrån Örebro till Axmars Bruuk föga längre, än till Stockholm 4o om alt thetta nu äntel: hade sig så, som thet föregifwes /sposito sed o concessio:/ så seer iag ingen orsaak, hwij wederparten icke utig thetta måhl bordt och kunnat Conlit.A. stituera en Fullmäktig, som han tillförende, (wid: Lit A.) i samma saak angående delning giort. Häradz Rätten söker att inter raones decidendi lindra sådant thermed, att min wederpart beropat sig på Skriffter, Bref och Handlingar hwilka wore i Stockholm liggjande! Men som wederparten intet Oon[ph.p.8.] testerat Litem med min Fullmäktige, sedan han Libellen inlagdt med dess Allegatis, mindre lembnat min Fullmäktige tillfälle att något replicera; Så kan ju Häradzrätten så mycket mindre wetta, hwad Documenter wederparten kan hafwa nödige till sin Exeption; warandes thet intet nog, att en part undandraget sig rätten, med föregifwande att ett Document honom felar, utan Domaren bör pröfwa, om Documenter nödigt är eller om icke han snarare skyller ther på.

4o: Hade nu Häradz Rätten låtit mig åtminstone niuta lag och Förordningar så wijda till godo, att till föllie af rättegångz Förordningen af åhr 1695 d: 11 §: när för laga förfall skull upskåf förunnnes, en wiss tijdh hade blifwit min wederpart förelagdt, sådan som nödwändigheeten funnitz fordra och för honom förswarl: wara kunde, så hade iag kunnat trösta mig med förhoppning om frambdeles sluth, men alldenstund thenna uhrsäkt för min wederpart kan gälla, så länge han i Kungl: Maijts:tienst sitter och så länge i [ph.p.8a1] Kongl: Bergz Collegio sådane Commissioner förefalla, som the och åhrl. intet en utan flere pläga förekomma, så länge och, som min wederpart af dylik uhrsäkt och undanflykt, then stora winsten har att han emedlertijdniuter och nyttiar hwad som mig tilhörer, så seer iag ingen änskap för mig uttj thenna wederpartens orättwijsa och egenwilligheet, ifrån annan ort att wänta, än ifrån thenna höga dombstolen; Och Ehuruwähl iag tydel: förmenar mig hafwa wijsat, huru Häradzhöfdingen eäj hafft orsaak, så i ett som annat, utij thenne Saak att förfara, som skiedt är, så alldenstund iag doch dermed eij hullpen är, att dessresol: uphäfwes, anseendes att tijen är mig ändå uhr [ph.p.91] må komma till sluth utij thenna instembde och wijd rätten anhängige rättegångz-Saak, anhåller iag ödmiukast icke allenast att samma resolution förklarar för olaglig, till att förekomma wijdare dylika hinder utij lag och rättz skippande hädan effter, utan och att wederparten, Hi Assessoren Swedenborg, måtte påläggias uppå nästa winter-Ting, anten sielf, eller genom Laga Fullmäktig sielf stämbder sig till swars inställa, och med sig hafwa alle the Documenter, som han förmenar kunna betiena sig af, och Häradzrätten wara skyllidig, utan annan stämbning, än then redan uptagen är, saaken företaga

och effter thess beskaffenheet lijkmatigt lag och Kongl: Förordningar afgöra; iag beder och ödmiukast, att H: Assessoren Swedenborg, som utan skull förorsakat mig detta besvär, måtte fällas att ehrsättia mig the här-
 lit.F. wijs Kongl: Rätten förorsakade Expenser, hwarpå designation Sub Lit. F här
 [Ph.p.9a] blifogas. Ytterst, kan iag icke förbjggå att i lijka ödmiukheet underställa, huruledes Häradz Rätten thet uptagit som ländande emot domarens heder och respect, at min Fullmäktige förklarar straxt sit missnöjje öfwer then afsagde resol:, hafwandes Häradz Rätten therföre gifwit honom en warning. Ty 1^a: then 6 §: i 1695 åhrs rättegångz process säger uthtryckel: att parten icke förpliktas, så i hastighet utan beskedh och betänkiande att wädia, men förpliktes icke heller therföre att dröija in på 3—; dagen, när han sin saak förstår och kan straxt, lijka såsom taga med handen uppå thet förfång, som honom utij thess rätt sker Min Betiente, som dageligit inseende hafwer på en hop Bruks Folk, hade fast annat att giöra, än wänta in på andra dagen; behöfde eijheller lång tijdh, att efftersinna och betänka, om det icke lände mig till största skada, att wederparten tija effter annan hade min Egendomb undan mig, och undan honom, Betiente sielf, sine fördelar. The skähl som
 [ph.p.10] iag nu andragit, them känner han wähl wijs, och, i somt, mehr än iag, effter han med hwar post theröfwer i högsta måttan qwider. 2^a: senare Kongl: Maijts resol: nembl: af år 1703 d: 15 April och Kongl: Håfrättens derpå trykte universale af d: 6 feb: 1706: pålägger parten, som är missnögd med någon uthfallen resolution utij praeliminarie och proessuale twister, straxt sådant angifwa hoos domaren, warandes otroligit att Kongl* Maijt: dermedelst byfallit till någon sidwyrdat emot domaren, och Ehuruwähl Fatalierne till att förklara sitt missnöije, sedermera blifwit extenderade till hälfften af then tijd, som i appellations måhl är förelagd, kan doch det eij annat wara skedt, än att parten må hafwa råderum sig att betänkia. Det af Häradz Rätten påberopade universale af år 1718. betager icke en part, att straxt förklara sit missnöije, utan allenast lembnar honom twenne adygn att sig förklara; Therföre föranlåtes iag i Ödmiukheet begära det Eders Excellence och Höglöfl: Kongl: Håfrätten taktet icke allenast ogilla en sådan warning utan och wara H'J: Häradzhöfdingen att med slike onödiga åthwarningar hädan
 [Ph.p.10a] effter innehålla, kunnandes den goda effecten derpå föllia, att allmogen icke förskräckes ifrån, att sit missnoiije öfwer resolutioner utij processuelle och praeliminarie måhl förklara; och dermedelst i oträngde måhl uppehålla sig ifrån sine Hemmans skiotzell sig till skada.
 Jag afwaktar en gunsträttwijs resol: och förblif: med all wördat,
 Eders Excellences och Höglöfl: Kongl: Håf-
 Rättens

Aldraödmiukaste tiänarinna

BRITA BEHM

Rough Translation by AA, as follows:

Received November 16, 1725

Conference and Resolution

April 1, 1726

To your Excellency's and the right worshipful Court of Appeal, high favor and justice, I appeal so much more safely since I am assured that your Excellency and the high Royal Court will, in my present affair which I think to bring forward:

1. find that I have been concerned with nothing else than an intention to avoid quarrels and processes, and to anticipate all occasions whereby both high and low courts could be disturbed and troubled. But -
2. that at the same time, I am both troubled by my opponent therein, and left helpless by the lower Court, and so fully helpless that I can and ought to expect help from no other place than from this high place. For, from the time in May 1724 last year that I became the owner of four-fifths in the iron-works in Gestrickland, called Axmar - but it came to me therewith to have with me in the works the Assessor in the Royal Bergscollegium, the well-born Emanuel Swedenborg, the owner of one-fifth, and I the less saw for myself the expectation of any comfort and peace since he had a servant or works inspector of the name of Joh. Lindbohm, a very quarrelsome man, who formerly occupied most parts of the works, and now is unwilling to make room - I have used all the means and avenues of escape I could think of to separate myself and my portions, and the work and occupation of my servant from the aforesaid Lindbohm's company and association. By prayers and friendly representations with the principal, the Herr Assessor Swedenborg, I arranged something no greater than that by his word and promise I was now enticed to the works in order thus at an arranged time and term to complete the division between us, as is seen from Letter A [378.11]; now called back here, as seen from Letter B [379.11]; meanwhile, that his servant had the enjoyment of my shares, and instead of occupying one-fifth part of the house, sat there and fared well with four-fifths parts, being a murderer and a fighter to create terror whenever my servants reminded him of my or their rights in the works' properties. The high Royal Bergscollegium to whom account of this came, made the favorable and just reflection thereon that it freed me by the resolution of last March from a common blasting in the furnace with the Herr Assessor; but to enjoy a like separation from him in house, estates, woods, meadows, etc., which were undivided, as to this I have been compelled to bring the case before the District Court in the place. Letter C [415.11] which is enclosed herein, you make it known in what I matter I summoned the opposite party, under what pretext the opposite party excused himself from contesting litem, and how the District Court, by an interlocutory decree, then made my effort vain. My request was: 1. Concerning the dividing between four-fifths parts which belonged to me, and the one-fifths part which belonged to the Herr Assessor, together with both our portions in the Axmar Works' properties.
2. On compensation for injury, and 3. the payment of expenses.

Tr.p.2

It was so far from me to think that a citation which, according to all legal practice is usually requested and set up in the shortest time, should be able to bear a long list of all the houses, farms, meadows, woods, etc., which could be undertaken by the division man at the division itself, and to this day I have not been able to come to any example that a citation either to the divider of an inheritance of loose property shall include an entire inventory of the whole house which often consists of books, paper, or to the division of real estate (granting that the heirs have taken anything each for himself according to agreement and inheritance) shall list all the names of house, streams, hills, mountains, woods, stores, farms, meadows, furnaces, smelters, etc., which might come to be divided in the case of a considerable property or estate; one thought only of how, under the first title of house in a well kept property, several ark would not be required to reckon up all the things in the estate itself and then the cowhouse, the grain barns, the boathouse, windmills, cow house, stable, different sheepfolds, cattle sheds, sheds, smithies, wood sheds, etc., that belong to the estate. Truly, when I can be excused if I give a number of them as an example and for the strengthening of my case, I will not now venture to enumerate them before your Excellency and this high Royal Court, save by an abbreviation and an etc,

Tr .p.3 That I did not make specifications in the citation, that made all my trouble vain at that time, as shown by the judgment under Letter C [415.11]. On the opposite side, it was brought forward to strengthen an interlocutory decree that: 1. Some part had already been divided between the Assessor and me; and 2, that during this dividing, something may be requested which belongs to another jurisdiction. As regards the first part, at the execution of the division, nothing more was necessary than to leave the part thus divided which the parties have agreed between themselves to divide, and submit to legal decision that on which they could not agree. And as to the second, to refer to another forum that which belongs to another form.

Although the Resolution of the former Court came before my eyes, and I had the greatest reason to complain about it, I yet acquiesced in the hope that at the next following autumn term to reach a final conclusion; but when that hope also failed me, in like measure, I could not fail to submit to the most gracious and righteous finding of your Excellency and the most Worshipful Royal High Court, both the mode of procedure which the District Court followed in the measure now related to my hindrance and a stoppage in my right.

As regards the last given judgment at the autumn Court, enclosed herewith, together with the Protocol under the letter D [420.12], your Excellency and the most Worshipful Royal High Court will please most graciously to gather: 1) That in obedience to the former Court's interlocutory decree, I specified all that was undivided to the number of about 40 names or titles, which, although it came to me as hard and unusual, yet I feared rather to have forgotten something (which the opposite party would not have neglected to exclude from the division as something for which he had not been summoned) rather than to have listed too much.

2) I received the citation in order to remit it to my opponent, but not that the matter itself should be specifically included in the citation; but my supplique is pro impetrando citatione [for procuring a citation] and should not be enclosed in the citation itself so as to enter suit, as can be seen from letter D [420.11].

3) I had the citation put into the hands of my opponent, not without much trouble and cost, as he was then in Narke.[*] But -

4) When the case came before the Court, and as a beginning and foundation to the following trial, the summons ought to have been read word for word; this was not done. Nor -

5) Did I, as plaintiff, get to bring forward my object in the summons, or to have my bill of complaint read, but the respondent's excuse was brought forward, and then my bill of complaint.

6) My opponent's servant, Inspector Johan Lindbohm, was present without a warrant to talk in the matter, as seen from the fact that he insisted upon a fine on my Attorney, and sought to strengthen my opponent's excuse by appealing to the Royal Ordinances.

7) From the same Lindbohm's unwarranted claim, it is found that my servant produced two letters by my opponent, namely, of September 12th and of November 3, 1724, but the Protocol gives no witness of this. If my servant produced them, then they should have been noted in the Protocol. If he did not produce them, then Lindbohm should have been considered as punishable since he told an untruth. But what I find myself mainly troubled about is -

8) That the provincial Court recognized the defendant this time as excused, and his absence as a lawful excuse since he was at a Hammar Commission in Orebro, as ordered by the high authority. Against this, I have to bring forward -

1. If a private man in the land and kingdom, because of his official position which can be intended for the use of his Majesty and the public, can Tr.p.4: relieve himself from being responsible for the ill he has done, this would be a breach in the law and the administration of the law capable of destroying many men, and at last the whole kingdom. Such a man who, because of his public position, will be called a public person, to wit, because he has to care for the welfare of many private persons, can rightly be considered as having taken on himself to foster the private welfare of many persons in order that he might oppress and destroy whomsoever of them he pleases. And since in the land and kingdom there are a thousand such persons, none of whom will admit he has much time in the year free therefrom, and when any of them sees himself summoned for debt or any other crime, which, in the courts, takes often not more than a day's delay, gets to make the subterfuge and delay of his official position, then there is certainly a miserable state of affairs in the Country, and then, indeed, the greatest wish that each and every one can have for himself is never to enter into business and companies or to have any kind of community with those who are clothed with public services, from the most exalted to the bailiff and under-bailiff in the Country. Then will there indeed be men who, because they believe they are to be brought before

---

[*Otrebro is in the Narke or Nerike District.]

the law, would let an extraordinary[*] position come to them which otherwise they would willingly escape merely in order to elude comparation [trial] before the judge. Thus the complaint against them, or the gain which they acquire by the delay, can continue. He who gains time often gains all. I will make no other application of this to the present case than I can do with good conscience, to wit, my opponent has excused himself for a year past with the Commission work at Orebro, as seen from letter B [379.11]. He excuses himself this year to the District Court with the same Commission work. as seen from letter E [422.13][t]. He has, as he himself confirms, taken a part of my property; and therein my houseroom, because of the lack of which - merely of house room for myself - I have not been able to journey up this summer and look after the condition of the works; and if Lindbohm is to make the reckoning which he makes in the Court's Protocol, letter C [4155.11], namely, to pay me only 3 dal. a year for rent for each room, which he has from me, then without doubt, since he values the whole building at 300 Dal. Kmt when yet six upper chambers run for 3 Dal. interest, then it is not hard for me to see whither it will tend for me, especially when my servant in the place - against whom I have nothing else to complain - is compelled to use the expressions that he would rather be in a Marstrand Work [? prison] than any longer have anything in common with Inspector Lindbohm.

Now, because my opponent readily allows such commission work to be drawn in - which, moreover, does not cause him expense - for which reason I must feed his servant, do without my well earned property and myself leave the house; this, I humbly beg that your Excellency and the Royal High Court will not allow to fall so hardly as to consent and encourage; for in truth this is so done, and this my opponent aims at, so long as through the district judge he gets leave thereto, I being unable to have any more assurance against the same excuse by him in the coming year than I have had these two years past, since he has so considerable advantage thereby.

2. The District Court appeals to some passages in the law, but in part Tr.p.5:without discretion, such as Chap. 16 Kongb. 30 §:3 Jordeb: El:, and in part not applicable, such as Chap. 14 Tingb: El: and Rattengangs Ordinances for the year 1695 §*2, inasmuch as what these passages have thus in view is when one is summoned against the Kingdom's enemies, or danger actually at hand, as can clearly be seen from chapter 16 Konungb. L.L, compared with chapter 14 Tingb. El: And still further to confirm that what the Ordinances of the Law and procedure have in view in this case, is nothing else than when one is called to the protection of the Kingdom or there is the danger of this; no law or ordinance can be shown that, save in the aforesaid cases, any Royal servant stands to be separated because of his service, or to escape answering another before the law and the court, but rather it is to be concluded from

---

[*In the Swedish Colleges, an Extraordinarius was one who was outside the regular official employment, and he received no salary. He was entitled, however, to claim precedence in case of an ordinary vacancy.

[tSwedenborg's letter to the Court of October 19th.]

his Royal Majesty's Resolution of January 28th, 1685 s:4, since it is declared therein that in a case of Execution, no difference shall be made between Royal servants and other subjects of his Royal Majesty. Nor shall any difference be made between them in a court case at the seat of judgment. Related to this may be brought forward what I previously brought forward, to wit, the unrest, the staying of justice, and the hardship on those who come to have any dispute with Royal servants, but, on the other hand, how that it is founded on nature itself and on all understanding, that private quarrels may rest a little, that an enemy of the entire land who will destroy and swallow up both plaintiff and defendant may be held off. So it seems to me that I ought to have the prospect of thinking or believing that in our dear Fatherland such an understanding of the law as the district court will have, never either came to the thought of the lawmakers or is practiced by courts. I submit, therefore, that your Excellency and the^{high} Royal Court's high judgment decide whether such an interpretation of the law as will be able to give Royal servants to hand an allowable excuse and a hindrance in fore would be a dangerous freak of this kind against which no remedy could be hit upon. For each and every one who sins at taking a citation against a Royal servant must then first either humbly petition his Royal Majesty that his Majesty will dismiss a man about to be guilty from all office, so that to him, viz., the plaintiff, law and justice might hold good at the appointed Comparison's term; or, at any rate, he must request concerning the same thing the Principal of the office under whose orders he stands. Neither can be done save through such troublesome running around - during which many will fall by the way. Such petition could also come too late when the same Royal servant is already engaged in an important office or commission, even as I see that my opponent's commission in Orebro has now already continued for two summers. For the rest, that such running to the King is forbidden, this one knows; and, furthermore, since in our times the most worshipful Diet have arranged for so many deputations and commissions, of which some still continue, the members of which commissions his Royal Majesty ought not to be pleased to free from their occupations; therefore it follows one should make request of the most worshipful Diet on this matter, which cannot be done except at the lapse of every third or fourth year.

3. The District Court bases itself on the testimony of the well born Assessor Johan Bergenstjerna and Mining Master P. Christiernin, against whom I have nothing to say so far as they testify that^{at} the time when they dated Tr.p.6: their testimony, namely, October 13th, Herr Assessor Swedenborg was hindered by the business of the Commission, but that the Provincial Judge was pleased to make the conclusion that, since the opposite party was hindered on October 13th, he must also have been hindered the whole thirteen days thereafter until October 26th, the time of the Court's term; this comes to me as being done by the Court uncautiously, especially since it is known that my opponent arrived up here in this place some days before October 26th, which was the time set for the Court's term, the way from Orebro to the Axmar Works being little longer than to Stockholm.

4. If all this were so, as is given out (posita sed also concesso). then I see no reason why the opponent ought not and could not constitute an attorney in this matter, as he did previously (see letter A 378.II) in the same matter of the dividing. The District Court inter rationes decidendi sought to soften this by the fact that my opponent appealed to writings, letters and documents which were in Stockholm. But since the opponent did not contest Litem with my attorney after he had handed in the bill of complaint with the allegations, and still less gave my attorney opportunity to make any reply, the District Court can so much the less know what documents the opponent can have necessary for his exception; it not being enough that a party evade justice by giving it out that he lacks a document, but the judge ought to try whether the documents are necessary, or whether he does not excuse himself thereby.

4[a]. Had the District Court allowed me at least so far to enjoy the law and ordinances that, in consequence of the ordinances for court proceedings of the year 1695 d: 11 §: when a postponement should be granted for lawful excuse, a certain time would have been set for my opponent such as the necessity was found to demand and was tolerable for him, I would then have been able to console myself with the hope of a future conclusion; but seeing that this excuse of my opponent can hold good so long as he stays in his Majesty's service, and so long as such commissions continue with the Bergscollegium as they are wont to do every year - not one but many; and so long also as my opponent from the like excuse and evasion has the great profit that he meanwhile enjoys and makes use of what belongs to me, therefore I see no change for me in this respondent's unrighteousness and self-will can be expected from any other place than from the High Court. And though I think I have plainly shown that the Puisne Judge had no cause, either in one respect and another, to proceed in this case as has been done, therefore, though I am not helped by the Resolution being voided seeing that in any case for me the time is wasted and the respondent enjoys my property, therefore, that I may at some time come to an end in this case, summoned and hanging on in the Court, I humbly request not only that the same Resolution be declared unlawful so as to provide against further like hindrances in law and the administration of law and justice hereafter, but also that it be enjoined upon the opponent, Herr Assessor Swedenborg, either himself or by a lawful attorney appointed by him, to appear in defense at the next winter court, and to have with him all the documents which he thinks can serve him, and that the District Court be obliged, without any Tr.p.7: other summons than what has already been taken, to take up the matter and, according to the applicable law and Royal Ordinances, to decide it. I humbly beg also that Herr Assessor Swedenborg, who without reason has caused me this trouble, may be judged to compensate me for expenses caused herewith at the Royal Court, the designation of which, under the letter F, is enclosed.

Furthermore, I cannot refrain from submitting, in like humility, how that the District Court has taken it as against the honor and respect of the Judge, that my attorney at once declared his displeasure at the resolution decided on, the District Court having in consequence given him a warning. For -

1. The 6 § in the 1695 years Court Procedure says expressly that the party is not to be obliged to appeal hastily and without reflection and thought; but neither is he obliged to delay therewith till the third day if he understands his case and can equally well take up the prejudice which has been shown him in this Court. My servant who has the daily oversight of a lot of work people, has certainly something else to do than wait another day; neither did it need any time to reflect and think, whether it did not give me the greatest injury that the opponent, time after time, had my property away from me, and his advantages away from him the servant himself. The reason which I have now brought forward, this he is well acquainted with, and in some respects better than I, since he laments thereover in the highest measure with every post.

2. The later Resolution of his Royal Majesty of April 15, 1703, and the Royal Court of Appeals universale of February 6, 1706, printed thereon, enjoins upon the parties who are displeased with any Resolution given in praeliminaris and prosessuale controversies to express it at once to the Judge, it being unbelievable that his Royal Majesty thereby commanded any lack of respect for the Judge; and although the time allowed for any lack of respect for the Judge in declaring his displeasure was afterwards extended to half the time which is laid down in cases appellations [of appeal], it can yet not be otherwise than that the party may have time for reflection. The universale of the year 1718, to which the District Court appealed, does not forbid a party from at once declaring his displeasure but only leaves him two days to declare himself. Therefore, I am compelled in humility to request that your Excellency and the most worshipful Royal Court of Appeals be pleased, not only to void such warning, but also to warn the Herr Puisne Judge to refrain hereafter from like unnecessary warnings, the good effect following thereon being that the people are not frightened from declaring their displeasure at resolutions in prosessuala [processes] and praeliminaris [preliminary hearings], and thereby unnecessarily keeping themselves, to their own injury, from the care of their estate.

I wait for a favorable resolution, and remain, with all reverence,

Your Excellency's and the most Worshipful

Royal Court of Appeals'

most humble servant,

BRITA BEHM

BRITA BEHM'S CALCULATION OF EXPENSES

[1725 Nov. 16]

Phot, in Ph. File 173 = 1 page (p.11)

In Stockholm, in the State Archives. Svea hofrätts arkiv,
Civ. Mil Besvar o Ansok; 1728-29. Appendix to 424.11.

TRANSCRIPT;

[Ph. p.11] Lit. F.

Fbrteckning på Expenser, som waderparten
 wid hoga Kongl. Hofratten forordsakadt

Kmt
 dal. öre

Beswarsskrifftens forfattande och	
afskrifwande med sine allegatis	D: 150 : ____
Charta Sigillata der till, 10 ark - - -	D: 1 : 28
Beswärsskrifftens bfwersändande med	
posten til wederbbrande at communiceras	D: 15 : ____
Betiänterne i Kongl. Hofrätten - - - -	D: 6 : ____
Resolutions utlbsn med Chart. Sigill	D: 18 : ____
	<hr/>
	D: 190 : 28

B. BEHM

TRANSLATION; See LM. p.387.

List of Expenses which the Opponent has
 caused at the ^{High} Royal Court of Appeals:

Composing and copying bill	D: 150 t ____
Stamp thereon - 10 arks.	" 1 : 28
Sending the bill by post, to be communicated	
to the party concerned	" 15 J ____
Servants in the Royal Court of Appeals	" 6 : -
Procuring the Resolution - with stamp	" 18 ! ____
	<hr/>
	D: 190 : 28

B. BEHM

RESOLUTION OF HOFRATT

1725 Nov. 17

Phot, in Ph. File 174 = 1 p. (1/2 sheet)
enclosed in 181 - see below, 436.1101

In Stockholm, Riksarkivet. Svea Hofratts Arkiv. Ciy. Mal Besvar 0
Ansökningar 1728-29.

Transcript:

Anno 1725 den 16 November Insin
 utaf Professorskan fru Brita
 Behm.
 Den 17 Dito upläst och resolv: at
 detta communiceras Häradzhöf-
 dingen Edel och Wällbördig Lars
 Stiernmarck, ä UGGLEBO Tings
 Rätts wägnar, at forderligast
 inkomma, med hwad härwid
 kan wara at paminna, sasom
 och Assessoren Edel och Wällbör-
 dig Emanuel Swedenborg, at
 inom ätta dagars tid effter er-
 hallen part häraf, med behörig
 förklaring till Kongl. Rätten
 inkomma, wid tijo Daler Silfwer-
 mynts wjte.

Ad Mandatum

Samuel L. Roselius

Mig LAS. tillstallt d: 9. Dec**.

1725

No 1725/17

REPORT ON COMMISSION IN THE NEW COPPER MINE

1725 [Nov. 22] Phot. in Ph.File 175 = 6 pp. folio

L. II: 211

In Stockholm, in the State Archives. Bergskollegii Arkiv.

Bref och Suppliquer, 1725 II: pp.752-54.

Odmiukt Memorial [Kommissionsforrättning i Nya Koppargrufvan.] signed J. Bergenstierna. Em. Swedenborg.

Transcript:

Praes: d. 22. Nov: 1725. d^o- upl^t.

Odmiukt Memorial.

Bifallés.

Wj hafwa icke underlåta skolat, ödmiukeligen att berätta, hurusom och emedan wid den af Oss uthi Nya Kopparberget förrättade undersökningen, samtl: Bergzlagen i bland annat både skriff- och muntl: hafwa anfört, at konstmästaren Olof Korsgreen, samt Grufwefogden Anders Johansson, hwarcken skola förstå, icke håller, sedan dee blifwit tillsatte, hafwa giordt deras tienster, hwarom Wj omständeligare berättelse giöra skolom uthi den relation, [ph.p.2] som Wj med det första hoos Högwälborne Hr Grefwen och Praesidenten samt [see Kongl: Bergz-Collegium täncka att ingifwa; så hafwer Konstmästaren Kors- 425.11] green genom des d: 27 Sept:-, nästledne hos Commission ingifne, och här hoos följande Memorial, samt Cronogrufwefogden Anders Johansson hoos Bergzmästaren wälborne Hr Hans Philip Lybecker, likmätigt dess därom för protocollat af samma dato gjorde berättelse, sig ifrån deras tienster afsagt, Hwarföre Bergzmannen Johan Eriehsäon i Arrbacken, som Bergzlagzgrufwefogden Bengt Larsson uthi Grufriset, genom deras till Högwälborne Hr. Grefwen och Praesidenten samt Kongl: Collegium här hoos följande Suppliquer ödmiukel: ansöka, att blifwa befordrade den förra till Konstmästare, och den senare till Cronogruffogde tiensten.

Hwad Bergzmannen Johan Eriehsäon uthi Orrebacken angår, så hafwer H- Bergmästaren uthi dess hoos Commission uppå Bergzlagens klage puncter d: 23 [ph.p.3] Sept: ingifne förklaring § 10: sig utlåtitt, at Johan Ersson wäl kan ladra en pump, och tiena till konstknecht, men icke till konstmästare, jämwäl, att hwarcken han eller dee konstmästare, som warit wid Nya Kopparberget, eller äro wid Strossa grufwa, och flerestädes, skola rätt, eller såwäl, som Korsgreen, förstå den sysslan. Till hwilcken utlåtelse H- Bergmästaren bracht blifwit af den klagan, som Bergzlagen öfwer konstmästaren Olof Korsgreen fört hafwer. Nu wore det fuller wäl, om man i stället effter Korsgreen en sådan persson wiste att tillgå, eller öfwerkomma kunde, som hade denkundskap och ehrfahrenheit, som af en fullkomlig konstmästare fordres, men lærer dock näppligen eller åtminstone icke på snart skee kunna, efftersom lönnen är så ringa, att han sig däruthaf på den dyra orten icke försörja kan, meå mindre han därjämte hafwer något annat näringzmedel af Bergz och hemmans Bruk;

warandes dock helt nödigt, att någon straxt förordnes, som drager försorg om, och skiöter hwad som till konstens, windars och dammars byggnad, och wid machthållande, med mehra, hörer, hwilcket, efftersom nu för tiden därmed är beskaffat, kan låta sig giöra af någon, som om den sysslan hafwer någorlunda kundskap, och där antingen en ny konst kommer att byggas, eller någon annan särdeles byggnad att företagas, som han icke skulle komma till rätta med, kunde Bergzlagen, som annorstädes, skee plägar, tillita någon förfarnare konst- och byggmästare därom. Fördenskull ehuruwäl Wj icke så noga känna Johan Ersson uthi Orrebacken, vidare än han synts wara beskedelig och drifwande, sampt skall hoos dess swärfader för detta Konstmästaren Erich Ersson haftt tillfälle till att lära att omgås med, och skiöta konsten, med de flere byggnader wid grufworne, hwarföre Commission wid dess afresa ifrån Nya Kopparberget månde lemna till honom att taga sig det an, till Högwälborne H^r Grefwens och Praesidentens, sampt Kongl: Collegii vidare förordnande, efftersom Korsgreen sig det afsagt hade; Altså ock som Bergzlagen sielf begärt Johan Ersson i stället, sampt gifwer honom ett godt loford; Ty hafwa Wj ej underlåta skolat, at underställa H^r Grefwens och Praesidentens, sampt

Bifalls. Kongl: Collegii godtfinnande, huruwida H^r Grefwen och Praesidenten samt Kongl: Collegium skulle för godt finna, at på försök uppdraga Johan Ersson Konstmästaretiens ten emot den uthi Staten bestådde lönnens åtniutande.

Widare beträffande Bergzlagens Grufwufogde Bengt Larsson i Grufweriset, så aldenstund, föruthan det han sielf uthi des Supplique berättar, att hans fader och faderfader skall warit Cronogruffogde, sampt att han altsedan fingrufwan först blifwit upptagen, hafwer där arbetat, Bergzlagen icke allenast gifwer honom ett godt loford om des flit och skickelighet, samt begärt honom

[ph.p.6] till Cronogruffogde uthi Anders Johanssons ställe, uthan ock hafwer Commission wid grafwornes besichtning befunnit, atthan om dem och arbetets drifwande god kundskap äger, hafwandes så wäl han sielf d: 23 sidstledne Sept: coram protocollo sig förklarar, som och Bergzlagen med honom intygat, at han icke är Bergzman eller eger grufwedehl; Altså hemställes till Högwälborne H^r Grefwen, och Praesidenten, sampt Kongl: Collegium, om icke HR Grefwen och Praesidenten,

Bifalls. te

samt Kongl: Collegio skulle täckas, förordna bem:- Bengt Larsson till Cronogruffogde uthi Anders Johanssons ställe. Wj- förblifwa

Högwälborne H^r. Grefwens

och Praesidentens

sampt

Kongl: Collegii

ödmiuke tienare

J: BSRGENSTIERNA. EM: SWEDENBORG

1725 /November 22/ 2 pp.Fol.

In: Bergskollegii Arkiv. Bref och Suppliquer, II.
pp.751.Praesent d: 24 Sept: 1725. Dito uppläst.o
H. 39Wälborne Herrar Assessors

Hög gunstige herrar

d.22 Hov.1725är häri ^tresol.

Wälborne herrarne "beder iag ålder ödmiukast, at någon anna
får ordnas, som före står konstmästare tjänsten; den
iag mig aldeles från säger; ty bevare mig gud derföre,
at någon sin mera hafwa dät ringaste at giöra med detta
bergz lag, som, bland andre för smädelser, skylt mig
före, at ey mera hafwa lärdt, än skrapa en häst. Här
dät varit lyst, at kiöra i watten konsten, har iag det op
wackt; men at konsten är odugelig, kan hwar man se.
Här för några dager sedan iag skulle taga waten på
konsten, War lädret tort, och drog derföre ey stort
waten op; men at för Jan Ersson sedermera konsten drog
bättre, skedde der af, at lädret emedler tid "blottnat,
med mera, som iag ey håller nödigt at omröra; efter
iag aldeles från säger mig beställningen, fram hårdande
med diupest wördnad

"Wärborne herrar Assessorernes

Lofnas

aldra ödmiukeste

d. 24 Sept

tjänare

1725

ö:Korsgren

in Translation

MINUTES OF THE COLLEGE OF MINES - REPORT ON NEW COPPER MINE

1725 Nov. 22, Stockholm

2 pp. folio

In Stockholm, Bergskollegii arkiv. Kong. Bergs Collegii
Protocoll For Ar 1725: pp.2192-93.

Transcript:Anno 1725den 22 November.

För middagen närvarande.

Herrar BergsRaden: J. Cederstedt,A. Stromner;Herrar Assessorerne t J. Bergenstierna,L. Benzelstierna,Em. Swedenborg.

20:

H. Assessoren Bergenstiernas samt H. Assessor Swedenborgs memorial,
angående grufwefogde och Konstmästar-beställningarne af Helleforsen
och Nya Kopparberget, neml. at Konstmästare-beställningen måtte
på försök updragas till Johan Erson, samt Bengt Larson til grufwefogde.

Resolutio. Bewilljes, och upsättes wanlig
fullmakt.

No Translatio

(See above - 425)

SWEDENBORG TO SWEA HOFBRATT

1725 Nov. 26, Stockholm Phot, in Ph.File 176 = 9 pp (5 sheets)In Stockholm, in the Archives of Swea Hofbrätt. Civ. MilBesvar o. Ansokningar, 1728-29. Brita Behm vs. Swedenborg.Transcript tFörkl. Insin: d^o 26 November 1725

Dito Cop: extrad.

Högwelbome ~~Hö~~ Baron och President

samt

Welborne Herrar Vice President, Hoffrattz-

Råd och Assessorer !

[ph.p.20] För hög gunstig communication af Professorskan Fru Brita Behms inlagde besvärsskrifft tackar jag ödmjukast; och moste jag tilstå, at jag intet annars kunde än komma i förundran enär jag säg en så widlyfftig libell med så monga allegatis an-[*]

[ph.p.20a] gående ett ringa praeliminari måhl, som i några rader har kunna blifwit författadt, mig tilstelles, som war den 19 sistledne : men förundrade mig ännu mehre, enär jag samma libell fick igenom läsa och se, det en så ringa sak så Rhetorie och med ehop sökta höga angelägna termer var skräfwen, lika som det anginge en dehl af Riketz wellferd eller at Fienden återigen war kommen till Axmars bruk: jag kan doch intyga, att alt det Fru Professorskan behagar så högt och angelägit utföra och recommendera, är föga wärdt den omkostnad, som Frun har emplojeradt till libellens författande och afskrifwande, neml. 150 Dr kopp mt; i ty den förnemsta dehlen af alt, är förmodels, som ock Frun besvärar sig nu öfwer, det Inspectorⁿ Lindbohm innehafwer 3/5 dehlar uti én kammare, hwaraf mig allenast ² dehlar tillkomma, och hwarutur han intet kan

[ph.p.2] flytta innan skedd jemnkning för mina - dehlar skull; och nu likwel af sådant eller dylikt parturiunt montes.

Hwad ett och annat angår som anföres in meritis, så lærer Eders Excellence och den höga Eungl. retten intet ogunstigt optaga, at det af mig lemnas obeswaradt, effter som alt det i sitt foro kommer doch at ventileras, och nu således intet kan löhna omaket : men så snart Fru Professorskan får sitt nöja, at hufwud måhlen företagas, så hoppas jag at Frun då betre än nu lærer få se, af hwad ringa wärde merita äro. Jag lærer ock blifwa hög gunstigast ursechtad, at jag ei förer widlyfftig penna till försvar af den första interlocutorie-domen, effter derwid intet missnöja är betygadt, utan den wunnit laga krafft. Hwad den andra interlocutorie-domen betrefar, neml

[ph.p.21a] at Säradzretten har ansedt och ehrachtadt för laga förfall at jag warit stadd på en Kungl. Förrettning, deruti lærer sielfwa saken tala och Hr Häradg Höfdingen wisa, det han i dy måhl följd^t lag och förordningar effter: men at raisonera, om sådant är laga förfall eller intet, eller om det är aeqviteten likmätigt eller intet, sedan förordningar, lag, praxis, aeqviteten och

[*At the bottom of the first page, in another hand:] "beswäres skr: utij ifrån till vidare sirkel"

sielfwa förnufftet det så klart dictera, så undrar jag på huru det bör i-
genom blotta raisonnementer kunna dragas i twifwelsmåhl och dispute, och.
dertill emplojeras en philosophie som strefwar emot alt som förenemt är.
At attesten angående mitt wistande på Kungl: Commissionen war utgifwen d. 13
Octob., och jag hafft tid at resa derifrån innan den 26 i samma månad till

[ph.p22] Gefle, är ock af ingen grund; i ty med posten skulle samma attest sendas
öfwer, som går ifrån Örebro till Gefle allenast en gång om wickan, hade jag
fördröjdt dermed ännu 8 dagar, så har min exception med attesten kommit för
sent, och jag då warit in culpa, om derpå följdt contumaciae domb.

At jag förr än d. 26 October, innan Tinget begyntes, skall wara ankommen hit
till Stockholm, är osant berettadt, emedan jag tillika med Hr. Assessor
Bergenstierna d. 26 Octob. effter middagen ifrån den af Hans Kungl. Majestet
i nåder förordnade hammar-Commissionen hit anlände. At Inspector Lindbohm
intet skall hafwa hafft fullmacht, kan jemwel intygas contrarium, i ty jag
sende honom fullmacht at swara uti saken så förra gången som denna senare.

[ph-p22a] At jag warit på samma Förrättning förra åhret som nu är också orett, i ty
förra åhret blef af Hans Kungl. Maj- jag i nåder förordnad at wara wid den
öfwer Swafwelbruket anbefalte förrätningen, och nu på en annan som angick
Hammarwercken i Wermeland och Nerkie.

Mehra sådant lærer intet wara nödigt emot den widlyfftige skriffthen at anföra,
helst som petitum är effter en temmelig long förutgången och på sitt sett wel
utarbetad Oration hel kort, neml; at jag mosta swara wid nesta Ting!

Men som sådant hörer till underdomaren, och samma petitum intet wid nedre
instantien är giordt, och en ny stemming mig kommer at tillställas, så wet
jag intet i hwad tillstånd jag då kan wara, antingen jag blifwer hindrad i-
genom siukdoms eller andra laga förfall, ty försäkrar jag mig och ödmiukast
bönfaller Eders Excellence samt Eöga Kungl: Retten, at mig i dy måhl intet

[ph.p.~123] annat vederfares, än hwad Eders Eders Excellence och Höga Kungl: Retten,
finner wara med lag och process enligit.

Dessutom at giöra det ena lika sterlt med det andra, at expenserne mötte wara
egala med libelien, så är för dess författande och afskrifwande 150 Dr kopp-
utsatta; men som ingen konst är at högt formera en räkning, emedan konsten
består allenast i det at kunna skrifwa en nummer mehr eller mindre, doch
tyckes oförgripeli i samma räkning 10 d- s- för widlyftigt onödigt
skrifwande intet wara observerade och afskrefne. Emedlertid som jag för-
menar min exception wara så mycket wärd som libelien, så beder jag ödmiukast
om ursacht at jag likaledes bifogar en sådan expense-räkning, fast det till
Häradz rättens skiärskodande hörer och onödigt är, Eders Excellence och
höga Kungl: Retten dermed at beswära.

Elliest finnes uti Suppliqven en och annan utlåtelse, som anstötelig synes
wara, och hwaruti pennan för någon ifwer skull, synes intet

[ph.p.23a] kunnat modereras; som på et stelle: "Så ser jag ingen ändskap för mig uti
denna wederpartens orettwisa och egenwillighet: på annat stella, det
torde wel finnas de som inemot som de tro sig blifwa lagförde, skulle låta
derivera på sig de extraordinarie bestellningar som de elliest gierna

undflydde, at eludera comparition för domaren": Application följer sedan med mehra, som intet allenast rör mig utan generaliter Konungens Betienter: sådana med flera utlåtelse lærer Fru Professorskan intet wara dehlachtig uti, som Toeskedelig och förnufftig i alt sitt wesende är, utan at libellen af någon annan är worden conciperad och författad, ses klarligen af expenseräkninger : ty anholler jag ödmiukast, det techtes Ed: Excellence och Höga Kungl: Retten "befalla det concepisten mötte settia namnet under, på det jag derigenom må få tilfelle, at för sådana ohemula tillmålen och obetenckta utlåtelse sökia laga reconvention: jag förblifwa med diupeste wördnad

Eders Excellences, samt

Höga Kungl: Rettens

allraödmiukaste tienare

EM: SWEDENBORG:

[ph.p.]24 Forteckning på expenser, som wederparten wid

Hbga Kungl: Hoffretten mig forforsakadt.

För omkostnad wid Swaret på Beswärs-

skriffthen	- - - - -	150	-
Charta Sigillata dertil 3 arck	- - - - -	18	.
Betienteren i Kungl: Hoffretten	- - - - -	6	-
Resolutions utlbsen med Charta Sigillata	- - - - -	18	

 Summa Dr kop: 174: 18

EM: SWEDENBORG

SWEDENBORG'S SIGNATURE

1725 Nov. 29

Phot.

_____ in Ph.File 177 = 1 page

In Fahlun, Stora Koppar.Berg. Aktie. Bibl. Kongliga Bref
vol. II: 1724-30: p.422

BEHM vs. SWEDENBORG CASE

1725 Dec. 1

Behm vs. Swedenborg case heard in Ocelbo District
Court. See below - 434.11 also LM, p.391.

SWEDENBORG TO THE COLLEGE OF MINES

[1725 Dec. 1, Stockholm]

Phot. in Ph.Flle 178 = 3 pp.

L. II: 212

In Stockholm, in the State Archives. Bergskollegii Arkiv,
Eref och Suppliker, 1726 I: pp.629-30:

Transcript;

[ph.p.629 Praes: d. 1. Dec: 1725

Högwelborne Hr Grefwe och

President; samt

Welborne Herrar BergzHåd och As-

sessoree .'

Emedan Assessor Swab effter ehrhollen Communication af den hos Hans Kungl. May- af mig i underdånighet insinuerade Supplique har med underdånig förklaring deröfwer inkommit; och i samma förklaring anförer ännu flera [ph.629a] skiäl, än uti sin förra underdåniga Supplique, till at wisa sig fram för mig wara berättigad til Ordinarie rummet uti Höglofl: Kungl: Collegio; altså är jag vorden föränlåten at wisa, det assessores praetension i dy måhl är ogrundad; til hwilcken ända jag ännu dristar mig at härhos bifoga ett underdånigt swar derpå. anhollandes allraödmiukast det techtes Eders Excellence samt Höglofl: Kungl: Collegium nåd-gunstigast låta samma mitt underdåniga swar och förklaring följa med til Hans Kungl: May- då jag i [ph.630] underdånighet förmodar, at wid min rett och Kungl: fullmacht emot Assessor Swabs praetension blifwa i nåder Maintenerad: jag förblifwer i öfrigit med diupaste wördnad

Eders Grefl: Excellences

samt

Höglofl: Kungl: Collegii

allraödmiukaste tienare

EM: SWEDENBORG

Translation in LM. p.392

1725, December 4, Stockholm.

2 pp.Fol.

In: Bergskollegii Arkiv. Ecng.Bergs Gollegii
Protocoll För År 1725, pp.2269-70.

Anno 1725.Den 4 December.

For middagen närwarande.

Herrar BergsRåden ; Joh.Cederstedt,

S
 And: Strömner;

Herrar Assessorerne: Adam. Leijell,J. Bergenstierna,L: Benzelstierna,Em.Swedenborg.

o

4:

Assessorerne i Kongl. Collegio wälborne Herrar JohanBergenstierna och Emanuel Swedenborg samt auscultanten

WALBORD

Daniel Bergenstierna, begiära igenom inlagd skriftt at
 utbekomma de, för dem reesterande rese- och underhålds
 penningar wid den öfwer hammar wärcken utj KyEds sochn i
Wermeland, samt Philipstad och nya Kopperberget, i år
 förrättade Commissionen ; hafwandes Herrar assessorerne ,
 eftter bilagd räkning, at fordra hwarsina 203 D.r 28./. Smt.
 och auscultanten, Bergenstierna, som wid samma commission
notarii sysslan förrättade, 74 D.r 20./. dito mynt.

Resolutio. Remitteras till Kongl. Collegii
 Cammarerare, at igenomsee räkningen, och till Kongl..
Collegium inkomma om något derwid kan wara at påminna.

MINUTES OF THE COLLEGE OF MINES - SWEDENBORG PRESENT

1725 December

Doc. 1: p.436

In Stockholm, Bergskollegii Arkiv: Kong. Bergs Collegii
Protocoll For Ar 1725.

December	2a.m., 2p.m.	Em. Swedenborg	[L.III: 424]
	3	"	"
	4	"	[see above, 427]
	6	"	
	7	"	
	8a.m., 8p.m.	"	
	9a.m., 9p.m.	"	[see below, 429]

MIMUTES OF THE COLLEGE OF MINES. EXPENSES FOR COMMISSION

1725 Dec. 9, Stockholm

3 pp. folio

Doc. 1: p.436

In Stockholm, Bergskollegii Arkiv. Kong. Bergs Protocoll
För År 1725: pp.2300-02.

Transcript:

Dito Nr.427.

/2:o

Lät Kongl. Collegium sig å nyo föredragas Assessorerens i Kongl. Collegio välborne herrar Joh. Bergenstiemas och Emanuel Swedenborgs skriftt, jemte auscultanten Bergenstierna der ut j de begiära, at utbekomma de för dem resterande rese- och underhålds penningar på Commissionen öfwer Hämmarwärcken i NyEds sochn och Wermeland, samt de i Philipstad och nya kåpparberget anbefaldte och i år förrättade undersökningar, nämlⁿ för Herrar Assessoreme hwar sine 203:28. och för auscultanten Bergenstierna 74:20 bwaröfwer Kongl. Collegii Cammererare, till föllje af K. Collegii remiss, med Memorial inkommit, som äfwen nu blef föredragit.

Resolutio. gifwes Cammereraren igenom Extractum Protocolli Ordres, at upsättja Assignment till Banquen af skogsrecognitions medlen, neml. för H. Assessoren Bergenstierna på 203 D.r 28./. för H. Assessoren Swedenborg äfwenledes på 203 D.r 28./. och för auscultanten Bergenstierna på 74 D.r 20./. altsammans Silfwermynt, och berörde assignmenter ägarna emot deras qvittencer tillställa.

No. 1725. 1. 9.

ENCLOSURE with BRITA BEHM'S LETTER TO HOFRATT of Feb. 10, 1726

1725 Dec. 9

Phot, in Ph. File 179 = 1/2 page (1/2 sheet)

See below, 436.1101In Stockholm, State Archives. Besvär o-Ansökningar 1728-29, s.33.34.Transcript:

34.

Copia

Walb: Fru Professorskans Brita Behms
 besvärsskrifft til Höglofl. Kongl! Hofrätten
 emot Ugglebo Härads Rätt, jämte Höglofl.
 Kongl: Hofrättens Höggunstige resolution, hafva
 undertecknade på
 wi / underskrefne Dato tilstält Wahlborne
 H- Härads Höfdingen Lars Stiernmarck, som
 här med atterteras af Ofwansiö och Åsen
 d 9 Decemb: 1725

Per Janson i Morn

Per Larson på Åsen

Bergztings Sexmän

Wara. lika lydande
 med originalet atterterar

Lars Nybohm

Ericksson

N- T- 1725

MINUTES OF THE COLLEGE OF MINES - SWEDENBORG CALLED AWAY

1725 Dec. 22, Stockholm

1 page fol.

In Stockholm, Bergskollegii Arkiv. Kong. Bergs Collegii
Protocoll För Ar 1725: p.2389

Transcript:

[Dito as in 427 above]

39

Herrar Assessorerne Johan Bergenstierna, Lars Benzelstierna
och Emanuel Swedenborg, trädde med Kongl. Håfrätten och de andra
Kong. Collegierne på Riddarhuset, tillsammans, at til följje af
hans May- nådiga befallning öfwer tullarnes för arrenderande
deliberera.

MINUTES OF THE COLLEGE OF MINES - SWEDENBORG PRESENT

1725 December

Doc, 1: p.436

In Stockholm, Bergskollegii Arkiv. Kong. Bergs Collegii
Protocoll For Ar 1725.

(See item above, 428.)

December	10		Em. Swedenborg
	11	absent	
		"Herr Assessor Swedenborg hindras i Deputation ofwer Tullarnes forarrenderande."	
	13		Em. Swedenborg
	14, 15 "		"
	16 "		"
	18 "		"
	20a.m., 20p.m.		"
	21 "		"
	22	"	[see above, <u>429:111</u>]
	23a.m., 23p.m.		"
	24 "		"

NOTES concerning PAYMENT FOR "AIR PUMP"

1725

(See above, [241.11](#), [411](#))

In Stockholm, Bergskollegium: Huvudbok med verifikationer
1725.

[Notes taken by Postmästare Holm after examining the document involved. For the original notes (in lead pencil), see the Swedenborgiana File, s.v., Holm.]

Transcript :

28) I registret (Obs. under E [s])

29) finnes under Emanuel Swedenborgs namn endast hänvisning till
sid. 66 ^o Å sid 65-66 finnes avräkning med
"Assessoren Wälborne Herr Emanuel Swedenborg"
där i Debet finnes upptaget "Medel i Linde och
Ramsbergs Bergslag" 198 (daler Smt)
med hänvisning till sid 38 samma Bergslags räkning,
där dock ingenting nämnes om, vad dessa medel avsett.

I Credit (å sid 66) avföres "Kongl. Collegii Inventarier
rätt påföres Antlia Pneumaticae inkiöp 415:10:16"
avskri- med hänvisning till sid 243, där under rubrik "Kongl. Bergs-
vet. Collegii Inventarier" i Debet avföres "Ifrån H- Assessoren
Emanuel Swedenborgs Räkning föres, Anthlia* Pneumaticae
Inkiöp," samma summa.

Detta är det enda som i 1725 års Huvudbok kunnat
finnas om Em. Sw.

431-432

431 = 410.16

431.11

REFERENCE TO PRODROMUS (Chemistry)

1725

In Pyritologia oder Keiss-Historie, etc. . . . von D. Johann
F. Henckel, Leipzig 1725; p.1006.

In ANC Library =Room 17 549.3

H38p

English trans. Eng.549.3

H38

See HP 1929: p.75 or Sved. & his Scient. Rev.^{rs},
B.A. 1947: pp.57-58.

431.1101 = 462.16

432 = 408.11

MINUTES OF THE COLLEGE OF MIMES - SWEDENBORG PRESENT

1726 Jan. 18, 19, Stockholm

Doc. 1: p.437

In Stockholm, Bergskollegii Arkiv. Kongle Bergs Collegii
Protocoll For Ar 1726.

Transcript i

- January 18 "Herrar Assessorerne Benzelstierna och
Swedenborg äro ännu ej komne tillbaka,
p.1002; och är den förre af dem opasslig."
19. "Herrar Assessorerne Benzelstierna och
Swedenborg ännu ej komne tillbaka,
warandes des utom H. Assessor Benzelstierna
opasslig."

433.11

MINUTES OF COURT ON PROPERTY

1726 Jan. 26

In Stockholm, in the possession of Revisor F.G.Lindh.

Ur Skinnskatteberg Protokoll och Domböcker 1717-1730

A.I No. Den 26 Januarii 1726.

See Lindh Documents page 1: 1.

MINUTES OF THE COLLEGE OF MIMES - SWEDENBORG PRESENT

1726 Jan. 28,29,31

Doc. 1:p.437

In Stockholm, Bergskollegii Arkiv. Kongle Bergs Collegii
Protocoll For Ar 1726.

Transcript:

p.1010:	January	28	Emanuel	Swedenborg
		29 " "	"	"
		31 " "	"	"
		~~31~~		

BEHM-SWEDENBORG MEMORIAL AGREEMENT TO WITHDRAW SUIT

1726 Jan. 31   Phot.   in Ph. File 180 = 2 pp.

Stockholm, State Archives
 In Ostermalm, Svea Hofratts Archiv. Civ, mal Beswar o
Assbkningar 1728-1729. "B.Behm v. Swedenborg."

Transcript :

Insin: dn 31 Januarii 1726

d 8 februarii upläst ut in prot.

Högwälborne Herr Baron
 och President,
 Så och,
 Hog och Wälborne respective
 H: Vice President, Herrar
 HoffRatts Råd och Herrar
 Assessorer.

Såsom det twistemål, hwilket oss emellan for detta warit, angående delning af någre Axmars Bruks tilhörigheter i Gastrickland, och hwilket wi medelst: ömse wädiande emot en nyligen utfallen Lagmansdom af d: 1 Decembr: nästförledne. hafwa tänkt at låta i desse dagar komina under Eders Excellences och denna Höglåfl: Kongl: Hofrättens närmare högrättwis[a] [ph.p.2] ompröfwande; doch nu sedermera och inträ terminum comparitionis är genom öfwerenskommande och oss emellan träffad förlikning bilagd, således at samma Sak hädan efter kommer aldeles at afstadna; Ty hafwa wij tilfölie af 1695 åhrs processordning, och i synnerhet af thess 23 § wår skyldighet likmätigt eraktadt, at sådant hos Eders Excellence och denna Höglåfl: Kongl: HoffRättens i ödmiukhet härmedelst anmäla; förblifwandes wj med all wördsamhet och respect.

Eders Excellences

samt

Höglåfl: Kongl: HoffRättens

Odmiukaste tienare

B. BEHM

EM: SWEDENBORG

Translation in LM p.391.

Minutes of the College of Mines. Swedenborg Present.

Tafel, Doc.157.

(= Doc.1: p437)

1726, February, Stockholm.

In: Bergskollegii Arkiv. Kongl: Bergs

Collegii Protocoll För Ar 1726.

February	I	Em.Swedenborg
	3	"
	4	"
	5	"
	7	"
	8	"
	9	"
	10	"
	11	"
	14	"
	15	"
	16	"
	17	"
	18	"
	19	"
	21 a.m. , 21 pm.	"
	22	"
	23	"
	25	"
	26	"
	28	"

Minutes of the College of Mines. Report on Commission
in Philipstad read.

1726, February 3, Stockholm. 6 pp.Fol.

In: Bergskollegii Arkiv. ^eKongl: Bergs Collegii
Protocoll For Ar 1726, pp.80-86.

Anno 1726.

den 3 februarii

För Middagen närwarande

Hr, Bärns Rådet, J: Cederstedt.

^{rar}
HH—Assessorerne, Ad: Leijell, J: Ber-
genstierna — Em: Swedenborg.

/ 4 .

Föredrogs en af Herrar Assessorerne Bergeinstierna och Swedenborgingifwen skrifttelig berättelse, huruledes under den dem Committerade förrättningen, angående Hyttorne och Hamnarne uti Philips. Stads Bärnslag, af en och annan Bärnsmän, i synnerhet af Majoren Clas Linroth, samt någre flere af Bruks Patronerne tillika med Philips Stads Jnnewånare, beswärat sig där öfwer, at Grufwe brytarne wid Pärnbärns grufwa skola på någre år tillbaka på egenwilligt wis, twärt emot åtskillige gjorde förbud, stegrat malmen ifrån 6 mt. til 6 D:r Kopparmynt tunnan, samt där med ändå icke låtit sig nöja, utan welat hafwa discretioner uti höö, Båg och Victualie Persedlar, med mera, hwar igenom både Bärnsmännen, så wäl som deras förläggjare, samt Bruks Patronerne komma at lida; begjörandes fördenskull, at sådant måtte blifwa rättat, hwar til de och förslager gifwa, uti et hos

Commissionen i orten ingifwit Memorial, som här jämte
 uplästes; neml-: Åt Bäragslagen Sjelf kunde antaga sig
 Grufwäns bearbetande, antingen genom et Contoir, eller
 säkre Entrepreneurer. Där hos andraga ofwannämde
 Herrar Committerade, huru de hafwa förestält sådant
 sådant samtelige Grufwe Brytarne, såsom et högst skade-
 ligt och förderfweligit förfarande, hwarpå bot skaffas
 bör; Samt i öfrigit hemställa til Kongl: Collegii
 godtfinnande, om icke det af Majoren Lindroth och de
 flere gifne Memorialet, kunde sändas til Bäragsmästaren
 och Justitiarien Ekman, at icke allenast uti Bäragslagens
 och Hammar Patronernes närwaro, höra grufwe "brytarne,
 och på det nogaste under sökja om den öfwerklagade Malm
 stegringen, huru där med egentäligen må föreretta
 och särdeles huru mycket de tagit, öfwer det som tillåtit
 är för en tunna Malm, så och om de därjämte upburit
discretioner och gåfwor, utan och i det öfrige eftter se
 och öfwerwäga, hwad bemälte grufwe arbetare skjäligen
 skulle tyckas böra njuta för en tunna Malm eftter grufwäns
 nu warande beskaffenhet ; Jämwäl och höra. Bäragslagen
 öfwer Majoren Lindrots och de fleras gifne förslag om
 grufwäns bearbetande, samt i anledning af altsammans
 noga öfwerläggja på hwad sätt grufwan bäst och tjenligast
 må warda drifwen, inkommandes där öfwer med dess ut-
 förlige berättelse och betänkjande.

Resolutio. Bifalles, och införes jämwäl i Brefwet til
 Bäragsmästaren det han hafwer, at tilhålla grufwa brytarne
 imedlertid at icke upstegra Malmen såsom här tills skjedt.

/paragraph/ Widare andraga Herrar Assessorerne Bergenstierna och
Swedenborg, at de wid detta tilfället förnummit at
 Klagomåhl skje öfwer Malmens mätning i tunna, hwarigenom
 Malm brytarne kanna tildela och föryttra åt hwem dem
 behagar god och förswarlig eller ringhaltigare malm och
 af mindre godhet, hwilket hafwer förorsakat Bärags-

mästaren Ekman, at inrätta Wäger til Malmens wägende, på det sättet, at man til en tunna malm tager en wiss proportion af den grofwa och. en wiss proportion af den sämre Malmen wäl sofrad ren och. god, räknande wikten där af för et tunnetahl, som af grufwe brytarne wid försälgningen bör observeras ; hemställande äfwen Herrar Assessorerne det til Kongl. Collegii godtfinnande.

Där jämte uplästes H.^r landshöfdingens Conrad Ribbings bref i samma ärende, af d. 5 sistledne Januarii, och aldenstund Kongl: Collegium til förekommande af alt underslef, hos grufwebryterne i detta måhl, för skjäligt pröfvande, at til den af Bergmästaren på förbemälte sätt, om Malmens wägende, gjorde anstalt, där vid och Landzhöfdingen Ribbing, finnes hafwa lagt handen, gifwa dess bifall och approbation, på det hvar och en uti Malmkjopet måtte wederfaras lika rätt och förmån ;

Altså afgår och bref där om til Bergmästaren Ekman, jämte befallning, at låta wid Srufwan inrätta så många vägar, som kunna betarfwas, hwarpå Malmen ifrån Grufvebrytaren til Kjöparen kommer at vägas.

[Court of Appeals: THEREFORE that District Court shall give an explanation in re BENTON's complaint. This

I m in mi in <nm...i + mi iis II r «M» *mmm>w*. jg,

BRITA BEHM TO HOFRÄTT

1726 Feb. 10

Phot. in Ph.Pile 181 = 2 pp.

(2 phot. sheets in all, enclosing 424.12, 429.10)In Stockholm, Riksarkivet. Besvär o Ansökningar 1728-29, s.33, 34.Transcript:

Insin: dn 10 februarii 1726.

Höghwälborne ^{H^{is}} Baron och President

Så och

Hög- och Wälborne Herrar, Hr Vice-
president, HRR HöfrättzRåd och
Hrr Assessorer,

Eders Excellence och denne Höga Kongl: Höfrätten har behagadt gunsträtt-
wisligen til communication med Wälb^{ne} H. HäradzHöfdingen Lars Stiermarck
resolvera, hwad iag emot dess resolution afsagd wid UGGLEBO Häradzting
d 26 OctJ nästförledne år, emillan Assessoren Wälbne H Emanuel Sueden-
borg och mig, i samma detta Höga foro ödmiukl: per querelam andragit; Och
ehuruwähl nu mehra twänne Månader förelupne äro; sedan min beswärsskrift
är honom worden i händer lefwererad, som widfogadt attestatum intygar, så
[ph.p.2] förnimmes han doch hafwa med sin för- klaring in til Dato uteblefwit;
hwarmedelst aldenstund iag, uti min ansökning om dehlning uti Axmars bruk,
så mycket mehra kommer at lida, som sedan winter Tinget fruchtlöst för mig
redan aflupit, torde hända at äfwen Sommaringet på dette sättat kommer mig
til föga nåytto, och altså min wederpart uti hela twänne år niuter och
nyttiår.; mina fördehlar, til hwilka han elliest ingen titulum hafwer;
CG
Ty.j nödgas iag ödmiukeligast anhålla, det täcktes Eders Ezccl- och den-
ne höga Kongl. Hofrätten genom dess wanliga höga gunst och rättwisa så wida
wara mig ännu uti min rätt behielpelig, at mehrbem. Hr HäradzHöfdinge må
förmås, at infinna sig skyndesamligare med sin utlåtelse uti ofwannämde
ährende. Hwar emot iag framhärdigt och med al wördnat förblif-

Eders Excellences

och

denne Höga Kongl. Hofrättens

ödmiukaste tjänarinna

BRITA BEHM

No. 10. 1726

RESOLUTION OF HOFRÄTT

1726 Feb. 10

Phot. in Ph.File 182 = 1 pageIn Stockholm, Riksarkivet. Besvär o Ansökningar 1728-29; s.34a.Transcript:

Anno 1726 den 10 februarii Insin:
 utaf Fru Brita Behm.
 Dito Upläst och resolv: at detta
 communiceras Häradz Höfdingen
 Edel och Wällbordig Lars Stiern-
 marck, å Ugglebo Tings Rätts
 wägnar, at så häröfwer som
 den förra uti detta måhl, den
 17 November förledit åhr com-
 municerade beswärs skriffthen
 utan vidare uppehåld med behö-
 ring förklaring till Kongl: Rätten
 inkomma.

Ad Mandatum

SAMUEL L. ROSELIUS

[Note by ArActon: RESOLVED that District Court shall
 send an explanation in re BEHM'S Complaint. This was
 done in answer to her appeal. See below, 437.12]

[At foot of page:]

t r
 praes. d.16. feb. 1726 och da af Mig emottagit, sa plumpat och maculerat,
 som 3die sijdan nu sijr uth.

Minutes of Svea Court of Appeals, Case of
Brita Behm and E. Swedenborg.

2 pp. Fol.

1726, February 10, Stockholm.

In the Archives of Swea Hofrätt, Stockholm.
Civil Protocoll For AR 1726. Pars I. pp. 52-.52-. .
1
2

Anno 1726 d. 10 Febr. H.R:

Praesidenten. Hogwalborne Hr Baron Petter Scheffer.

Vice Praesidenten, Walborne

^r
H- Jons Noordenhielm

^r
H- HoffRattsRadet Johan Lilliemarck.

^{rr}
HH— Assessorerne.

P. 51. Johan Ehrenadler. Lars Adlermarck. Carl Ehren
Preus. Carl Blixen-
strale. Olof Noordenstrale.

--- : --- : ---

p. 52. S:D. Uplästes fru Brita Behms Supplique, at
Häradzhöfdingen Edel och Wälbördig Lars Stiernmarck
kunde tillfällas at inkomma med des förklaring
uppå en af Fru Behm ingiften och med honom communi-
cerad beswärsskrifft öfwer Ugglebo TingzRätts
d. 26 sidstl. Octobr. emellan Assessoren Emanuel
Swedenborg och henne utfärdade Resolution, och re-
solverades till communication med Häradzhöfdingen
Stiernmarck, å Ugglebo TingzRätts vägnar, at så
häröfwer, som den förra uti detta mål d. 17 Nov.
nästl. Ähr communicerade beswärsskrifften, utan
widare uppehåld med behörig förklaring till Kongl:
Rätten inkomma.

--- : --- : ---

DISPUTE re S.Bergius WILL

1726 February 23

See Lindh Docs. p.8:n.93In Upsala, i Landsarkivet.Norrbärkes Tingslags Domböcker IX 1723-1726, A I 1723-1726Kopparbergs Län.1726 den 23 Februari

Begynte ordinarie laga ting

§ 62.

Petter Bergii efterlämnade anka Madame Helena Beth företedde för Rätten hennes mans d.12 Mars 1703 givna försäkran att i morgongåva få 400 Riksdahler; även insinnerades 2^{ne} testamentariska förordningar, den förra av 15 Mars 1707 till förmån för enkan, enligt vilken hon erhåller nämnda 400 Riksdahler "och fulla betalning af min fasta gård och huus i Wanbo gård och hemman" m.m.

[En längre skrivelse 1-5]

Undertecknat den 1 Febr. 1718 .

Därefter följer: "I tem det sennare af den 3 Juni 1722." En av Bergius skriven liknande förordning, som jag dock ej i detalj granskat med föregående, men synes i huvudsak överensstämma därmed. Efter hans namnteckning och Sigill följer därpå:

"Och som mitt upsåt warit at skiänka och förära min k. hustru de 3,000 dr. koppmt som effter Förteckning pa min anpart utj arf belöp effter min sahl. Systers Biskopinnan Fru Sara Swedenborg; men som samma 3,000 dr Koppmt än af min systerson Wälb de Assessoren Hr Swabb upburne, för någon påtådd skuld, Ty förklarar iag härigenom min willia wara det min k. hustru förbem^{te} 3000 dr. må effter min död niuta sin fulla ärsättning af Wanbo fastigheter"

. . . . . Wanbo d. 28 Sept. 1723

[See Swedenborgiana Letter File for original transcript in Rev. G. Baeckstrom's hand, s.v. Baeckstrom.]

Report ON a commission on the foundries and forges in
Philipstad Mining District, fry Bergenstierna and Swedenborg.

1726, /February 26/ Stockholm 12 pp. + 8 pp. Appendix. Fol.

In: Bergskollegio Arkiv. ———— Bref och
Suppliquer, 1726, I pp. 196-201, 202-205.

L. II: 215

/=in another hand/

Praes: d. 1: Febr: 1726. d. 3. do föred: och afg. bref til
Bärgin. Ekman.

Högwärborne Hr Grefwe och Praesident,

så ock

Wälborne samptel: Herrar Bergz-

Råder och Assessorer

Wj hafwa icke underlåta skolat, ödmiukeligen gifwa wid
handen, huruledes under den oss committerade förrättningen
angående Hyttorne och Hambrarna uthi Philipstads Bergzlag,
af en och annan Bergzman, men i synnerhet af Majoren wälborne
Hr Clas Linroth, sampt några flere af Brukspatronsrne och
jämwäl Jnwähnarne uthi Philipstad, genom deras skrifttelige
Memorial är vwordet wid handen gifwit, att grufwebrytarne wid
Pehrsoergz* grufwa skola på några åhr tillhaka på egenwilligt
wis, twärt emot åtskillige gjorde förbud, stegradt mallmen
ifran 6 marek till 6 dahlrt Kmt tunnan, sampt därmed ändå icke
låtit sig nöya, uthan welat hafwa discretioner uthi hoö, råg,
victualie PerZedlar och annat, som dem warit nödigt, jämwäl
och dee förmögnare ratat kopparplåtarne, och fordrat
silfwerpenningar uthi betahlning, hwarigenom både Bergzmännen,
så wäl som och deras förläggare, +sampt Brukspatronerne komma
at lida; begärandes der fördenskull, att sådant kunde blifwa

*Near Filipstad.

• t Money advances.

rättat. Hwartill den gifwit det förslaget, om icke antingen Bergalagen sielf kunde taga sig grufwarnes arbetande under händer, och ett wist contoir blifwa uprättadt, som all uthur grufwan kommande malm skulle under sin disposition hafwa, och till hwarje Hyttas förnödenhet utdela eller och att Bergzlagen på en wiss tid lemnade grufwan på wisse conditioner till säkre Entrepreneurer, dee där under contracts tiden sig åtaga skulle, att både wattakons te» och nödige uppfordringzwärck upprätta, som af bem=^{te} Memorial, hwilcket härhoos följer, närmare kan intagas.

Därutaf blefwo wi föranlåtne, att efter förrättningens slut uthi Philipstad resa till Pehrsbergz grufwa, och uthi Bergmästarens Hr Nathanael Ekmans närwaro, taga den samma uthi besichtning, finnandes, at arbetet uthi Spenssens ort, samt norra och södra Karlsgrufworne, så ock den så kallade Kammargrufwan är uthi full gång. Men uthi Storgrufwan stod wattnet några famnar öfwer bottn, som sig af det i åhr fallne rägn skall förorsakat. När man* för sig kalla grufwebrytarne, som till en stor dehl woro tillstädes, och dem icke allenast föreläste förbem=^{te} memorial, uthan och alfwarsammel: föreholt och tillsporde, huru der. emot resolutioner, förbud, samt Hr Bergmästarens åtwarningar och pålysningar understått sig på ett så egenwilligt wis, till Bergzlagens meen och skada, dyrcka och stegra mallmen ifrån 6 marck till 6 a 9 dahlr Kmt: för tunnan, så ock därjempte taga discretioner, samt rata Kopparmyntet, och fordra betahlning för mallmen uthi hwita penningar. Man försäkrade dem, at sådant intet lär blifwa dem skänckt, eller bekomma dem wäl, dee borde weta och besinna, att grufwan är Bergzlagens, och icke deras, och att Bergzlagen utaf dem icke bör lida ett så skadeligit och fördärfweligit twång, uthan lærer sielf taga sig grufwans arbetande an,

---

[*Omission]:
kom upp uthur grufwan lät man

eller annan anstalt därom komma att giöras. Dee hörde nu hwad förslag Brukspatronerne, så wäl som Jnnewåhnarne uthi Phllipstad därtill gifwit wid handen.

te
En ock annan af bem=^{te} Grufwebrytare yttrade sig därpå, att grufwan nu är mycket diup, swår, och hårdbruten, och af wattn beswärad, sampt weden dyr, och därför måste dee. på brytningen, sampt malms, gråbergz och wattns ^{skaff} upskaffande giöra större omkostnad är förr, så att dee skola förtiena 6 dahlr för en tunna mallm; nekandes att dee tagit 9 dahlr för tunnan, samt discretioner, och ratat myntet. Hwarpå dem blef swarat, att om altsammans lærer komma att undersökas, och wid det tillfället, hwad brytarelönnen angår, jämwäl pröfwat hwa,d skäligt wara kan. Emedlertid blifwa dee till slut åter förmante och återwarnade, att innehålla med den excessive mallmstegringen, och dee flere missbruk, effter som det elljest ofelbart bekommer dem illa, och de blifwa satte ifrån grufwan, som det hållne och härhoosföljande protocollet närmare wid handen gifwer. Nu är icke uthan, att när en tunna mallm tillförende gällit allenast 6 marck kopparmynt, hafwer grufwan icke warit så, beswärlig eller des bearbetande, sampt mallmens, wattens och gråbergzupförderande så, kostsampt, som nu för tiden, sedan hon blifwit diupare, wedan dyrare, och mallmen hårdbrutnare, med mera, och därför skulle synas billigt om mallmpriset däreftter skäligen lämpades. Men så är åter däremot ganska obilligt och högst skadeligit, att grufwebrytarne, som icke annat kunna ansees före., än Bergslagens tienare, som med wissa wilckor tillsatte blifwit, at uthi Bergzlagens grufwa bryta, skola twärt

emot dee därom giorde förordningar   stegra
 mallmen på det sättet, att dee taga uthl betalilning
 därföre så mycket dem lyster, och säljan till den, som
 mast will gifwa, sampt, som det will "berättas, förstår och
 förmår att ställa sig in med bigåfwor och betahlningens
 ehrläggande uthi hwita penningar. Hwar uthaf följer, att
 så mycket som mallmen på det sättet stegras, så mycket
 ökas omkostnaden uthi tackjernsblåsningen, och tackjernet
 stiger sedan därefetter till så högt pris, att Hammar
patronerne det icke emottaga kunna, uthan både blåsning
 och smide stannar af, Bergzlagen och hammarwärkan gå under,
 och Kongl: May=^t kommer att mista uthi dess ingälder.
 Wj hafwa fördenskull icke skolat underlåta, att ställa under
 Högwälborne Hr "Grefwrens och Praesidentens, sampt Kongl:
Collegii godtfinnande, om icke det af Majoren wälborne
 Hr Clas Linroth, och de flere, ingifne Memorialet kunde
 sändas till Bergmästaren och Justitiarien Hr Nathanael
Ekman, med befallning, att icke allenast, uthi Bergzlagens
 och hammarpatronernes närmare^{te}, höra bem-- grufwebrytare,
 och på det nogaste undersöka om den öfwerklagade malmsteg-
 ringen, huru därmed egentl: må förewetta, och serdeles huru
 mycket de tagit öfver det, som tillåtit är, för en tunna
 mallm, så och om dee därjemte uppburit några discretioner
 och gåfwor, eller fordrat och tagit hwita penningar af dem,
 som fått malm, "Athan ock uthi det öfriga efttersee och
 öfweerwäga, hwad bem=^{te} grufwe arbetare skäligen skulle
 tyckas böra niuta för en tunna malm efter grufwans nu
 warande beskaffenhet, sampt den omkostnad, hwilken i anseen-
 de därtill kan fordras uthi ett och annat, hwaröfwer spe-

cification kunde författas och till Kongl. Coilegium insänd
 das, och des resolution däröfwer afwachtas, så och
 ofttabem=^{te} grufwebrytare emedlertid förbiudas, at
 icke wid anseenligt wite mallmen där utöfwer stegra.
 Afwenledes kunde och Hr Bergmästaren wid samma till-
 fälle höra Bergzlagen och hammar partonerne öf ver Hr
Majoren Lindrots, sampt dee fleras ingifne förslag
 till grufwans bearbetande, antingen af Bergzlagen sielf
 genom ett contoirs inrättande, eller contract med säk-
 ra entrepreneurer, sampt i anledning af altsammans,
 på det nogaste öfwerlägga, på hwad sätt grufwan häst
 och säkrast må warda drifwen. Sftter hwilcken förrätt-
 ning Bärgrmästaren sedan med dess berättelse och betän-
 ckande, sa öfwer det ena, som det andra till Kongl:
Collegium kan inkomma, på det Högwälborne Hr G-refwen
 och Praesidenten samt Kongl: Coilegium sig däröfwer
 eftter beskaffenheten må, kunna utlåta.

Eljest mände man wid detta tillfället förnimma, at
 Klagomåhl föras öfwer dee underslef och orichtighet, som
 grufwebrytarne skola föröfwas wid malmens försälgning
 och mätande med tunnor, i ty att dee icke skola sälja
 malmen sådan som han i start och smått faller uthi
 grufwan, uthan gifwa dem, som icke stå uthi godt för-
 stånd hoos dem, af den smärre mallmen, som ock skall
 wara bergblandad, af hwilcken hwar tunna är af mindre
 wicht och godhet än som den gröfwe, när emellan honom
 fylles af den smärre. För hwilcken orsak skull Hr
 Bergmästaren låtit wid grufwan inrätta en wåg, at wäga
 malmen med, på det sättet, at man till en tunna malm
 tager en wiss portion af den grofwa och en wiss
portion af den smärre mallmen wäl sofrad, reen, och god,
 och hwad sådan malm wäger, dereftter hör hwar tunna
 räknas, som af grufwebrytarne försäljes. Som på detta

sättet missbruken hämmas kunna, och harar ock en wid malmkiöpet uthi god malms åtniutande weder fahras hwad rätt är, så hemställes, om icke Hogwålborne Hr Grefwen och Praesidenten, samt Kongl: Collegium lærer finna högst angelägit och nyttigt, at förordna och befalla, at nödige wagar wid grufwan inrättas och mallmen därmed ifrån grufwebrytaren till Kiöparen wäges. Wj förblifwa

Högwålborne Hr Grefwens och Praesidentens
ock

Höglåfl: Kongl: Collegii

ödmiuka tiennare

J: Bergenstierna. Em: Swedenborg:

/Appendix/

Anno 1725 d: 10 Sept: närwarande Herrar Assessorerne, Johan Bergenstierna och Emanuel Swedenborg, samt Bergmästaren och Justitiarien Hr Nathanael Ekman, holts wid Pehrsbergz grufwor följande protocoll.

Sedan Assessorerne uthi Philipstad hade slutit den förrättning, som dem war committerad angående Hyttorne och hambrarne uthi Philipstads Bergzlag, och stält resan där ifrån till Nya Kopparberget, att ^{afwen} afwen darsammastädes förrättaden dem af Kongl: Collegij anbefalte undersökningen, afbröto dee under wägen till Pehrsbergz grufwa för det klagomåhl skull, som inkommit öfwer malmstegringen, samt beforo och besichtigade samma, grufwa, finnandes arbetet uthi Kammargrufwan, Spensens ort, samt Norre och Södre Karlsgrufworne wara uthi full gång.

Men uthi Stora grufwan är det instält för wattrn skull, s
som tillflödnadt och står på bottn, af det myckna i åhr
fallne rägnet, Förberörde uthi gång warande grufwor
äro nu tämmeligen diupa, näml: Spensens ort och
äfwen så norra Karlsgrufwan wid pass 38 famnar'
och Södra Carlsgrufwan wid pass 40 famnar, men kammar
grufwan ey mera än 19 famnar, gifwandes alls. ymnig och
god malm, som dock är något hårdbruten. Här Assessor-
erne kommo up uthur grufwan läto dee för sig kalla
grufwebrytarne, som till en stor dehl woro tillstädes
och förestälte dem, hurusom åtskillige klagomåhl öfwer
dem, så af Bergzlagen, som flere blifwit förde, i
ty att dee icke allenast excessivt skola hafwa stegrat
mallmen till S ja 9 dahl:r kmt tunnan, utan och där-
tillmed fordra och taga af dem discrtioner uthi höö, etc,,,

/The following almost identical with the preceding-
relation to the College of Mines./

Minutes of the College of Mines. Swedenborg Present.Tafel, Doc.157 (« [Doc.1:p.437](#))

1726, March, Stockholm

In : Bergskollegii Arkiv. Kongl: Bergs
Collegii Protocoll.For .Ar ,1726,.

March	1	Em. Swedenborg
	2	"
	3	"
	4	"
	5	"
	7 a.m. 7 p.m.	"
	8	"
	9	"
	10 a.m. 10 p.m.	"
	11 a.m. (11 p.m. absent)	" [see 437.1102]
	12	"
	14	"
	15	"
	16	"
	17	"
	18	"
	19	"
	21 a.m. 21 p.m.	"
	22	"
	23	"
	24	"
	26	"
	28 a.m. 28 p.m.	"
	29	"
	30	"
	31	"

437.11 = 424.1101

437.1101

SWEDENBORG AMD STINA MAJA STEUCHIUS

1726 March 10

In Skara, Skara Stift och Gymnasiebibliotek.

Letter from Bishop Steuchius to his father

- Mention of Swedenborg as suitor for the hand of
Stina Maja Steuchius.

First mentioned in Kyrkohist. Arsskrift, 1915: P.275. Description
by Lundstrom, taken from Diocesan Library, Skara.

Text of extract in Kleen's Biography of Swedenborg and in

Nya Kyrkans Tidning, 1917: p.41

Translation in NCL 1924: p.404, and as follows:

"My beloved daughter, Stina Maja, just about this time
has had various suitors for her hand, such as the Master of
Arts, Assessor Swedenborg, and Gentleman Usher Cedercreutz
. . . I notice, however, that she prefers Cedercreutz."

See Swed. Epic (Sigstedt), pp.105, (note and refce 8155) 453

ANC Lib. S8S

Sil 6

Minutes of the College of Mines Swedenborg leaves to meet
Committee.
Meet Committee.

1726, March 11. Stockholm 1 p. Fol.

In : Bergskollegii Arkiv. Kongl:^e

Bergs Collegii Protocoll För År 1726, p.1310

Anno 1726

Den 11 Martii

För middagen närvarande

Herrar BergsRaden: Jonas Cederstedt,

s

And: Stromner;

Herrar Assessorerne: Adam. Leijell,

Joh. Bergenstierna,

Em. Swedenborg.

Herr Assessor Benzelstierna opasslig.

o
/3:

.....

Herrar Assessorerne Adam Leijell och
Emanuel Swedenborg gingo, at med Kongl. Cammar=
och CommerceCollegierne samt Kongl. Stats Contoiret
ofwer något angelagit arende at deliberera.

Dito, March 11., afternoon.

Herrar Assessorerne Benzelstierna och Swedenborg,
den förre opasslig och den senare hindrar."

ABSTRACT OF THE CASE BETWEEN BRITA BEHM AHD SWEDEHBORG

[1726 March 26]

2 pp. folio

In Stockholm, in the State Archives. Svea Hofrätts arkiv
Suppliker och besvär. 1728-1729. See above, 272.13.

Transcript:

Rotulus Actorum, uti Supplications saken
emellan Professorskan Fru Brita Behm, och
Assessor Edel och Wälbördig Emanuel Svedenborg;
ang^{de}- Besvär, som den förra deröfwer anfördt,
at Ugglebo Häradz Rätt, genom resolution.af d-
26 Octobr 1725, i anseende dertill, at Assesso-
ren Svedenborg måst biwista en, af Hans Kongl.
Majjt anbefalt, hammarCommission, sådant för
laga förfall ansedt och Hans ute blifwande
ursächtadt, med mera: hwaröfwer Svedenborg
sig förklarar

- A- 1724 d.12 Sept: har Svedenborg gifwit Lindbohm fullmacht, af emottaga
[378.11] alt hwad som wid Axmars Bruk honom tillfalla kunde - _____
Fol: 12 Lit.A
te
- d. 3 Nov: har bem- Ass: Svedenborg berättadt Fru Behm huru
[379.11] han befalt Lindbohm skicka sig wid delningen af Axmars
Bruks tilhörigheter - - - - - Fol: 12 Lit.B.
- A- 1725 d.10 Juni: har Ugglebo Häradz Rätt interlocutorie dömt, at Fru
[415.11] Behm borde Specifice låta Asst Svedenborg weta, hwartill
han enkannerl. i det omtwistade delningz målet swara borde - -
_____ Fol. 12 verso Lit.C
- d.22 Juli : har Fru Behm begärt stämning på Ass: Svedenborg uti
[420.11] de anförde puncter - - - - - Fol: 17 vers : hwarpå
- d. 29 Julii: Stämningen är afsänd til Svedenborg. Fol: 17 L:D.
[420.12]
- d.26 Octobr: har offtabem^{te} Häradz Rätt erkiändt Ass: Svedenborgs
[422.13] anförde förfall för lagligit - - - - - Fol: 18
- [424.11] 16 Nov: är Fru Behms Besvär insinuerade - - Fol: 1
- [424.12] 17 Dito: är resolverat til Communication - - Fol: 32
- [423.13] 26 Dito: är Ass: Svedenborgs förkl. inkommen Fol: 20
- d. 9 Decemb: hafwa undertecknade Attesterat, at de till stält häradz-
[429.10] höfdingen Stiernmarck Fru Behms besvär - - Fol: 34
- A- 1726 d.10 Febr: har Fru Behm anhållit, at Häradzhöfd: Stiernmarck måtte
[436.1101] tillhållas inkomma med sin förklaring T - Fol: 33
- [436.1102] Dito: resolverat till Communication - - - Fol: ult:
- 26 Marti: har Stiernmarck dess förklaring - - Fol: 28
- [4 3 7 . 1 2 0 1] Dito: Sielfwa förklaringen - - - - - Fol: 25
- [425.13] Sine D: Ass: Svedenborgs expense räkning - - Fol: 24
- [424.1101] Fru Behms Expense räkning - - - - - Fol: N

Minutes of *the* College of Mines. Mention of Swedenborg.

1726, March 26, Stockholm

1 p.Fol.

In: Bergskollegii Arkiv: Kongl: Bergs Collegii^e
Protocoll For Ar 1726, p.1385.

/Immanuel Grossman i Fahlun fragar K.Collegium om
den undersdkningen som fdrrättades i fdrleden höst i
Fahlun af Lars Benzelstierna och andra skulle anses
för giltig./

Herr assessor Swedenborg stod i denna saken up ifrån
bordet, så länge det hades före, som angår des swager
H.Assessoren Benzelstierna.

No Translation

STIERHMARCK TO HOFRÄTT

1726 March 26

Phot. in Ph.File 183 = 8 pp.(5 sheets)

In Stockholm, Riksarkivet. Swea Hofrätts Civ. Mål Besvär o
Ansökningar 1728-1729: s.25-30a. C. no 9.

[Note by Clerk on back of Acts, no 10]

Transcript as follows:

[In another hand] Förkl: Insin: dn 26^{Martii} 1726.
 N- 26 Dito extrad. Dito restit.

[ph.p.25]

Högwälborne Hr Baron, och President,

Så och

Höge och Wälborne Herrar, Vice-President,

HoffRätts Rad, och Assessorer.

De besvär, som Professorskan fru Brita Behra, d 16. Novem: 1725. hos Eders Excellence och Högl. Kongl.HoffRätten Insinuerat, och d 17. Ditto, blifwit resolverat till Communication med mig, å Uglebo TingzRätts wägnar, har iag wäl fått, d 9. December förledit åhr, men för Lagfarts Protocollers, och andre pressantes Syslers expedierande, hwilka de då nylist Öfwenständne Hösteting effter hängde, samt iag omöije-

[" p.25a] ligen för Juhl förfärdiga därå någon förklaring, och i Januarii månad, då iag och så med publiques förrättningar, dagel^{ig} war öfwerhopad, hände sig äfwen, at iag desutan, måste, på Extra ordinarie Ting til Hambrunge, hwar effter winterTingen straxt begyntes, som innan Communication kom redan woro utlyste, och iag med största beswärlighet hunnit afsluta, för den passion bestående af häfftig bröstsiuka, och andre anstöter, som länge settat hos mig i kroppen, och wäl dageligen låtit Manna sig, men eij alldeles lösbrutit förrän wid Hedesunda Ting, d 22 februarii sistl weken då iag förut d 16. februarii, som war andra Tingdagen i Wahlbo, enhållit part af Fru Professorskans, hos Eders Excellence, och Kongl. HoffRätten, ingifne iterato, och hembär ödmiukaste tacksäijelse, för nådgunstig Communication af bägge desse Fru Professorskans mot mig inlagde skriffter.

[" p.26] Sedan och ehuru siukdomen, började mig i Hedestinda ansättia, fikade iag dock, at äfwen få det Tinget till slut, som också want sin fullbordan, d 2 i denne månad, då iag, sedan Parteme, fått sina domar, så siuk, som iag war, reste, dagen effter, till öster Swenbo, på ett Extraordinarie Ting, hwilket iag för min öpasslighet nödgades hålla på Sängen, det, så Nämnden som Parterne, wid på fordran, kunna bewittna, och äfwen Hr Kyrkioherden, Magister Wahlberg, där iag hade mitt quarter, jämwäl och Skall min siukdoms wisshet kunna besannas af Ghirurge, H- Maellem i Upsala hos hwilken iag hämtar råd och medicamenter i denna min passion, samt flera trowärdige personer här i Ofwansiö Sochn, plågande mig denne siukdomen så hårdt, at sedan iag nu kommit hit hem till Ofwansiö, har iag mast alltid, måst hållas, och än hålles

wid Sängen; och som samma passion, än, Gud bättre, påstår, så törs iag wäl intet längre dröija, men förmår omöijeligen

[ph.p.26a]opsättia någon Formelle förklaring, fastän ganska mycket wore, mot Fru Professorskans, mig som er Domare i Embetet, och dehls postv fatalia helt ohemult tillagde beskyllningar, at påminna, och iag, med Guds hielp, där kraffterne det tillåto, ifrån tapp och till tå, skulle wederläggä och klarare, än middags solen, fulitygåv: wara ogrundade, ehuru oratorie, Rhetorice, ock widlyftigt Fru Professorkan låtit skrifften utsmycka"?.- ty det synes klart, at Frun eij sielf warit Concipist, och anhåller därföre, at Frun, effter förordningen, måtte påläggas den samma namn gifwa, underkastande med största wördnad, Eders Excellences och Höglofl: Kongelige HoffRättens nådrättwisa ompröfwande hwad Härads Rätten i denna saken giordt, och skrifwit, med sådan förmodan, at Eders Excellence och Kongelige Hoff Rätten nogsamnt finna, det iag med HäradsRätten, denne sak som alla de andra hwilka mig

[" p.27] blifwit omförtrodde med största flit aldeles owäldigt, och effter bästa samwete mino, handterat hwarföre iag, ochså oförfärat afbidar däröfwer Eders Excellences, och Kongeliga HoffRättens Nådige Miudication, men at parten skall, dess förinnan, effter egit godtycko, - napfylla papperet med en hop anstötelige Censures; critiques, anmärckningar, och argumentationer öfwer UnderRättens dom, det fållar enom, som därpå tungt och redeligen arbetat, ganska swårt, warande wäl en part tillåtit, at beswära sig öfwer underdomarne, där han finner sig därtill befogat, men så måste sådant doch skie, med beskiedlighet och moderation, och intet som här är brukat, iag nu stå mål för alt det, som fru Professorkan i sin skriffte emot mig widlyftigt oprepat; Ock därföre flyr.- till Eders Excellence och Högloflige Kongelige HoffRätten, om nådrättwyst maintien och beskydd. emot slijkt oanständigt angripande, på

[" p.27a] det sådane Parter mage lära, det eij onäpst aflöpa, at de underdomare, som effter Eed ock samwete gör sin tienst, utan skiäl, med ogrundade beswär och tillwijtelser, samt påstående om warning, med mera, effter behag antasta. Jag, med Härads Rätten, underställer hela denna saken till Eders Excellences och Höglofliga Kongeliga HoffRättens nådrättwijsa öfwerseende, med ödmiukaste anhållande, at få till dödsstunden stå i nådig åtancka och lefwa

Eders Excellences

och

Höglofliga Kongeliga HoffEättens

Alldrabdmiukaste tjänare

Backsberg i Ofwansib Sochn Lars Stiernmarck

d 23. Martii 1726 :/:

[ph.p.28]

Insin: dn 26 Martii 1726.

Högwälborne Hr Baron och President

Så och

Hög- och Wälborne Herrar

Vice President, HoffRätts Råd

ock Assessorer

Här innelyckt åsensändes

i all som största ödmiuk-

het, fru Professorskans

Brita Behms *hägge* te-

swärs skriffter, med min

där-

[ph.p.28a]

därwid annecterade förklaring

hwilken Eders Excellences *och*

Höglofl. Kongelige HoffRättens

nådiga ompröfwande under-

ställes, och till dödsstunden

förblifwer

Eders Excellences

och

Höglofl. Kongelige HoffRättens

Backsberg uti Ofwansiö allraödmiukaste Tiänare

Sochn d 23 Martii 1726./. LARS STIEENMARCK .

No Trans 1726

Minutes of the College of Mines. Swedenborg present

1726, April, Stockholm

Tafel.Doc.157

(= I:p.436)

In: Bergskollegii Arkiv. Kongl :Bergskollegii Protocoll For Ar 1726.

April 2	Em. Swedenborg
4 a.ra. 4 p»m.	"
5"	"
6"	"
7"	"
9	"
14	"
15	"
16"	"
18 a.m. 18 p.m.	"
19	"
20"	"
21"	"
22	"
23	"
25 a.m. 25 p.m.	" [see below, 439]
27	")) [L.III: 440]
28	")
30	"

JESPER SWEDBERG TO MAGISTER HARALD ULLENIUS

1726 April 8, Brunsbo

3 pp. 4:0

In Skara, in the Diocesan Library. Westgöthars Original
Bref. I Band. Nr.29.

(= L.III 343a - No reference to Swedenborg in this document.)

Transcript:

Ährewydige Hr Probst,
Högtähr. gode wen och gynnare.

At Hr Probsten wil hafwa beswaret infb'ra the 99. D.Smt effter be-
falningsmennens Bord assignation tackar jag tienstl. Penningarna
beholler H^r Probsten för sig til vidare. Uti hwad jag kan wara H^r Probsten
til wiljes igen ar jag ther til sawillig som skyldig.

Jag lemnar aldr Hr Probstens hender at giora och lata med min
Lonings Spanmal i Osborgs lan, som wore thet Hans egen. Sender ock har
innelycht H- Landshofdingens Original bref. Men the sai ja mig at Bennet:
i Ahlingsaker som har handlat til sig spanmalen, men sedan budit til at
uphafwa Contractet, skal nu med all flit indrifwa samma spanmahl. Sa at
jag är Hel osäker om betalning, som wi wet go them sig tilhandlar.
Altsa teches Hr Probsten, som sades, har med laga och bestyra, som wore thet
Hans egen spanmal. Jag forblifwer theremot.

Ed. ährewyrdigste

Tienstberedwilligste tienare,

JESPERUS SWEDBERG:

Brunsbo, d. 8.

Apr. 1726

[Address:]

Til

Hans ährewyrdighet
Mag. Harald Ullenius,
berömlig Probst och Kyr-
kioherde i

Andr: Knos

Bogesund

och

Timmelhed.

No Translation

Royal Swea Court of Appeals. Resolution in the case
of Brita Behm. and E.Swedenborg.

3 pp.Fol.

1726, April 15.

In the archives of the Swea Court of Appeals.
Resolutions Bok för år 1726, pp.185,186-¹
2

Kongl Rättens Resolution uppå de, emellan Professor-
skan fru Brits. Behm och Assessoren Edel och wälbör-
dig Emanuel Swedenborg, wäxlade skriffter, angående
fru Behms deröfwer anförde beswär, at Uglebo och
Hambrunge Sochmars TingsRätt icke har uptagit och
afslutit den till 2-^{ne} ordinarie Ting instämde
saken, beträffande någon återstående delning wid
Axmars Bruk med mera, utan saken genom 2--^{ne}
interlocutorie Resolutioner af den 10 Junii och 26
Octob: 1725 onödigtwijs upskutit: Anhållandes fru
Behm, det Assessoren Swedehborg påläggas mätte,
at wid nästa Ting siälfstärnder sig uti den der an-^{an-}
hängige gjorde saken inställa, försedd med alla de
documenter, hwaraf Assessoren förmenar sig betiäna
kunna, på det berörde sak utan vidare uppehålld
mätte behörigen afgjord blifwa, med mera; gifwen
i Stockholm den 15 Aprilis A: 1726.º

Sedan Kongl Rätten Farternes inkomne skriffter, samt
Häradzhöfdingens Edel och Wälbördig Lars Stiernmarks,
ä bemelte tingsRättz wägnar, insände förklaring i
förber--^{de} måhl sig föreläsa lätit, Så har Assesso-

ren Swedenborg wid det munteligen hållne förhöret, uppå Kongl Rättens föreställande, sig utlåtitt, at, utan någon vidare stämning, än den honom redan tillställd blifwit, willja wid nästa stundande Ting stå fru Behm till swars uti de mål som Stämningen innehåller, på det saken utan vidare uppehålld må, med laga slut afhulpen blifwa; Och som Herr Cancellie-Rådet Edel och Wälbördig Johan Rosenadier a dess Swärmoders bemelte fru Behms wägnar, förklarar sig med Assessorens begifwande härutinnan nöyd wara: Altså låter ock Kongl Rätten derwid förblifwa, så at EäradzRätten hafwer wid nästinstundande ordinarie Tings denna saken at uptaga, och dermed så förfara, som med dess beskaffenhet samt Lag och Kongl förordningar pröfwat enligit wara: blifwandes de här i Kongl Rätten å både sidor praetenderade expenser, i så beskaffad sak compenserade och uphäfne.

Jöns Noordenhiem H:OliveCrona: Er:Shrenhielm:

C: J: Wattrangh

Laurentz Low.

[Note by AA:] Read Behm's Supplique through. Swedenborg be required to attend next Ocelbo Court with all necessary documents.

Swedenborg has appeared before Court of Appeal and orally expressed himself that he would attend the next District Court at Ocelbo without any further summons. Rosenadier expressed himself as satisfied with this promise.

Minutes of the College of Mines. Report concerning precedence.

Tafel, Doc.157.

1726, April 25, Stockholm.

1 p.Fol. (= Doc.1: p.437)

e

In: Bergskollegii arkiv. Kongl: Bergs Collegii
Protocoll För Ar 1726. P.359. .Anno 1726 d: 25 Aprilis Ef-

ter Middagen, närvarande

HH: Bergz Råd: A:Strömner.HH: Assess^{ne}== Ad: Leijell:Joh: BergenstiernaL: BenzelstiernaEm: Svedenborg.

/ 1 .

Kongl: Collegii Secretarare proponerade, at skrifttwaxling
arne, emellan Herrar Åsaessorerne Swab Bergenstierna, Ben-
zelstierna, och Swedenborg om Sätet i Kongl:Collegio
är Complett.Resol: Anstår tils H: Bergz Rådet Cederstedt kommer
tillstädes.No Translation

440 = 438

440.00 = 420

[Note by AA: True date is July 15,
1725. See above, 422.11.

Perhaps Swedenborg sent another copy in
May 1726; see below, 442.]

441

MINUTES OF THE COLLEGE OF MIKES. SWEDENBORG PRESENT

1726 May, Stockholm

Doc.

1: p.437

In Stockholm, Bergskollegii Arkiv. K. B. Coll. Protocoll For
Ar 1726.

May 2		Emanuel Swedenborg	
3	" "		
4		" "	[L.III 442]
5	[	" "	442.11]
7	"	"	)
9			
10 a.m.	10p.m.	" "	)
12 a.m.	12p.m.	" "	)
13 a.m.	<u>13p.m.</u>	" "	)
14		" "	)
16 a.m.	16p.m.	" "	) [L.III 443]
17		" "	)
20 a.m.	20p.m.	" "	)
21		" "	)
26		" "	)
27		" "	)
28		" "	)

Minutes of the College of Mines. Discussion on precedence.

Tafel, Doc.157 (= Doc.1:p.437)

1726, May 4, Stockholm.

2 pp.Fol.

In: Bergskollegii Arkiv. ~~Kongl: Bergs Collegii~~
Protocoll För Ar 1726, pp.397-8.

Anno 1726 d: 4 Maii, när-
 warande för Kiddagen

HH: Bergz Rad. J: Cederstedt

And. Strömner

H: Assess: Ad: Leijell.

/ 1 .

Justerades Concepter.

/2.

Föredrogz Assessorens wälb^{ne} H: Anders Swabs hos Hans
 Kongl: ^tliaij : i underdånighet ingifne, och under d: 8
Junii 1725 til Bergz Collegii underdånigste utlåtande
remitterade Supplique, at blifwa bibehållen wid säte i
 Kongl: Collegio såsom assessor, uti den ordning, som han
 der på, erhållit Kans Kongl: ^{ts}Maij== nådigste fullmakt;
 hwilket Ärende, som Kongl: Collegium communicerat med
 Herrar Assessorerne Bergenstierna Benzeltierna och Sweden-
borg efter deras begiäran och de med deras skriftter
 jemte underdånige til Hans Kongl: ^tMaij: stälte suppliquer
 i detta mål inkommit, hwaruti de med bemelte H: Assessoren
Swab om förträdet twista; Altså blefwo äfwen deras
 skriftter nu upläste, tillika med bem^{te}== Herrar Assessorers
 vidare i detta mål förde skrifttwäxlingar; doch återstod
 der af något hwar med i morgon om Gud will kommer at
continueras.

No Translation

MINUTES OF THE COLLEGE OF MINES. DISCUSSION ON PRECEDENCE

1726 May 5, Stockholm

Doc. 1: p. 437

3 pp. folio

In Stockholm, Bergskollegii Arkiv. Kongl- Bergs Collegii
Protocoll For ar 1726: pp.399-400.

Transcript: Anno 1726 d. 5 Mali för-
 Middagen, närwarande
 HH-- Bergz R: J: Cederstedt
And: Strömmer
 Herr Assess: Ad: Leijell,

/ 1 .

Continuerades med de återstående skrifternes upläsande, som inkommit uti
 den emellan Herr Assessoren Swab och Herrar Assessorerne Bergenstierna,
Benzelstierna och Swedenborg warande twist om sätet i Kongl: Collegio.

[Para- graph] Sedan discurerades, at denne twist förnämligast går ut der på neml: at
Assessoren Swab påstår sig böra anses såsom ordinarie assessor i Kongl:

Collegio, eftter dess undgagne Kongl: Fullmakter och i folie der af, som
 han har äldre fullmakt, än Assessorerne Bergenstierna, Benzelstierna och
Swedenborg, Så praetenderar han och säte fram för dem.

Hwaremot bem-: 3-: Assessorer förnämligast bestrida honom wara ordin-
arie tjenstgörande Assessor, beropande sig uppå 1723 åhrs Kongl: för-
 ordning, angående Caracteriserade betienters rum och Säte, när de uti
Collegio blifwa intagne och den förmon som de tjenstgörande hafwa för de
Caracteriserade.

Och emedan det således ankommer uppå Hans Kongl: Mai j- egen nådigste för-
 klaring öfwer så wäl desse Assessorers fullmakter, som och huruwida hög-
 bem-- 1723 Ahrs förordning härutinnan kommer at förstås, uti hwilket mål
 det Collegio ej will anstå, at sig något utlåta; förthenskull resolverades,
 at skrifttwäxlingen skall sändas Hans Kongl: May- underdånigst tilhanda,
 med hemställande til Hans Kongl: May- egen nådigste förklaring och
decision assessorerne emellan, Hwar eftter de sedan kunna hafwa sig at
 rätta.

Yf3 = kk1

443.11

MINUTES OF THE COLLEGE OF MINES. DISCUSSION ON A POINT OF LAW

1726 May 12, Stockholm

1 page folio

In Stockholm, Bergskollegii Arkiv. Kongl- Bergs Collegii
Protocoll For Ar 1726: p.431.

Transcript:

/ Företogs Inspektoren Jacob Romans besvär at Baron Conrad Ribbing pålagdt Roman at inom 6 weckors förlopp betala Baron Magnus Cronberg och Lagman Erland Broman 8000 Dr Smt. Frågan var om detta mål tillhörde Bergskolligium eller Kongl: Hof Rätten. Assessor Bergenstierna ansåg att det hörde till K. Bergskollegium, efter som det angick Bergs-oeconomien./

H: Assess : Swedenborg : Jag är af samma tancka, så wida Reversen beropar sig på de måhl, som concemera oeconomica.

No Transcription

ROYAL LETTER TO THE COLLEGE OF MINES

1726 May 17, Stockholm

2 pp. folio

See Doc. 1: p.437

In Stockholm, in the State Archives. Bergskollegii Arkiv
Kongl. Mai-- Bref För Ahren 1725, 1726, 1727 och 1728;
 p.316.

Transcript:

Friedrich med Guds nåde, Sweriges, Giöthes och Wendes Konung etc.etc.etc.
 lär ynnest och nådige benägenhet med Gud Ålltsmächtig, Tro Män och
 Tienare, Praesident, så och Bergs-Råd och Samtel. Assessorer. Sedan Wy d: 8.
Junii förledit Ahr Eder communicerat Assessorens Anders Suabs hos OSS under-
 dånige ansökning, at hos Eder niuta det ställe och säte, som i förmågo af
 Konung Carl den Tollfftes undfångne Fullmacht af d: 8 Decemb. 1716. han
 där tillförende hafft, men nu honom disputeras, hafwe Wy erhållit Edert under-
 dånige swar af d: 5. hujus, därutinnan J berätten Eder hafwa communicerat
 samma- ansökning med Assessorerene som detta angår nemlⁿ Johan Bergenstierna,
Lars Benzelstierna, och Emanuel Suedenborg, som därpå med sine förklaringar,
 samt, i anledning af Assessor Suabs påminnelser däröfwer ytterligare med
 sine Memorialer uti samma sak inkommit, hwilcka deras påminnelser och
Hemorialer J OSS tilhands sändt, hemställande detta måhlet til Wår nådige
decision och afgjörande. Wy hafwe alltså låtit Oss föredraga och i behörigt
 öfwerwägande tagit, hwad så wäl den ena som den andra härwid hafft att erin-
 dra: Och emedan utaf alla [*]
 wid detta tillfället hos OSS inkomne Skriffter och documenter befinnes att
Assessoren Suab hos Eder hafft säte och stämna alt sedan Ahr 1716., då han
 fått Konung Carl den XII^{tes} Fullmact, och det så ofta han här i Staden
 warit, hafwandes han och på Commissioner suttit och underskrifwit expedi-
tioner framför Assessoren Bergenstierna; Alltså kan bemälte Assessor Suab
 ey betagit wara, at hädan åth fram framför de yngre Assessorerne hafwa hos
 Eder dess säte. Hwilcket Wy härmed velat lemna Eder till swar och effter-
 rättelses Befallandes Eder för öfrigit Gud Ålltsmächtig nådeligen. Stock-
holm i RådCammaren den 17. Maji 1726.

FRIEDRICH

S. Bark

de

Till Bergs Collegium swar ang- Assessor Suabs säte därstädes

[*End of page. At the bottoms] Ankom d. 3. Junii 1726. d.11. d^e
 upl^t exp.

No Translation

Instruction to inspect iron works near Fahlun.

1726, May 24, Stockholm 9 pp.Fol.

In: Bergskollegii Arkiv. Kongl.Mai: ts
 Bref För Åhren 1725. 1726. 1727. och 1726. pp.319-323.

Instruction

tz
 Hwar eftter Kongl.Maij: nådige willie är, att Landz-
 Höfdingen Petter Danckwardt och Assessorerne uti Kongl.
 tz
 Kaij: och Hikzens Bergz Collegio Johan Bergenstierna
 och Bmanuel Swedenborg skohla hafwa sig att rätta wid
 den undersökning, som Kongl. Maij: funnit nödigt uppå
 t
 Hikzens Ständers gjorde underdånige föreställning, at
 låta förrätta öfwer de omkring Fahlu Kappar wärk och
Avestad Bruk "belägen Järnwärken, som förmenas, skohla
praejudicera berörde Bergz Lag och Bruk. Gifwen
Stockholm i RådCammaren d: 24 Maji 1726.

Aldenstund Kongl.Kaijt. är af Hikzens Ständer i underdånighet
 wid handen gifwit, huru som hoos dem Stora Kåpparbergz
 Bergzlag igenom deras tilförordnade Fallmactig wid
 1723 åhrs Rikzdag ansökning giort, att eftter en åhr
 1664 wid då warande Rikzdag uthfallen resolution, alla
 Järnwärk, hwilka uti de Fahlu Bergzlag ifrån gamla tider
 tilslagene Sochnar äro belägnernätte, så wide de icke af
 egne Skogar kunde bestå, blifwa uthdömde, warandes af
 Hikzens Ständer eftter detta ähendetz företagande
 befunnit, att innehället af den åberopade 1664 åhrs
resolution som sedermera på lika sätt åhr 1673 fast-
 stäld blifwit, är utaf en förordnad Commission åhr
 1687 först medelst noga undersökning i orterne om "be-
 skaffenheten af slike järnwärk blefwen wärkstäld, samt
 sedan, igenom derpå 1689 för hwart och ett wärk af
 BergsCollegio uthfärdad och på Kongl. Approbation grundad
Resolution, åthskillige Järnwärk dels utdömde dels

under lösen satte och somblige inskränkt. Men emedan många af de Järnwärk som kommit at blifwa qwarstående, angifwas skohla sedermera hafwa consumerat deras då hafde skogar, eller ock nu giora långt högre tilwärkning af Tack= och Stångjärn, än emot skogen swara kan, hwilka därföre nödwändigt måste gripa till dee förbudne Kohl-handelen, och således derpå förorsaka det skadeliga okiöpet samt draga dem under de ädlare Wärken, lurar till de likwähl af ålder hört och nu lemnas borde ; Dy hafwa Rikzens Ständer fallit på den tanken och meningen, at en Commission af wederbörande Landzhöfdinge och Twenne Bergz Collegii Ledamöter må öfwen som det skiedde 1687. förordnas, hwilken noga skall ransaka, uti närwahro af Stora Käpparbergz BärgezLags Fullmächtig, öfwer alla de omkring fahlun och Awestad belägne Järn wärk som befinnas wara skadelige, eller draga undan de ädlare Wärken...etc.

/Follows technical details as to the working out of the commission. /

/signed/

Friedrich

/seal/

Minutes of the College of Mines. Commission on Iron
and Copper Works appointed.

Tafel. Doc.157 (=1:p.437)

1726, June 3, Stockholm.

2 pp.Fol.

In: Bergskollegii Arkiv. ^e Kongl: Bergs Collegii
Protocoll For Ar 1726, pp.482-3.

Anno. 1726 d: 3 Junii för Mid-
dagen, närwarande

rar
HH____: Bergs R: J: Cederstedt.
A: Strömner.
rar ne
HH____: Assess== Ad: Leyell.
J: Bergenstierna
L: Benzelstierna
Em: Swedenborg.

/1.

Justerades Concepter.

/2.

Uplästes Hans Kongl: Maij^{ts}== bref af d: 24 sidstl:
Maii, hwarjemte til Kongl: Collegium öfversändes Hans
Kongl: Maij^{ts}== nådige Instruction för Assessorerne
Johan Bergenstierna och. Emanuel Swedenborg at förrätta
den förr anbefalte Hammar Commissionen i Kopparbergz ^{Län}
öfwer de Jernwärk, som klagas praejudicera kopparberget
och Afvesta Bruk.
Resol: Til underdånigste följe här af afgår bref til
ofwannemde herrar Assessorer, at i nu instundande Sommar^{ts}
denna förrättningen, likmätigt Hans Kongl: Maij==
nådigste Instruction sig företaga och verkställa.

Jemwäl och härom notification til H: Landshöfdingen
Danckwardt, Jemte begiäran, at nu förut publicera denna
Commissionens oönkomst, med ansagande, at wederbörande
Bruks Ägare hafwa til hands alla deras privilegier och
Documenter, när Commissionen kommer.
Så afgår och bref här om til Bergmästaren i Orten, at
wid denne Gommissionen sig inställa.

SWEDENBORG TO BEHZELIUS

1726 June 6 Stockholm

Phot. in Ph.File 184 = 4 pp. 4:o

L. II:216

In Linköping, Diocesan Library. Bref til Benzelius S. X 1726,
1727. 61. At upper right-hand corner: "1726 - 6 Junii
bes/warat/ - 10_____"

Text in Opera Quaedam vol. I: pp.317-18

Translation: Doc. 1: p.344

LM-P. 393

[Note by AA: As to Swedenborg's house in Stockholm
in 1726, see Nya Kyrka Tidning 1923 : p.134.]

Minutes of the College of Mines. Swedenborg present.Tafel.Doc.157. (=Doc.1:p.437)

1726, June, Stockholm.

Dito=433

June	3		Em.Swedenborg [see above, 446]
	4"		"
	6"		"
	7"		"
	8"		"
	9"		"
	10		"
	11"		"
	13	a.m. 13	p.m.
	14"		"
	15"		"
	16"		"
	18		"
	20"		"
	21		"
	22"		"
	23		"
	25"		"
	27		"
	28		"
	30"		"

SWEDENBORG AND THE SOCIETY OF SCIENCES

1726 June 10, Upsala

In Upsala, in the Archives of the Society of Sciences.
Protocollerna.

Text in List III: 449: see Bok. G. Prot., p.132.

Translation follows:

"2. Two treatises were presented - sent over from England to
 Assessor Swedenborg - published by Dr. Blester. The title
 of the first is:

In Terra ex Astronomicis, Londini, 1726, 4:0.

The second is:

These de acus Magneticae Directione ad Septentrionem et
 Meridiem, Declinatione varietate declinationis Londini, 1725." "
 (te (ex inclinatione.)

DISTRICT COURT'S DECISION - BEHM VS. SWEDENBORG

1726 June 14

Phot.in Ph.File 185 = 35 pp. (18
sheets)In Stockholm, in the State Archives: Swea Hofrätts Arkiv.Civila Mål Besvär och Ansökningar 1728-29 - 1726 K no.3:
pp.6-23. (Page 1-5 = 449.12; see also 458.12, 458.13.)Transcript:

[ph.p.5a]

Lit. B.

Förteckning på Expenser som Wederparten wid höga Kongl. Hofrätten, och
wid detta tilfället mig förordsakadt.

	Kmt.
Beswärs skriffstens författande och afskrifwande	
med sina Allegatis - - - - -	d: 120;-
Charta Sigillata der till, 12 arck - - - -	d: 2J 8
Beswärs skriffstens öfwersändande, till wederböran-	
de domares communication - - - - -	d: 15:-
Betiänterna i Kongl. Hofrätten - - - -	d: 6:-
Resolutions utlösn med Charta Sigillata	d: 18:-
	<hr/>
Summan	d: 161: 8

B. Behm

[ph.p.6] Lit. A.

6.

Anno 1726 d: 10: 11: 13: och 14. Junii hölts ordinaire

CopiaSommarting, med Uglebo och Hambrunge Tingelag, på Wij
Sättegård, Närwarande ut in Protocollo.

Den 10 Junii

S: D: Efter fullmacht af Fru Professorskan Brita Behm, gifwen dess Bruks
Inspector Peter Wahlström, d: 26 Maji nästl: inlade nu bem^{te} Inspector
Kongl: Swea HoffRättens Resolution, af d; 15 Aprilis sistl:, uppå Fru Pro-
fessorskans där andragna beswär, emot Häradz Rättens Interlocutorie Resolu-
tioner, af d; 10 Junii och 26: Octobr: 1725: hwilken Resolution förmår, at
så wide Assessoren, Wälborne Hr Emanuel Swedenborg, uppå Kongl; Rättens före-
stellande, sig utlåtut, utan någon vidare stämning, än den honom redan til-
stæld blifwit, och är daterad d: 29 Julii 1725: willja nu wid detta Tinget
stå Fru Behm til swars, uti dhe måhl, som stämningen innehåller, och Cancellie
Rådet Wälborne H^r Johan Rosenadier å dess Swärmoders bem^{te} Fru Behms wagnar
förklaret sig nögd, med H^r Assessorens begifwande här utinnan, det Häradz
[ph.p.6a] Rätten derfore nu denne Saken /; som här förr är incaminerad, wid förenämde
Ting ;/ uptager, och der med så för far, som med dess beskaffenhet, samt Lag

Adsessoren ^{to} 5- beder, at dehlningen af Axmars Bruks egna Hemman, samt Husrummen, lemmas til dess han sielf därom muntel- fått conferera med Fru Professorskan, och fast än han i samma Bref förmäler sig skrifwit til Inspectoren Lindbohm, [ph.p.] 8 at han behåller den ena bodens andra Rum, efter projectet, så skal dock finnas af dess Bref, d: 12 Decembr: 1724 som upwistes, at Hr Assessoren ändrat sig där uti, i det han då gör ett annat project, som dess egit allegatum Lit; EJ §. 8. i Acten wijsar; Och som H- Assessoren hwad Brygghusets Byggning angår, förr begifwit sig därtill, at han wille lämna characters byggningen, och behålla samma Brygghus byggning, men för behållit, at allenast tillåta Fru Professorskan, när hon wore där sielf, men intet dess betienter sig där af betiens, så skal där af kunna synas, at ey Hr Assessoren funnit sig där til berättigad, emedan han elliest ey skal kunna tåhla, det Fru Professorskan brukat den, om hon welat blifwa där hela året, som hon då i anledning der af, hafft låf därtill. Af samma beskaffenhet, påstår också Wahlström Stallet skola wara och at äfwen H- Adsessoren ey funnit sig där til berättigad, ty han elliest ey behöfft lemna Frun wid dess wistande där, där hafwa 2. a. 3. hästar, men intet hennes Betiente; likaledes är det ock med järn boden i öfra hammaren, i hwilken Hr Assessoren påstår få Öga hälften, där H- Adsessoren likwäl uti den hammaren ey äger mehre än 2/5 delar, hwar efter också boden skall komma proportionaliter där efter. Af dessa med flera skiäl, som han dock nu will förbijga, förmente Inspectoren Wahlström, det skola följachtel: finnas, at H- Assessoren warit Orsaken, det dehlningen ey kommit at gå för sig, utan at man [ph.p.] 8a nödgats beswära Domaren, protesterande i öfrigit, emot Hr Ass essorens påstående, at hemmanens dehlning skal höra under Bergs: Tings Rätten, så wida här ey tahlas om någon kohlning, utan om pura hemmanen i sig sielfwa, hwilka Wahlström begiärte så kunde dehlas, at Frun wiste, hwilka hemman och bönder henne tilhörde, och H- Assessoren fick sitt, af dhe 5. än olättade bruket egna tilkiöpte hemman, utan panträttigheten til hemmanet Wij, hwar uti dhe råda hälften hwardera, för räkningar och dylijkt med Bönderne, warande desse hemman följande, i Axmar No 1.

Foskiftad
Foskiftad

Jonas Jöransson, 2 1/2 öresland, N- 6. ibm Daniel Pärsson 5 öres: /och så skog med bye-
männen, Wij oskifftad skog med byemännen, Gäkelbänge No 1. Jan Mårtensson 3 1/2. Oresl:, äf-
No 4. Jon Olsson wenledes oskifftad skog, och Wij N- 5. Jöns Jönsson 5. Oresl: är det, som Frun 6. Orel: No 6.

Pär Pärsson och Hr Assessoren, hafwa i pant, för förskutne, hwar sina 400 Dr Kmt, och dessu-
4.örel: tan har Hr Assessoren i Kongl: HoffRätten påtagit sig, här wid Rätten i denne dehlning, at swara, protesterande äfwen för samma orsak, emot Hr Assessorens påstående, det Järnboden kommer under Bergs Tings Rättens dehlning. Til skogens dehlning begiäres H- Ingenieuren Nils Spole, hwilken i annat tilfälle närwarande swarade, at när han får Högwälborne H- 3arons General Lieutenantens och Landzhöfdingens remiss, skal han giöra, hwad honom där wid tilkommer. Nekande elliest, at Notwarpen, som H- Assessoren skrifwer skola ligga wid Cronoholmarne i Siön, utan äro dhe merendehls uti Ähn, och wid fasta Landet, som kommer bruket til, och begiär derföre, at dehlnings Männen, när dhe komma [ph.p.] 9 dith, willja det i ögnesichte taga, och dehla dem e- mellan; Och när 9. ett godt slut träffas med dehlningen, at hwar fått weta sin Anpart, anhållas, det wid alfwarsamt Wijte måtte förbindas, at ingen gör den ena, eller den andra någon prae judice eller förfång der uti.

Inspectoren Lindbohm swarade, det han håller sig alldeles wid H- Assessorens

egen Förklarings skriff, päminte allenast, at det åberopade 1684 åhrs Placat, ey skal angå några huus, och ånglar, utan hela skattehemman, och skal der af synas, at Inspectoren Wahlströms Fru Principalinna warit Orsaken til drögs-måhlet med dehlningen, och intet Hr Åssessoren, emedan Lindbohm i höstas welat dela dhe än olåttade Ångarne, men efter Wahlström welat taga, hwad han welat, så har det ey blifwit utaf, Påstående i öfrigt, at hwad H^r Åssessoren af höflighet emot dess Moster, welat när hon wara där, iemna henne at betiena sig af brygghuset och Stallet, ey måtte uttydas därföre at Hr Åssessoren ey skal warit der til berättigad. Inspectoren Wahlström sade sig skola kunna wisa, där det blifwit wid det förra projectet, at Hr Åssessoren behållit Brygghuus byggningen och Stallet, det han då fått mehra, än sig på hans dehl skolat belöpa.

Inspectoren Lindbohm swarade, at Fru Professorskan också har deremot en stor hop Bruks stugur och Bruks hus, som wäl skal kunna swara deremot, och hwad H^r Åssessoren den gången begaf sig til giöra, at bijbehålla wänskap och enighet, så är han nu där til intet förbunden, utan förbehåller sig nu få husen dehlte i 5 lika låtter, och att der öfwer sedan må kastas lått, som Hr Åssessoren sielf skrifwit, lemmande, til Rätten at föreslå, hwem, som jämte Härads höfdingen, denna dehlningen skal bijwista.

Hwad Inspectoren Lindbohm om Bruks husen infördt, swarade Inspectoren Wahlström intet wara instämt, utan när det blifwer stämt, will han wijsa wedere [ph.p.9a] spelet, protesterande, at ingen Lått kastning måtte skie, utan husen få blifwa dehlte, som dehlningens Männen det finna godt wara; Men Lindbohm höllt sig wid hwad H^r Åssessoren därom skrifwit. Mehra sade dhe sig intet hafwa til påminna, allenast inlade Inspectoren Lindbohm, continuation af expense Räkningen på 822 Dr Kmt Hwarpå Protocollet uplästes och wid kiändes.

Den 13 Junii.

S:D: Trädde Rätten tilsammans, at Öfwerlägga om domen i Saken, emellan Fru Professorskan Brita Behm, och Hr Åssessoren Emanuel Swedenborg, hwar med, för dess widlyffthet utdrogs hela dagen : Samt äfwen.

Den 14 Junii.

För Middagen: Då Fullmächtigarne inkallades, och ofwer följande qvaestionerades, som under skriffternes igenom seende, fandts nödigt, at få underrättelse om, innan Domen blef färdig och upsagder.

1. Widgingo både Lindbohm och Wahlström at dhe järnbodar wid undre hammaren, som Åssessoren omrörer, i sitt allegat Lit: E. §. 8 är rätta Spanmåhls boden, bygder med 2. Rum ofwan, och 2^{ne} derunder, dock under ett tak, och i ett hus, där Hr Åssessoren nu har sitt järn i det ena undra Rummet, och Spanmählen i det öfra, och lika ledes har Frun i dhe öfriga bågge Rummen.

2. At all Ångiarne, Krydgårdarne, Kohlgårdarne och hästhararne, hwar uti Frun [ph.p]10 nu begiär dehlning, litta och äro på den skogs Tracten af Bruket sedermera och efter handen mehrendehls optagne och oprögde, som Axmars Bruk kiöpt af Åxmars bymän, på hwilken Tract och Mark; äfwen förmenas Bruket stå, samt Bruks, husen; med Qwarnen, och mehra Bruket där tilhörer.

3. At den Kålhage, som Hr Åssessoren kiöpt af Berglindske Stårbhuset, för 24 Dr Kmt, och ligger Norr om Characters byggningen in uti badstugu Rödningen, som förr är dehlter, ey nu är nämnd i Stämningen, ey eller prae tenderas af Hr

Assessorer den sammaj såsom af honom sielf inlöster. Men den som Hr Assessoren i sitt allegat Lit: E. §. 7 wil hafwa hälften uti, och skrifwer ligga wid lilla Badstugun, sade dhe wara samma Kryddgård hwilken i stämningen nämnas wara belägen wid Massugns dammen.

Uppå hwilken Lindbohm itererade, det han giordt ansehnlig omkostnad, så wida den war öde, när han upton den samma och förbehölt sig få därföre sin betahning, innan den honom ifrån dehlas, såsom ock för dhe omkostningar Lindbohm sade sig nedlagt på dhe Kohltäppor, dem han hafft 1723. och 1724, men Wahlström nu innehafwer, äfwen ock för hwad han kastat på Fähuset och dess tak, på hwilket alt Lindbohm sade sig kunna, der så påfordras, wisa räkning, men nu hade han den ey med sig.

Wahlström nekade åter någon ärsättning höra bestås, såwida Hrr Schönströmarne såldt hela deras låtter i Bruket och alla dess tillydigheter, utan at praecavera något därom i kiöpe brefwet. Men skulle Lindbohm någon ärsättning tilärkiännas, så påstås at likafullt Kohlgården och Kohlhagarne nu måtte warda dehlte och afstadde, det Lindbohm åter bestridde, til dess han får sin betahning, och begiärte det delningen så måtte skie, att alt dehlas i 5. lika dehlar, och der öfwer lätt kastas, som Wahlström lemnade til Sättens godt finnande.

4. Tilstode dhe bägge, at med Qwarnarne hänger det sålunda tilsammans, at den ena, som i Stämningen kallas Wältqwarn, som går med ett par fullkomlⁿ stora stenaar, och går hela året igenom, warande Taxerad til 2ne Tunnors åhrl: Tull, och är således Tullqwarn, hwilken Bruket sig nu af Cronan förpantat; men för huru mycket, weta dhe nu intet, men den mindre, är allenast en Sqwallta, til Gryns och dylijkts mahlande, och går allenast höst och wår, och är intet skattlagd eller Taxerad. Förmenande Lindbohm, at dehlningen här uti, ey lærer bättre kunna låta giöra sig, än efter Hr Assessorens project, men Wahlström bad, at dehlningen så skier, at dhe blifwa åtskillde i qwarnen, och den andra, som mindre dehl hafwer, tager lösen, det åter Lindbohm aldeles bestridde, för den åtskillnad, som är, at hafwa dehl uti en Tullqwarn, eller i en Sqwalta.

5. Itererade Lindbohm sitt påstående, det han i höstas welat dehla så Angarne som hagarne, men Wahlström ey welat, Wahlström sade, at utan det wattnet, som stod öfwer Angarne, då hindrade sådant, så war och actionen om dehlningen redan här i Rätten incaminerad, och innan slut fallit, kunde han ey inlåta sig därmed; Men Lindbohm mente, at det man i godo kunnat afgiöra, därom har ey domaren behofft beswäras. 11.

6. Angående Fiskie wattnet: Werkhuset sade Wahlström wara tillika med Skalan och Sijk fisket skattlagdt och förpantat, Men intet Notwärpel wid Lennänget och uddladden etc: Hwilka ängar äro nu dehlte för uth, och derföre påstås, at Warpen och så måtte blifwa dehlte dem emellan, samt med Wrakhuset, skalan och Sijkfisket. Men Lindbohm nekade, at Bruket är skattlagdt, eller mehra förpantat, än Wrakhuset och skalan. Detta i Lag hållne Protocollet uplästes därpå och widkiändas Sedan continuerades med Domens för färdigande, hwilkan ey hänt blifwa tilreds och upsatter, förr än in emot afftonen Kl. 6. då Fullmächtigarne inkallades, och der på wid öpne dörrar, publicerades fölljande.

Dom

Häradz Rätten har hwad Parterne, så skriff- som muntel- widlyfftigt anfordt, i behbrigt bwfer wagande hos sig komma latit: willjande for battre redo och ordning, pa hwart och ett af Kiaranden, efter stamningen af d: 29 Julii 1725 rubriceradt och fordt pastaende, med Swarandens der a lemnade Forklaring, meddela fblljande swar och utlittande.

I, Söker Fru Professorskan Brita Behm dehlning i Axmars bruks enskylte hemman, belagne uti Hambrunge Sochn, neml:

Axmar	No 1.	stort	2.	Ore 12	: <u>pgeland</u>
	No 6	_____	5	_____	_____
Häckelsänge	No 1.	_____	3.	_____	12. _____
Wij _____	No 4.	_____	6.	_____	_____
_____	No 6.		4	_____	_____

21 Ores : skatt.

[ph.p.11a] hwilka Bruket

sig alla tilhandlat

men Wij - No 5 som Jöns Jönsson Abor, hafwa Fru Professorskan och Hr Ådssoren Swedenborg i pant, för åbor försträckte 800 Dr Kmt hälfften af dem hwardera, efter allegaterne i Åcten Lit: B; Jöns Jönssons i Wij pantsättnings bref d Januarii 1723 och Lit: C: Fru Professorskans attest, af d: 10 Novembr: 1722, det H- Åssoren til bem- Jöns Jönsson forskutit 400 Dr Kmt, hwarföre ock så Hr Åssoren undrar, huru Frun i samma hemman, will begiära dehlning, förmälände sig ey håller kunna begripa, hwad dehlning Fru Professorskan intenderar, wid dhe tilkiöpte förenämde Brukets egne hemman, emedan dhe ey annolunda skola kunna dehlas, än redan skiedt, och wid andra Bergs bruk och Hambrar öfligit är, at neml; hwar Interessent niuter til godo Abons Arbete, dags wäreken och Kohl i proportion til hwars och ens Andehl och ägande Rätt i Bruket, så at hwardera således nyttiar, sitt hos bem- Abåer stående förlag, til så mycket han i wärcket participerar, hwarföre med Bruks hemman ingen sådan dehlning skall kunna skie, som med skattehemman på landet, och utom Bergslagen belagne, hålst ock emedan dessa ligga i byar, som hafwa afskifftad skog tilsammans, bebos ock så af Abåer, som kunna föra Kohl och giöra Arbete, proportionaliter til bägge Interessenterne, warande dessutom Klyfning af hemman i mindra dehlar, emot lag; Men deras skog, kan likwäl, som här, wara god och omistelig, för en fämte

[ph.p.]12 dehl wid bruket, hwilken nyttiande Rätt och participation, af Kohl och Arbete, efter ägande andehlarne i Wäcket, Hr Åssoren påstår böra, så wida denna begiärte dehlningen angår egne Bruks hemman, deras skog och Förlag komma, som ett oeconomicum, til den lofl: Bergs Tings Rättens bepröfwande, hwar emot dock Inspectoren Wahlström, wid Conferencen protesterat, så wida här ey skal talas om någon Kohlning, utan om pura hemmaneni sig sielfwa, och Hr Ådssoren, uti Kongl: HoffRätten påtagit sig, uti denna dehlning, har wid Rätten at swara, begiärande derföre, det offta nämde hemman, nu så finge dehlas at Fru Professorskan wiste, hwilke henne, och Hr Åssoren, hwilka honom tilhörde, för Räkningars skull och dylikt, med Bänderne, med mehra; Men aldenstund inga af förenämde Brukets egne tilkiöpte hemman äro af den storlek och Mantahl, at dhe kunna klyfwas och dehlas i fem lika goda dehlar, och Jöns Jönssons hemman i Wij, är Parterne allenast i pant lemnat, för 800 Dr Kmt för Försträkning, Men dhe

däruti än nu intet fått någon ägande, eller nyttjande Rättighet, som dehlas kan, liggande hemmanen också i sådana byar, som alla hafwa oskifftade skogar tilhopa; så at Bruks hemmanen ey äga någon *ä parte afrösad Skog, hwilkens fördehlnings afnyttjande Rätten, Kohlningar och dylijkt, dessutan alltid finnas wara af Kongl: Bergs Collegio worden Lofl: BergsTings Rätten anbefalld, och det icke allenast med Bruks hemman, utan ock, at determinera, hwilka af nästgränt-
 [ph.p.12a] sande skattehemman, när där om- twistadt wordet, skola til det, eller det Bruket, giöra sina Kohlningar; Fördenskull will det Häradz Rätten ey anstå sig här med at befatta, särdeles, som denna Rätten också, wid annat tilfälle, hos Kongl: HoffRätten sig förfrågat, angående Jurisdiction, af dhe skogar, som lyda til dhe hemman, hwilka Bruken äga, eller sielfwa hafwa Bergsbruk, och til Kohlningar, med mehra sådant, Hammar och Bergwärcken äro tilslagne, hwar på te högbem- Kongls Rätts swar, än intet ankommit, hwarföre ock så

II- Häradz Rätten nu ey heller befattar sig med den Skogs-Tracten, som skal wara kiöpt til Bruket, af Axmars byemän, utan lemnar Parterne å wederbörlig Ort, söka der på dehlning och afwittring, på behörigt sätt och wijs, förmälände Hr Assessoren i sin Förklaring, sig aldrig nekat til dehlning i denna skogs tract, och at sålunda, utan vidare beswär, dertil kunnat sökas H^r Landzhöfdingen i Orten, om ordres til Landtmätären och dehlnings Män, det Wahlström nu wid conferencen äfwen begiärt, förbehållande H^r Assessoren i sin skriff, allenast där wid, at när der til kommer, dehlningen skier, uti fem lika dehlar, som hafwa lika lägenhet til skog och väg, och sedan om den lått kastas.

III^{tio} Påstår Fru Professorskan dehlning i nedan nämde huus, efter förberörde Stämning.

lmo Characters byggningen, bestående af 8 Rum. 2. större och 4 smärre Kamrer, en
 [ph.p.13] liten mindre Mat Kammare och förstugu, ett litet Contoir inräknad, samt wind öfwer altsammans.

2- Brygghus byggningen, hwaruti, utom Brygghuset äro 2ne små Rum lika stora, äfwen med Wind öfwer, efter där öfwer giord afritning i Acten Lit: F: af hwilka Rum i Garacters byggningen, Fruns Betiente nu innehafwa 2^{ne} af dhe smärre, jämte Mat Kammaren och den ena större Kammaren och Hr Assessorens Betiente den andra större Kammaren, och dhe 2ne smärre där bredewid, skrifwande H^r Assessoren, at den dehl, som Inspectoren Lindbohm, öfwer Hr Adsessorens femte dehl bebor, skal emot den Summa, som Garacters byggningen efter Räkning kostar, intet högre, än til 4. a 5. Dr Kmt Interesse, om åhret sig bestiga, därest för Capitalet därpå skulle ärläggas 6. pro Cent, det doch H^r Assessoren sig hwarcken påtager, eller finner befogad til bestå, argumenterande vidare, at om en af dhe 2 större Kamrarer skulle dehlas i tre lika dehlar, så skulle hwar tredie dehl blifwa lika stor, med en af dhe smärre, och samma byggning sålunda kunna dehlas uti 4 lika stora dehlar; Om nu dhe 2ne små Rummen i Brygghus byggningen, som Inspectoren Wahlström innehafwer, och så skulle på lika sätt uträknas, så skal det giöra tilsammans i bägge byggningarne 13 Rum af lika storlek, hwaraf Hr Assessoren skrifwer på dess femte dehl skola belöpa 2³/₅ dels rum, så at Lind-
 [ph.p.13a] bohms, utom dhe nu innehafwande 2ne Kamrarne, borde i den större för H^r Assessorens femte dehl, hafwa tre femte dehlar, och hafwer nu på det sättet, allenast 2/5 dehlar mehra i Rummet, Men skal dock ey kunna bringas flyttia där utur, förr än dehlningen är skiedd, ey heller Frun skiäligen prae tendera äga

fyra femte dehlar i hwardera rummet, och Hr Åssessoren en femte dehl, hwarföre
H^r Adsessoren ey skal weta, hwad Fruns intention skall wara här wid, om at
drifwa Lindbohm alldeles utur huset, eller ey, och lemnar alt därföre til
Rattan här uti sluta, hwad rättwist är, med begiäran, at intet rubbas, ur dhe
2ne smärre rummen och 3/5 del i det större, innan jämkningen är skiedd, Med be-
rättelse, det han i sitt Sref, til Fru Professorskan af d: 12 Decembr: 1724 i
Acten Lit: Es . 10 sökt på alt lämpeligit sätt befordra dehlningen, med project
at Frun behölt större Characters byggningen, och Hr Adsessoren den mindre, eller
at ett Bryggghus af dem bägge på annat ställe upbyggdes och Frun inrymdes, eller
och om Frun behagade lösa Hr Åssessoren alldeles uhr byggningarne, då han sielf
welat draga försorg om en annan byggnings upsättiande, med mehra; Men sådant ey
blifwit attenderat, hwar af H^r Åssessoren will wisa sig ingen Orsak der til wa-
[ph.p.]14 rit, at dehlningen ey för sig gådt, så wida han lemnat under Fruns egit godt-
finnande, at wällja sig ett af dessa tre Willkorl, Men Wahlström anför wid con-
ferencen, at skulden stått hos Hr Åssessoren, så wida han i dess bref, til Frun,
af d; 3 Novembr: 1724 i Acten Lit: H: §. 5. beder, at dehlningen af hemmanen,
samt husrummen lemnas, til dess han Muntel- därom fått med Frun conferera; Och
ehuru wäl Hr Åssessoren skrifwer, det han begifwit sig at behålla Bryggghus byg-
gningen och afstå Characters byggningen, så skall dock där af skönjas. H^r
Åssessoren ey hafwa där til funnit sig derättigad, at Hr Åssessoren tillåtit
Fru Professorskan, när hon wore där, bétiena sig der af, Men ey dess betiente,
emedan Hr Åssessoren elliest ey skall kunnat tåhlt, det Frun bruket dem, om hon
welat blifwa där hela året, påtagande sig Wahlström dess utan wisa, at, där det
vlifwit wid detta projectet, hade Hr Åssessoren fått flera Rum, än sig på hans
dehl beluppit, hwilket dock Lindbohm förnekat, och sagt Frun hafwa en stor hop
Bruksstugur, och Brukshus, som wäl skulle kunna swara der emot, swarende på det
förra, at af det Hr Åssessoren, utaf höflighet mot dess Moster, welat lemna
henne, wid dess där wistande, skall ey kunna slutas, det han dör til ey warit
berättigad, will dock nu ey wara der til förbunden, utan påstår få husen dehlta
[ph.p.]14a i fem lika låtter, och där öfwer lätt kastat, det åter Wahl- ström bestridt,
och begiärt sådan dehlning der uti, som dehlningens Männen det finna gådt wara.
3tio det Rummet Professorskan där näst will hafwa dehl, är Stallet öster på
Gården, och
4to Ett Dito Stall Norr om Gården, samt
5to Fähuset öster om Gården, om hwilka hus Hr Adsessoren åberopar sig före
nämde Lit: E: . 3. hwar uti han yttrat sig at Stall gårdz byggningen kan dehlas,
på det sättet, som Fru Professorskan behagat proponera, Neml: efter Fru Profes-
sorskans d: 25. Novembr: 1724. Hr Åssessoren öfwerlemnade Förslag, huru det kan
och bör dehlas, som än nu wid Axmar är odehlt Lit: D: i Acten, 1. at stora
Fähuset dehlas i fem dehlar, då Hr Åssessoren lemnats taga sin dehl, på någon
dera ändan, hwar wid H^r Åssessoren allenast skall förbehållit Lindbohm ersät-
tning, för dhe reparationer han giordt, med näfwer och Tal, på halfwa Fähuset,
förmälände, det Lindbohm skal åtskilliga gånger begiärt af Wahlström, at få e-
mottaga det gamla och han det nya, men han ey welat, utan Wahlström skall i
höstas med stor omkostnad låtit ro timmer ifrån Rusöhn, och upsatt ett Stall bre-
de wid det gamla, samt mitt emot, en stor Wed bod, så at rummen på den sijdan
[ph.p.]15 skola wara alldeles in- tagne, beropande sig Hr Åssessoren i öfrigit, på dess

Swar Lit: E: s- 6. hwarest Frun är lemnat behålla stora och södra Stallet, och Hr Assessorer tagit det Norra, men til förekommande af Oredor, afrådt at i sitt Stall lemna Rum, för 2 å 3 hästar, vidare, än för Fru Professorskans egne hästar, när hon sielf wore wid bruket, hwar af Wahlström under conferencen argumenterat, skola kunna slutas, at Hr Åssessoren ey funnit sig här til berättigad, det åter Lindbohm på lika sätt beswarat, som här förut, under första och andra husens påståde dehlning är anfördto

6to Stora foderboden, som ock så begiäres blifwa dehlte, will Hr Assessoren i sin skriffte, LitJ E: S. 4. wisa, sig hafwa samtyckt, så få dehlte, som Frun det sielf proponerat LitJ D: s. 2. Neml: i fem dehlar, som orden ock så där samma städes lyda.

7no)

8vo) Trenne Redskaps lider söder om Gården, och

9no)

10mo En Wårckstad därstädes, skrifwer Hr Åssessoren sig äfwenledes begiärt i Lit: E: §. 9. blifwa dehlte, i fem dehlar, och där öfwer lått kastat, emedan det för honom LitJ DJ i. 8. projecterade Lidret, skal hafft hwarcken tak eller stolpe, men detta skal aldrig blifwit attenderat, utan ansedt, som af intet värde, at [ph.p,15a] H- Åssessoren påstådt Lått kastning, hwaraf, som af det öfrige, Hr Åssessoren sluter, det Frun ey intenderar dehlning utan oenighet.

11mo)

12mo) Trenne stycken bodar öster på bruks gården, samt

13tio)

14to En Dito Norr om Gården, wisar Hr Åssessoren med mehr bända Lit: E. §. 6. sig hafwa lemnat Fru Professorskan, däraf behålla bägge Wist hus bodarna, med Tiäru boden, och H- Åssessoren begifwit sig taga boden Norr om Gården, efter Fruns egen utlåtelse LitJ DJ §. 4. beklagande Hr Åssessoren, at han nu likwål, onödigt wijs derfore blifwit stämd.

15to Begiäres också, at Spanmähls boden, bestående af 4. Rum belägen wid Siön öster ut, måtte tillika med

to

[ph.p.]16 16- Järn boden wid öfra hammaren warda dehlte, om hwilka Hr Åssessoren anförer, at sedan Frun LitJ D: §. 7. förbehållit sig, Järn boden wid öfra hammaren, i anseende dertil, at Frun afstådt en fierdedehl i Spanmähls bodarne til H- Assessor- en, hwilken ey mehra där uti äger, än en femte dehl, har H- Åssessoren LitJ EJ i. 8. yttrat sig, at af bem^{te} Järnbod lærer intet kunna mistas, än litet mehr, än häiffden, då den, med ringa omkostnad skulle komma at dehlte mitt i tu, om så behagas, at hwar och en får sin dörr och mycket, hwilken bod H- Åssessoren ännu påstår, måste komma honom häiffden til, emedan igenom lått kastningen dJ 9 Åug: 1724 Lit: G: i Acten, 4. femte dehlar uti ena härden wid öfra Hammaren, äro honom tilfallne, hwar före också stor dehl i Järn boden praetenderas, som samma härd tilhörer, argumenterande, at om dhe Rum wid Hammaren skulle dehlte, som Järn boden, Kohlhus, hiulhus med mehra, uti fem dehlar, så skal H- Åssessoren likalades mycket hafwa, at praetendera dehlning uti, til en femte dehl, wid undra hammaren, som dessutan skall warit ny och fullkomlig, men denna gammal och utan tak; Och som smidet idkas af H- Åssessoren nästan til häiffden, wid öfra ham- maren, så slutas, det också dhe hus, måtte föllja med, under samma Lått kastning, som til härdarne och Smidjedehlen erfordras, men emedan dessa bodar äro belägne wid Hammaren och för Järnets bewarande upsatte, ty förmenar Hr Åssessoren, det

samma dehlning hörer Lofl: Bergs Tings Rätten till, åberopande sig vidare, hwad Spanmähls boden widkommer, som Lindbohm innehafwer, dess swar Lit: E. §. 8. [ph.p.16a] at Bodarne wid nedra hammaren, i hwilka hafwas Järn neder uti rummet och Spanmähl ofwan uppå, och äro byggde uti ett hus, under ett Taklag, samt nu innehafwas och brukas af Fru Professorskan och Hr Åssessoren hälften hwardera, således kunna jämkas, det H- Åssessoren behöllt til Sommaren 1725 dhe Rum, Lindbohm då innehade, men om Frun skulle då behagat tillika med H- Åssessoren låta upsättia ett nytt hus, af 2. å 3. Rum, så skulle dhe lättat om dhe samma, så at Hr Åssessoren bekommit en femte dehl, hålst han i annor händelse ey skal kunnat, hafwa Tungods, Råg och Korn, på något ställe, men derest Frun täckts afstå hälfften uti dessa bodar, så skall Hr Åssessoren welat lemna hela Järnboden wid öfra Hammaren, continuerande i sin skrifft, det han aldrig warit der emot, at samma bodar skulle dehlas, men som Frun begifwit sig til någon jämkning, wid den öfra Järnboden, så skall han nyttiat dem, så i anseende der til, som at han äger två femte dehlar uti hwar, men hade Frun med ett Ord nämt, at Hr Åssessoren skulle flyttia uhr den öfra, skal han aldrig där til nekat, beropande sig på Fruns Muntel: låfwen, at få nyttia dem bägge tils vidare, och will af Lit: H: §. 4 wisa, at han d: 3. Novembr: 1724: skrifwit Lindbohm til, det han behåller [ph.p.]17 den ena bodens nedra Rum, efter projectet, med förmälände, at Fruns Folck, som Kohlare, Körare och Smedar, skola utom dess, hafwa mehra husrum, än på dess andehl sig belöper, hwilket alt, om jämkas skulle, skall ringa eller intet påstående kunna giöras, om det ena och andra, som nu på Fruns sida öfwer klagas, hafwande wäl Lindbohm wid conferencen giordt samma inkast, men Wahlström det, som oinstämt, ey welat beswara, utan påstådt, at fast än H- Åssessoren i nästberörde bref Lit: H: i. 4.. omrörer sig hafwa skrifwit Lindbohm till, at behålla den ena bodens nedra Rum, så skal dock Hr Åssessoren i dess egit, här ofwan anförde allegat Lit: E: §. 8. ändrat sig, och då giordt ett annat Project, anförande där hos, at änskiönt Hr Åssessoren praetenderar äga hälfften uti Järn boden, wid öfra Hammaren, så skall likwäl H- Åssessoren, ey hafwa mehra, än 2. femte dehlar i den Hammaren, hwarföre Wahlström påstår, det också dehlningen där efter skier i proportion, protesterande därjämte, för dhe här framman före wid Bruks hemmanens dehlning anbrachte skiäl, emot H- Åssessorens anbringande, det Järn boden skall komma under Bergs Tings Rättens dehlning, och begiär, at när offta nämde dehlning skier, ey något måtte stympas och styckias, så at ingen kan wara [ph.p.17a] belåten der med, emot Förordningen ds 10 Junii 1684, hwilken Lindbohm dock påminte, ey skola angå några huus, utan hela skattehemmarens klyfhing, som alt Parternes skrifter och swar, om den i dessa under III^{die} puncten här framman före specificerade husen, begiärte delning det bredare utwisar. Hwilket Häradz Rätten cfwerlagt: Och alldenstund alla dessa hus stå på bruks gården, hwar öfwer Härads Rätten ey annat funnit, än icke Lofl: Bergs Tings Rätten, wid Inventeringar, verderingar och Bruken angående förrättningar, altidhafft Jurisdictionen, warande Wälbeme^{te} Rätt, bäst kunnigt at pröfwa och sluta, hwad Bruks Betienterne tarfweligen behöfwa, samt hwilka Rum til Spanmähl, Tungodz, och flera sådana förnödenheter wid Bruket, med sielfwa Tack- och Stång järnets förwahrande erfordras; För den skall och innan något annat ifrån högra Ort här utinnan wises warda Statuerat, will Häradz Rätten ey tilkomma, hwarcken öfwer järn och Spanmähls bodarne, eller dhe öfrige sielfwa Bruks gården tilhöriga,

nödiga och där på stående husen, anställa någon Fördelning.

IVto Söker Fru Professorskan dehlning uti ängiarne: Ett stycke wid namn Dahlkars rodningen nordväst ifrån Bruksgården: Ett Do så kalladt Massugns

[ph.p.] 18 Angen Söder ifrån Gården, äfwenledes ochså uti

Vto Kryddgårdarne: En brede wid, eller öster om byggningen, och en Söder ifrån Gården wid Massugns Dammen belägne, samt

VIto Uppå Kohl gårdarne, Eller Kohlhagarne: En liggande öster ut ifrån Gården, nedan om Stallgårdz beggningen: En Do närmare Sion Södost ifrån Bruks gården, och en, som Pär Mishelssons Ankia innehafwer.

VIIimo Påstås ock så dehlning uti Hästhagarne: En så kallad Lenängs Hagan; En Norr om bruket, och en Söder ifrån Bruket liggande; Om dessa Brukets Tillydigheter skrifwer Hr Assessoren, det han, hwad Ängiarne angår, förment dem länge sedan warit dehlte, och sålunda aldrig undan dragit sig, at låta dem dehlas, åberopandes sig förenämde Lit: H: at han tilskrifwit Lindbohm §. 1. det Ängiarne dehlas i fem dehlar och lättas der om, och förblifwer ännu wid samma utlåtelse, at dhe dehlas måtte, berättande, at Lindbohm skall begiärt, redan i förleden Sommars dehlning och lättning om Kryddgårdarne, Kohlgården och Ängiarne, och det äfwen under hööbärgningen påstådt, det Lindbohm wid Conferencen sagt ey där före kommit til wärckställighet, att Wahlström welat taga hwad han sielf welat,

[ph.p.18a] det åter Wahlström bestridt, och påstådt en sådan dehlning, at ingen styckning skier, utan at hwardera må få jämgått igen. Emedlertid förmenar Hr Assessoren i sin skriff, honom ey kunnat mehra giöra här til, än samtyckia dehlningen, men bordt ensammen draga derom försorg, hälst ängiarne här, som på andra ställen kunna nyttias, och höet wid inbärgningen dehlas, continuerande, det han i Lit: E: §. 7. lemna Frun behålla Kryddgården, emellan Gårdz kiällaren och byggningen, men den andra wid lilla Badstugun, skal Lindbohm berättad warit öde, och at den sedan med stor omkostnad uptagit och förbättrat, hwarföre han förment, den intet böra komma til dehlning, därest han icke först får sin Betalning, hwar om Hr Assessoren dock för behållit giöra sig vidare informerad, utlåtande Hr Assessoren sig, där sammastädes willja lemna dhe kohltäppor til Frun, efter dess egit behag, som Lindbohm för dess tre femte dehlar härtills innehafft, men där jämte anmält, det Lindbohm praetenderar betalning, för någon därwid giord omkostnad, samt berättat, at han om Sommaren 1724. inlöst den Kohlhagan, han innehafwer af Berglindska Stårbhuset, med 24 Dr Kmt, som af den, med samma Stårbhus, [ph.p.]19 uprättade Räk-

ning skal kunna ses, så at hälfften, som af den wid lilla Badstugun praetenderas, skal på sådan sätt kunna komma Hr Assessoren til godo, och är samma Kryddgård, som här framman före, under §. V. nämnes ligga wid

Massugns Dammen, men den som H- Assessoren inlöst för 2k. D- har Wahlström sagt Frun nu ey praetendera, med mehra;

Ofwer hwilket alt Häradz Rätten skiäligit finner sig sålunda at yttra; At ehuru wäl Parterne begiära, det Häradzhöfdingen med några af Mämden sielf wille dehlningen här utinnan, med det mehra förrätta, och det på en sådan termin, när Fru Professorskan sielf är wid bruket, det Wahlström ment lära skie d: 18 Julii nästkommande, så kan dock, får andra Sysslor, Häradzhöfdingen ingen wiss termin där till upsättia, pröfwer det ey heller wara nödigt, emedan när dehlningen skier på den här framman före i IIDra puncten omrörde skogs tracten, och Landt-Mätaren då kommer dith, kan han med det samma bäst afmätta och tildehla hwar

och en sin andehl, i dhe här om förmälte Ängar, Kryddgårdar, Kohlgårdar och hästhagar after deras beskaffenhet, växande eller mindre bäranda Mark, hälst som dhe och så äro liggande och belägne på samma Skogs tract, allenast at Part-
 [ph.p.19a]erne därtill för ut hos Hög- Wälborne H- Baron General Lieutenanten och Landzhöfdingen utwärcka ordres, til LandtMätåren, skolande på erhållen part häraf, där wid blifwa tilordnade, några Nämde Män ifrån Rätten, samma dehlning at bi-
 wista; Men hwad den ersättning och betalning widkommer, som H- Assessoren i sin skriffit nämt, och Lindbohm nu wid conferencen påstådt, for giorde omkostnaden, på Kryddgården wid Massugns dammen, samt dhe Kohlhagor Lindbohm förr innehafft, och nu brukas af Wahlström, med det han på Fähuset skal hafwa påkostat, så äro sådane Förbättringar, än intet syntte och verderade, ey heller nu något där om wordet instämt.

20

[ph.p.]20 VIIivo Anhålles om dehlning i Fiske och Fiske wattn, neml: Wrakhuset, skalan, Sijk- och Lenängs Notwarpet, Uddlads warpet, Ränwijken, och Lillsiön, om hwilka Hr Assessoren skrifwer, at Warpen äro mast belägne wid Hollmarne i hafwet, hwilka skola ware Krone, och således där uti ey kunna praetenderas delning, emedan Stranden dem ingendera tilkommer, utan dhe ligga i hafwet och intet i någon In-
 siö, som med Stranden är angifwen, och af Ägor inslutne. Men wille man considerera Warpen såsom hörande til Stranden, fast längre därifrån til Hollmarne belägne, så skall Stranden med Skogen, som löper ifrån Brukets ägor, ännu wara odehlt, och sålunda än owist, hwilken samma Marck och Strand tilfaller, dessutan skola Kohlare och Smeder, hafwa tilstånd at fiskia i samma Wattn, hwarfore Hr Assessoren påstår, det dehlningen så måtte skie, at den ena intet hindrar den andra i Notdrächten, praetenderande H- Assessoren då intet en femte dehl af den fisk, som Wahlström undfår, fast han å sin sida skulle willja til äfwentyrs hafwa fyra femte dehlar, af den Fisk Lindbohm uhr hafwet tagandes warder, som dock ey skal kunna honom bewilljas, Men Wahlström nekar, at berörde Notwarp ligga wid Kronoholmarne, utan i Ahn, och wid fasta Landet, som kommer Bruket til, och hwar-
 est Agorne redan förut äro dehlte, interessenterne emellan, säljande, at Wrakhuset, skalan och Sijkfisket, skall wara skattlagt och förpantat af Kronan, men intet Kotwarpen, det åter Lindbohm bestridt, påstående, at Wrakhuset och skalan,
 [ph.p.20a]allenast äro skattlagde, men intet Sijkfisket,

Här öfwer är detta Häradz Rättens utlåtandes Det böra Parterne Opte för Rätten wist beskied, om Wrakhuset och skalan allena äro skattlagde och förpantade, eller ock om Sijknotwarpet där under är begripit, med mehra där utinnan til uplysning tienar, efter som Wahlström och Lindbohm nu warit i deras därom giorde berättelser stridige, låtande emedlertid Hambrunge Nämnden, på en wiss utsatt dag, i bägge Parternes, eller deras tilsatter Fulmächtigers närwaro, besichtiga och syna, få förenämde Wrakhus och skalan, som Sijk- Lenängs och Uddladds Notwarpen, med Rän wijken och Lillsiön til deras anseende, läge- och beskaftennet, med hwad mehra, dhe därwid kunna giöra sig underrättade, om deras Godhet och öfrige Lägenheter, samt on dhe ligga i Hafwet och wid Kronoholmarne, eller i Ahn och ut med fasta landet, äfwen ock hwad af Stranden eller Marcken, hwar til Warpen skulle kunna räknas, ännu är dehlid eller odehld, och sedan där om giöra sin berättelse för Rätten, då vidare slut härutinnan falla skal.

IX no Begiar Fru Professorskan, at Wältqwarnen som är belägrn Wäster ut ifrån

[ph.p.]21 Bruket, samt Sqwaltqwamen brede wid Massugnen, äfwenledes måtte dehlas, 21. 21.
 hwilket Hr Assessoren föreslår, på det sättet bäst kunna skie, at en god Man antogos, som hafwer den under händer, dem bygger och ansar, och sin lönn, efter den fallande Tullen undfår, eller, at här wid det samma observeras, som wid andra Qwarnars dehlning, nekande sig förr wetat utaf, at någon dehlning här wid åstundades, och skal efter Fullmächtigames tilstående wid conferencen, Wältqwamen wara en Tullqwarn, skattlagd och förpantad, och gå med ett par fullkomlige stenar hela åhret igenom; Men Sqwaltqwamen mindre, och allenast til Gryns och dylijks, mahlande upsatt, ey gå mehra, än höst och währ, wara oskattlagd och intet Taxerad; Hwarföre också Lindbohm bestridt Wahlströms påstående, at dehlningen så måtte skie, det dhe blifwa i Qwarnarne åtskillde, och den som mindre dehl hafwer i bruket, tager lösen af den andra. Hwad desse bägge Qwarnarne angår, så fordrar billigheten, at Interessenterne, så i den större, som den mindre, borde hafwa lika dehlar, i proportion af hvars och ens ägande Rätt i Bruket, hwar under dhe lyda; Men som ingendera kan [ph.p.21a] dehlas i fem lika goda dehlar, så finner Häradz Rätten ey rättare utwäg, än at dhe, til Tullqwarnen antaga, en god Man, som den för ett wist om åhret arrenderar, eller ock tienar för åhrlig löhn, och dhe, sedan dehla sig arrendet, eller Tullen emellan proportionaliter, bestående hwar, efter sin andehl, dhe utgiffter, meliorationer och dylijkt, som Qwarnen afgå, och på kastas bör, eller som dhe bäst kunna öfwerens komma med dem hwilkom dhe Qwarnen anförtro; Men Sqwaltqwamen, såsom den andra Tullqwarnen til hinder och praejudice, pröfwar Häradz Rätten böra bort tagas, der Interessenterne ey annorlunda skulle åsämjas, emedan samma Sqwaltqwarn ey finnes kunna blifwa där bestående, och så dehlas, eller nyttias, at enigheten kan bijbehållas, så framt dhe icke lemna henne, under samnia Mans inseende, eller arrende hwilkom Tullqwarnen uplåtes; Ty skulle Parterne där uti, til deras hus behof och nödtorfft i Proportion behålla hwar sitt dygn, så kunde ändå hwarjehanda underslef skie, och oredor upwäxa, och där til med, går denna Sqwalta ey mehra, än 22.
 [ph.p.]22 höst och währ, hwar emot Tullqwarnen går hela åhret igenom, sa at sålunda denne mindre, där intet behöfwes. För öfrigit har ock Fru Professorskan nu äfwen låtit instämma H- Åssessoren för all den skada, mistning och olägenhet, som Frun där igenom tagit, at Hr Assessoren dehlningen, uti desse tilhcrigheter, sig undan dragit, och emedlertid mehra nyttiat, än på hans en femte dehl luppit, hwar före efter inlagd Räkning praetenderas 1390 Dr Kmt tillika med 493 Dr 16./. Dito Mynt, för här medelst orsakade Rättegångs omkostnader, wid dessa tre Tingen. Men där emot har H- Åssessoren i sin skriffit anfördt, at af dess här redan omrörde skiäl, skall finnas, at Hr Adsessoren ey hindrat, utan på alt sätt sökt lämpa sig, gådt Frun til mötes och begifwit sig i större dehlen, hwad på Fruns sida har blifwit projecterat; Men som Frun det intet achtat, utan hälldre sökt inweckla honom i onödiga trätor; Så anhåller Hr Assessoren, det Kiäranden måtte umgiälla det samma, och åter betala honom dess omkostningar, efter inlagde Räkningar d: 10 Junii 1725 på 184 Dr 16./. Kmt, och nu wid detta Tinget continuation, på 822 Dr samma Mynt; [ph.p.22a] Skulle ock Frun vidare willja derivera skulden til drögsmåhlet på Hr Assessoren, så skrifwer Hr Assessoren sig wara nögd, at Frun i sin egen Sak

BRITA BEHM TO SWEA HOFRATT

1726 June 26

Phot. in Ph. File 186 = 9pp. (5 sheets)

In Stockholm, Riksarkivet. Swea Hof. Civ. Mål Besvär o Ansök.

1728-29 : PP.1-5.

See above - 449.11.Transcript:[ph.p.1]

Insin: dn 26 Junii 1726

Högwälborne Hr Baron och Praesident,

Så och

Wälborne, Högwise och WidtLagfarne

Hrr Respective Hr Vice-Praesident,

Hofrätts Råd, och samptilige

H^{rr} AssessorerResolv. d 8 Hov: och följ^{de} påper^{H^r} Hoffrr: till: ock Ros: div:

[signed] Brusewitz

Ehuru effter Lag honom gifwes Wäld, som til skiftes wil dehle, och ehuru iag bemödat mig, at uti de ägor och lägenheter, som lyda under Axmars Bruk i Hambrunge Sochn och Gästrikeland, och ännu oskifte äro få mina dehlar afdehlte ifrån Assessorens Wälbne H- Emanuel Swedenborgs 1/5 dehl. Så måste iag dock beklaga at iag derutinnan icke til något slut ännu kunnat komma utan sedan det ährendet twänne gånger tilförende är wid Häradztinget wordet uppehållit har det nu tredie gången äfwen blefwit remitteradt til Bergztingz-rätt, som doch wid Häradzrätt bordt afgiöras, hwilket vidare af UGGLEBO och Lit.A. Hambrunge Häradzrättz domb af d 14 Junii 1726 sub lit: A är at see: Och som Häradzrätten icke befastadt sin domb med någon Lag eller Kongl. Förordning, som giör ändring i den allmänna Lagen; Altså föranlåtes hos Eders Excell^{ce} och den Höglöfl. Kongl. Hofrätten iag fölliande beswär i ödmjukhet at anföra.

[ph.p.1a] 1.) angående den af mig sökte dehlningen uti Hemmanen som lyda til Bruket, utlåter sig Häradzrätten först, at de ei kunna klyfwas i 5 like goda dehlar, samt at iag och min Wederpart äga allenast Panträtt uti det Hemmanet i Wij, som Jöns Jonson åbor: Men sedan utlåter sig Häradzrätten, at effter som Bergztingzrätten befattar sig med Bruks Hemmans Skogs fördehlning af nytti- ande rätten, Kohlningar och dylikt; så kan derföre Häradzrätten sig ei här med befatta, hälst som samma Häradzrätt ey fådt swar af den Höglöfl. Kongl. Hofrätten uppå dess förfrågan om Jurisdiction öfwer Brukshemmans skogar. Der nu så wore at Häradzrättan ingen Jurisdiction äger uti det instämde måhlet, så frågas, Hwar före Häradzrätten doch utlåtit sig, at Hemmaren ey kunna klyftas?? Ty sedan Häradzrätten så widt gådt in i saken, som sagt är, kan man ei see, hwarföre Häradzrätten sedermera sig doch utlåter, at han ei kan befatte sig med det instämde målet. Wederparten har inwändt incompetentiam Fori, ock påstådt, at den begärte Hemmans dehlningen, hörer såsom et oeconomicum til Bergztingsrättens bepröfwande. Deröfwer hade Häradzrätten bordt

utlåta sig men at H-äradzrätten derjämte utlåtit sig om hemmanen kunna Klijfwas eller ei, är altså mycket större fehl i processen, som Häradzrätten Widgår, at han ex defectu Jurisdictionis ei kan befatte sig med saken. Att ei willia befatta sig med saken för det, at Häradzrätten uppå dess förfrågan wid et annat tilfälle angående Jurisdictionen ofwer Skogar, som lijda til

[ph.p.2] Brukshemman, ei fådt swar af Kongl. Hofrätten, är intet skähl; tij Häradzrätten bör sielft wetta, hwad under dess Jurisdiction lijder, eller ei. Men som Häradzrätten ej ännu fådt swar på dess förfrågan, — så frågas billigt, hwad uplijsning Häradzrätten fådt att antaga negationen, och stadna uti det slutet, at ei-j kunna befatta sig med saken? samt hwilcken Kl. förordning gifwit Häradzrätten, anledning, at skiuta den saken ifrån sig, som eftter allmän. Lag til dess Jurisdiction hörer? Der Häradzrätten behagadt efttersinna, at desse Hemman icke liggia i någon Bergzlag, utan utom Bergzlagen, icke i Tor-såkars ock Ofwansiö Sochnar, utan i Hambrunge Sochn, samt att dhe hwarken äro Bergsmans hemman, eller Crono hemman, på någon allmänning, Bergwärc tillslagne utan äro pure Skatt hemman; Så hade Häradzrätten nog samt kunnat finna, at den begärte dehlningen ej står under någon Bergztingsrätts Jurisdiction. Med Hemmanens Skog och der af gående Kohlning har Bergztingsrätten så mycket mindre som et oeconomie-mohl ät giöra, som samma skog icke är i Bergzlagen, eller på någon Crono-allmänning, aldrig något Bergzwärc tillslagit utan af Bruksäganden tillika med sielfwa Hemmanen Köpte, uppå hwilka hemman ei eller några Kohlräntor äro i Cronones räkenkaper satte utan Jordäganden, sedan han derpå satt Skattelandbor, har sielf förwandlet den ordinaire räntan til Kohlränta, ock det för Brukets förnödenhet skull, men erligger til Cronans den Wahnlige Jorde boksräntan. Wore ei Bruks äganden ägare af desse Skatte-

[ph.p.2a] hemman, utan dhe wore i Skatte bonde händer, så kunde ingen emot deras willia förmå den til Kohlning. Där och desse Skattehemman hade warit af den beskaffenhet, at Bergztingzrätten hade kunnat förmå dem till Kohlning emot deras willia; Så hade aldrig Bruks äganden haft nödigt at Köpe Skatträttigheten der af. Samma rätt som dhe förre Jordägande haft, hafwa nu desse senare Jordägande, och således fåfängt under namn af oeconomie, och utan anledning af någon Kongl. Förordning willia skiuta til BergztingzRättens jurisdiction, det som hörer til Häradzrättens jurisdiction; hwarföre, det Häradzrätten sig utlåtit, at ei kunna befatta sig med dessa hemmans dehlning, är ei annat än fehlachtighet i Processen, och förden skuld, så wähl som i afseende till det här ofwantill anfördt är, kan det som dömt är, ei anses böra hafwa laga bestånd.

2o) den påstådde dehlningen uti den Skogztract som är Köpt til Bruket af Axmars Bijemän, har och Häradzrätten ifrån sig skutit, såsom nu sak, hwar med Häradzrätten sig ei kan befatta. Wore detta i Bergzlagen, och Skogztracten något Bergzmanshemman tilhörigt, så kunde detta wähl höra til Bergstingzrätten i anledning af Järn Bergzlags ordningen af åhr 1649 §. 19 och 51. Men nu är det pure Skatte-ägor, och utom Bergzlagen belägne, icke på någon Crono-allmänning, utan på sin egen fria grund, och ingen Kongl. Förordning företees, som ställer denne begärte dehlning under Bergstingsrättens Jurisdiction; Så föllier deraf, at det är fehlachtighet i processen at Häradzrätten måhlet ifrån sig skutit, der det likwist under dess jurisdiction lijder.

[ph.p.3] 3o Med den begärte dehlningen öfwer husen såsom hörande til Bergztingsrättens jurisdiction, har ei eller Häradzrätten welat sig befattas Men at det skal höra til Bergstingsrättens jurisdiction, at uthlåta sig öfwer husdehlning uppå et Bruk derutinnan allegeras ingen Kongl. Förordning. Wahl har Hs Kl. Mtt i des til Kl. BergzCollegium aflåtne bref och Swar dat. Winilcz d 7 Nov. 1707 bifallit, at inga wärderingar eller inventeringar af BergsBruk, samt besichtningar af Bruksbyggnader, hwarwid Kl. BergzCollegium äger ettdera giöra den anstalt, som wederbör, eller hafwa sig bekant, huru bruken gå ifrån, den ene ägaren til den andra, skola företagas och förrättas utan föregången communication med Kongl. BergzCollegio, och dess ordres der om til Bergmästaren först afwachtas deraf H^s Kongl. M^{tt} befäller Kl. BergzCollegium gifwa wederbörande Landzhöfdingar behörig part til sin underrättelse: Men der med har H- Kl. Mtt icke betagit hwarken ordinaire domare eller Exsecutorer deras jurisdiction, utan allenast determinerat, hwilken skulle förrätta Exsecutionen i sådane måhl, som högstbem^s; bref innehåller; derföre kan och det att Häradzrätten ifrån sig skutit det, som under dess jurisdiction stådt, ei annorlunda, än en fehl achtighet i processen anses, ty: Häradzrätten har ålegat at döma, men af hwilken exsecution af domen sedan skulle wärkställas, det har kommit an på EP Landshöfdingen i orten.

4o) 5o. 6o och 7o) Den begärte dehlningen på änglar, Kryddgårdar, Kohlgårdar och Hästthagar, har wähl Häradzrätten bewilliat, men sättrar derjämte, att då Landtmätaren, kommer til dehlningen uppå den Skogstract, hwar

[ph.p.3a]] om i andra puncten förmåles, kan han afmäta och tildehla hwar och en sin andehl i desse ägor. Nu, som Häradzrätten ei welat uthlåta sig öfwer dehlningen på Skogstracten, utan det ifrån sig skutit, och således owist är, när en sådan dehlning kan wärkställas, Så kan iag ei finna, at då Häradzrätten ei welat bifalla den Termin, min fullmächtig föreslagit, hwarföre Häradzrätten så utstält terminen til domens fullgiörande, at man aldrig kan see när domen i detta måhl kan til wärkställighet komina, utan hade warit fast mera Lag likmätigt, at Häradzrätten ingen Termin utsatt, då den ei kunnat någon wiss termin utsättia, utan häldre lämnadt mig at sökia Exsecutorens handräkning til at erhålla, ju förr, ju häldre, det mig med rätta tillbör.

8o Öfwer den begärte dehlningen uppå Fiske, ock fiskewattnet, har Häradzrätten utställt sit utlåtande til en besichtning derpå skiedt af Hambrunge nämbd: Men detta är en fåfång bekostnad, och gifwer ingen uplysning i saken; Ty fiskewattnet, hwad note drächten angår, dehlas icke effter Stranden, som med nääts läggiande sker utan effter Wårpestallen, ehwarest dhe äro belägne, och af ålder hördt dem till, som skiffte willia, och der wass och fiskewärke är, dehlas dhe ei eller effter stranden, utan effter som hwar äger i byen, och gäller fördenskuld den regula, at den som äger land äger wattnet der wid, icke emillan ägande uti en By; utan allenast emillan twänne eller flere särskilte byar, ehuruwäl det och skier utan limitation, der den ena äger stranden, men en annan har urminnes häfd på fiskiet, derföre är detta ei annorlunde

[ph.p.4] än et onödigt och kostsamt upskof at anse, aldenstund der Häradzrätten dömt til skiffte, på sätt och wis som sagt är, hafwa dehlningz männen hafft lätt at skiffte, hwar til ingen besichtning förut warit nödig: Men at fiskia i öppne hafwet, derpå har iag så mycket mindre något skiffte påstådt, som det är et allmänningz fiskie, der hwar och en må fiskia.

9o) angående den begärte dehlningen öfwer qwarnarna, Så har Häradzrätten, hwad tullqwarnen angår icke dömt til dehlning, utan allenast gifwit et förslag, at ställa qwarnen tänder arrende, eller betiåning, och afkomsten derefter proportionaliter dehlas. Hen som dette är ei annat, än at emot min willia ställa mig uti communion med min wederpart, der iag likwist der ifrån kan skillias, då mig, som äger 4/5 dehlar, förundes att hafwa qwarnen til mit nytttiande i : fyra weckor, och wederparten, som äger 1/5 dehl, lämnas at Myttia den, den femte weckan der på, och så successive hela året igenom, utan at den ena har giöra med den andra, och utan afseende, om någondhera nytttiar sin tid eller ei; Altså är min ödmiuka begäran, det Häradzrätten pålägges, saken så at afgiöra, at iag må hafwa mit afskifft ifrån det som wederparten derutinnan tillhör. Men hwad sqwaltqwarnen angår, så ehuruwäl den så kunnat dehlas, at iag nytttiar den fyra dygn, och wederparten det femte dygant, och så vidare hwar effter annan, så länge wattnet räcker, och utan anseende om någon nytttiar sin tid eller ei har dock

[ph.p.4a] Häradzrätten i stället at döma til dehlning och der medelst skillia mig och min wederpart ifrån hwar annan, dömt at Sqwaltqwanem bör borttagas der parterne ei annorlunda åsämies. Men detta är en uppenbar fehlachtighet ty at aldrig warit instämmt eller twistat, om sqwaltqwarnen skulle bortrifwas utan allenast, om den borde til dess nytttiande dehlas. Sqwalteqwarnar mage wähl ei å nyo byggias, men at dhe som bygde äro, skola utrifwas, när allenast der på til ägandes hus behofl mahlas, der på kan ei någon Lag eller Kongl. Förordning upwisas, utan är stridande emot Kl. M^{ttz}egen instruction för qwarn Commissionen af år 1697. Om Sqwaltqwarnen är tullqwarnen til praejudice, det går Häradzrätten så mycket mindre an, som wi, hwilka nu twista om dehlning, äro rådande både om tullqwarnen och Sqwaltqwarnen, och äga således sielf at draga försårg, om det, som oss nyttigt eller skadeligit må wara.

10.) Att Häradzrätten upskutit med dess utlåtande öfwer skadestånd och Expenser, härrorer af det, at Häradzrätten stält hufwudsaken uti onödig widlyfttighet. Icke dess mindre förbehåller iag mig Expensers ehrsättiande, då hufwudsaken afdömes och skadans refusion [*] jämte böter, då dehlning skedt, och deraf befunnits, at wederparten nyttiat det mig tilkommit.

Desse äro dhe beswär, som iag blefwit föranlåten öfwer Häradzrättens domb at anföra; Och som samma domb icke finnes befästad med någon

[ph.p.5] Lag eller Kongl. Förordning, utan länder mig til et så långsamt uppehåld uti min rätts erhållande, at iag ei kan see, när iag der til må kunna komma, utan masta omsider aldeles upgifwas och uttröttas, der icke nu någon hielp och rättelse emellan kommer, Altså är min ödmiuka bön och begäran, det Eders Excell^{en} och den Hogl. Kongl; Hofrätten täcktes högrättwisligast ändra och uphäfwa Häradzrätten domb och tilhålla den samma, at utan hinder och förhållande dömma emellan, mig och min wederpart samt med ett rättwist och på Lag grundat utslag oss uti wåra stridigheter ifrån hwar annan skillia. I lika måtto är min ödmiuka begäran, at wederparten, Hr Assessor Swedenborg, som utan att förete någon Kl. Förordning, gifwit anledning, at min sak blefwit utan skähl upskuten, fälles til dhe Expensers ersättiande, som iag nu til

Lit.B. Domers häfwande föranlåtes at använda. Jag afwachtar nu nåd-rättwis

Resolution, ock med wördnat förblifwer.

Eders Excellences
och
Den Höga Kongl. Hofrättens

ödmukeste tjänarinna

B. BEBM

No Translation

RESOLUTION OF HOFRÄTT

1726 June 26

Photin Ph.File 187 = 1 page

In Stockholm, Riksarkivet. Swea Hof. Civ. Mål Besvär o An-
sökning. 1728-29 1 sid.

Transcript as follows:

Anno 1726 den 26 Junii Insin:
utaf Professorskan Fru Brita
Behm.
Dito FöredrJ och resolvJ at det-
ta communiceras HäradzHöfdingen
Edel och Wällbördig Lars Stiern-
marck, å Ugglebo Tings Rätts
wägnar, samt Assessoren Edel
och Wällbördig Emanuel Sweden-
borg, at inkomma med hwad här-
wid kan wara at påminna, och
det för Assessoren Sweden-
borg, innom åtta dagars tid,
effter erhållen part här af, wid
tijo daler Silfwermynts wjte.

Ad Mandatum

SAMUEL L. ROSELIUS

Note on contents by AA: Resolved to send Brita Behm
(copy of) communication to District Court and to
Swedenborg. Also, Emanuel Swedenborg to appear within
8 days under fine of 10 dal. s.mt.]

Minutes of Svea Court of Appeals. Case of
Brita Behm and E.Swedenborg.

2 pp.Fol. (see above - 449.1201)

1726, June 28, Stockholm.

In the Archives of Swea Hofrätt, Stockholm,
Civil Protocoll For Ar 1726. ParsII.pp. 153-153-¹
²

Anno 1726 d. 28 Junii

på mindre Rummet.

Hr HoffrättsRådet Johan Lilljemarck.

HHrr Assessorerne

Hans OliveCrona. Eric Ehrenhielm.

Carl Wattrang. Lars Ehrenstarn.

S.D. Föredrogz en utaf Professorskan fru Brita Behm deröfwer ingifwen beswärs skrifft, at Ugglebo-
jas TingzRätt ifrån sig till BergzRätt remitteradt
en instämnd sak, beträffande påstädd delning uti
någre fastigheter wid Axmars bruk, med hwad mera;
Och Resolverades, at detta communiceras häradzhöf-
dingen Edel och Wälbördig Lars Stiernmarck, samt
Assessoren Edel och Wälbördig Emanuel Swedenborg,
at inkomma med hwad här wid kan wara at påminna,
och det för Assessoren Swedenborg, innan åtta
dagars, tid, effter erhållen part häraf, wid Tjo
dalr Smtz wite.

No Translation

MINUTES OF THE COLLEGE OF MINES - SWEDENBORG PRESENT

1726 July, Stockholm

See Doc. 1: p.437

In Stockholm, in the archives of the Bergscollegium.
Protocoll, For Ar 1726.

	July 1	Em. Swedenborg
	4 "	"
	5a.m. 5 p.m.	"
	6 "	"
[<u>L.111:451</u>]	8	" [see below, <u>451</u>]
	(9 "	"
[<u>L.111:452</u>]	(11	" [" " <u>453</u>]
[<u>L.111:453</u>]	12 to August 31 absent	"

RECEIPT FOR FUNDS FOR THE ASSISTANCE OF WIDOWS

1726 July 2, Stockholm

Phot. in Ph. File 188 = 1 page 4:oIn Skansen, Sweden, in Swedehborg's Summer House - framed.

(2 photos in MC)

Transcript:

Det Assessoren i Kongl: KammansRevisio-
 nen välborne Hr Johan v Wallwijk
 Lämnat och tillstählt mig bemälte Enkiehielps-
 medel Fyrahundrade Sextio daler. Silfwer-
 mynt warder härmed attesterat Stock-
 holm den 2 July 1726.

EM: SWEDENBORG:

Translation:

Be it here certified, that Assessor Johan
 Wallwijk, of the Royal Board of Revenues,
 has given and remitted to me these funds for
 widows' assistance, namely, four hundred and
 sixty dalers in silver. Stockholm, July 2
 1726.

EM: SWEDENBORG

SWEDENBORG TO SWEA HOFRÄTT

1726 July 5

Phot. in Ph.File 189 = 21 pp.

(12 sheets)

In Stockholm, Riksarkivet. Swea Hofrätts Arkiv. Civ. Mål
Besvär o Ansökningar 1728-29 - 1726 K no.3 - pp.2A-34-

Transcript :[ph.p.24] [In another hand:]

Förkl. Insin: dn 5 Julii 1726

Dito Cop: extrad.

Hogwälborne Hr Baron och Praesident,

Så och

Welborne och Widtlagfarne. Hr Respective

H^r Vice-Praesident, Hoff. Rätts Råd, och

Samptel. Herrar Assessorer.

Hoos Eders Excellence och den Höglöfl. Kungl. HoffiRetten beswäras sig åter Professorskan Fru Brita Behm öfwer en domb, som Ugglebo och Hambrunge Häradz Rätt oss emellan afsagdt d. 14 Junij. sistledne, augående någon dehlning [p.24a] wid Axmars Bruk som skall återstå, och i synnerhet deröfwer, att bemelte Häradz Rätt remitteradt ifrån sig några måhl till Bergz Tingz Rätten, som intet hörande till dess Forum, hwar af som jag ehrhollit höggunstig communication, hwarföre ödmiukast betackas, satechtes Eders Excellence och Höglöfl. KunglRätten låta der wid höggunstigast föredraga sig dessa effterfölljande påminnelser.

Först beswäras sig **Fru** Professorskan der öfwer, att Häradz Rätten ifrån sig skutit till Bergz Tingz Rätten det som skall wara instemdt och omtwistadt, angående Brukz hemmanens dehlning; Hembl. att HäradzRätten först funnit skiäligt, att bemelte hem-

[" p.25] man till Axmars Bruk lydande intet kunna klywas uti lika 5 dehlar, mindre Jöns Jönssons hemman uti Wij, hwaruti wij äga allenast en pantrett, och likwäl sedan, så wida Bergz Tingz Rätten befattar sig med nyttjande rätten; kohlningar och förslag, skall remitteradt det till det Forum; och undrar på, att sedan Häradz Rätten så widagädt som sagt är, likwel utlätit sig intet kunna befatta der med, hwilket förmenas som härrörande af defectu jurisdictionis. Widare argumenterar Frun att det likwel effter allmen lag, hwad nyttjande rätten och Kohlandet angår, skall höra Häradz Rättens jurisdiction till, eftter hemmanen icke liggia uti någon Bergzlag, icke äro Bergzmans- eller Crono-

[" p.25a] hemman på någon allmenning Bergzwercken tillslagen, utan äro pura skattehemman och i det anseende skall Bergz Tingz Rätten så mycket mindre som ett oeconomium hafwa sig der med att befatta, med mehra, som widlyfftigt anföres till bewijs, att de äro retta skattehemman.

Hwad det första angår, så finnes ju klart af Häradz Rättens domb, att han deciderat och slutit uti saken angående dehlningen af berörde hemman Bruket egentel. tilhörige, nemligen, det ingen klyfning eller dehlning wid bemelte

hemman kan skie, och således aldeles afslagit Fruns petitum; Och i så måtto är orett anfördt det Häradz Rätten remitteradt den saken ifrån sig, jemwål ock, att han det giordt ex defectu jurisdictionis, ty orden hwar [ph.p.26] med han af slår en sådan dehlning, som af Frun påstås, äro folljande; Aldenstund inga af förenemde Bruketz egen tilkiöpte hemman äro af den storlek och mantahl, att de kunna klyfwas och dehlas i 5 lika goda dehlar, och Jöns Jönssons hemman i Wij är parterna allenast i pant lemnadt för 800 Dr Kopp- för förstreckning, liggiande hemmanen också i sådana byar, som alla hafwa oskiftade skogar tilhopa, så att Brukzhemmanen eij äga någon aparte afrösad skog med mehra: I detta är ju dömt, Fruns petitum är afslagit, skiälän äro också anförde, och kunna många flere ännu anföras, till att bestyrckia, det ingen dehlning till skog och marck wid de demman kan tillåtas, eller på något sett werckstellas; detta är ju intet till annat Forum skutit, är ju af ingen defectu jurisdictionis, att

["p.26a] domen är negative i den begiärta dehlningen utfallen, och än mindre är der något fehl i processen, om icke Frun menar att det är ett fehl, att utslaget intet är efter dess behag och påstående.

Enär nu detta af Häradz Rätten är afgjordt, så finner Häradz Rätten, att hwad som dehlas kan wid bemelte hemman, är allenast nyttiande rätten af Aboernas kohl och arbete, det Häradz Rätten ifrån sig till annat Forum remitteradt, men Frun högeligen bestrider intet höra till Bergz Tingz Rätten, i anseende till de skiäl och argumentationer, som widlyfftigt af skattehemmans nature endast tagne och anförde äro; Men härutinnan will Frun eller dess concepist antingen wara okunnig, eller werckel. wisar sig wara, ignorerandes så wäl d 24 Octob:

[" p.27] 1694 åhrs förordning, som ock många andra, jemte praxin; Derföre som sådant angår jurisdictionerne, så finner jag, att det mig icke will anstå eij heller någon annan part, att in för Höglofl. Kungl. Rätten argumentera här utinnan, huru han will det skall och bör wara, utan Eders Excellence, samt Höglofl. Kungl. Rätten understeller jag ödmiukast som det bäst kan pröfwa, huru wida ett sådant oeconomicum, effter förordningarna, hörer det ena, eller det andra forum till, och detta kan komma att ansees som en fehlachtighet i processen eller eij.

Widare anförer Frun det Häradz Rätten jemwål ifrån sig skutit till Bergz Tingz Rätten dehlningen af den under Bruket kiöpte skogz tracten, som en sak, hwar med HäradzRätten intet kunde

[" P.27a] sig befatta, tilleggändes att det annat wore i Bergzlagen wid Bergzmans hemmanen, än wid de som äro purt skatte och på egen frij grund belägae, och så wida samma måhl skall wara hemskutit Bergztingz Rätten, påstår Frun, att det bör ansees som en fehlachtighet i processen. Hwad detta alt angår, så lyda, orden i domen sålunda: Befattar sig eij heller Häradz Rätten med den skogz tracten, som skall wara Kiöpt till Bruket af Åxmars Byemän, utan lemna parterna på wederbörlig ort att sökia der på dehlning och afwittring, med hwad mehra som der fölljer.

Här finner jag för min dehl intet spår till, att samma dehlning är remitteradt [" p.28] till Bergz Tingz Rätten, eij heller har domaren nemdt Bergztinget i denna puncten, utan allenast lemna parterna å wederbörlig ort att sökia der på

dehlning och afwittring, orsaken föllier der sammastädes, effter wij ingendera strida om dehlningen, och så wida derom ingen twist är, så är ju wederbörlig ort hoos Landzhöfdingen, att hoos honom begiära Landtmäätare och execution, som af fölljande i samma punct klart för Ögonen stelles, som ock uti den VII^{de}- puncten; Häradz Rätten kan ju intet döma till dehlning, då ingendera parten nekar dehlning, utan samtyckes å bägge sidor.

Ku som Frun winner uti det hon begiärer, får dess utom remiss till wederbörlig ort, och till Landzhöfdingen, dehlningen utstelles effter öfwerens kommande till Landtmätårens aftagning, och likwel will Frun att det skall

[ph.p.28a]wara ett fehl i processen, påståendes jemwål, att domen i detta måhlet skall häfwas och söker onödigt wijs ändring uti det, som af parterna är samtyckt och domaren intet sig med i det afseende kan befatta, och således igenom wrång uthtydning förfördehlar så domaren, wederparten, som sig sielf, warandes derföre det ingen fehlachtighet i processen, utan fehl i ordens förstånd och uthtydning.

För det 3de-- klagas deröfwer, att den begiärte dehlningen öfwer husen är jemwål remitterad till Bergz Tingz Rätten, allegtierandes Högst Sal. Konung Carl den XII-- bref af d. 7 Novemb: 1707. till Bergz Collegium, angående wärderingar och besichtningar wid Brukzhusen af Bergmestaren, men giör der å den iförtydning, som jurisdiction icke derföre skall wara betagen Häradz

[" p.29] Rätten, utan determineres dymedels, hwilken skall förretta executionen, som åligga skall Landzhöfdingen att nämna. Här wid är allenast det att observera, att Frun eller dess Concepist in ambiguo synes wara, huru förordningen till omnemde casus skall lempas och casus till förordningen; Wärderingar nekar Frun intet, att icke de böra förrättas af Bergmästaren, nekar eij heller executionen; Men att döma om dehlningen skall höra Häradz Rätten till, för min dehl seer jag intet lius i denna Sattz, eij heller någon reen process, om effter dess uthtydning den samma skulle förrettas, men sådant will jag lemna som onödigt, ty det dependerar dock altzintet af iruns eller concepistens den enes eller den andras omdöme och iförtydning, ty, att Brukz huus, jernbodas och mehra 'dylikt, som höra till ett hammarwerck, och föllja härdarna i proposition effter, och på Hytt- Gruf- eller

[" p.29a] hammar- backar äro belagne. komma att dehlas af Bergmästaren, är otwifwelachtigt, en sådan dehlning kan ju intet utan besichtning förrettas, skall derföre besichtningen, som där wid är nödig, af en eller twenne nemder skie? skall då Bergmestaren för någre huus, och Häradhöfdingen för andra dit resa? Kan icke sådant af en werckstillas? och entia intet praeter necessitatem multipliceras? Men som detta angår jurisdictionen, så anstår mig intet in för Eders Excellence och Höglofl. Kungl. Rätten, att movera någon twist här om, emedan Kungl. Rätten bäst har sig bekant, hwad till det ena och det andra forum lyda bör; För min dehl, som dock Eders Excellence och Höglofl. Kungl. Rättens omprofwande underkastas, så wida till dehlning, utan förutgången be-
[" P.30] sichtning intet dömas kan, seer jag ingen fehlachtighet i denna process wara begången.

För det 4de 5te 6te 7de beswärar sig Frun öfwer domen, som befaller, att ängiarna skola afmätas och tildehlas, då Landtmätaren kommer att dehla skogz tracten, och som samma dehlning berettas wara remitteradt till Bergz-

Tinget, och således owist, enär en sådan dehlning kan företagas, så skall domaren intet bijfallit termin, utan den så utstelt, att manaldrig kan see, det domen i detta måhl kan komma till werckstellighet, utan warit bettere, att ingen wiss termin blifwit utsatt, utan lemnadt till Executoren, at der ju förr, ju helre få sokia handreckning. På detta kan intet annat swar lemnas, än som lemnadt är wid andra puncten om skogens dehlning, nembl. det orett uthydes domens innehöll och mening, emedan skogens dehlning till we- debörilig ort är remitterad, så att Frun i sina hender äger, att effter öf- [ph.p.30a] werens kom- mande med mig om terminen anstalt der till giöra, och winner då Frun aldeles det samma hon nu så beklagel. beswärer sig öfwer, nembl. at det warit bettere, att ingen wiss termin warit utsatt, utan blifwit lemnad, att hoos Executoren ju förr ju helre sökia handreckning, warandes därföre fehlet, som angifwes hoos parten och intet hoos domaren. För det 8de beklagar sig Frun, att domaren utsatt dehlningen af fisk och fiskewattn till en besichtning af Hambrunge nemd, hwilket Frun menar wara en fåfäng bekostnad och gifwer ingen oplysning i saken, effter fiskewattnet intet skall dehlas effter stranden, utan effter warpeställen, med mehra som der anföres; Men som här intet Klagas öfwer något fehl uti processen, så håller jag mig stricte wid domen, som wunnit så [" p.31"] i detta, som i det förra laga krafft, seendes dess utom på intet sätt någon dehlning kunna för sig gå, enär 2ne parter äro in contradictoriis om warpens belägenhet med mehra, utan besichtning går förut. 9de klagas ock deröfwer, att HäradzRätten intet dömt om Tullqwarnen, utan gifwit förslag att ställa den under arrende eller förwaltning, så att afkomster proportionaliter må kunna dehlas, förmanandes att förslaget wora, att ställa mig i communion med Frun, hwarifrån hon will skillja sig, prae- tenderandes att hafwa qwarnen uti 4 weckor, och att den lemnas till min tienst uti 1, och så successive hela året. Hwad detta angår är jemwäl onödigt att swara på, som ingen nullitets qverela här anföres, utan domen jemwäl i detta wunnit laga krafft, kunnandes jag för min dehl intet afsee, at [" p.31a] på bättre och lettare sätt dehla revenuen af qwaman, än att der antages en mölnare, som wid alla andra qwarnan skie plågar, som der på hafwer opsicht, och dehlar den der af fallande tullen proportionaliter till Interessentern. Att dehla effter tiden och weckor, är på ingen ort öfligit, eij heller kan då avancen tilfalla Interessenterna effter andehlen i förpantningen, utan kan då den ena så mycken mald och tull, den andra ingen, hwaraf flera twistigheter kunna opwexa betienterna emellan. Men att Wahlström på sin Fru Principalinnas wegnar in för Tingz Rätten projecterar, det jag matta taga lösen, torde wara en sak, som Frun skulle wäl behaga, om någon domare gifwit der till sitt bijfall, men Fru Professorskan, eller någon annan techtes ["p.32] intet giöra sig något fast hopp der om, att jag tager lösen i qwarnan eller bruk, utan tencker jag behålla och nyttia hwad mig tillkommer, warandes derföre en sådan Wahlströms proposition orimlig och obetehckt. Hwad Sqwaltqwarnen angår, som Häradz Rätten pröfwar skall utrifwas, derest wij icke kunde elliest åsämas, så har Häradz Rätten Lag och förordning härutinnan föllgdt och som detta är ett medel projecterad till jemnkning och dehlning, seer jag ingen der wid begången fehlachtighet, i ty för-

waltningen och för arrenderingen på lika satt som med den andra qwarnen föreslås, men i annor hendelse att skillja oss ifrån hwar andra, att den enligt med förordningar skulle utrifwas.

10. Förbeholler sig Frun expenser, det jag och gör på min sida, och att jag der till är berättigad, skall på wederbörlig ort nogsamtt bewisas.

[ph.p.32a] Sidst andrager Frun, att som samma domb intet finnes med Lag och förordningar befestad, utan lender till långsamt oppeholl, så at Frun skall kunna der igenom aldeles opgifwas, der icke någon hielp och rättelse emellan kommer, begierandes derföre, att Eders Excellence och Höglofl. Kungl. Rätten wille ophäfwä Häradz Rättens domb, och tillholla den samma, att utan hinder och förhalande döma och oss skillja. Här "synes som Frun under skien af. lengtan till dehlning will för blommera sin sak, lika som åstunden wore att dehla och röija alla hinder uhr wägen, der likwel, som wid tillfälle bewisas skall, jag assereradt så mundt- som skrifftej. dehlning långt förr än jag lagsöktes, och jemwäl nu ogilles all dehlning, som sker emot dess proposition, så att endast här syfftas på, att oroa sin Interessent

[" P.33] med twistigheten, och lika som taga der af ett nöije, som såge man någon fördehlachtig consequence kunna med tiden der af tillflyta. Hwad det senare angår, så lærer Eders Excellence och Höglofl. Kungl. Rätten af min ödmiuka förklaring finna, att ingen fehlachlighet i processen är begången, utan Frun tagit sig frihet öfwer det ena med det andra att beswära sig in för Eders Excellence och Höglofl. Kungl. Rätten, lika som igenom laga wad och wägar saken wore dit redan devolverad, och gör således de saltus, som intet lära tillåtas, ty:; anholler jag ödmiukast, det techtes Eders Excellence och Höglofl. Kungl. Rätten låta domen äga den krafft, som han redan" wunnit derigenomf att ingen appellation innom terminen af Fatalierna är sSkt; I anledning hwar af Eders Excellence, samt Höglofl. Kungl. Rätten

["P.33a] tachtet låta mig den omkostnad och beswår af Frun refunderas, hwar till Frun mig effter fölljande Specification onödigt wijs har bracht. I öfrigit förblifwer jag med diupestet wördnad.

Eders Excellences

samt

Högloflig Kungl: Hofrettens

allra ödmiukaste tienäre

EM: SWEDENBORG

[" p.34] Förteckning på expenser.

Beswårs skriffstens försättande och af-

skrifwande - - - - - 120

Charta Sigillata dertill - - - - - .30

Resolutions utlosen med Charta

Sigillata - - - - - 12

Summa Dr kopp²- 132:30

EM: SWEDENBORG

Translation: LM p.395

[Note by AA: The above document is not in Swedenborg's hand except for signature,!! p.33a, and statement plus signature p.34.]

COMMISSION ON IRON DISCUSSED IN COLLEGE OF MINES

1726 July 8, Stockholm

2 pp. folio

Doc. 1: p.437

In Stockholm, Bergskollegii Arkiv. Konge Bergs Collegii
Protocoll För Ar 1726; pp.726-27.

Transcript : Anno 1726 d: 8 Julii for Mid-
 dagen, närwarande

HH: Bergz R: Jon: Cederstedt.

And; Strömner.

HH; Asses^{ne}s- Ad: Leijell

And: Swab

Joh: Bergenstierna,

L: Benzelstierna

Em: Swedenborg.

/1.

Justerades Conceptor.

/2.

Sasom til underdanigste folie af Hans Kongl; Maij- nadigste bref, ad d: 23
 sidstl: Maii assessorerne har uti Kongl: Collegio walb- HH: J. Bergenstierna
 och Em. Swedenborg nu i dessa dagar komma at forfoga sig up til Kopparbergz
 lan at forratta den ofwer Jernwercken dersammastades omkring St: Kopparbergz-
 lagen anbefalte undersokninger, hwar wid nodige rese och underhalds medel
 dem, jemte en som forer protocollet, neml: Extraord: Notarien Daniel Bergen-
stierna, komma at bestas; altsa resolverades det hafwer Kongl: Collegi:
Cammererare, at upsattia behoriga assignationer til Banquen på 200 D; S^{mtt}
 for hwardera af Herrar Assessorerne och 60 D; S^{mt}: for Notarien Bergenstierna
 af de for Kongl: Collegii Rakning influtne skogzRecognitions medel, hwilka
 rese och underhalds-penningar, som tillhopa giora 460 D: S^{mt}; ofwannemde
Assessorer tillika med Notarien emot behorige qvittencer komma tilstallas,
 som derfore wid aterkomsten hafwa at giora redo och Rakning:

Transcript by Postmaster Holm of "Notation on Treasurer's Records" in
Bergscoll. Huvudbok för år 1726: p.681 - see Swedenborgiana Letter
File, s.v., Holm for original transcript:

A sid 681 finnes ett extrakt av Bergscoll. protokoll för den 8 Juli 1726, däri
 kollegiets kamrerare anmodas utfärda assignationer 200 D Smt för vardera av As-
 sessorerna J. Bergenstierna och Em. Swedenborg till rese- och underhallsmedel vid
 en dem anbefalld resa till Kopparbergslan for att "forratta den ofwer jern-
 werken dessammastades omkring Stora Kopparbergslagen anbefalte undersokningen."

451.11

SWEDENBORG TO SWEA COURT OF APPEALS

1726 July 9

Phot.in Ph.File 190 = 2 pp.

In Stockholm, Riksarkivet. Swea Hofratts Arkiv. Civila Mål och Ansökningar 1728-29: s.38-38a. K no.4 "1726 K".

Transcript :Insin: dⁱⁱ 9 Julii 1726.

dito upläst extrad. restit. parterne-
hindr och resolv; ut in prot.

Högwelborne Hr Baron och President

så ock

Hof- och Welborne Herrar, Vice President,

Herrar Hoffrettg Råd och Herrar Assessorer!

Såsom jag vnestkommande den 12te hujus kommer at resa op till Fhalun, at effter Hans Kungl. Mag- nådigaste hefallning deromkring tillika med Hr Landzhöfdingen i orten och H- Assessor Bergenstierna holla undersökning öfwer jernwercken belägna i de sochnar som Fhalu- kopparwerck och Afwe-
[ph.p.38a] stad Crono-hruk till kohlning äro anslagne, altså Eders Excellence och Höglofl: Kongl. Hoffretten wil jag det härmedels ödmiukast tilkønna gifwa, förmodandes hwarom jag och i ödmiukhet anholler, at den af Professorskan fru Brita Behm emot Uglebo och Hambrunge Häradzrettz domb insinuerade querele intet til afslutande så snart företages, helst som och vacancen instundar och til den nestkommande 1 September jag tencker at wara tilbakars igen. Jag förblifwer med diupaste wördnad

Eders Excellences

samt

Höglofl: Kungl: Hoffrettans

Translation in LM p.402

odmiukaste tienare

EM: SWEDENBORG

Minutes of the College of Mines. Bergenstierna and
Swedenborg take leave.

Tafel, Doc.157. (D.l:p.437)

1726, July 11, Stockholm.

1 p.Fol.

In: Bergskollegii Arkiv. Kongl: Bergs Collegii

Protocoll For Ar 1726, p.750,

Anno 1726 d: 11 Julii för

Middagen, närvarande

HH: Nergz Råd: J: Cederstedt.

A: Strömner.

HH: Assess^{ne}=: Ad: Leijell.

A: Swab.,

J: Bergenstierna

L: Benzelstierna

Em: Swedenborg.

/ö.

Herrar Assessorerne Bergenstierna och Swedenborg berättade sig i morgon, om Gud will, tänkia at begifwa sig på resan här ifrån, til den Commissions förrättning öfwer Hammarwerken uti Kopparbergz Län, som dem af Hans Kongl: Maij^t=: blifwit anbefalt ; och togo nu utaf Kongl: Collegio afskied.

EXPENSE ACCOUNT FOR COMMISSION BY SWEDENBORG AND BERGENSTIERNA

1726 July 13

Transcript in the possession of F. G. Lindh, Stockholm.

See Lindh Documents p.3: no.36:

"Uträkning öfwer des rese- och underhålds penningar
för . . . Commission 1726. Signed Bergenstierna and
Swedenborg. d. 13 Juli 1726."

BRITA BEHM TO HOFRÄTT

1726 July 15

Phot.in Ph.File 191 = 2 pp.

In Stockholm, in the State Archives. Civ. Mal. Besvar o
Ansokning, 1728-29: s.39~39a. C no.11. "1726 K" D no.5.,
 [Note by Clerk on back, no.12.]

[ph. p. 39]

Transcript:Insin: dⁿ 15 Julii 1726.

Högwälborne Hr Baron

och President,

Hög- och Wälborne, Högwise och

Widt Lagfaren Herrar, respective

Hr Vice-President, Hofrättz råd

och samptl. H^{rr} Assessorer

Eders Exceliencies och denna Höga Kongl. Höfrättens befallning af
 dⁿ 28 Junii sidstl. til Harådzhöfdingen, Wälb- H- Lars Stiern-
 marck, at inkomma med sin förklaring öfwer min af samma dato i
 Ödmiukhet insinuerade beswärsskrifft, har jag låtit honom veder-
 börligen genom gode män i orten, dⁿ 13 Julii i händer lefwerera;
 men som han sedermera, och effter twänne Månaders förlopp, ännu med
 intet swar sig infunnit, och: nu för tiden

[["p.39a]

Wistas fuller har i Staden, men torde snarligen begifwa sig hädan
 igen, ty anhåller iag ödmiukeligast, det täcktes Eders Excellence
 och denna höga Kongl. Hofrätten, genom itererad påminnelse, Hög-
 gunst-rättwisligen förmå honom, at medam han här i Staden är, ej
 längre med den åstundade förklaringen uteblifwa; Emot sådan Hög
 gunst och rättwisa förblif^t iag framgent med största wördnad

Eders Exceliencies

och

denne Höga Kongl. Hofrättens

odmiukaste tianarinna

BRITA BEHM

No Transcript

COLLEGE OP MINES DOCUMENT

1726 August 3

1 page

Originally in the possession of James Speirs of
London, England.

[Note by AA:] On his death, Mr. Spiers' Library was
sold - some in the United States. Mr. Wynter or
Mr. Gardiner might know [who the purchasers were].

ATTENDANCE AT SESSIONS OF COLLEGE OF MINES

1726 Sept., Stockholm

Doc. 1: p.437

In Stockholm, in the College of Mines. Protocoll
1626.

	September	1	Em. Swedenborg	
		2 "	"	
		3 "	"	
		5 "	"	
		6 "		[See below, <u>454.01</u>]
[Monday]		12	absent	
		13 "	"	
		14 "	"	[See below, <u>454.01</u>]
		17 "	"	[See below, <u>454.02</u>]
[Monday]		19	"	
[Monday]		26	"	
		28 "	"	

Minutes of the College of Mines. Meeting suspended.

1726, September 6, Stockholm 1 p.Fol.

In: Bergskollegii Arkiv. Kongl: Bergs Col-
legii Protocoll For Ar 1726, p.1637.

Anno ¹⁷²⁶

Den 6 Septembris.

Woro allesammans K. Collegii ^{rr} ~~HH~~ Ledamöter tillika,
med de öfrige af Riksens Höglöflige Ridderskap och
Adel på Riddarhuset hindrade i någon Riksdags angelägen-
het.

[Opening of Riksdag]

Dito, Anno 1726 d. 7,8,9, 10 September.

Dito Anno 1726 d. 14,15 och. 16 September

STIERMARCK TO HOFRÄTT

1726 Sept. 16

Phot. in Pn. File 192 = 2 pp.In Stockholm, in the archives of Swea Hofrätt (Riksarkivet)Civ. Mål Besvär o ÅnsÖkningar 1728-29; pp.40, 40a.

("1726 K" D no.6)

Transcript:

Förkl. Insin: dn 16 September 1726

[ph.p.40]

Högwählborne Herr Baron och Praesident,

Så ock

Hög- och wählborne Herrar, Vice Praesident,

Hoffrätts Råd och Assessorer.

Hoos Eders Excellence och Höglofl. Kongl. Hoffrätten hembär å Uglebo, och Hambrunge Tings Rätts wägner, ödmukaste tacksäijelse, för nådgunstig medehld Communication, af dhe så Kallade beswär, som. fru Professorskan Brita Behm, nu åter låtit sig behaga, under sitt namn, ingifwa, emot bemellte Tings Rätts dom, af d. 14. Junij sistl. och återställer härmed samma beswärs skrifft förbiygåendes med flijt, till undwijka mera widlyfftighet, i ett måhl, som redan, i sig sielft, är af de twistände, föruth widlyfftigt nog

["p.40] giordt, dess wederläggande och ytterligare seducerande, i den fasta formodan, att Eders Excellence och Höglofl. Kongel. Hoff: Rätten wid saksens företagande, och domens genomseende, Höggunstigast finna, det HäradzRätten därwid fullgiordt en owäldug domares Syssla, och, sålunda taga HäradzRätten i dess Nådiga Beskydd, emot Partens mijcket frija uttydande för fehlaktighet i Processen med mera sielfmyndigt; uhrskilljande, som dåk Eders Excellence och Höglofl. Kongel. Hoffrätten endast tillkomer att förklara. I afbijdande hwaraf, med diupesta wördnad i all Min tijd, framhårdar.

Eders Excellences

och

Höglofl. Kongel. Hoffrättens

Alldraödmukaste

tjänare

LARS STIERMARCK

No Translations

Minutes of the College of Mines. Iron Testing.

1726, September 17, Stockholm. 2pp.Fol.

e

In: Bergskollegii Arkiv. Kongl: Bergs Collegii Protocoll För År 1726, p.1660, 1661.

Anno 1726.Den 17 Septembris.

För middagen närvarande.

Herr Bergs Rådet: Anders Strömner ;Herrar Assessorerne Adam Leijell,

Em. Swedenborg

o

1:

[Porath]

Föredrogs Kongl. Gollegii Advocat-Fiscals memorial,
 angående 3--- i denna stadsens Metall = wåg, såsom
 wrakwärdige och af en Kallbrächt art bestående
sequestrerade jernposter..... anhållandes Advocat
Fiscalen, det täcktes Kongl. Collegium om detta jerns
 beskaffenhet låta undersökas.

Resolutio. Hr. Assessorerne Benzelstierna och
Swedenborg komma at wid läglig tid gå neder i wågen
 och desse jernpåster besicktiga, och sedan med deras
 berättelse till K.Collegium inkomma.

SWEDENBORG CHOSEN "BENCHMAN" IN THE HOUSE OF NOBLES

1726 Sept. 23, Stockholm

2 pp. folio

In Stockholm in the archives of the House of Nobles: Protocoll
pro A- 1727: pp.147, 149.

Transcript:Dn 23 Septemb : [1726]

. . . Hans Excell- Hr Landt-Marskn. Behaga nu Ridt ock adel-,
 sedan de tagit deras platzer in, at forena sig, sasom forra gangen
 om en af hwar bank, som walljer ut Electorerne. Kan detta skie utan
 sedlar Mr wahl, elliest skrifwa de pa sedlar, hwem de willja hafwa
 af bancken. . .

Derpa utnamdes . . . . .

[Af] 39 B:[anken] Hr SwedenborgTranslation by C.L.O.:

. . .

His Excellency, the Speaker Elect: Will the Nobility kindly
 after having taken their places - be pleased to decide, as on the
 former occasion, on one person from each bench, ^[*]to choose the
 Electors. If this can be done without written tickets, it is well,
 otherwise let them write on the tickets whom they wish to have from
 the bench.

Thereupon were appointed: [various persons enumerated]

. . . From Bench no.39, Mr. Swedenborg.

[*"Banckman" - one of the 48 members of the House of Nobles
 who were chosen at the opening of a Riksdag to be the Elector of
 the Estate. Tr.]

Published in Sv. Ridderskaps och Adels Riksdags-Prot. 1726-
 1727: I: p.49.

455 = 461.1106

456

ATTENDANCE AT SESSIONS OF COLLEGE OF MINES

1726 Oct., Stockholm

Doc. 1:p.438In Stockholm, in the archives of the College of Mines.

Kongl. BergsCollegii Protocoll For Ar 1726 :

October	1	Em. Swedenborg
	3 "	"
	~~4~~ "	"
	10 "	"
	12 "	"
	15 "	"
	17 "	"
	20 "	"
	21 "	"
	24, 25	Absent
	31 "	"

REPORT ON A COMMISSION TO INSPECT TO HAVE ESSAYED A SHIPMENT
OF IRON BARS BY L. BENZELSTIERNA AND E. SWEDENBORG

1726 Oct. 4, Stockholm

Phot. in Ph. File 193 = 3pp.

In Stockholm, in the archives of the College of Mines. Bref
och Suppliquer, 1726: II; pp.586-87

See L II: 217.

Transcript:

Pres. d. 4 octob. 1726. d. föredr. och resolveradt ut in protocollo. [in another hand]
[ph.p.586]

rr
Anno 1726 d 28 Septemb. woro H.. Assessorerne Wälborne Lars Benzelstierna och Emanuel Swedenborg uppå KL Collegio anmodan i denna stadssens St. metal-wåg och besiktigade samt lät probera trenne derstädes af wräkarne anhållne stångjerns poster, hwaröfwer Hr advocat fiscalen d 16 huius med memorial inkommit, bestående den

sta
1sta. posten af ohngefer 3 skpd af diverse stämplrar, Handelsmannen Gustaf Kiersman tilhörig; den

dra.

2 . af wjd pass 30 skpd äfwen af diverse stämplrar Handelsmannerne Spiker och Schultz tilhörig; den

die

3 . Af 3 skpd 1 :Tums er 3/4 tums 4 kant tilhörig Prantz Jennings.

Ofwer hwilka poster besiktningen och proberandet i Hr. advocat fiscalens samt wederbörande ägares närwaro förrättades som följjer:

Af den första posten proberades alla stän-

["p.586a]gerne, til antahlet 23, hwaribland 7 sprungo af, som doch uti brätten wjste sig af tämmel god materia, hwarfore man tycker det denna posten, som således hel och hållen blef igenom gången, kunde för öfrigt lösgifwas, och allenast desse 7 stänger for confiscable, ansees.

Af den andra posten tog man med ägarens Handelsmannen Schultz^s samtycke 60

stänger, er 2 af hwart skpd, af hwilkas godhet er oart man sedan öfwer hela posten i proportion skulle fälla omdöme, och funnos derutaf 44 under proberandet gode, de Öfrige 16 som woro af elak materia bestående och således sprungo af, hade följande stämplrar och märkeken, neml- 5 stämplade med 4, 3 med på den ena ändan och med £.0 på den andra, 2 : med

3ne. med 1 med på den ena ändan och 2 på den andra, 1 med 1 med i anledning af detta prof synas nu 22 skpd af

["p.587] denna posten til ägarens frja disposition böra lemnas och lösgifwas, och de öfrige confiscationen underkastas.

die

Af den 3 . posten märkt dels med dels ock med tog man pa ljka sät 12 stänger, med fullmäktigens wägaren Bobergs samtycke; och som 4 däribland under profwet sprungo af, så tyckes ock 3die parten af denna post er 1 skpd böra för förbruten förklaras. Actum ut supra

[signed] L. BENZELSTIERNA. EM: SWEDENBORG:

Translation by C.L.O. of incomplete Transcript in L.III 458,
as follows:

Presented October 4, 1726. On the same day was presented and
resolved ut in protoeollo.

Anno 1726, September 28th, the Assessors, the Honorable
Messrs. Lars Benzelstierna and Emanuel Swedenborg, at
the request of the Royal College, were at the place for
weighing metals, and there they inspected and caused to
be essayed ~~three~~ three lots of iron bars received there from the
manufacturers, concerning which, the Public Prosecutor,
on the 16th of this month, had presented a memorial,
consisting the

- 1st lot of about 3 skpd [1 skpd = 374 lbs.] of sundry dies
belonging to a dealer Gustaf Hiersman; the
- 2nd of about 30 skpd, also of sundry dies belonging to the
dealers Spiker and Schult; the
- 3rd of 3 skpd per³/₄ tuns 4 belonging to Frantz Jenning.

These lots were inspected and essayed in the presence of
the Public Prosecutor, and the respective owners, with
the following result:

Of the first lot, all the bars were tried - in number 23 -
among which 7 snapped. As they showed pretty good material
in the fissures, however, it was thought well to release
this lot, which had been gone through altogether, thus to

Minutes of the College of Mines. Report on Metal Scale, etc.

1726, October 4 Stockholm. 4 pp.Fol.

In: Bergskollegii Arkiv. Kongl: Bergs
Collegii Protocoll gör År 1726, pp.1694-7

Anno 1726

Den 4 Octobris

För Middagen närwarande.

Herr BergsRådet: Anders Strömner :

Herrar Assessorerne: Joh.Bergenstierna,

Lars Benzelstierna,

Em. Swedenborg.

o
/575:

Uplästes den skriftteliga berättelse, som H.Assessorerne
i Kongl.Collegio wälborne Lars Benzelstierna och
Emanuel Swedenborg i Kongl. Collegio ingifwit, angående
twenne i denna stadsens Metall-wåg arreterade stång-
jerns poster, hwaröfwer advocat-Fiscalen Poraths
Memorial d. 17 nästledne Septembris är wordet föredragit,
och då resolverat till besicktning, som den dagens
protocoll utwisar, hafwandes HH. Assessorerne besickt-
ningen öfwer desse poster, uppå Kongl: Collegii anmodan
förrättadt d. 28 nästledne Septembris, som deras ad
acta liggande besicktnings instrument gifwer wid handen.

Resolutio. Hwad den första posten af ohngefehr
3 skppd angår, handels Mannen Gustaf Kierrman till-
hörig, så emedan af samma post 7 stänger sprungit af,

hwilka i brotten funnits af icke så särdeles god art och. illa handterad, men för öfrigit warit tämmelig swars god; ty finner Kongl, Collegium skiähligt, likmätigt 1671 års Kongl.Förordning om jernwräkeriet, besagde 7 stänger, såsom wräkwärdige, at för confiscable ansee och förklara, men de andra 16 stängerne af denne posten blifwa härmedelst til Ägarens fria disposition lemnade.

Berörande den andra posten af wid pass 30 skeppund, så alldenstund Kongl.Collegium af det deröfwer skiedda profwet har inhämtat, at 44 stänger der af befunnits goda, men 16 af elack materia bestående, Ty pröfwar Kongl.Collegium skiähligt, i anledning af Ägaren handelsmannen Schultz wid besichtningen giorda utlåtelse, likmätigt ofwanhögstberörde K. Förordning, at i Proportion af de sprungne stängerne 8 skpd af denna posten för sådana ansee, som confiscationen böra underkastas; men de öfrige 22 skieppunden blifwa till Ägaren lemnade och lösgifne.

Den tredie posten hwad widkommer, bestående af wid pass 3 skppd 4^{kant}====, hwaribland på samma sätt, som om föregående posten finnes förmält, 12 stänger äro proberade, så hafwa utaf berörde 12 stänger 4 st.

e
eller tredjeparten sprungit af och funnits odugl-; fördenskull pröfwar ock Kongl.Collegium rättwist, at i proportion dereftter tredjeparten ell. 1 skieppund af denne posten för förbruten förklara, men de öfrige twenne skeppunden blifwer det härigenom Ägaren fritt lemnadt, at efter behag disponera.. Ståendes doch alle ofwanbem^{te}-- Ägare, i formågo af mehrhogstberorde Kongl.

Förordnings 12 och 14 §.§. öppet, at hos sälljaren eller deras fångesman hafwa sin fulla regress och skadestånds ersättning, för den dehl, som dem igenom denna confiscationen är worden ifrångängen.

No. Translation

förbemelte gjorde disposition gå der med Bruket Axmar tilhanda; har nu Kongl. Bergz Collegium redan disponeradt om de rByars Kohlningar, de må wara egne eller intet, huru kan dess vidare disposition dragas ifrån samma forum, bör intet Collegium hafwa rett at dehla twenne stridiga Interessenter kohlen emellan, dem Kungl. Collegium förr afskildt ifrån de nest grentzande Bruken och lagt under Axmar, och det medels Glorwyrdigst i åminnelse Konung Carl den XII^s 1707 gifne bref, der expresse confirmeres kohl dehlningen wid Axmars Bruk, och sedemehra förledit åhr af Hans Kungl. Majestet.

[ph.p.5] 2.) Hwad Axmars Skogzdehlning wid kommer, som Häradz Rätten remitteradt til sin wederbörliga ort, neml. til Executoren, hwilket af sielfwa orden samt af fölljande paragrapher klart aftagas kan, så åstundar Frun derutinnan ett än klarare lius, antingen meningens är, at det hörer til det ena eller det andra Forum, liuset är ju Klart nog i bokstafwen och i contexten, derest inga andra strålar förblinda synen; det är ju en sak jag begifwit mig til så munt- som skriffteligen, långt föran jag blef instemd, är en sak som domaren intet har kunnat optaga som något twistigt måhl, och hwaruti ingen dom syntes behöfwes, är en sak jag jemwäl nu förklarar för ostridig, hwad giöres behof at så högt drifwa, om det hörer det ena eller andra Forum til, Frun har ju macht, så förr som nu, at söka Executoren, begiära Landtmätare, antstella dehlning; at

["p.6] raisonera om foris i en sådan sak och giöra ostridigt til stridigt, är ju at disputera de Lana caprina. Men detta har lika beskaffenhet som med alt annat, hwaruti jag är blefwen stemd, jag har ju tilförende samtyckt til mest alt, så munt- som skriffteligen, men som då all materia litis syntes wara borta och Frun betagen, så reflecterades intet på något samtycke eller bijfall, utan moste jag följa med och weckias in uti onödiga tråtor; at så wäl Contraparten må hafwa något för händer, at förnöija sig och sin tid med, som at tillika oroa sin Interessent; och at giöra sin sak favorable, behagar han settia der på ett fagert sken och wacker ferg; som Frun wore den samma, som begiärte och åstundade dehlning, men som en domare wäl kan skilja de oretta ferges och målningar ifrån de retta, så twiflar jag icke, at ju de som temere litigera wid slutet blifwa ansedde effter förordningen.

["p.7] Hwad 3. 4. 5. 6. 7. angår, har jag i mitt ödmiuka swar förr nogsamt förklarat, och wara mig aldeles lika, om Häradz Rätten eller Bergztingz rätten saken afgiörer och dehlningen förrettar, allenast jag befrias må ifrån de oroligheter, som Interessenten eller dess rådgifware finner nöije at stendigt holla mig uti; Men det will doch intet anstå mig, at icke förswara hwad til Bergz Jurisdictionen lagligen höra bör, enär sådant bestrides; Men lemnas doch til Hans Excellence samt Höglofl. Kungl. Rätten, at decidera här utinnan, som bäst har sig bekant hwad den ena eller den andra jurisdictionen tilkommer, refererandes mig i ödmiukhet på hwad jag i mitt ödmiuka Memorial förr anfördt.

9.) Hwad Tullqwarnar angår, har jag nu intet mehra at andraga, än

["p.8] hwad som förr andragit är, men begiärer allenast i ödmiukhet, at som Fatalierna äro försummade och ingen appellation är begiärt, domen må äga den krafft, som lagen honom tillägger. Stockholm d 4 Octob: 1726

EM. SWEDENBORG

SWEDENBORG ELECTED REPRESENTATIVE FOR THE PROVINCE OF GEFLEBORG

1726 Oct. 5, Stockholm

1 page folio

In Stockholm in the House of Nobles. 1726 och 1727 Ahrs

Acter Tom Allegater til P. Protocol 47: p.42 1/2

Transcript:

A- 1726 dn 5 October blefvo af Höglåfl: Rid- och Adelen
fölljande utnämde til Deputation öf- Beswären.

. . . . .Ifrån Gefleborgs lähn

H^r Hr Assessor Swedenborg

H^r Olof Rudbeck

No translation

458.11

SWEDENBORG ENROLLED AS REPRESENTATIVE FOR GEFLEBORG

1726 Oct. 8

2 pp. folio

In Stockholm, in the House of Nobles. Protocoll pro A^o 1727:
pp.282, 285.

Transcript:

"Dn 8. October [1726]

. . . . . Uplastes en forteckning på them af Rid- och Adel-
som öfwer almenne Beswären utnämde blifwit, nembligen . . . . .
. . . . . Jfrån Gefleborgs lähn -

H- Assessor Swedenborg

H- Olof Rudbeck . . . . ."

Printed in: Sv. Ridderskaps och Adels Riksdags-Protokoll
Forsta Haftet 1726 : p.93.

Translation:

Minutes of the House of Nobles, Oct. 8, 1726

A list of all those of the Knights and Nobles who had been
appointed for a Deputation on public grievances was read, to
wit;

. . . . . Prom the Province of Gefleborgs

H- Assessor Swedenborg

Mr. Olof Rudbeck . . . . .

Minutes of Svea Court of Appeals. Case of
Brita Benin and E. Swedenborg.

2 pp.Fol.

1726, October 10.

In the archives of Swea Hofrätt, Stockholm.
Civil Protocoll For Ar 1726. Pars.II.pp.404-404-.
 2

Anno 1726 den 10 October.

Större Rummet

Vice Praesidenten wälborne

^r
 H- Jöns Noordenheim.

Herrar HoffRättsRåd och Assessorer.

Johan , Lilljemarck; Johan Rosenstolpe,

Johan Ehrenadler, Lars Adlermarck,

/Hans/

OliveCrona, Eduard Plaan,-

/Eric/ Ehrenhielm, Martin Martens.

--- : --- : ---

Brita Behm

C Edel
Swedenborg.

S:D: Uppå anmählan inkallades H- ^r CancellieRådet
 och Wälbördig Johan Rosenadler, anhållandes
 han om ett skyndesamt slut uti Supplications
 saken emellan Hans Swärmoder Fru Professorskan
 Fru Brita Behm och Åssessoren Swedenborg, ang--
 dehlming uti Axmars Bruuk, ämädan "ben-- ^{te} Assessor
 skogen till ber-- ^{de} Bruuk, under warande action
 aldeles skall utöda. Kongl Rätten antydde honom
 at så snart giörl- vara ber-- sak willja företaga.
 afträdde.

--- : --- : ---

No Translation

Minutes of Svea Court of Appeals. Case of
Brita Behm and E. Swedenborg.

1.p.Fol.

1726, October 11.

In the archives of Swea Hofratt, Stockholm.
Civil Protocoll For Ar 1726, Pars.II.pp.409 1/2.

p.406.

Anno 1726 den 11 Octobr.H.R.

1
p.409-
2

Brita Behm
C:
E:Swedenborg.

S.D. Uplästes wexlade skriffter emellan Professor-
skan Fru BritaBehm och Assessoren adel ock walb:
de
Emanuel Swedenborg, ang-- denforras beswar ofwep
Ugglebo ock Harabrunge Tingzratts d 14 Juni sidstl:
falte utslag, berörande delning af några under
Axmars bruk horande hemman, med mera.
Parterne skulle upkallas.

No Translation *translation*

BRITA BEHM MEMORIAL TO SWEA COURT OF APPEAL

1726 Oct. 13

Phot. in Ph. File 195 = 4 pp. (3 sheets)

In Stockholm, in the State Archives: Civila Mål Besvär och Ansökningar 1728-29, in Bundle marked "1726K."

Transcript :

[ph.p.1]

Insin- och Upl: d 13 Octob: 1726.

ödmükt Memorial

I stället för muntels Conference.

1: Att förswara Häradz Rättens domb angående den af mig begärte Hemmans dehlning, Confunderer H: Assessoren Suedenborgs raones decidendi med sielfwa decision, säijandes att den begärde Hemmannens dehlningen är mig afslagen, men huru hemmannens kohlning skall nijttias, det sägar han wara remitterat till Bergz Tingz Rätten.

Det instämbde måhlet, som Häradz Rätten uptager, under §1. /:och således särskilt ifrån de andre fölliande paragrapher:/angår Hemmannens dehlning, derwid mitt påstående warit, icke att hwart hemman skulle delas uti Fem lika delar, utan att så många delar som på min dehl kunde sig belöpa, måtte skillias ifrån det, som på H: Assesorens del belöper. Deremot H: Assessoren swarat, att hemmannen eij annorlunda kunde delas, än i anseende till Åboerens arbete dagzwärken och kohl, hwilket han förmehnar som ett oeconomicum höra till Bergz Tingz Rätten. Ku är oförnekel:, att effter all laga process, bör sententia wara conformis med libello och petito actoris, och Förden skull hade Häradz Rätten, sedan Contestatio litis war skiedd, bort uthlåta sig om dehlningar kunde bewillias på sätt och wijs som iag den begärt eller eij: eller och, der måhlet eij hörde till dess jurisdiction, det samma ifrån sig skiuta.

[ph.p.2]

Mera war eij Häradz Rättens giöremåhl, och som Häradz Rätten utaf praetenderat defectu Jurisdictionis, den han med twenne skiähl bestryka will, nembli 1^a att sådant måhl plägar altid af Bergz Tingz Rätten handteras. 2^a effter han eij uppå sin förfrågan derom hoos Kongl: Håf Rätten in till dato fått swar, dömt att honom eij anstår sig med denne Saken befatta, som orden uthtryckel: lyder, och utj fölliande §. 2 säger, sig eij heller med det andra måhlet willia befatta, så är ju klart, att Häradz Rätten eij dömbd öfwer den påstådde hemmans dehlning, utan det måhlet ifrån sig skiutit, der till har Häradz Rätten ingen anledning hafft, hwarken af lag eller Kongl: Förordningar, eller af dess rationibus decidendi, utan der Häradz Rätten funnit lag likmätigt, som doch eij är, att hemmannen eij annorlunda skolat delas, än effter åboernes arbete dagzwärken, och kohlning, har Häradz Rätten bordt sig deröfwer uthlåta, och eij skiuta sådant till någon Bergz Tingz Rätt, ty som hemmannen eij aro Bergzmans hemman eller på någon Cronoallmänning belägen, eij heller hafwa någon kohl-ränta uppå sig i Cronones Jordebook; Så har Bergz Tingz Rätten ingen Jurisdiction deröfwer, hwarken huru de delas skola, eller huru de skola nyttias, utan wid upkommande twistigheeter, har jordäganden derutj att ålita allmän lag och rätt.

2o Angående Skogz tractens dehning uppå Axmar, dermed har Häradz Rätten sig eij heller welat befatta, utan remitterat till wederbörl ort, hwilket E: Åssessoren säger wara hoos H: Landzhöfdingen i orten, alldenstund ingen twist derom worden sedan H: Åssessoren sig derutj till delning begifwit. Men som Häradz Rätten [ph.p.3] eij fast stalt H: Assessorens begifwande, hwilket så mycket nödigare warit, som min förnembste klagan, och sielfwa Causa institutae actionis är, att Hj Åssessoren utij hela 2 åhren, och nu wijd 3die instämningen frustrerat mig med blatta dels obillige dels wärklöse projecter, Häradz Rätten eij eller welat sig med denne Saaken befatta, mindre den till H: Landzhöfdingens wärkställende remitterat utan allenast till wederbörl: ort förwist, Så är klart att iag med ansöckning om Execution härpå, hoos Hs Landzhöfdingen intet kunnat uthrätta, allden stund Hs Landzhöfdingen ingalunda kunnat någon annan mehning uhr Häradz domen twinga, än ehwen halst annan den läser; utan lærer äfwen han ståt i twifwels måhl, antingen han skulle beordra Häradz Fogden att befordra Executionen, eller on han skulle anmoda Kongz Bergzs Collegium, att anbefalla Bergmästaren den att wärkställa, emedan som Häradz Rätten eij welat sig med den saaken befatta, utan till wederbörl: ort Remitterat.

3tio Masugnen och Hammarwärks byggnaden wijd Axmars Bruk, är förlängst dehlt.

Hos Häradz Rätten är söökt delning uppå wahnhuus, Bryggghuus, Stall och Bodar på Bruks gården. Det har Häradz Rätten remitterat ifrån sig till Bergz Tinget, hwilket ehuru H: Åssessoren söker att förswara, så har han doch ingen Kongl: Förordning derpå att upwijsa, och således är emot lag att Häradz Rätten ifrån sig skutit ett måhl, som Häradz Rätten ålegat afgiöra.

4to 5: 6: och 7: Säger H: Åssessoren, att effter öfwerens kommande med honom om Terminen, kan anstalt giöras till dehning på ängiar, Krydd gårdar, Kohl gårdar och Hästehagar. Executioner böra alldrig ankomma på öfwerens kommande [ph.p.4] med den skyllidge. Ofwanföre §.2. har iag derom nembd. Exsecutor bör hafwa frija händer då han derom anmodas, derföre är det olagligit, att Häradz Rätten sagt, att då delning på Skogztracten sker, kan delning på det andre ske. ty delningen på Skogz tracten, har Häradz Rätten stält i owissheet och wijdlyfftigheet och blir altså denne änglars, kohl gårdars etc: dehning uthstält till samma slagz Termin, som kan till äfwantyrskallas alldrig.

8vo. Så litet som till besiktning dömes på oskifft skog och mark, innan som till delning derpå dömes, så litet är och nödigt, att befallning skier på Fiske- och warpställen, innan till delning derpå domes. H: Åssessoren förmäler, att hwad som är dömbd har wunnit laga Krafft, men det sträcker sig eij wijdare, än att emot interlocutorier som eij röra hufwud Saaken, må eij appelleras: Men då onödige interlocutorier fällas som eij till annat tiena än att uppehålla en Saak, är alldrig förment att beswära sig ofwer.

9o Hs Åssessoren säger det eij wara en fehlachtigheet, som är dömbd angående Tullqwarnarne, lagen säger att den gifwes wälld och witzord, som till skifftes will dela. Och som H: Åssessoren eij kan wijsa, att en domare äger medell at döma emot lag, så är och klart att hwad Häradzrätten härutinnan dömt, är en fehlachtigheet. Ei mindre fehlachtigheet är begången i det som är dömt angående Sqwaltqwarnen, och blir eij ett lägel: förfarande för det Hs Åssessoren säger sig ingen fehlachtigheet der utj kunna see, alldenstund en laga process och eij något annat är, hwareffter detta bör pröfwat förblifwer med all wyrdsamhet

Eders Excellences
och
denne Höga K. Hofrättens

ödmiukaste tjänarinna
BRITA BEHM

SWEDENBORG'S VOTE IN REGARD TO COUNCILLOR WELLINK

1726 Oct. 25 Stockholm

Phot. in Ph.File 196 = 2 pages

In Stockholm, in the State Archives: 1726 och 1727 Åhrs Acter
Tom Allegater til P[leni] Protocoll 47: pp.1063-64

L.II: 219 (2 pp. fol. + 2 blank)

Printed in Sv. Ridders. och Adels Riksdags-Protokoll: Femte Delen

1726-1727 II Tredje Häftet Bilago: p.588. "Prot. IV:p.121."

Transcript :

Min oförgripeliga mening är, at som Hans Excellence RikzRådet H^r Gref Wellink uti sitt i dag till Höglöfl. Ridderskapet och Adelen ingifne Memorial begiärer, det Hans skrifter och documenter mage lemnas honom fria i hender, och intet af andra öppnas och revideras, för de skiäl och motiver, som RikzRådet i sitt memorial anförer, altså som sådant är af ingen ringa wicht och consequence, och rörer icke allenast en RikzRåd person, utan jemmvel dess correspondence med Ministrar och höga personer utom landz, och man dessutom sellan finner i något Rike skridas til den extremitet, ty holler jag för min dehl säkrast wara, at en Commission [*]

[ph.p.2]

af Riksens Stender under samma tystehet som Secreta Utskottet, anstalles, bestående af af 12 personer ifrån Ridderskapet och Adelen, men der ibland 4 af Secreta Utskottetz Ledamöter, hwilcka saken skiärskoda, men först utarbета och med sitt betenckande till plenum inkomma, om och huru wida RikzRådetz och Gref Wellinks skriffter och documenter böra af deputerade i samma Commission Öpnas och igenomses eller intet. D 25 Oct: 1726

EM: SWEDEEBORG

[*At end of this page - at the foot - is written "Swedenborg."]

Translation by C.L.O. [Swedenborg's Written Vote.] * LM p.407

It is my humble opinion that, inasmuch as his Excellency, Councillor and Count Wellink, in his Memorial today submitted to the House of Nobles, demands that his letters and documents may be freely delivered into his hands, and not be opened and revised by others, and this for such reasons and motives as the Councillor in his Memorial states, and, whereas this question is of no slight importance and consequence, affecting not only the person of a councillor of the Realm but also his correspondence with ministers and high dignitaries abroad, and, furthermore, whereas it very seldom occurs in any country that such extreme measures as this are resorted to, therefore I, for my part, consider it safest of all that a Committee be appointed by the Estates of the Realm, subject to the same [oath of] secrecy as the Secret Committee, and consisting of 12 persons from the House of Nobles, 4 of whom are member of the Secret Committee, to investigate this matter. They should first make out their report and submit it to the full House of Nobles, as to whether and in what degree the writings and documents of the Councillor, Count Wellink, ought to be opened and examined by the Delegates of said Committee.

MIMTES OF THE HOUSE OF NOBLES - SWEDENBORG'S VOTE ON WELLINGK - EXTRACT

1726 Oct. 25, Stockholm

2 pp. folio

In Stockholm, in the House of Nobles. Protocoll pro A°1727: pp.373-73

Printed in Sv. Riddarskaps och Adels Riksdagsprotokoll, 1726-1727,
 I: Första Heftet 1726; p.121; see next item, 459.1101.

Transcript follows: D- 25. October [1726]

. . . ^rH- Swedenborg ingaf sin mening skrifttelig, at en Gommission af Riksens Ständer, under samma tysthet som Secrete utskåttet anställes, bestående af 12 personer if- ⁿRidderskapet ock Adelⁿ, men der ibland k af Secrete utskåttets Ledamöter, hwilka Saken skiärskåda, men först utarbete ock med sit betänckande til Plenum inkomma, om ock huru wida Riks-Rådets Gref Wellingks skriffter ock Documenter böra af Deputerade i samma Commission öppnas ock igenomses el-^r intet.

Translation by C.L.O.

. . . Mr. Swedenborg submitted a written expression of his opinion that a Committee of the Estates of the Realm be appointed, under the same [oath of] secrecy as the Secret Committee (Secreta Utskottet) consisting of 12 persons from the House of Nobles, but of whom 4 are members of the Secret Committee, who are to take up the subject [of Councillor Wellingk's Memorial] for examination. But that they first work out their report and submit it to the full House (Plenum) as oto whether and in what degree the letters and documents of Count Wellingk ought to be opened and read by those appointed in said Committee, or not.

[Notes by C.L.O. : Count Wellingk was under suspicion of being involved in diplomatic intrigues with foreign powers, and his case was being investigated by the Secret Committee. The Royal Council had decided upon sending a number of the Count's private documents to the Secret Committee when this was intercepted by a Memorial of protest from Count Wellingk. This is the Memorial here discussed in the House of Nobles.

[A lengthy discussion follows the above extract, as to whether the Committee in question ought to be appointed to take up the matter or that it be left to the Secret Committee.]

Swedenoorg's Memorial on Wellingk reported to. House of Nobles

1 p. 8: o

1726, October 25, Stockholm.

In: Sveriges Ridderskaps och Adels Riksdags-
Protokoll från och med år 1719. Fjjerde Delen 1726-
1727.I. Stockholm, 1878. Första Haftet 1726 : pp.120seq.

p.120.

/-Riddaren och Adeln/

H.Exc.Hr Landtm: Som jag ey annat förnummit
 än at R. o.A. äro nöjde med den berättelsen
 Secrete Utskåttet giordt, så frågas, om icke de
 andre Stånden får gifvas communication häraf.

Detta, blef bifallit.

Dock påminnes häremot af en eller annan, at
 en annan Gommission måtte förordnas til Gref
Wellingks saks afgjörande.

Afven begiarte Hr Stobee, at den qvaestion
 måtte afgjöras, om Gref Welliagks sak skall gå til
 Secrete Utskåttet eller en a part Gommission, ock
 begiarte Hr Öfversten votering.

Men theremot ropades ney.

Hr Stobée: 1:o Är Secrete Utskåttet intet
 någon domstohl. 2:o Är (Gref Wellingk persona
 publica, som dependerar af fyra. Stånd, ock i Se-
 crete Utskåttet äro allenast tre. Ock sidst
 tyckes Secrete Utskåttet hafva utlåtit sig redan
 för mycket, i det Secrete Utskåttet säger, at det,
 som Gref Wellingk kallar Species facti, intet är
 det samma, som Gref Wellingk angifvit. Ock altså
 kan intet Secrete Utskåttet uptaga ock afdomma d
 denna saken, utan måste en annan Gommission der-
 til förordnas.

Hr von Kocken: Det voro äfventyrligit at förordna en Commission öfver Secrete Utskättet.

P.121: Hr Barnekou: Det är äfventyrligare at låta en som dependerar af fyra Stånd dömmas af Secrete Utskättet, hvarest thet fjärde Ståndet intet har sine Deputerade.

/-Bondeståndet/

.....

Hr Brander continuerade vidare ock sade , at i samma Commission borde komma ledamöter af alla fyra Stånden, hvilka kunde giöra sin tysthets-Ed, ehuruvähl Gref Wellingks förklaring, som han giordt och giörandes varder, som Secrete Utskättet vill hålla cache för Riksens Ständer, måste ofelbart ändock blifva publicque, så vida saken kommer under ransakning ock dom.

Hr Swedenborg ingaf sin mening skriftelig, at en Gommission af Riksens Ständer under samma tysthet som Secrete Utskättet anställes, bestående af 12 personer ifrån R. o.A., men deribland 4 af Secrete Utskättets ledamöter, hvilka. saken skiärskada, men först utarbete ock med sit betänckande til plenum inkomma, om ock huru vida Riks-Rådets Gref Wellingks skrifter ock documenter böra af Deputerade i samma Commission opnas ock igenomses eller intet.

Fr Didron: Jag hafver alt förtroende til Secrete Utskättet ock finner vara tid not at sättia en annan Commission öfver denna saken, när Secrete Utskättet skiuter den ifrån sig.

.....

p.130
/-Samma Dag/t

S.D. Företogs det hos Höglåfl.R. o.A. ifrån Secrete Utskättet under den 24 hujus inkomme

Extractum Protocolli, angående Riks-Rådet och

General-Gouverneuren Gref Mauritz Wellingk. Ock som R.o.A. funno denna saken af sådan beskaffenhet, at den bör til laga undersökning ock utslag befordras, ock sådant låter sig bäst giöra gienom en Commission, hvilken af Secrete Utskåttets ledamöter kan bestå; Altså pröfvade R.o.A. för sin dehl bäst, at hvart Stånd, efter thet hos them brukelige sättet, utvälljer af sine ledamöter i Secrete Utskåttet, R.o.A. utom them som praesidium förer sex, Präste-Ståndet tre ock Bårgare-Ståndet äfven trenne, som träda tilsamman öfver thenna saken ock thermed likmätigt Förordningarne ock processen, efter af lagd Do romare-Ed, förfara samt then rånsaka ock afdömma, utan at de mage af Secrete Utskåttet dependera; kommandes Justitiae-Cantzelern at thervid vara actor ock at aflägga sin tysthetsed, i anseende til de i denna saken infallande secretesser. Hvilket R.o.A. med de öfrige respective Stånden communicera velat.

p. 43.

/Den 23 September 1726/ [See above, 454.11]

H.Exc. Hr.Landtm.: Behaga nu R.o.A., sedan de tagit deras platzer in, at förena sig såsom förra gången om en af hvax bänck, som välljer ut Electorerne. Kan detta skie utan sedlar, är vähl, elljest skrifva de på sedlar, hvem de villja hafva af bäncken.

Derpå utnämdes: /lista på 43 namn,deribland:/

"Af 39 Bäncken Hr Swedenborg."

p.91.

P.92: "Uplästes en förteckning på them af R.o.A.
som öfver Almene Besvären utnämde blefvit, nemb-
 ligen: " /lista på olika ledamöter, deripland:
 "Ifrån Sefleborgs Lähn:
 Hr Assessor Swedenborg;
 Hr Olof Rudbeck."

P.93:

In: Dito: Femte Selen 1726-1727.II. Stockholm
 1879, p.583.: (II Tredje Häftet Bilagor)

13.

Assessor E.Svedenborgs memorial angående riksrådet
grefve M.Vellingk.

p.588: (Allegater, fol.1063.)

Protokoll IV, sid. 12

Min oförgripeliga mening är, at som Hans
 Excellence RikzRådet Hr Gref Wellink uti sitt i .
 dag till Höglöfl.R.o.A. ingifne memorial begiärer
 det hans skrifter och documenter mage lemnas
 honom frie i hender och intet af andra Öpnas och
 revideras, for de skiäl och motiver, som RiksRådet
 i sitt memorial anförer, altså som sådant ar af
 ingen ringa vicht och consequence och rörer icke
 allenast en RiksRådz person utan jemvel dess corre-
 spondence med ministrar och höga personer utom landz,
 och man dessutom sellan finner i något rike skridas
 til den extremitet, ty holler jag för min dehl
 säkrast vara at en commission af Riksens Stender
 under samma tysthet som Secreta Utskottet anstelles,
 bestående af 12 personer ifrån R.o.A., men der ibland
 4 af Secreta Utskottetz ledamöter, hvilka saken

skiärskoda men först utarbete och med sitt betenck-
ande till plenum inkomma, om och huru vida RiksRadet z
och Gref Wellinks skrifter och documenter "böra
af deputerade i samma commission öppnas och igenomses
eller intet. Den 25 Oct. 1726.

Em. Swedenborg.

CORCERNING THE SECRET COMMITTEE OF HOUSE OF NOBLES AND COUNT WELLINGK

[1726, end of Oct., Stockholm]

1 page 8:0

See Doc. 2²: p.1269 note 297

In Handlingar rörande Skandinaviens Historia, vol. 34 (Trediondefjerde Delen), Stockholm 1853; p.158 - "Berättelse om riksdagen åren 1726 och 1727."

In ANC Lib.=948 - vols 9 and 34 only.
H19

See printed Prot. p.121.

. . .Efter någon vidare discourse yttrade sig Land-Marskalken :
Som jag förstätt, at Adelen är nögd med Secreta Utskottets berättelse, så bör saken dit återkomma, hvartil svarades af de mesta Ja, men af någre nejs Då ock Öfverste Stobé begärde votering, om saken skulle gå til Secreta Utskottet, eller til någon annan Commission," Ty först vore, efter dess mening, Secreta Utskottet ingen Domstol; och för det andra RRådet Grefve Wellingk en persona publica, hvars göremål af ally fyra stånden skola skärskådas, då i S. Uts. voro allenast 3 stånd. hvarmed Capitaine Bränder äfven instämde, tilläggandes at som Secreta Utskottet vore med många syslor öfverhopadt, så torde vara bäst, at en annan Commission toge sig saken uppå, som hade at aflägga tysthets Ed: hvilket Assessor Svedenborg ock förmente ju kunna ske, allenast i denna Commission toges k personer af Secreta Utskottets Ledamöter. . .

Translation of last 5 lines of above document by C.L.O.:

Captain Bränder also agreed to . . . adding that, whereas the [so-called] Secret Committee were (overwhelmed with much business) clogged with affairs, it would seem best that another Committee took this matter in hand, being required to swear an oath of secrecy, which, indeed, Assessor Swedenborg also thought practicable, provided that 4 persons who were members of the [so-called] Secret Committee were taken into this committee.

See above, 459.11 (Notes by C.L.O.)

MENTION OF TWO MEMORIALS BY SWEDENBORG CONCERNING FOREIGN MERCHANTS, etc.

1726 Oct. 31

MS 1 page folio

L. II: 220

In Stockholm, in the State Archives. Bergs Deput : Memorial
Bok och Actsr 1726-27. 17. In the index, entitled
 "Memorial-Bok ofwer de wjd Rjksdagen Anno 1726 uti
 Höglofl. Bergsdeputationen inkomna acterna."

Transcript :

"Presenteradt . . . 31 do. [October] Twenne H- Assessor
 Swedenborgs memorialer ang:^{de} utlandska Kjopman och de
 sa kallade expediter."

Translation:

"On the ditto. [October] 31, two of Mr. Assessor
 Swedenborg's memorials concerning foreign merchants and
 the so-called expeditives were presented."

See items 463 (below) and
321.11 (above)

ATTENDANCE AT SESSIONS OF COLLEGE OF MINES

1726 November, Stockholm

Doc. 1: p.438

In Stockholm, Bergskollegii Arkiv. Kongl. Bergs Collegii
 Protocoll For Ar 1726.

November	2	absent	
	5		Em. Swedenborg
	7		"
	9		"
	10		"
	11	absent	
	12		"
	14		"
	17	absent	
	18		"
	19		"
	21		"
	23	absent	
	25	absent	
	26		"

SWEDENBORG'S AUTOGRAPH ON COLLEGE OF MINES DOCUMENT

1726 Nov. 4, Stockholm

Phot. in Ph. File 197 = 2 pp. + 1
lit. trans .

Original document in possession of Dr. Douglas Macfarlan,
1805 Chestnut Street, Philadelphia, Pa.

[Note by Dr. Douglas Macfarlan addressed to Librarian R.W. Brown
and dated Jan. 26, 1936

"Finally I have found the document of which you have spoken
to me. I am enclosing the translation.

(Signed) Douglas Macfarlan."

Marked by Dr. R.W. Brown as received Jan. 31, 1936. See Sweden-
borgiana Letter File, s.v. Macfarlan for original note and
translation.]

Transcript: Inw . d: 7. Nov. 1726

Hogwälborne H: Grefwe Kongl. Maij: och
Rijks Råd, samt Praesident

Så ock

Wälborne H:: Commerce Råder och
Assessorer.

Eders Excellence och Höglofl Kongl Collegio hambäres en ödmiuk tacksäijelse
för communication af Magistratens i Norckiöping insinuerade skriff och begäran,
at som bem- Magistrats publique Syslor så mångfaldige äro, att de få Råd Man,
som till en dehl äro gamble och siukelige dem icke kunna så bestrida som nöd-
vändigheten fordrar, och således för dem omögeligit will falla at wijd Accijs
Rätterne upwachta när så påfordras, det måtte fördenskull tillåtas att de be-
skiedeligaste af Borgerskapet som warit eller äro wijd Kämnars Rätten Bijsit-
tiare, och deras domare Eed aflagt kunde Tullnären wijd Accijs Rätten anordnas
till bijsittiare, med mehra. Och ehuru wäl wij aldrahålst säga at härutinnan för.

Societ. utlåtelse ang-

Bisittiare uti Accis .*-

i Norckiöping

[ph.p.2] blefwe wijd förra förordningar och bruk, så underställes dock detta ödmiukel
Eders Exces och Höglofl Kongl Collegii ompröfwande och godtfinnande, hafwande
wij wid bem- Magistrats Supplique för war dehl intet wijdare att påminna.
Hwar med wij förblifwa

Eders Excellences
och

Höglofl Kongl Collegii

Uppå Gen: Tull Ärende Societetens Samtelige

Fullmächtiges wägnar

ödmiuka Tienare

J. W. Bahr Em: Swedenborg L. Drufwa Oloff v: Törne
Isaac Toutin Herm Grevesmuhl Joch. Donner

Stockholm d. 4. J. J. Vult

Novembr. 1726

[ph.p.3] Till Kongl Commerce Collegium
 Till
 Hoglofl Kongl Commerce
 Collegium
 detta
 Odmiukel:

Translation (literal) by Dr. Douglas Macfarlan:

To the Royal College of Commerce

Stockholm

Nov. 4, 1726

To the noble, excellent Count, the Royal Councillor and President
 also their noble Excellencies, the Council of Commerce and
 Assessors :

To your Excellency and noble Royal College, we extend our humble
 thanks for the enclosed writing and petition, being a communication from the
 Magistrates of Norrkoping, stating that, as the public duties of said
 Magistrates are so many, and the aldermen are so few, some of whom are
 so old and sickly they cannot attend to their official duties properly,
 and hence it would be impossible for them to be present at the meeting of
 the Board of Assessors when called upon to do so, and that therefore, per-
 mission be given the best of the burghers who have been and are members of
 the Council of Commerce, and who have taken the oath before the judge, that
 they could be appointed by the Collector of Customs as members of the Board
 of Assessors, etc. Although we would prefer that the old time arrangement
 and practice be followed, yet we submit this request humbly to the consider-
 ation and sanction of your Excellency and noble College, and, having nothing
 to add to said request of the Magistrates, we hereby remain the humble
 servants of your Excellency and noble College, on behalf of the authorized
 members of the Board of Customs

J. W. Bahr	Em. Swedenborg	L. Drufwa	Olaf von Torne
Isaac Toutin	Herm Grevesmuhl		Joch Dormer

Stockholm d
 November, 1726

4

J. J. Vult

Minutes of the Svea Court of Appeals. Case of
Brita Behm and S.Swedenborg.

1 p.Fol.

1726, November 7.

In the archives of Swea Hofratt, Stockholm.
Civil Protocoll For Ar 1726. Pars.II. pp 542-¹
2

Anno 1726 d.7 Nov.

Praesidenten, Högwälborne Hr Baron Petter Scheffer.

Vice Praesidenten, Walborne Hr Jöns Noordenhielm.

^{rr}
HH— HåffRättsRåd.

Johan Lilljemarck Jahan Rosenstolpe.

^{rr}
HH-- Assessorerne. Lars Adlermarck

Johan EBrenadler. Hans OliveCrona

Edward Plaan. Johan Friedrich Flach. Martin Mårtess.

p.535.

= : = : =

¹
p.542-
²
Brita Behm
^{c:}
E: Swedenborg.

S.D. Uti saken emellan fru Brita Behm ock Ass-^r
Suedenborg, uplästes parternes å både sidor insin-
uerade memorialer, ock skulle de än ytterligare
mundtelig. höras. Assessoren Olivecrona gaf til-
känna at han ey kunde wara öfwer denna sak, effter-
som Assessorens broder, häradshöfdingen Olivecrona
är fru Behms mag.

--- : --- : ---

Minutes of Svea Court of Appeals. Case of
Brita Behm and E. Swedenborg.

15 pp. Fol.

1726, November 8.

In the Archives of Swea Hofrätt, Stockholm.
Civil Protocoll För År 1726. Pars. I. PP. 546-553.

[= Stora rummet]

St:

r:

o
 A- 1726 d. 3 November.

Brita BehmC:
Emanuel Swedenborg.S. D. Jnkallades Cancellie Rådet ädel ock wälb:

Hr Rosenadler, uppå des Swärmoders, Fru Brita Behms wägnar, till conference emot Assessoren ädel ock wälb: Emanuel Swedenborg. Frågades, om hemmanen uti hwilka delning begiäres äro frälse eller Skattehemman? Ass: Swedenborg swarade, at de äro
 des

Skattehemman. Fråg—om Assessor-
rens påstående är, at hwart hemman må delas i
 fem lika delar, ock han bekomma sin 5-- del
 uti hwarthera? Sw—des mening wore, at hemmanen
quaestionis eij kunna eller böra delas, utan alle-
 nast afkomsten. H- CancellieRådet Rosenadler sade
 at desse hemman kunna delas på lika sätt, som
 skiedt med hemmanen Granö, hwilka således blifwit
 att

delte Fru Behm bekommit 4 st: hemman, ock Asses-
soren Swedenborg det femte. Swedenborg mehnte,
 det wara en annan sak med Granö hemmanen, emedan
 de brukades af agaren sielf utan å,bo.

CancellieRåd Rosenadier frågades, om han tyckte
 at delningen kunde således skie, at afkomsten
 eller ususfructus delas? Rs: Då skulle blifwa
 Fri

[= Frågades] oändeliga trätör. för om då parterne, til undwikan-

ande af widlöfftig Process, eij kunde förenas at delningen af hemmanen skier ifem lika delar ock lotter effter lag, så at hwar Jnteressent bekommer så många hemman, som på des andel sig belöpa kan?

Åssessoren Svedenborg förklarade sig wara benägen til förlikning. Men Cancellie Rådet Rosenadier protesterade deremot, efftersom Åssessoren härtils genom des ogrundade inkast skall förordsakat Eru Behm omkostningår, hwllka han henne reserverade. Sedan parterne afträdt, företogs saken til afgjörande, ock som Åssessoren Svedenborg påstår densamma wara af den beskaffenhet, at fru Behm derutinnan hade bordt. appellera, emedan hwad hufwudmålet ock besynnerligen den i hemmanen begiärte delningen angår, Häradsrätten sig derutinnan definitiye skall utlåtit, ock dömt, att samma delning eij kunde skie, men icke något annat ifrån sig remitterat, än hwad hemmanens nyttjande til kolningar ock dylikt angår; Altså togs först i öfwerwägande, om ock huruwida saken uppa de af Fru Behm utan appellation anförde beswär kan uptagas? Ock yttiade sig KL: Rättens
rr

H-- Ledamöter angde den lsta puncten uti härads-Rättens dom, hwarför sig, som följer.

1.] Assessor Mårtens.

Eans Kongl: Majjtt har i åtskillige des Förordningar befalt domarne at med klara ock tydeliga ord uti deras resolutioner ock domar afhielpa parterne ifrån deras twistigheter, ock intet lemna dem i mörker om domens rätta förstånd.

Eu finner iag af desse parters skriffwäxlingår,
 at wid den quaestion som dem emellan warit wid
 de
 HäradsRätten ag ang-- hemmanens wid Axmars bruk
 delning, förnämligast blifwit moverat huruwida
 r
 denna sak borde wid HäradsRätten ell- Bergs Tings
 Rätten uptagas; Hwarföre, när iag deremot påser
 utslaget som deruppå fallit, ock de rationes ock
 skiäl, hwarpå samma utslag sig grundar, så kan iag,
 så wida sielfwa orden ock contexten uti domen,
 meningen, klarligen uttrycka, för min dehl intet
 annat finna, än utslaget deruti starrar, at
 häradsRätten remitterat detta måhl ifrån sig till
 Bergs Tings Rättens afgjörande. Ock som detta
 således warit en quaestion om rätta foro, ock
 de
 sielfwa hufwudsaken ang-- hemmanens delning å
 så måtto icke kommit at widröras, så finner iag
 1713 åhrs förordning intet hindra at ju den parten,
 som med et slikt häradsRättens utslag intet warit
 nögd ju har kunnat per quaerelam deröfwer här
 uti Kl: hoffrätten anföra sina gravamina, ock
 Kongl: Rätten i anseende dertil äfwenwäll
 wara befogad at säya sin tancka om ock huruwida
 Tingsrätten bordt denna sak antingen sielf efter
 Lag ock Process afgjöra, eller den samma ifrån
 sig, som iag tycker skiedt wara, till annat forum
remittera.

2.] Assessor Erenhielm.

Till tidens besparande förklarar iag mig nu
 kortelia:en med samma menings så mycket mehra wara

ense, utan at vidare formera någon statum causae, som 1718 åhrs Förordning medgifwer, at alla praeliminair måhl böra följa hufwudsaken åt, men säyer ock intet, huru dermed skall förfaras, enär sielf-a hufwudsaken intet uti det foro kommer at afgiöras; hwarföre tycker mig rätta förståndet wara utaf samma förordning, at sådane måhl utan ordentelig Process ock appellation kunna här i Kongl:Rätten immediate uptagas, ock finner iag häraf" Rättens dom deruti felacktig så wäll quoad rationes decidendi, som ock at saken ey bordt från HradsRätten till Bergs Tings Rätten förwisas .

3.] Assessor Plaan.

Ehuruwäl iag för min dehl intet annat kan finna, än at detta måhl som angår, om ock huruwida et adeligit arf skall delas, hörer till Kongl: Rättens immediate uptagande ock afgiörande, likwäl som parterne å ingendera sidan påminnelse derom giordt, ock någon widlöfftighet i Processen til äfwentyrs skulle förordsakas deraf at den nu uti detta foro skulle uptagas, sedan den wid HäradsRättens begynt är; Sä lämnar iag det ock därhän. Ock hwad sielfwa målet som nu omtwistas angår, så har wäll HäradsRätten något rördt bland rationes decidendi om delningen, såsom skulle den icke wäll kunna skie uppå en sådan bruket tillhörig egendom, men som sielfwa conclusionen ock doms slutet stannar deruti, at HäradsRätten sig dermed icke kunnat befatta, så kan iag intet finna, någon annan quaestion här kunna wara, än om Foro. Ock alden-

stund här icke är någon hufwudsak, som detta processuel mählet kan följa åt, sedan häradsRätten det instämde målet ifrån sig remitterat, så är intet annat remedium, jur is. for en part, som finner sig deröfwer beswärad, än at hos öfwerdomaren söka derpå laga ändring; hälst som emot 1713 åhrs förordning en sådan quaestio processus icke får gå igenom instantierne, Hv/arföre håller iag oför-gripeligen före, at Kongl: Rätten effter den i slike mähl alltid förr öflige Processen ÄSK desse "beswär, kan uptaga, ock är således af samma mening som de H^{rr} Assessorer, hwilka för mig voterat hafwa-.

4-5. Assessoran Adlermarck, ock Assessoren ghren-adler conformerade^ siå också med det som redan voterat är.

6. H^r hoffrätts Råd Rosenstolpe.

Uti denna puncten som angår några hemmans fördelning under Axmars bruk, finner iag par t er ne antaga häradsrättens dom uti olika förstånd; Anseendes Fru Behm densamma wara utaf den mening, at häradsRätten förwist hennes påstående om delning dum

n
toto effectu till et annat Forum, neml- Bergs-Tings Rätten: Assessor en Suedenborg åter på sin sida påstår densamma tjhieligen wara deciderad der igenom at häradsRät ten sig yttrat det borde hemman icke tillåta delning uti fem lika parter, ock hade således häradsRätten icke mera till Bergs Tings Rätten iöteayJSk&adcaxxxXäKxiag ifrån sig för förwjst, än hwad som anginge njfttiandet af samma hemman, som icke skulle kunna fördelas; hwllket som et oeconomium under Bergs Tings Rätten höra skulle. Här iag nu denna häradsRättens dom noga

påser, hwilketdera uti densamma skall hafwa vim conclusionis, ock wa.ra såsom en resolution at anse, så finner iag häradsRätten des utlåtande om möjligheten af sa hemmanens fördelning icke hafwa begynt med sådane ord, som kunna utwisa, at det skulle namn utaf Definitivt utlåtande hafwa, utan allenast med det ordet, aldenstund, som nogsam^t gifwer wid handen at det som deruppå följer är allenast at considerera såsom rationes decidendi, ock icke någon Decision, hwilka skiäl häradsRätten alla "binder tillsammans, til at formera et wist slut, så at iag ingen ting mera finner böra anses för resolution, än det som han sielf slutar med, under det ordet fördenskull, hwilket deruti består, at Rätten saken ifrån sig aldeles förwist. Uti hwilken mening iag ock så mycket mera styrkes derutaf, at då häradshöfdingen Stiernmarck wid häradsRällens fådt c o m m u n i c a t i o n af de beswär som fru Behm emot des resolution i Kungl: Rätten ingifwit, ock derutaf sedt hwad förstånd hon af samma resolution har tagit, har han sig ändå icke förklarar-, at densamma utaf en helt annan mening wore, ock sådan som H- Assessoren Suedenborg påstädt densamma wara. Som nu Eru Behm påstädt felacktighet emot Processen der ut i wara begången, at häradsRätten et måhl ifrån sig förwjst, som dock till des afgjörande hörde, at således nu twistigt är, huruwida detta måhl antingen till härads: eller BergsTingsRätt höra mände, så kommer iag at uti mit sinne pröfwa,

huruwida sädane quaestioaes ffori kunna ock böra här i Kongl: Rätten per quaerelam uptagas, eller ock allenast böra per appellationem gå instan- tierne igenom.

Det är wäll intet utan at sädane quaestiones ffori hafwa offta per appellationem till Kl: Rätten kommit at Devolveras, men så hafwa de dock flera gånger genom ingifne beswär sumnario Processu här uptagne blifwit; särdeles som på annan händelse tiden uti fast många ähr skulle utdragas innan parterne till sielfwa hufwudsaken komma skulle, där de in quæstionibus for i med en widlöfftig Process föras skulle: ock nu sedan 1718 åhrs förordning utkom, Ä effter hwilken alla processuelle ock praeliminar quaestiones skola med hufwudsaken följa, hade Fru Bern ingen utwäg, at uti häradsRattens dom ändring erhålla, såframt henne icke tillåtit wore at per quaerelam sina beswär i Kongl. Rätten andraga. Hwarföre iag intet annat kan finna, än at Eonjl.Rätten är obetagit sig nu z. at utlåta, huruwida felacktighet i Processen i denna puncten wid häradsRätten,^ må wara förelupen. Hwad altså sielfwa målet widkommer, så emedan quaestionen wid häradsRätten icke warit huru kolningar skola anställas, ock om de til det ena eller andra bruket skola få. föras, utan allenast om delning af fundo, eller om icke de Skattehemman hwilka Fru Behsm ock Assessoren Suedenborg

P

ärftteligen tillfallit, ock icke innom ÄKH Bergslagen belägne äro, utan allenast pure Skattehemman, böra delas dem emellan effter lag, så finner

iag för min de hl här ad sRä, ll en icke hafwa4 varit befogad at saken ifrån sig wisa, ock pröfwar således rättwjst, häradsRättens dom at ändra, ock saken tillbaka remittera at där sammastädes lagligen uptagas ock tjtöeligen afgiöras. Jag lägger ock det härtill, at hwad förståendet af häradsRättens utslag widkommer, så, finnes klart af slutet i

de

domen, at Rätten mehrber-- mål om hemmanens delning ifrån sig til BergsTingz Rätten förwist; men skulle häradsRätten ändå willia nu effteråt förtida des dom til den mening som Assessoren Suedenborg den antagit, så har häradsRätt«a. försedt sig emot de många å.twarningar som Hans Kongl: Maytt utfärda, låtit, at alla domar ock utslag skola med tydeliga ord inrättas, så at man med ofulkomlige ock mörka domar parterne icke ä mehra widlöfftighet med hwarannan bringar, ock med felacktigt upsättiande af domarne irring förordsakar; Warandes ock då HäradsRättens utlåtande om omöy^{ens}ligheten af hemmans⁷ fördelning en arbitrage ock et slut som på ingen lag ock förordning sig grundar, ock är ändå i så måtto felacktigt, nult och af intet värde.

*1. H- HoffrättsRåd Lilliemarck.

Som i denna quæstion så widlöfftigt för mig votera^t är, ock alla vota stanna i det slut ock ändamål, at saken må tillbaka remitteras til häradsRättens afgiörande, så är iag ock aldeles af samma mening.

%, H- Vice Praesidenten.

"Det beswärrar sig ?ru Behm uti den lsta puncten

deröf-er at häradsRätten skall begådt en felack-
tighet i Processen, dermedelst at samma Rätt
uti det målet som dit varit instämt ang-- några
hemmans delande under Axmars bruk, har samma mål
till BergsTingz Rättens afgjörande remitterat,
där det likwäll skall wara af sådan "beskaffenhet
at det af häradsRätten "bordt uptagas ock afdömmas.
Men *enär* iag seer på sielf-a domen, hwaröfwer nu
klagas, så finner iag densamma giöra en uttrycke-
lig åtskillnad emellan delning af sielfwa hem-
manen, ock delningen af samma hemmans nyttia-nde.
Det senare målet har häradsRätten skutit ifrån sig,
såsom hörande till Bergs TingsRätten. Men som
hwad det förra målet angår, tag; neml: om delning
af hemmanen, iag intet annat kan see, än at Härads-
Rätten med tydeliga ord sig deröfwer yttrat, ock
sagt det samma, hemman wore af sådan beskaffenhet,
at de icke kunde delas, samt gifwit sina ratiGnes
ock skiäl dertill, som domen utwisar, så kan iag
ock för min dehl oförgripeligen intet finna det
Fru Behm hafft någon ordsak öfwer nullitet i
Processen si; i det målet sig at beswära.
^{ne r}
9. Högvälb-- H- Baronen ock Fraesidenten Scheff er.
Som egenteligen quaestion nu är om härads Rättens
doms rätta förstånd i den 1^{sta} puncten, så finner
iag ock meo sensu at häradsRätten rätteligen up-
tagit ock dömt om Axmars hemmans delning, i det
Rätten sagt, at samma hemman för de i domen anförde
omständigheters skull intet kunna delas, ock
sädao&ä således i den måtton finner iag inga fel-
ackigheter i Processen wara begångne, hwaxöfwer Fru

Behm sig hafft ordsak at beklaga. Ock som HäradsRätten i samma doms 1 punot till Eergs TingsRätten remitterat at HJT uptaga ock dömma om samma hemmans n^{tt}tiande till "bruket quoad majus et minus. som parterne äro interesserade uti; så finner iag at ock häradsRätten i det målet detta n^{tt}tiande rätteligen från sig skutit, emedan derwid intet annat nj^{tt}tiande är, än med kolning ock dagswärck till "bruket, som egenteligen är en ting som hör er till Bergs TingsRättens läggande parterne emellan; Så at således derutinnan icke heller meo voto någon felacktighet i Processen är begången. Men som elliest parterne sins emellan stå in contra,dictoriis om domens rätta förstånd, ock ejus est explicare, cujus est judicare, så håller iag för öfrigit före, den "borde parterne förwisas tillbaka till domaren, som sin dom härutinnan utgifwit, at han hade sig t^ddeligen at utlåta ock förklara, om ock huruwida han afdömt den quaestion om hemmanens delning, ock allenast den senare quaestion ^{en} msx[^].mfmsjfiissiK om deras n^{tt}tiande ifrån sig remitterat.

Som således pluraliteten blef, at saken uppå fru Bems qua"erel i Kongl: Rätten, kan uptagas, utan appellation, så yttrade sig vidare H^{rr} Assessorerne, Mårtens, Ehrenhielm, Plaan, Adlermarck ock Ehrenadler, samt H^r Hoffrätts Rådet Lilliemarck, at de in meritis, nⁿeml- hwad quaestionen angår, om saken skall höra til härads^r ell- BergsTings Rätt, conformera med H^r HoffRätts Råd Rosenstolpe, som derom sig SH of-anföre har ytt utlåtit.

Translation by AA:

The noble and well-born Herr Rosenadier, on behalf of his Mother-in-Law Fru Brita Behm, was called to the Chancery Council to confer with Assessor, the noble and well-born Emanuel Swedenborg.

Question: Are the farms, the partition of which is prayed for, a frälse or a Skattehemman?

Assessor Swedenborg answered that they are Skattehemman.

Question: Is it the Assessor's assertion that each farm may be divided into five equal parts, and he receive his 5th part in each of them?

Answer: His meaning was that the hemman in question could not or should not be divided, but only the income.

Herr Chancery Counsellor Rosenadier said that these farms could be divided in like manner as was done with the hemman Granö, which was so divided that Fru Behm received four pieces of the hemman, and Assessor Swedenborg the fifth. Swedenborg thought that in the case of the Granö farms, it was another matter because they were used by the owners themselves without tenant.

Chanc. Council. Rosenadier was asked whether he thought the division could be so made that the income or usufruct is divided.

Answer: There would then be endless quarrels.

Question: Whether, for the avoidance of long court proceedings, the parties could not agree that the dividing of the hemman could not be into five equal parts and lots according to law, so that each shareholder receives as many hemman as can come to him for his part?

Assessor Swedenborg explained that he would be pleased to have a reconciliation. But -

Chanc. Council. Rosenadier protested against this, since hitherto the Assessor, by his groundless objections had caused Fru Behm expenses which he reserved for her.

After the parties had left, the matter was taken up for decision, and since Assessor Swedenborg asserts the status of the case to be that Fru Behm had ought to appeal therein because - as concerns the main point and especially the requested partition in the estate - the District Court had definitely expressed itself therein, and had decreed that this dividing could not be done, but had not remitted from itself anything else than what had regard to charcoal rights and the like; therefore, it was first considered whether and how far the complaints brought forward by Fru Behm in her appeal can be taken up, and the Royal Court's Herr Members expressed themselves on the first point in the District Court's decree, each for himself, as follows:

[1] Assessor Mårtens: His Royal Majesty, in different ordinances, has ordered judges, in their Resolutions and Decrees, to help the parties out of these disputes with clear and plain words, and not to leave them in darkness as to the right understanding of the decree. From the exchange of letters between these parties, I now find that in the question which was between them at the District Court concerning the dividing of the property at the Axmar Works, what was mainly brought up was to what extent this case should be taken up by the District Court or the Mining Court. Therefore, when I look on the judgment

which was made thereon, and the rationes and reasons on which the judgment was based, so far as the words themselves and the context in the decree express their clear meaning, I, for my part, cannot find otherwise than that the conclusion therein that the District Court remitted this matter from itself to the decision of the Mining Court, stands. And since this was thus a question of the proper forum, and in such measure the principal matter itself concerning the partition did not come to be moved, therefore I find that the ordinance of 1718 does not hinder the party who was not satisfied with such a decision by the District Court from being able to bring his gravamina before the Royal Court of Appeal by a complaint thereover, and the Royal Court, in view thereof, is competent to speak its thoughts as to whether and how far the District Court ought itself to decide this matter according to law and procedure, or to remit it from itself to another forum, as I think was done.

- [2] Assessor Frenhielm: For the saving of time, I now explain briefly myself, without further forming any statum causae, as being so much the more at once with the same opinion; since the ordinance of 1718 admits that all preliminary matters ought to go with the principal things, but it says nothing as to what procedure should be followed when the principal thing itself has not come to be decided in the forum. Therefore it seems to me that the right understanding of the same ordinance is that such cases could be taken up here in the Royal Court immediately, without the ordinary procedure and appeal, and I find both that the decree of the District Court herein to be erroneous quoad rationes decidendi, and also that the matter ought not to have been removed from the District Court to the Mining Court.
- [3] Assessor Plaani Although for my part I can find nothing else than that this case, which concerns whether and how far a nobleman's inheritance should be divided, is one that can be taken up and decided by the Royal Court immediately; likewise, since the parties on neither side have made any mention thereof, and some lengthening out of the process might possibly be caused by the fact that it should now be taken up in this forum after it has been commenced in the District Court, therefore I leave it at that. And as concerns the matter itself which is in dispute, the District Court adduces among the rationes decidendi concerning the dividing, such as that it could not well be done in the case of the property of such works; but since the conclusion itself, and the end of the decree stop at this, namely, that the District Court could not concern itself with this, I can find that there can be no other question here than a question of the forum. And inasmuch as there is here no principal matter which this manner of procedure can follow, since the District Court remitted from itself the case on which the summons was issued, there is no other remedium legis for the one party who finds himself grieved thereat, than to seek a lawful change therein with the superior judge; especially since, contrary to the Ordinance of 1718, a quaestro Processus does **not** go by ins tantieme (immediately). Therefore, I modestly hold that, according to the ordinary procedure always used in such cases, the Royal Court can always take up these complaints, and so am of the same opinion as the Herrar Assessors who voted before me.
- [4-5] Assessor Adlermarck and Assessor Ehrenadler also conformed with what had already been voted.

[6] Herr Court Councillor Rosenstolpe: In the point which concerns the dividing of any of the farms under the Axmar Works, I find that the parties take the District Court's decree in dissimilar understanding, Pru Behm considering the same to mean that the District Court banished her claims as to the dividing gum toto effectu to another forum, to wit, the Mining Court. Assessor Swedenborg, again, on his side asserts that the matter was clearly decided by the utterance by the District Court, that the estate ought not to allow of a dividing into five equal parts, and that the District Court had thus banished from itself to the Mining Court nothing more than what concerns the use of the same estate which could not be divided, and which, as an oeconomicum should come under the Mining Court. When I now sufficiently view this decree by the District Court, as to which of these two meanings shall have vim conclusionis, and be considered as a resolution, I find that the District Court's expression concerning the possibility of dividing the estate did not begin with words such as can show that it should have the name of a definite expression, but only with the word inasmuch as, which sufficiently indicates that what follows is to be considered merely as rationes decidendi, and not as a decision, all which reasons the District Court binds together to form a certain conclusion; so that I find nothing else should be considered as a resolution save that which the Court itself concludes with under the word inasmuch as, and this consists in this, that the Court wholly dismisses the matter from itself. I am so much confirmed in this opinion by the fact that when the puisne Judge Stiermarck at the District Court received communication of the bill of complaint which Fru Behm handed in to the Royal Court against the Resolution, and from it saw what understanding of this same resolution she had, he yet did not explain himself, that this resolution had an entirely different meaning, and the meaning asserted by Herr Assessor Swedenborg, Now since Pru Behm has contended that an error against procedure was committed in the fact that the District Court dismissed from itself a case which yet belonged to it for settlement, so that it is thus disputable how far this case might belong to the District Court and to the Mining Court, therefore, I come to try my mind therein as to how far such quaestiones fori could and should be taken up in the Royal Court per quaeBlam, or whether they should go through immediately per appellationem.

It is not that such quaestiones fori have not often come deolveras to the Royal Court by appellationem, but they have also been many times taken up there by summario processu by complaints handed in; especially since, in any other case when they would have to do with a long drawn out process in quaestionibus fori, time would be drawn out for too many years before the parties would come to the principal matter. And now, since the ordinance of 1718 came out, according to which questions of procedure and preliminaries should come in together with the principal matter, Pru Behm would have no way to request a change in the District Court's decree, if it were not allowed her to bring her complaint before the Royal Court per querulam. Therefore, I can find no otherwise than that the Royal Court is not now denied from expressing itself as to how far an error in the procedure at the District Court may have come in in this punctum. As therefore concerns the matter

itself, because the quaestionem at the District Court was not how the charcoal, making should be arranged, and whether the charcoal should be taken to one works or another, but merely as to the dividing of the fundum, as or whether the taxed farms which came to Fru Behm and Assessor Swedenborg by inheritance and are not situated in the mining district but are purely taxed farms, ought to be divided between them according to law, I find for my part that the District Court was not justified in dismissing the matter from itself, and thus find it right to change the decree of the District Court, and to remit the case back there, to be lawfully taken up and settled in good time. I add to this that, as regards the understanding of the District Court's decision, it is clearly evident from the end of the decree that the Court dismissed from itself to the Mining Court the matter of the dividing of the estate; but should the District Court wish now later to interpret its decree in the sense in which Assessor Swedenborg has taken it, then the Court failed against the many warnings which his Royal Majesty has had published, that all decrees and decisions shall be set forth in plain words so that one does not bring the parties to more difficulties with each other by incomplete and obscure decrees, and give rise to mistakes by faulty setting up of the decrees; the District Court's utterance concerning the impossibility of dividing the estate is then an arbitrage and a conclusion based on no law and ordinance, and is in such measure erroneous, null, and of no value.

[7] Herr Councillor Lilliemarck: Since this question so extensive for me, has been voted on, and all the votes rest in the conclusion and result that the case may be remitted back to the decision of the District Court, so I am wholly of the same opinion.

[8] The Herr Vice President : In her first point, Fru Behm complains that the District Court has committed an error in the proceeding in this, that in the case which was instituted there concerning the dividing of some farms under the Axmar Works, this same Court has remitted this matter to the decision of the Mining Court, whereas it was of such a nature that the District Court ought to have taken it up and decided it. But when I view the decree itself, of which complaint is now made, I find it makes an express difference in the dividing of the estate and the dividing of the things used by the estate. This last the District Court dismissed from itself as belonging to the Mining Court. But as concerns the former, namely, the dividing of the estate, I cannot see otherwise than that the District Court has uttered itself thereon in plain words and said that this estate was of such a nature that they could not be divided, and has given its rationes and reasons therefor, as the decree shows. Therefore, for my part, modestly I do not find that Fru Behm has had any cause to complain over the nullitet in the procedure.

[9] High well-born Herr Baron and President Scheffer; As the question is now properly concerning the right understanding of the District Court's decree in the first point, I find, and meo sensu, that the District Court has rightly taken up and decreed respecting the dividing of the Axmar estate, in that the Court said that, because of the circumstances brought out in the decree, this estate cannot be divided, and therefore, in that measure, I find

that no error was committed in the process of which Fru Behm has had reason to complain. And since in the first point of this same decree, the District Court has remitted to the Mining Court to take up and judge on the using of the farms for the works quoad magis et minus in which the partners are sharers, therefore I find that this matter of the using also, the District Court has rightly dismissed from itself, because nothing therein is useful to the works save the charcoaling and the daily labor, and these are properly matters between the parties which belong to the Mining Court. So that neither in this matter meo voto has any error in the process been committed by the District Court. But since the parties in other respects stand between each other in contradictoriis concerning the right understanding of the decree, and ejus est explicare, cujus est judicare, therefore I hold, for the rest, that the parties ought to be sent back to the judge who has given the decree herein, that he had to express and explain himself plainly concerning how far he had decided the question of the dividing of the estate, and had remitted from himself only the latter question concerning the using.

As the majority was such that the matter of Fru Behm's complaint can be taken up in the Royal Court without appeal, Herror Assessors Martens, Ehrenhielm, Plaan, Adlermarck, Ehrenadler and Herr Court Counsellor Lillie-marck further expressed themselves that in meritis, to wit, in what concerns quaestionen, whether the case shall belong to the District Court or to the Mining Court, they agreed with Herr Court Counsellor Rosenstolpe who has expressed himself above.

Minutes of Svea Court of Appeals. Case of
Brita Behm and E.Swedenborg.

5 p. Fol.

1726, November 10.

In the Archives of Swea Hofrätt, Stockholm.
Civil Protocoll För Ar 1726. Pars.II.pp.566-567-
1
2

o
 A- 1726 d 10 November.
 Stora rummet.

p.565.

/roll as on Nov.7. Carl Erenpreus,
 instead of Johan Ehrenadler./

--- ; --- ; ---

p. 566.

Brita Behm
 C.
E.Swedenborg.

S.D. Sedan Assessoren Olivcrona upstigit, contin-
uerades med sakens afslutande emellan fru Brita
Behm ock Assessoren Sueaenborg, ock lästes
 de ära
 kortelign skriffterne ang-- den 2de puncten
 i häradsrättens dom, om delning i Skogstracten,
 med mehra; hwaröfwer resolverades, at som samma
Skogstråct icke är i Bergslagen belägen ock något
 Bergsmans hemman tilhörig, så hade häradsRätten
 detta måhl, som til des afgjörande hörer, ey bordt
 ifrån sig remittera,
 r r
 Men H- Baron ock Praesidenten, samt H-
 n
 Vice Praesidenten yttrade sig, at som Ass-
Swedenborg icke bestrider delningen i Skogen, ock
 häradsrätten lemnat parterne fritt at om warkstäl-
 ligheten deraf sig på behörig ort hos Executoren
 at anmäla, så finna de härutinnan ingen fehlacktig-

het i Processen wara begången.

Sedan recapitulerades jämwäl skriffterne uti den 3^{dje} puncten, ang-- delning i husen på bruksgården, med dertil hörande Stall, hähus ock bodar. Ock fann wäll Kongl: Rätten nödigt, att parterne än widareskulle höras, om ock huruwida Bergmästaren med ber-- ^{de} hus delning sig redan befattat, eller ey? Dock blef emellertid, ock nisi quid novi. resolverat, at aldenstund här är quaestion, icke om brukshus, utan om delning uti de på bruksgården upsatte wanhus, t stall ock bodar, så hade häradsrätten ey bordt et såd. ant mal Till Bergs Tingz Rätten ifrån sig skiuta: hwad den 4,5,6, ock 7-- ^{de} punct i domen widkommer, om delning i ängiar, krydd-

gårdar, kålgårdar ock hästhagar, så fann Kongl: Rätten det tilhöra Pläradshöfdingens ämbete, at sielf tillika med häradsnämnden, ock med Landtmätarens tillhielp en slik dehlning behörigen förrätta, på det om derwid parterne emellan någon twist yppas skulle, densamma då jämwäll lagligen må kunna afdömas.

I lika måtto ^{v0} 8--, at den besicktning som häradsRätten dömt skola wärckställas af nämnden uppå wrakhuset, stalan ock nötwarpen, med mehra, bör i så beskaffad sak icke afhämnden allena, utan jämwäl af härads höfdingen lagligen förrättas. Sidst fann wäll Kongl: Rätten wid ^{de} 9-- puncten i HäradsRättens dom, ang-- delning uti twenne quarnar, nödigt at höra parterne än vidare, om de skulle kunna komma öfwerens om delnings stättet; Dock slöts emedlertid nisi quid novi, at så wida parterne sig icke förena at Tullqwarnen ährligen

tmed derunder horande byggningar,

må bortsrenderas, eller åt någon betient för åhrlig löhn af dem lemnas utan af Fru Eehm sa deruti, som det öfriga laglig delning påstås; Så profar Kongl. Sätten at häradsRätten åligger sig behörigen at yttra, huruledes delningen i desse qwarnar parterne emellan skie skall. Ock hwad Skvaltqwarnen anbelangar, hwilken häradsRätten såsom hinderlig och onyttig har utdömt, så emedan om denna Skwaltans utdömmande ingen quaestion warit incaminerad, utan allena om des delning ; Så uphäfwäs derutinnan häradsRättens utslag. För öfrigit blifwa så detta, som de andra manien hwilka häradsRätten ifrån sig till annat Forum ock ställe förwjst, till des uptagande ock laga afgjörande remitterade.

Hr Vice Praesidenten yttrade sig för sin dehl således särskilt: neml: At han i denna sak finner ^{ne} 2-- fehl ock nulliteter af HäradsRätten wara begångne, i det 1° dehlningen uti husen blifwit remitterat til BergsTings rätt, där sådant likwäl ^{do} hörde til häradsRättens jurisdiction. 2-- at Rätten utdömt en qwarn, hwarom dock ingen quaestion wa rit, utan allena om des dehlning. Men uti det öfriga, som Fru Behm emot domen intet appellerat, så kunde H- ^r Vice Praesidenten hennes beswär icke uptaga.

Hwarmed H:H- ^r Baron ock Praesidenten sig con-
formerade.

--- : --- : ---

Translation as follows:

After Assessor Olivcrona came up, the concluding of the case between Fru Brita Behm and Assessor Swedenborg was continued, and the letters concerning the second point in the District Court's decree on the division in the woodland tracts were briefly read - whereon it was Resolved, that since these woodland tracts are not situated in the mining district and do not belong to a mining man's estate, the District Court ought not to have discussed this matter, which pertains to it to decide.

But Herr Baron and President, and Herrar V. President expressed themselves that, since Assessor Swedenborg does not oppose the dividing of the woods, and the District Court left the parties free to present themselves to the Executor at the proper place in regard to the carrying of this out, therefore, they find that in this respect no error in proceedings had been committed in the matter.

Then the letters were recapitulated in respect to the third part, concerning the dividing of the house at the Works, with the stable, the cattle house and sheds belonging thereto; and the Royal Court found it necessary that the parties should be heard still further as to whether or not and how far the Mining Master had already concerned himself with the dividing of the said house. Yet, meanwhile and nisi quid novi, it resolved that, inasmuch as the question here is not about a work house but about the dividing of a dwelling house with the buildings belonging thereto, stable and sheds, therefore the District Court ought not to have remitted such case from itself to the Mining Court. As concerns the 4th, 5th, 6th and 7th points in the decree, concerning the dividing of the meadows, kitchen gardens, cabbage patches and horse paddocks, the Royal Court found that it pertains to the District Court's office itself, together with the court jury and with the help of the surveyor, duly to institute such dividing. If thereon there shall arise any dispute between the parties, it should by them lawfully be judged.

In like measure with the 8th point, that the examination of the wreck house, the school and the net house, etc., which the District Court decreed shall be instituted by a jury, should, in things of this nature, be lawfully carried on not by a jury alone but also by the District Judge.

Lastly with respect to the 9th point in the District Court's decree, concerning the dividing of the two mills, the Royal Court found it necessary further to hear the parties, whether they would come to agreement as to the manner of the division. Yet meanwhile, nisi quid novi, it was concluded that, provided the parties do not agree that the custom mill may be rented out yearly and be left by them to some servant for a yearly rent without it being insisted by Fru Behm that the lawful portion shall be the same therein as in the rest, then the Royal Court finds that it properly lies with the District Court itself to declare how the division of these mills between the parties shall be effected. As regards the covered mill which the District Court has judged to be a hindrance and useless, and because concerning the judgment over this mill no question was raised but only on its dividing, therefore in

this matter the District Court's decision is voided.

For the rest, both this and the other mill which the District Court dismissed to another forum and place, this is remitted that it may lawfully take it up and decide it.

Herr V. Fresident, for his part, expressed himself separately as follows, to wit: That in this case he finds two errors and nullities were committed by the District Court, in that first the partition of the house was remitted to the Mining Court, when such cases belong to the jurisdiction of the District Court. Second, that the Court condemned a mill, concerning which there was no question but only on its partition. But as to the other matters on which Fru Behm did not appeal against the District Court, the Herr Vice President could not take up her complaint.

Wherewith Herr Baron and President agreed.

MEMORIAL IN BEHM CASE SIGNED BY SWEDENBORG

1726 Nov. 14, Stockholm

Phot in Ph.File 199 = 8 pp. (5 sheets)including enclosure Lit: A (Noy. 10, 1726)=Ph. File 198 (1 page) - see p.2
below.In Stockholm, Swea Hoffrätts Archiv. Civ. mål Besvär och
ansökningar 1728-29 : Brita Behm/Swedenborg.Transcript:

[ph.p.1]

Insin: d. 15 Nov: 1726.

dⁿ extr:

Odmiukt Memorial

Effter min lofwen har jag sonderat Fru Professorskan Brita Behm igenom skrifwelse d. 10. näst. förwekne, som sees Lit: A. om icke Fru Professorskan wille det twistigheterne som oss emellan opwuxne äro, i godo mötte componeras, men har därpå intet annat swar ärnådt, än at jag har därom at tala med Fullmachten Cantzelie Rådet Hr Rosenadier, befattandes Frun sig intet sielf dermed, samma swar har jag tilförene af Fru Professorskan bekommit, nemligen at saken hörde intet vidare Frun til, utan Hr Cantzelie Rådet och som Hr Cantzelie Rådet på sådant sätt synnes lika som hafwa undfådt samma process til gifningz, och han yttradt sig in för Hans Excellence och Höglofl. Kongl. Rätten, som han intet gierna wille condescendera til någon composition, altderfore i fall Hr Cantzlie Rådet än vidare skulle afslå mitt giörde tilbod som jag nu endast giordt på Hans Excellences och Kongl. Rättens befallning; så torde saken utan vidare conference få afslutas; emedlertid påminner jag mig wid sidsta conference, det Cantzlie Rådet Hr Rosenadier giörde dehlningen af hemmanen hel angelägen för den orsak; som skulle jag intet ehrleggia min andehl i contribution för samma hemman så richtigt som Fru Professorskan för sina dehlar; men som samma hemman nu på 6 åhrs tid niutit frihet för all contribution och ännu den på 2^{ne} åhrs tid åtniutandes warde, så lærer så mycket mindre brustit på min sida, som ingen ting warit at brista uti, beståendes derföre argumentationen af ord, och af intet värde; emedlertid lærer intet onMdigt optagas, at jag fördristar mig at tilleggia hwad jag wid conferencen i den hastighet intet kunde så föra mig til minnes, neml: emedan dehlningen af fastigheterne är af domaren med skiäl afslagen; och här endast twistas om huru wida dehlningen af hemmanens nytttiande rätt hörer Häradz eller Bergz jurisdictionen til, så är det första skiålet på min sida, som ock förr andragit är, at hemmanen höra enskylt bruket til, och äro således Brukz hemman, hwilkes dehlning eller disposition af nytttiande rätt Kongl. Bergz Collegio tillegges igenom dess wid sidsta Rikzdag nådigst gifne Instruction, och så mycket mehra, som här åboen ingen åhrlig genant till ägaren är skyldig at ehrleggia, utan brukar han hemmanetz skog och mark, lika som wore det hans eget, allenast han för wist och något mindre pris än andre lemnar Kohlen, som han tilwerckar, til bruket. Elliest lära de öfrige hemman i samma byar, som intet enskylt bruket tilhöra,

[ph.p.6]
[" p.7]

[" p.7]

hwad derass Kohlarbeten och den der af existerande dehlningen angår, så mycket mehra komma under Kongl; Bergz Collegii jurisdiction, som de redan disponerade äro, och i fall de komma vidare at dehlas eller disponeras Fru Professorskan och mig emellan; jag menar de hemman som intet egna äro, så kommer först det oeconomicum at afgiöras, om jag bör åtniuta 1/5 dehl i derass Kohl tilwerckningar, eller om mehr eller mindre, tyj den ena hammaren får smida om åhret 900 Skep- den andra allenast 600 effter hammarskatten, tyckandes i den händelse, den böra hafwa större tildehlning af Köpekohl, som mehra hammar-skatt betalar, och mehra har tilstånd at smida, hafwandes jag redan min hård, i öfra hammaren igenom lott kastning afbytt. Detta tecktes Hans Excellence samt Höglofl. Kongl. Rätten låta komma loco conferentiae til protocollet, och som jag vidare intet har at påminna, så hoppas jag det Hans Excellence samt Kongl. Rätten hörer H^r Cantzlie Rådet Rosenadier här wid om han det åstundar, warandes jag noijd med, at det sker i min frånwaro; och det så offta Hr Cantzlie Rådet behagar. Jag är ändoch försäkrad at Hans Excellence och Höglofl; Kongl. Rätten intet annat gör, oachtad jag Sisterar eller intet wid conferencen, än hwad just och rättwist är. Stockholm d 14 Nov; 1726

EM: SWEDENBORG.

[Enclosure:] Lit: A. Phot. in Ph. File 198 = 1 p.

Högtährade Fru Moster.

[" p.8]

Emedan jag in för Kongl. Hoff Rätten wid sidsta conference lofwade at wilja sondera Fru Moster, om icke den twist wij oss emellan hafwa angående återstående delning wid Axmar, må i godo afgiörnas, helst som den i sig sielf är af ett ringa värde, och Fru Moster i sitt samwete wet, at jag ingen skuld äger däruti, at twisten är bgynt, och dessutom owist är om den slutes til Fru Mosters nöije, och så mycket mehra som förwandskapen förbinder oss at helre lefwa uti enighet än som uti oenighet, altså är min hörsamsta begäran, at Fru Moster tecktes låta mig weta, om Fru Moster wil at samma sak componer&s, utan at den af domaren lagligen slutes, och i fall sådant agreeres, om icke en eller twenne godamän på hwar sida då kunde anlitas- at skilja oss emellan de twistiga måhlen, eller om Fru Moster behagar tencka på något annat expedient, at komma der med til slut, doch offereras detta utan praejudice af min rett, härflytande; af den lofwen jag giordt in för Kongl. Hoff Rätten, hafwendes jag den ähran at här om afwacha fru Mosters gunstiga swar. Stock:d 10 Nov: 1726

E. S.

Translation in LM p.411 + Enclosure on

" 410 (Lit. A)

1726 Nov. 17

2 pp. folio

In Stockholm, in the archives of Swea Hofrätt: Civ. Protocoll
För Ar 1726: Pars. II: p.607 1/2.

Transcript :

p.605: A- 1726 d 17 November.
 Stora rummet.

p.607 1/2

Brita Bem
 C;

Emanuel Sue-
denborg.

S. D. Uplästes Assessorens ädel och wälb: Emanuel Swedenborgs d 15 hujus
insinuerade memorial uti saken emellan Fru Brita Behm och honom; hwar-
 effter på bemte frus wägnar CancellieRådet ädel och wälb; H- Johan
Rosenadler inkallades till conference emot Assessoren Swedenborg.
 Frågades, huruwida Bergmästaren gådt med den af honom förrättade dehl-
 ningen, ock om han warit på Agnars gård, och där uti husen någon delning
 giordt? H- CancellieRådet Rosenadler så wal som Assessoren Swedenborg
 swarade at Bergmästaren intet warit på Agnars gård, och där i husen icke
 någon delning sig företagit. Frågades, hwad qwarnarne angår, om
 parterne eij kunde förenas på något sätt, Antingen at de finge bort-
~~arrenderas,~~ ock inkomsten delas, eller at någon betient antages?
 Er- CancellieRådet swarade, at inkomsten eij wore så stor at någon där
 kunde subsistera. Desutan wore omöijeligit at finna någon utwäg, hwar-
 igenom tråtor och oredor wid et gemensamt nytttiande kunde förekommas.
Ass: Swedenborg understälte altsammans i denna sak Kongl: Rättens
 godtfinnande. Tog aftrade.

Translation :

The Memorial of the noble and well born Assessor Emanuel Swedenborg,
 on the case between Fru Brita Behm and himself, which was handed in on
 the 15th instant, was read; after which Chanc. Com., the noble and **well**
 born Herr Johan Rosenadler was called in to a conference with Assessor
 Swedenborg.

ST

Question: How far had the mining mast gone with the partition carried out
 by him, and was he at the Axmar Works and had made any partition of the
 house there? Herr Chanc. Com. Rosenadler and also Assessor Swedenborg
 answered that the mining master had not been at the Axmar Works, and had
 not made any partition of the house there. Question: Whether, in respect to
 the mills, the parties could not be united in some way; either that they be
 rented out and the income divided, or that they be taken by some servant?
 Herr Chanc. Com. Rosenadler answered that the income there would not be big
 enough for any one to subsist on it. Furthermore, it was impossible to find
 any outway whereby quarrels and disquiet could be avoided in a common use.
 Assessor Swedenborg wholly submitted in this matter to the finding of the
 Royal Court. They departed.

J. UNGE TO SWEDENBORG

1726 Nov. 25, Wanga

2 pp. 4:o

L. III: 455Doc. 1: p.345In Stockholm, in the Royal Swedish Academy of Sciences.Bergius Bref-Samling, Tom. XVI: pp.290-91.Transcript :Ex orig.Min Hbgt^{de} K. Bror :

Förleden tisdag hade iag then ähran at skrifwa K. Bror til, och ther uti berettade at Biskopen accepterade Brors Zedel på 700 Dr at B. Anthon Swabs fornbdenhet. Woro wel at han ther med blifwer hulpen; Biskopinnan tackade mycket K. Bror som ther af haft beswär. Men K. Bror är Anthon Swab så fattig at han just behöfwer lita Biskopen til, iag menar at Swabarne hade wackert arf, är thet så, hwi behöfwer Biskopinnan lita så hårt Biskopen til. Jag mins en gång i ähr hon utlätte sig, tå hon war bekymrat om honom, at ther hon nu kunde få til hans fornbdenhet af Biskopen, wille hon, en annan gång gerna något quitta på thet henne kunde tillkomma. Jag tror wel han fått wackert nog när thet kommer alt i en Summa. —

Hwad angår om deputerade på Riddarehuset, icke som bår tils Capita familiarum, har iag lenge hördz talas om här nedre, men tror at riddarehuset tå mycket mister af sit anseende, hwilket thet nu temmeligen har maintenerat, så lenge the kunnat tycks taga styrko af phrasi Biblica; plures sumus. Jag onskar godt slut på thenna Riksdagen, och thet til Juhl. forblifwer i ofriget nast flitig halsning med al hogachtning

de

Min hogt- K- Brors

horsamste tienare

J. UNGE.

Wanga d. 25

9b. 1726

NB. til den samma. [-Swedenborg]Translation in LM p.408

MINUTES OF THE COLLEGE OF MIKES

1726 Nov. 25, Stockholm

3 PP. folio

In Stockholm, Bergskollegii Arkiv. Kongl^e Bergs Collegii
Protocoll For Ar 1726: pp.1866-68

Mo transcript

[The following notes on this document were made by Mr. T. Holm
on Dr. Acton's behalf. See Swedenborgiana Letter File for original
copy of these notes :]

25/11 om någon "förrådning = = = angående någon = = =
angifwen skadelig Grufwebrytning."
Swedenborgs namn ej nämnt.

Minutes of Svea Court of Appeals. Gase of
Brita Behm and E. Swedenborg.

1 p.Fol.

1726, NOV. 26.

In the archives of Swea Hofratt, Stockholm.
Civil Protocoll for Ar 1726.Pars.II. p.658.

p.657.

Anno .1726 den 26. November
Storre Rummet.

p.658.

S:D. lusterades resolution, emellan Assessoren
Edel och Walbordig Emmanuel Svedenborg, och Fru
Brita Behm.

--- ; --- ; ---

Minutes of the college of Mines. Plea from the Heirs of
deceased Assessor Behm deiscussed.

1726, November 26, Stockholm. 12 pp. /2 pp.copied/

In: Bergskollegii Arkiv. Kongl: Bergs

Collegii Protocoll For Ar 1726, pp.1882-93.

Anno 1726

Den 26 November

För middagen närvarande.

Herrar BergsRåden: Johan Cederstedt,

Anders Strömner;

Herrar Assessorerne: Adam Leijell,

Joh. Bergenstierna

Lars Benzelstierna,

Em. Swdenborg.

o
7:

Upstego HH.Assessorerne wälborne Lars Benzelstierna
och. Emanuel Swedenborg af sina säten, hwareftter

Föredrogs H. Assessoren Benzelstiernas, såsom
fullmächtig för framledne Assessoren Behms Sterbhus
Interessenter, i Kongl. Collegio d. 3 Junii sidstledne
insinuerade ansökning om erhållande af benådning som
Hans Kongl. May= högst .sahl. i åminnelse Konung Carl den
XI-- dem giordt i så måtto, att Interesset 4332 a 23 ./.
8 pr Sm, uppå den gravation, hwarföre de efter Kongl.
Collegii dom af d. 26 Novembris år 1692 för obetahlt
Tionde jern af Hillewyks masugn kommit at häftta blifwit
dem efttergifwit af dem utj Riksens Ständers Banco för
Kongl.Collegii räkning, eftter ingifwen attest är wordet
deponerat, men de ännu ej åtniutit ; etc .....

Minutes of the College of Mines. Swedenborg present.Tafel, Doc. 157 (= Doc. 1: p. 438)

1726, December, Stockholm

Dito=433

/see below/

December		Sm. Swedentiorg
	1	
	2	"
	3 absent	
	5	"
	6	"
	7	"
	9 "	
	10	"
	14 "	
	17	"
	22	"
	23 "	
	24	"
	31	"
December 1	" / 4 :	Upkom H. <u>Assessoren Swedenborg</u> , "

ACCOUNT OF PROPERTY OF ALBRECHT BEHM

1726 Dec. 2

In Stockholm, Riksarkivet. Kammare, in Bergscollegium:

I registret finnes vid Albrecht Behm hänvisning till
sid. 234, där å sid 233 och 234 finnes avräkning med
nämnde Assessor, upptagande

"Debet	D	ore	<i>Smt</i>	pgr
Emotstående fordran afskrifwes eftter				
Kongl Collegii Resolution af de 26 Nov.				
1726 fol. 497	- - - - -		680	: 3 : 18 3/5
och				
"Credit				
Balance af år 1725			680	: 3 : 18 3/5

Det äberopade beslutet av den 26 Nov. 1726 finnes å fol 497-502.

Den omnämnde "Account of Behm property, 2 Dec. 1726, by H.
Brandberg" har jag ej kunnat återfinna. Hindrich Brandberg
vor kamserare i Bergskollegium.

[See Swedenborgiana Letter File, s.v. Holm, for original copy of
the above notes, made at Dr. Acton's request by Postmästare Holm.]

[See also Lindh Documents, page 3: no.31c.]

RECEIPT SIGNED BY SWEDENBORG

1726 Dec. 3

In Stockholm, as above.

Copy in Lindh Documents, p.3: no.31a. In
ANC in Room 15.

Royal Swea Court of Appeals. Resolution in the case of Brita Behm and E.Swedenborg.

18 pp.Fol.

1726, Dec.6.

In the archives of Svea, Court of Appeals, Stockholm. Resolutions Bok for ar 1726,pp.504-512 1/2.

Kongl: Rättens resolution, uppå de af Professor -
 skan fru Brita Behm anförde beswar öfwer
Uglebo Härads Tings Rätts d 14 Junj sidstl--^{ne}
 emellan henne ock Assessoren ädel ock
 wälb: Emanuel Svedenborg afsagde dom, ang--^{de}
 den af fru Behm begiärte dehlning uti någre
 i Hambrunge Sochn belägne, ock parterne
 tilhörige hemman, jemte Skog, huus, ängiar,
 Krydgårdar, Kålgårdar, hagar, fiske ock fisk-
 wattn, samt qwarnar, med mehra, hwaröfwer
Assessoren Suedenborg sig förklarar, gifwen
 i Stockholm d 6 December A. 1726.

Kongl: Rätten, har parternes wexlade skriffter,
 så wäl som häradshöfdingens ädle och wälb: Lars
Stiernmarks på ofannämde Tings Rätts wägnar in-
 sände förklaring sig föreläsa låtit, samt åhördt
 hwad a både sidor munteligen blifwit anfördt;
 finnandes ^{mo} 1-- , hurusom Fru Behm sig deröfwer

beswärrar, at HäradsRätten, ang-- den af henne
 sökte delning uti följande hemman, neml- ⁿ Axmar
 bestående af 21:,12 p- land, Jbidem 5/:

hackelsange 3/: 12 p- land twenne hemman i Wj, det
 ena af 6/: ock det andra af 4/: land, samt 1 där-
 sammastädes, som Jöns Jonson bebor, af 5/: land,
 har, utan at befästa sin dom med någon lag eller

"betyder:2
 öresland och 12
 penningeland."
 Transcribers
 note./

Förordning, sig således ytrat, at aldenstund inga af Axmars bruks tillkiöpte hemman äro af den storlek ock mantahl, at de kunna klyfwas ock delas i fem lika goda delar, liggande hemmanen också i sådane byar, som alla hafwa oskifftade skogar tillhopa, så at de eij äga någon a part ² ³ afrösad skog, hwilkens fördelning af nytttiande rätten, kolningar ock dylikt desutan alltid skall finnas wara af Kongl: Bergs Gollegio anbefald Bergs Tings rätten, ock det icke allenast med Bruks hemman, utan ock at determinera, hwilka af nästgräntsande Skattehemman, när därom twistat blifwit, skola till något Bruk giöra sina kolningar; Fördenskull wille det Häradz Rätten eij anstå sig härmed at befatta, särdeles som HäradsRätten, wid annat tillfälle hos Kongl: Rätten sig skall förfrågat ang-- ^{de} jurisdiction af de skogar, som lyda till hemman hwilka brukken äga, med mehra, derpå intet swar ankommit. Hwarföre ock så Härads Rätten i samma Dom sig eij heller befattat med den Skogs tracten som skall wara kiöpt till Bruket, af Axmars Byemän, utan lemnat parterne å wederbörlig ort söka derpå delning ock afwittring på behörigt wjs: Fästændes fru Behm således i Processen wara fehlrat eij allena deruti, at häradz Rätten ifrån sig remitterat hwad till des jurisdiction ock afgjörande skall höra, utan ock at samma Rätt såsom et domsskiäl i des utslag infördt, at ofwannämde hemman ey kunde klyfwas, där likwäll Häradz Rätten icke skall bordt så widt gå in i saken, om Rätten ey warit befogad sig dermed at

befatta; J anseende hwartill fruen jämwäl anhåller,
 de
 at Häradz Rättens Dom i ber-- mahl uphäfwas ock ändras matte. Hwaremot ehuruwäl Assessoren Suedenborg förmenar häradz Rättens dom icke "böra så förstås,
 de
 som skulle Rätten hafwa saken ang-- delningen af
 de
 förber-- hemman ifrån sig till annat Forum förwjt, utan skall Häradz Rätten först hafwa dömt, det ingen delning wid samma hemman skie kunde, samt således Fru Behms begiäran afslagit, hwilket sedan Rätten i så måtto skall afgjordt, ock derwid funnit at hwad som delas kunde wore allenast nytttiande rätten af åbörnes kohl ock arbete, så skall Härads-Rätten detta senare allena ifrån sig skutit till annat Forum, ock hwad delningen uti Skogs tracten beträffar, skall icke heller samma måhl till Bergs Tings Rätten blifwit remitterat, utan parterne fritt lemnat, at söka sådan dehlning å wederbörlig^r ort, ock till den ändan hos H- Landshöfdingen begiära Landtmätare; så at uti alt detta intet fehl af Rätten skall wara begångit;

Dock som denna Assessoren Suedenborgs förtydning af HäradsRättens utslag strider emot sielfwa orden i Domen ock deras sammanhang, hwaraf klarligen ses, at hwad om omöyeligheten af hemmanens delning förmales är allena som et domsskiähl anfördt, hwarpå så wäll som de öfriga skiälen, i berörde mål sedan följer det slut, at häradzRätten fördenskull eij wille anstå sig dermed at befatta, särdeles som
 de
 Rätten ang-- jurisdictionen sig i Kongl:

Rätten skall förfrågat, men icke swar erhållit; hwar -

före ock häradsRätten med Skogs tracten sig eij heller befatta welat; Jnnehållandes desutan domen wid slutet, hurusom större delen af den wid häradsRätten begiärte delningen till Bergs Tings Rättens bepröfwande blifwit utstält ock hwad som till häradsRättens jurisdiction hörde om fiske och fiskewattns fördelande, derom wore den desidererade underrättelsen ey inkommen, med mehra; Så har ock häradshöfdingen uti des till Kongl Rätten insände förklaringe icke nekat meningen af domen wara sådan, som den i orden lyder, ock fru Behm densamma uti des te bem-- häradshöfdinge communicerade besvär har uptagit ock förstådt; Fördenskull ock emedan wid häradzRätten ingen ^a question desse parter emellan warit instämd om kohlningar, huru de skola anställas, om kohlens förande till det ena eller andra bruket, eller annat dylikt, som kunde höra till Bergs Tings Rätten, utan om jordens eller mehrber- ^{de} hemmans delning effter lag emellan fru Professorskan Behm, såsom 4/5 delar ägande, ock Assessoren Svedehborg, för 1/5 dehl, warandes desamma hwarken Bergsmans hemman, eller på någon Allmänning belägne Cronohemman, Bergwärk tillslagne, utan Skattehemman, som fru Behm ock Assessoren Svedehborg ^{driftslagen} tillfallit, ey heller Skogstracten i Bergslagen belägen ock något Bergsmans hemman tillhörig; hwarföre härads Rätten icke warit befogad sadane till dess afgjörande hörande mål ifrån sig at remittera, fast mindre enär Rätten ansåg saken om hemmanens delning af den beskaffenhet at den dermed sig ej kunde befatta, hade häradsRätten dä bordt betiena sig dertill af et sådant domsskiäl om ogiörligheten af hemmanens delning st i fem delar, som rörer sielfwa hufwudsaken, ock des-

utan hwarken i lag eller någon Kongl: förordning är grundat; Altderföre ock i anseende till desse begångne felactigheter pröfwar Kongl: Rätten skiäligt, häradsrättens närutinnan fälte dom at uphäfwa.

do
2-- Beswärer sig jämwäl vidare fru Behm deröfwer, at
de ang- den begiärte delning i husen på bruksgården, med dertill hörande Stall, fähus, redskapslider ock bodar, häradsRätten sig ytrat, at efftersom alla desse hus stå på bruksgården, hvaröfver BergsTings Rätten wid inventeringar, werder ingår ock Bruken angående förrättningar alltid skall hafft jurisdiction-
en, ock Bergs TingsRätten bäst kunnigt wore at pröfwa ock sluta hwad Bruksbetiente tarfweligen behöfwa, samt hwilka rum till spanmähl, tunngodz ock flera slika förnödenheter wid bruket, med tack- ock stångjernetz förwarande erfordras; Altså skall ey häradsRätten tillkomma, hwarken öfwer jern ock span-
r målsbodarne, ell- de Öfrige sielfwa bruksgården tillhörige, nödige ock derpå stående husen at anställa någon fördelning.

Men aldenstund här är quaestion, icke om bruks- hus, utan om delning uti de på bruksgården upsatte wänhus, med derunder hörande bygningar, Stall och bodar, hwilket mål häradsRätten ey bordt, såsom till BergsTings Rätten hörande, ifrån sig skiuta; Ty finner ock Kongl Rätten skiäligt härutinnan bem-
te RättsUtslag, såsom felactigt, at för krafftlost anse.

o
3-. Hwad den ästundade dehlning uti ängior, krydgårdar, kohlgårdar ock hästhagar widkommer, deröfwer häradsRätten sig utlåtitt, at ehuruwäl parterne begiära det Häradszhöfdingen med några af nämnden sielf wille

delningen härutinnan med det mehra förrätta, ock det på en sådan termin, när fru Behm wore wid bruket, kunde dock för andra syslor häradzhöfdingen ingen wiss termin dertill utsättia, pröfwade det eij heller wara nödigt, emedan när dehlningen skulle komma at skie på ofwanomrörde Skogstract, ock Landtmätaren då komme djt, kunde han med detsamma bäst afmäta ock tildehla hwar och en sin andehl i desse ängiar, krydgardar, kålgårdar ock hästthagar, effter deras beskaffenhet, wexande eller mindre "bärande marck, hälft som de äro liggande på hem--^{te} Skogs-tract,^r allenast at parterne utwärka sig H- Bxecu-torens ordres till Landtmätaren, skolandes på erhällen part häraf blifwa derwid tillordnade några nämдемän ifrån Rätten samma dehlning at bivista; Så finnes Kongl Rätten det tillhöra Häradzhöfdingens ämbete, at sielf, tillika med häradznämnden, ock med Landtmätarens tillhielp en slik dehlning behörigen förrätta, på det om derwid parterne emellan någon twist yppas skulle, densamma då jämwäl lagligen må kunna afdömmas.

o
4 - J lika måtto pröfwar Kongl Rätten, at den besickning, som häradzRätten dömt skola wärckställas af nämnden uppå Wrakhuset, skalan ock notwarfon, med mehra, bör i sa beskaffad sak icke af nämnden alle-na, utan jämwäl af häradzhöfdingen lagligen författas .

o
5- Beträffande den af fru Behm sökte dehlningen uti twenne qvarnar, har häradzRätten funnit billigheten enligit, at Interessenterne så i den större som mindre quarnen borde hafwa lika delar i proportion af hvars ock ens ägande rätt i bruket, hvarunder

de lyda, men som ingendera kunde delas i fem lika goda delar, så hade parterne till Tullquarnen at antaga en god man, som den för et wist om åhret arrenderar eller ock tienar för åhrlig lönn, ock de sedan dehla sig arrendet eller tullen emellan proportionaliter. bestående hwar effter sin andehl meliorationer ock annat dylikt: Ock at Squaltquarnen såsom den andra, neml- tullquarnen til hinder ock praejudice skulle borttagas, dar Interessenterne eij annorlunda åsämjas, med mehra.

Men som parterne icke kommit öfwerens at Tullquarnen åhrligen bortarrenderas, eller at någon betient för årlig lön af dem lemnas skulle, utan af Fru Behm så derutinnan, som det öfriga laglig delning påstås; Ty pröfwar Kongl. Rätten skiäligt, det åligger Häradsrätten sig behörigen at yttra, huruledes delningen i desse qwarnar parterne emellan skie skall.

Ock hwad Skwaltqwarnen anbelangar, hwilken HäradsRätten såsom hinderlig ock onyttig har utdömt, så emedan om denna Sqwaltqwarns utdömmande ingen quaestion finnes hafwa varit incaminerad, utan allena om dess delning; Altså pröfwar Kongl: Rätten skiäligt derutinnan också häradsRättens utslag at uphäfwa: Blifwandes för öfrigit så detta, som de andra ofwanber- mål, hwilka häradsRätten ifrån sig till annat forum ock ställe förwjst, härmed till häradsRättens uptagande ock laga afgjörande remitterade.

Petter Scheffer.

ut in protocollo

Jöns Noordenhielm J Lilliemarck Jah:Rosenstolpe
ut in prot.

J.Ehrenadler L.Adlermarck, Edvard Plaan

Er: Ehrenhielm: K: Martens.

'/initials/

M:Brusewitz

Translation as follows:

Resolution: The Royal Court has had the letters exchanged between the parties, and also the explanation of the Judge, the noble and well born Lars Stiermarck, on behalf of the District Court read before it; it has also heard what has been brought forward orally by both sides; finding, first how that Fru Behm complains over the fact that the District Court, in respect to the partition sought by her in the following farms, to wit, **Axmar** consisting of 21 [öreslands], 12 penningeland[*]; ibidem 5 [örld] Haeckels meadow, 3 [örld], 12 [pen.]; two farms in Wj, the one of 6 and the other of 4 öresland; also in the same place which Jöns Jönsson inhabits, of 5 öresland; without confirming its decree by any law or ordinance, so expressed itself that, although none of the farms purchased by the Axmar Works are of such size or greatness that they can be split up and divided into five equally good parts; and since the farms lie in villages which have their uncut woods all together so that they do not own any separate woods marked off, the dividing of the use of which, and of the charcoaling and such like will be found to be imposed on the Mining Court by the Bergscollegium, and not only to do this in the case of a works estate but also to determine which of the neighboring tax farms shall make their charcoal for any works when there is dispute thereon; for this reason, the District Court will not care to concern itself therewith, especially since on another occasion, the District Court inquired of the Royal Court concerning the jurisdiction of the woods which are under a farm which the works own, etc, to which no answer was received. Therefore the District Court, in this decree, did not at all concern itself with the wood tracts which have been bought for the works from the villagers of Axmar, but left the parties to seek, in the proper place, the division and the assignment in a suitable way; Fru Behm thus asserting that the error in the procedure lay not only in this, that the District Court dismissed from itself what should belong to its jurisdiction and decision, but also that the same Court, as a reason for its judgment, brought into its decision that the above-named farms could not be split up, whereas the District Court ought not to have gone so far into the matter if the Court was not qualified to concern itself therewith. In view whereof, the lady prays that the District Court's decree in the aforesaid matter may be voided and changed.

Against this, Assessor Swedenborg thinks the District Court's decree should not be understood as meaning that the Court dismissed from itself to another forum the matter concerning the dividing of the above-mentioned farms, but that the District Court has first decreed that there can be no dividing of this same estate, and thus has rejected Fru Behm's request, which the Court then in some measure decided and therewith found that what could be divided was merely the right of using the villagers' charcoal and labor. Thus the District Court dismissed from itself to another forum this thing only; and, as concerns the dividing of the wood tract, this matter was by no means remitted to the Mining Court, but he left the parties free to seek such division in the proper

---

[* 1 penningeland = 276.28 sq. feet.

place, and for that purpose to make request of the Sheriff's Surveyor. So that in all this matter, no error was committed by the Court.

Yet, since this - according to Swedenborg's interpretation of the District Court's decision - militates against the words themselves in the decree and their context, from which it is clearly seen that what is said concerning the impossibility of dividing the farms is brought forward merely as a reason for the decree, from which and also from the other reasons follows the conclusion in the aforesaid matter, that the District Court, for this reason, is not willing to concern itself therewith, especially since it had inquired of the Royal Court concerning its jurisdiction but had received no answer; therefore, neither did the District Court concern itself with the wood tract; the decree, moreover, saying at the end how that the greater part of the dividing requested at the District Court had been committed to the finding of the Mining Court, and what belonged to the jurisdiction of the District Court in respect to the fishing and fishing waters, the desiderata information had not come in, etc.

Thus, the District Judge, in his explanation sent to the Royal Court, did not deny that the meaning of the decree was such as the words sound, and Fru Behm, in her complaint communicated to the same Judge, has taken and understood the same meaning.

For this reason, and because no question was entered in the District Court between these parties concerning the charcoaling, as to how it should be ordered in respect to the taking of the charcoal to the one works or the other, or any like question which could belong to the Mining Court; but the question was concerning the dividing of the land, or the oft-mentioned farms, between Fru Professorska Behm as owning a $\frac{1}{5}$ th part, and Assessor Swedenborg for his $\frac{1}{5}$ th, according to law, the same being neither a mining estate nor situated on a common crown estate assigned to mining work, but a tax estate which came to Fru Behm and Assessor Swedenborg by inheritance; nor are the wood tracts situated in the mining district and belonging to any mining man's estate; therefore, the District Court was not justified in remitting such matters which belong to its settlement from itself, and still less so when the Court considered the matter of the dividing of the farms to be of such a nature that it could not concern itself therewith. The District Court ought then to have made use thereof of a reason for the judgment as to the impossibility of dividing the estate into five parts, which concerns the main matter, and, moreover, is founded neither on law nor on any Royal Ordinance. Because of all this, and in view of the errors committed, the Royal Court finds it reasonable to void the District Court's decree herewith.

2nd; Fru Behm further complains of the fact that in respect to the requested dividing of the house at the Works, together with the stable, cattlebarn, tools and sheds belonging thereto, the District Court expressed itself that since all these houses stand on ground of the works over which the Mining Court has always had jurisdiction at inventories, valuings and arrangements respecting the works; and the Mining Court would be best informed to try and conclude what the workmen of the place need with economy, and what room is demanded for grain, barreled goods and many other things necessary for a works, with the storing of pig iron and bars; therefore, it shall not fall to the District Court to

institute a dividing, either of iron or grain storehouses or of other houses belonging to and necessary for the works themselves and standing up on its ground.

But yet, the question here is not concerning the Works' houses but concerning the dwelling house erected on the ground of the Works, with the buildings, stable and sheds belonging thereto, and this matter the District Court ought not to have dismissed from itself as belonging to the Mining Court. Thus, the Royal Court finds the above-mentioned Court's decision also as being erroneous, to be without force.

3rd: 3rd: As regards the desired dividing in the kitchen gardens, cabbage patches and horse paddocks, the District Court expressed itself thereon that, although the parties request that the District Judge with some of the jury will himself institute the dividing in these and other things, and this at a certain term when Fru Behm was at the Works, yet, because of other occupations, the District Judge could not set a certain term for this - proved it also to be unnecessary, because when the division came to be made over the afore-mentioned wood tract and the surveyor then came there, he could then best measure and distribute to each his share in meadows, kitchen gardens, cabbage patches and horse paddocks, according to their nature, whether fertile or less fertile ground, especially since they lie on the aforesaid wood tract, if only the parties work out the Herr Executor's orders to the Surveyor, part thereof on request that they be ordered thereto some jurymen from the Court to view this dividing. Therefore, the Royal Court finds that it belongs to the office of the District Judge himself together with the District Jury and with the help of the Surveyor, properly to carry out such dividing, on the ground that if any dispute thereon should come up between the parties, this may lawfully be adjudged.

4th 4th: In like measure, the Royal Court finds that the viewing of the Wrakhus, the ladders and the net weaving, etc., which the District Court decreed should be instituted by the jury, ought not in things of this nature to be carried out by the jury alone but likewise by the District Judge legally.

5th 5th: As concerns the division sought by Fru Behm of the two mills, the District Court has found it in accordance with reasonableness that both in the large mill and in the small, the shareholders should have like parts in proportion to each **one** owner's right in the Works under which they lie; but since neither of them could be divided into five equally good parts, therefore the parties should take on a good man to manage it for a yearly rental, or to serve **for** a yearly salary, and afterwards share the rent or the profit between them proportionately, contributing meliorationer and such like, each according to his share; and that the Sqwalt mill, as being a hindrance and prejudice to the other, namely, the custom mill, should be torn down in case the shareholders cannot agree to another course, etc.

But since the parties have not come to agreement that the custom mill shall be rented out yearly or shall be left by them to some servant at a yearly salary, but that a legal dividing here as in the rest is insisted on by Fru Behm, therefore the Royal Court finds it reasonable that it lies on the District Court, as belonging to it, to state how the dividing of these mills between the parties shall be done.

And as further concerns the Skwalt mill which the District Court has condemned as a hindrance and useless, since no question is found to have been entered as to the condemning of this Skwalt mill but only as to its partition, therefore the Royal Court finds it reasonable to void the District Court's decision in this matter also; for the rest, both this and the above-mentioned cases which the District Court dismissed from itself to another forum and place are remitted to the District Court to take up and decide.

Fetter Scheffer
ut in protocollo

Jons Noordenhielm   J.   Lilliemarck   Jah: Rosenstolpe
ut in prot.

J. Ehrenadler   L. Adlermarck   Edward   Plaan

Er: Ehrenhielm: M: Martens.

M: Brusewitz

Minutes of Svea Court of Appeals . Case of
Brita Behm and S.Swedenborg.

2 pp.Fol.

1726, December 12.

In tne archives of Swea Hofrätt, Stockholm.
 Civil Protocoll för Ar 1726. Pars.II.pp.765-7652^{1.}

---

p.763.

Anno 1726 den 12 Decemb.

Större Rummet.

--- : --- : ---

p.765.

~~XX~~
Ty i ta Beto.
^w
Emanuel
Swedenborg.

S.D. Uplästes Professorskans fru Brita Behms Sup-
pliqve med ansökning om Kongl.Rättens förklaring
 of-^r dness utfärdade Resolution henne och Assessoren
Swedenborg emellan, och om icke expenser måtte
 blifwa fru Behm förbehållne. Och sedan Assesso-
ren Swedenborg af ber-^{de} Suppliqve hafft part, så
 inkallandes å fru Behms vägnar dess Mag H-^r
CancellieRådet Rosenadier, och Assessoren Sweden-
borg till munteligt förhör, då Assessoren, uppå
 Kongl.Rättens tillfrågan hwad han emot förber--^{de}
 ansökning hade at påminna? omhølt at få till
 i morgon deröf-^r skrifftel-ⁿ sig förklara, som
 bewilljades, hwarwid Suppliqven honom nu tillställes,
 med befallning det Assessoren skulle med dess för-
 klaring i morgon klockan nye behörigen inkomma,
 hwilket han låfwade sig effterkomna willja.
 Afträdde.

--- : --- : ---

Translation as follows:

Professorska Fru Brita Behm's Supplique was read, asking for the Royal Court's explanation of its Resolution issued "between her and Assessor Swedenborg, and whether expenses might not be reclaimed for Fru Behm. And since Assessor Swedenborg had part in the aforesaid Supplique, Fru Behm's son-in-law, Herr Chanc. Com. Rosenadler and Assessor Swedenborg were called in for oral hearing, when the Assessor - to the Royal Court's inquiry as to what he had to say and comment against the above-mentioned petition - requested to be allowed to give a written explanation tomorrow morning. This was granted, wherewith the Supplique given him, with the order that the Assessor come in with his explanation in the morning at nine o'clock, which he promised to comply with.

BRITA BEHM TO SWEA HOFRRATT

1726 Dec. 12 Phot. in Ph.File 200 = 2 pp.

In Stockholm, Riksarkivet. Swea Hofratt Civ. Mal Besvar o
Ansokningar 1728-29. In Bundle marked "1726 L".

Transcript :

Insin: dn 12 December 1726.

do upl. dito exträd.

Högwslborne H^r Baron och Praesident,
 Så och

Wälborne och widtLag farne H^{rr}

Respective H^r Vice- Praesident, Hof-
 rätt råd, och samptl. H^{rr} Assessorer.

A: 1726 d. 13 Dec.

resol: ad Prot:

Bredberg

För Eders Excellences och denne Höglofl. Kongl. Hofrättens gunsträttwise resolution af nästförledne d 6 uti innewarande månad, hwarmedelst mit an- hållande om dehlning med H^r Assessoren Wälb^{ne} Emanuel Svedenborg uti någre Axmars Bruks tilhörigheter, förmodel. lærer kunna til närmare fullbordan och Wärkställighet å sin ort bringas, aflägger iag en ganska ödmiuk tacksäijelse, skolandes en sådan välgärning, så länge iag lefwer, i wyrdsam ihugkom- melse behålla,,

[ph.p.2] Jag dristar allenast ännu uti samma ödmiuka tilförsicht til Eders Excellences .och den Höglofl. Kongl. rättens Höga gunst och rättwisa, anmähla huruledes iag angående dhe af mig i samma måhl uptecknade och påståde expenser, om Eders Excellences, och Höglofl. Kongl. Rättens tanka och mening i twifwelz- måhl råkadtt wettandes intet, om wederparten skal wara ifrån dem befriad, eller om mig må öpet stå hos Häradz rätten wid hufwud sakens företagande och afgiö- rande derföre ersättning sökia; ty såsom uti Eders Excellences och Höge Kongl. Hofrättens Resolution intet uthlåtande der om finnes, så är iag nödsa- kad at ödmiukeligen begära, det täcktes Eders Excell^{ce} och Höglofl. Kongl. Hofrätten här öfwer meddehla mig dess gunsträttwise förklaring. Hwaremot iag förblifwer

Eders Excellences och
 Höglofl. Kongl. Hofrättens

ödmiukhørsamste
 tiänarinna
 B: BEHM

[Note by AA: Brita Behm writes to Royal Court thanking it for its
 decision, in Swea Hofrätt Civ. Mal Besv, o Ansök.]

No Translation

MINUTES OF SWEA COURT OF APPEALS ON CASE OF BRITA BEHM/SWEDENBORG

1726 Dec. 13

3 pp. folio

In Stockholm, in the State Archives. In the archives of
Swea Hofrätt: Civil Protocoll för År 1726: Pars II:
pp. 774-75.

Transcript:P.769:

Anno 1726 den 13 Dec.

" 774:

S.D. Föredrogz och uplästes wäxlade skriffter, emelⁿ Professorskan fru Brita Behm och Assessoren Edel och Wälbördig Emanuel Swedenborg, ang^{de} fru Behms ansökning, at som Kongl. Rätten uti des -Resolⁿ- af d. 6 i denna Hånad sig icke utlåtit om de af s henne praetenderade expenser och B hon således skal råkat twifwelsmähl, antingen Assesseren Swedenborg blifwit ifrån dem befriad, elⁿ om hon wid häradz Rätten derföre får söka ersättning; Så wille Kongl. Rätten henne deröfwer Förklaring meedela.

Hwareffter inkallades på fru Behms wägnar, des Mag, Canzelie Rådet Edel och Wälbördig Hr Johan Rosenadier tillika med Assessoren Swedenborg, då Parterne frågades, om de hade något ytterligare at påminna, änn som skrifwit är? Cantzelie-Rådet Rosenadier underställte Kongl. Rättens bepröfwande, om icke HäradzRättens utslag genom Kl. Rättens ofwanb^{de} Resolution i monga mål blifwit ändrad, och om icke des SwärModer hafft skjählig orsak öfwer HäradzRättens domb sig at beswära, samt nu woro befogad at utaf Assessoren Swedenborg påstå expenser.

Afträdde.

des de
Och Resolⁿ at alldenstund Kongl. Rätten uti ofwanber- des Resolution icke afslutit sjelfwa hufwud-sakenmählet, utan det samma till HäradzRättens endteliga afgjörande lemnadt; Ty har Kongl. Rätten ej heller, wid så fatte omständigheter, öfwer de utaf fru Behm påstådde expenser sig utlåta kunnat, utan är Parterne obetagit, så framt de förmena sig hafwa fog några expenser af hwar-
n
andra fordra, at derom lagl utföra, hwilcken Resolution, sedan Hr Cantzelie-Rådet Rosenadier och Assessoren Swedenborg å nyo blifwit inkallade, dem antyddes.

Translation:

Was brought forward and read, the correspondence between Fru Brita Behm and Assessor, the noble and well born Emanuel Swedenborg, concerning Fru Behm's petition that, since the Royal Court in its Resolution of the 6th of this month did not express itself concerning expenses claimed by her, and she thus was in doubt as to whether Assessor Swedenborg was freed from them, or whether she must therefore ask for compensation in the District Court, therefore, the Royal Court will communicate to her an explanation hereover.

After this, there was called in - on Fru Behm's behalf - her son-in-law, the noted and well born Herr Johan Rosenadler, together with Assessor Swedenborg, and the parties were asked if they had further comments to make other than what has been written.

Ch. C. Rosenadler put under the finding of the Royal Court whether, by the Royal Court's above-mentioned Resolution, the decision of the District Court had not in many respects been changed, and whether his mother-in-law had not reasonable cause to complain at the District Court's decision, and was now authorized to demand expenses from Assessor Swedenborg.

They left.

And it was Resolved that, since the Royal Court, in its foresaid Resolution, did not conclude the main case itself but left it to the final decision of the District Court, so the Royal Court cannot express itself under these circumstances as to the expenses demanded by Fru Behm, but the parties are free, as soon as they think themselves to have cause to demand expenses from each other, to plead for them at law; which Resolution was communicated to Herr Ch. C. Rosenadler and Assessor Swedenborg, after they had been called in anew.

RESOLUTION IN SWEA COURT OF APPEALS IN THE CASE OF BRITA BEHM AND

E. SWEDENBORG

1726 Dec. 13

2 pp. folio

In Stockholm, in the archives of Swea Court of Appeals.Resolutions Bok för år 1726 : pp. 519-19 1/2.Transcript:Anno 1726 den 13 Decembr.

Samma dag, Uppå de, emelⁿ Professorskan fru Britta Behm och Assessoren, Edle och wälbördig Emanuel Swedenborg, wäxlade Skriffter, angående fru Behms ansökning, at som Kongl Rätten utj dess Resolution af den 6. i denna Månad sig icke utlåtit om de af henne praetenderade Expenser, och hon således skall rackat i twifwelsmåhl, antingen Assessoren Swedenborg blifwit ifrån dem befriat, eller om hon wid Häradz Rätten derföre får sokia årsättning; Så wille Kongl Rätten henne deröfwer förklaring meddehla,

Resolverades,

Att aldenstund Kongl Rätten utj öfwanberörde des Resolution icke afslutat sielfwa hufwudmålet, utan det samma till Häradzrättens entelige afgjörande lemnat

Ty har Kongl Rätten ei heller, wid så fatte omständigheter, öfwer de utaf Fru Behm påståde Expenser sig utlåta kunnat, utan är Parterne obetagit, så framt de förmena sig hafwa fog några Expenser af hwar andra fordra, at der om lagligen utföra; hwilken resolution, sedan Cantzelie-Rådet Edle och Wälbördige H^r Johan Rosenadier, uppå dess Swärmoders, fru Behms wägnar, tillika med Assessoren Swedenborg blifwit inkallade, dem munteligen antyddes.

Petter SchefferJöns Noordenhielm.Jah: _____ Rosenstolpe:J_: Ehrenadler • _L: AdlermarckEr. _____ Ehrenhielm: M: _____ Mårtens.Translation:

On the same day, upon the exchange of letters between Professorska Fru Brita Behm and Assessor, the noble and well born Emanuel Swedenborg, respecting Fru Behm's petition that, since the Royal Court, in its Resolution of the 6th instant, did not express itself concerning the expenses claimed by her, and she thus was put into doubt whether Assessor Swedenborg was freed from these, or whether she must seek compensation therefor in the District Court, the Royal Court will communicate with her.

Resolved: That inasmuch as the Royal Court in its aforementioned Resolution did not conclude the main case itself but left the same to the District Court for final settlement.

Therefore, the Royal Court, under such circumstances, cannot express itself concerning the expenses demanded by Fru Behm, but the parties are free, as soon as they think themselves to have cause. to demand expenses from each other, to plead for them at law; which Resolution, after Ch. C. the noble and well born Herr Rosenadier, on behalf of his mother-in-law, Fru Behm, together with Assessor Swedenborg had been called in, was stated orally.

MEMORIAL BY SWEDENBORG IN BEHM CA5E

1726 Dec. 13

Phot. in Ph. File 201 = 4 pp (3 sheets)

In Stockholm, Riksarkivet (Duplicate): Swea Hofrätts Arkiv.Civila Mål Besvär o Ansökningar; 1728-29. B.Behm/Swedenborg.Transcript:

Förkl. Insin: d- 13 December 1726

Dito extrad. ad restii.

Ödmiukt Memorial.

Jag har orsak at betacka Hans Excellence samt Högl: Kungl; Retten för den utfallna resolutionen emellan fru Professorskan Brita Behm och mig, emedan jag derigenom ärnår mitt endamåhl, i det skiljachtigheterna som oss emellan äro opwuxne, nu så mycket snarare blifwa afhulpne och dehlningen winner sin fullbordan: men at fru Professorskan praetenderar jemmwel expenser, så lendar derpå till 'ödmiukt swar. 1.) Det jag intet finner at domen uti något måhl är mig emot, sedan jag i mitt sist ingifna ödmiuke memorial således mig yttradt, och wore det mig aldeles lika om Häradzretten eller Bergztingz retten saken afgjörer och dehlningen förrettar, med mehra som der i orden följer; och at nu nermare wisa det samma, så har jag så wel hos Häradz retten, som uti Högl's Kungl: Hoffretten det allenast påstådt at nyttiande retten och kohl dispositionerne af hemmanen höra Bergz jurisdictionen till, och hwad det angår har jag intet anbracht hwaruti säjas kan det jag succumberadt. Hwad husens dehlning angår, har jag hwarcken hos Häradz retten begiärt eller sedermehra i Kungl; retten forswaradt det wåhningshusen skola af Bergmeståren dehlas, utan har allenast mendt den ena jern bodan hardt wid hemmaren belägen, och är mig

[" p.3] derutinnan intet resolutionen emot: Tullqwarnen angående så har Kungl. retten intet ophäfwit som för någon fehlacktighet hwad derutinnan dömt är, och torde således domän derutinnan hafwa sin lagliga krafft. Och som jag intet warit in culpa det Häradz retten remitteradt några måhl från sig, ei heller sedermehra förswaradt annat än hwad förswares bör, och hwarutinnan jag intet succumberadt, som angående jurisdictionerne, så har contraparten så mycket mindre fog at praetendera å sin si[da] några expenser. 2.) Utom dess så [star] ännu i wida fältet [tmä] [helst] hwilcken med rättigare orsak kan praetendera expenser som skiäl och documenter skola producera[s], at jag på onödigt wis är förd uti en process, der jag tilforene, condescenderadt till alt hwad Frun med skiäl kan praetendera. 3.) Har Hans Excellence samt Högl; Kungl; Retten redan funnit saken af

[" p.4] af den beskaffenhet, at inga expenser å ena el- andra sidan skola betalas och derföre dem med intet ord omrördt, så tyckes wara fåfengt at contraparten på slutet will movera den quaestionen, helst derest saken meriteradt expenser, effter allment bruk i sielfwa resolutionen de intet blifwit utelemnade; kunnandes derföre contraparten åtnöja sig med den grace hon redan undfådt.

Stockholm d 13 Dec: 1726

EM: SWEDENBORG

Translation in LM p.414.

MINUTES OF THE BERGSCOLLEGIUM

1726

In Stockholm, in the archives of the Bergscollegium.

Bergskol. Huvudbok för år 1726: p.484

See Lindh Documents p.3 no.30.

" SwedenborgianaLetter File, s.v. Holm **for** the
original of the following notes made by
Mr. Holm:

A sid 484 i verifikationerna finnes

"Extract af Kongl. BergsCollegii protocoll, hållit den
23 December 1726"

angående "Framledne Assessorens Albrecht Behms Sterbhuis
interessenter," vilkas namn ej angivas.

BENZELIUS'S DAUGHTER MARRIED

1726 Dec. 29

See Henrik Schuck, Från det Fornä, Upsala-Stock. 1917: p.114.
(in ANC Library)

Humbel Memorial concerning Mining Matters signed
by Swedenborg and Ol.Rudbeck.

6 pp.Fol.

/1726-7/

L.II:

221

In the State Archives, Stockholm.1726 och 1727 Ars Acter Tora.Besvors Deput. Acter..Litt. B.R.

/title from Stroh?/ "Ödmiukt Memorial /angående Bergsbruk, Skatte
Påhl, samt andra angelägenheter." Signed by
Swedenborg and Olof Rudbeck. Mot in S-g's hand.

Lit.R.

Ödmiukt Memorial

1.

Adelen som BergzBruk äga, beswära sig deröfwer,
at de föranlåtes ifrån sina egna Skogar och
Hamrar föra Skatte Eohl till andra Hammarwärck,
hwilckes Egare på Auctioner dem sig tillhand-
lat, sammaledes moste på monga stellen ifrån
Hyttbruken föras Kohl in Natura till Hammar-
wärcken, der likwäl sielfwa Hytt- och Hammar
egarena langt betre kunna och böra betiena sig
af sin egen skogz Kohl- tillwerckning, hwarpå
de äro priviligerade, än dess grannar: at
skatte Kollien föres till ett Ädlare werck, är
af en annan beskaffenhet och här intet bestrides,"
men allenast at de intet mötte föras ifrån
Hyttorne samt ifrån det ena Hammarwercket till
det andra, derföre anhåller Adelen, at dem efter-

låtas mötte emot samma betalning son den andre Kiöparen, sielfwe få behålla och lösa sina skatte Kohl, och intet förbindas at utgiöra dem in natura till ett annat slikt werck, och således med sin skada uphielpa en annan, hwar igenom ey heller något kan afgä Cronan i dess inkomst.

2.

Sammaledes at de Bruks egare af Adelen som longt för detta lofwadt at Clarera sina Presterättigheter eller dylikt med Kohl in natura, mötte enär deras Skogar igenom långlig pålitning äro så wedtagne at de behöfwa dem sielfwa till sitt Brukzunderhåll, i dett ställe få utgifa samma rättighet uti peningar effter allmänlag; Doch så at Presten har sitt Surrogatum och förnöyelse, som och at egaren kan hafwa sitt werck af egna Kohl undsrstödt och bibehållit.

3

Sason Ridderskapet och Adelen intet lærer wara betagit at sielf få till utrikes orter utskeppa sina egna effecter och sin egen afwel, som jern och annat dylikt, antingen det tillwerckas wrid frelse- eller- Skatte Bruk, samt at drifwa der med handel, alt så är adelens begiäran, at de wid slik handel, som sker med egen afwel och egna producter, intet ma betungas med något Oontingentz, ehrläggjande, *men* skulle nägre utaf Adelen effter privilegierna willa idka handel så ut- som innom landz, och det inte sker med egne eff ecter , och dem således kommer at på-

läggias en wiss Contingent, tycker wäl adelen at sådant kan ske af Magistraten, men skulle af dem större kontingent på läggas och äskas, än det swara kan emot deras handel, at då Kongl:Comercie Colegium finge macht at ändra och moderera, det effter deras handels beskaffenhet.

4

Adelen som Brukega uti Gestrik och Helsiniand begärrar likaledes, det aldeles förbiudas mötte at ifrån de orter der Bruk äro inrättade, intet utförss bräder eller Sågtimber. Wid förledne Rikzdag blef wäl bräders utförssel tillåten, *men* för *den* orsak at det före gafs, det de redan sågade bräder och huggne Stockar elljest skulle liggia i skogen qwar, och förruttna, nu som Brukz Skogarna igenom en för starck oloflig sågning och Såg tinbers utförande på den orten redan så äro medtagne at på några ställen swårt är at finna stor wercke till en hammares och hyttas reparation, och med tiden ännu större brist derpå lærer Insistera, sa i den son i många, andra. Bergzlager i ryke, så at på slutet lærer man blifwa för anlåten at kiöpa ifrån utrykes orter de storwerckz trån so a till Swenska Hammar och Hytte wärekens widmachthållande nödige äro, warandes så mycket angelägnare at samma skog wid stranden och wid den sjdan Conserwas, som derifrån torde med tiden andra Bergzlager kunna försörjas, alt der före anhåller Adelen det

ifrån de order i Gestrik- och Helsing landet der der Bruk äro belägne, all utförsell af bräder och Såg timmer ma förbiudas:

5

Ådelen ifrån Helsing; och Gestrik land som Bruk äga, beswära sig jemwäl öfwer de dyra frachter de moste betala för Uthö Malmens öfwerfående till sina Bruk ifrån Uthön till Bruken. Hwarföre warit wahnligit at betala i fracht för hwart Skeppund tre mk^r Koppmtt, men nu är frachten så stegrades, at för hwart Skeppund Malm moste betalas Nyo å tyo mk^r som är tre å fyra dubbelt emot förra, wahnligheten, Och nästan ljka som frachten till Holland och England, och dubbel emot sielfwa priset af Malmen, dymedelst kommer Tack iernet wid egna. hyttor på tiugufyra å tjugufem dahl: för hwart Skeppund, och skulle nu jernet falla i priset, så måste endast för frachternas dyrhet skull wercken komma i lägerwall. Alt der före som sådant synes lända Helsing och Gestrick wercken till ofehlbar ruine, derest icke bot blifwer skaffad på frachternes orättmätige stegring, som förmodelig till någon dehl tyckes hafwa sitt ursprung, af de Borgarskåpet sist ledne Rykzdag förunte privilegier at allena förtiena med frachter, alt så begiarar adelen, at om ratta orsaken här till undersökas, notte, och sedan den anstalt göras som länder till Bergzlagens oprätthallande.

[See below,
538[15 p.3].3]

6

Sammaledes anhåller adelen ifrån Hel sing och Gest-
rikland som Bruk äga, det dem intet förmenas
mötte, sitt tillwerekade Stångjern ifrån egne
lastageplatzar och hamnar at utföra låta till
Stapelstadren, och intet wara förbindne at föra
sitt Tern igenom Gefle eller andra Städer,
endast för den orsak at ther betala wägare pen-
ningar med mehra som wid slik Transport ehr for-
dras, hwilcket så nycket mindre lærer kunna
förmenas adelen, son det så wäl enligit är med
deras privilegier, son derjemte alla andre Bruk
äga den förmohn, som längre ifrån Städerna äro
belägne:

/signed/:

Em:Swedenborg. Olof Rudbeck.

ATTENDANCE AT SESSIONS OF COLLEGE OF MINES

1727 Jan., Stockholm

Doc. 1: p.438

In Stockholm, in the archives of the College of Mines.Protocoll 1727.

January 2	E. Swedenborg
9	"
11	"
13	
18 absent	"
19	
20a.m., 20p.m.	"
23	"
24	"
25a.,m. 25p.m.	"
26	"
27	"
30 absent	
31 absent	

Minutes of the College of Mines. Swedenborg present.Tafel, Doc.158.A. ([Doc.1:p.438](#))

1727, February, Stockholm.

In: Bergskollegii Arkiv, Protokoll 1727~~January~~

February 1 E: Swedenborg

3 absent

4 "

6 "

8 "

○
/1:Justerades Concepter.

Såsom de öfrige Herrarne woro af Riksdags ärenderne i dag, in pleno, på Riddarhuset förhindrade, och ingen mer kom tillstädes ; Så blef ey eller något vidare företagit.

10 absent

11 "

13 E Swedenborg [See below, [466.01](#)]

14 "

15 "

16 "

17 "

18 "

20 "

21 "

22 "

23 [B.Benin's Mem. delivered to Swed. see below, [466,01](#)]

25 absent "

27 "

MEMORIAL BY BRITA BEHM TO SWEA COURT OF APPEALS

1727 Feb. 13, Stockholm

Phot. in Ph.File 202 = 2 pp.In Stockholm, State Archives. Swea Hofrätts arkiv. Giv.

Mål Besvär o Ansökningar 1728-29 - lyinf loose in

Bundle marked "1726 L". See below, 466.01.Transcript :

Insin: d- 13 februarii 1727

Högwälborne Hr Baron och
Praesident,

Så ock

Hög- och Wälborne Herrar Vice-Prae-
sident, Hofrättzråd, och Assessorer,

föredr: och resol: d 12 Apr:

1727 på Hlof. Hoffr: Lill: ock Rosenstolp
divisioner

Brusewitz

Eders Excell^{ce} och den Höglofl. Kongl. Hofrätten hambär iag en ödmiuk tack-
saijelse för dess ertedde rättwisa, uti Hambrunge och UGGLEBO Häradzrätts
emillan mig och Assessoren Wälb^{ne} H^r Emanuel Swedenborg fällte Resolutions
ändrande uti den oss emillan warande twist, angående dehlning på hus, ägor
ock hemman, som lyda under Axmars Bruk i Gestrikland, jämte Skadestånd och
Expenser. Och som iag utaf dhe tidefter annan onödigt wis fälte interlo-
[ph.p.2] cutorier wid Häradz tinget, dermedelst iag blefwit hindrad och uppehållin
iffrån min rätt, håller betänkeligit vidare att förtro denna sak under Häradz-
höfdingens Wälb- H. Lars Stiernmarckz afgiörande; Altså är min ödmiuka be-
gäran, det Eders Excellence och den Höglofl. Kongl. Hofrätten Högrättwisl.
täckes förordna den näst der til grantzande Häradz Höfdinge Högtachtad H-
Johan Engelbrecht Grevesmöhl wid et extraordinarie Ting samma twist uptaga
och; afgiöra, samt hwad som är afgiordt likmätigt Eders Excell^{ess} och den
Höglofl. Kongl. Hofrättens Resolution uti Exsecution ställa. Emot sådan
hög gunst och rättwisa förblifwer iag framgent och ouphörligen

Eders Excellences

och

den Höglofl. Kongl. Hofrättens

Odmiukaste tianarinna

BRITA BEHM

CONTRACT BETWEEN SWEDENBORG AND MÄRTA AHLGREN - Copy1727 Feb. 15, Skinskattebergh Phot. in Ph.File 203 = 3 pp. (see 226)

In Stockholm, in the State Archives. (Transferred to State Archives
 "Skuldfördringsmål hos M. Ahlgren, 1730."fr.) Svea Hofr. Ark.
 1730 ars, Handlingar I: 9[a]-10[a].

Transcript:

- [ph.p.9a] Lit: a vide supra lit: A. [See below, -
 Lit: B vide etiam superius ex/Lit: B. allegata a et b. 488.40, 488.42
 488.43 [488.21, 488.23]
- Lit:C. Copia Emellan oss undertecknade är följande Contract oprättadt,
 angående förvaltningen af nedra hammaren el- Bergzmans hammaren uti Skin-
 skatteberg, nembl-;
- 1mo Uplåta wij till Madame Åhlgreen Dispositionen öf- hammaren på Tre ahrs
 tijd, och tager det sin begynnelse nyåhret 1728 och slutes nyåhret 1731.
- 2do För hwart sklfe utsmide wid Bruket, Bergz-wicht, bestå wij uti ett för alt
 till Madame Ahlgreen, Sexton dahl 16 /. Emt pr skno och lemna dherföre
 betallningen, enär det utsmidt är och till Kiöping ankommer, dragandes
 Madame all giörlig försorg där om, attjärnet bliffr utsändt, och bestå wij
 utsändningz omkostnaden.
- 3tio Bheremot består Madame Ahlgreen, föruthan kohlen, smidzlönnen, och alt
 annat som till smidningen fordras, jämwähl hammarskatten, Contribution,
 med all små bygnad etc.
- [ph.p.10] Dhär emot bestå wij stoor bygnaden, men all ny bygnad, böör oss först
 kungiöras och vårt samptycke därom inhämtas.
- 5to Alt nödigt tackjärn welle wij draga försorgom, att det anskaffas till
 Norberckie, förutan det som blåses wid Giesbergh, dhäremot åtager
 Madame sig dhen försorgen, att tackjärnet ifrån berörde ställen hämtas
 till bruket, hwarwid Madame ingen flit måste hafwa ospard.
- 6to Smidningen drifwes till quantumet effter hammarskatten och intet därin-
 under, och drager Madame all försorg, att alt rede till samma smidning,
 i rättan tijd framkommer, och är i förråd; jämwähl till seer Madame att
 järnet blif- gott och förswarligit, i annor händelse, om järnet skulle
 wräkas, så kommer det Madame sielf till last och answer.
- 7mo Dhen Schamplun, som på stångjärnet åstundas, will Madame låta smida.
- [" p.10a] 8vo Skogen hägnas och befredas på det giörligaste och lemnas oss åhrligen,
 enär kohlen äro förde uhr skogen, opsatz, på hwad dhe under bruket lig-
 gande bönder det åhret kohlat.
- 9no Sammaledes gifwes oss Specification, på dhet tackjärn, som wid Gotiära
 för währ dhehl till wärckas, hwilcket wij skedet- betahla med 12 Ds K .
- 10mo Emedan skulden så ansenligen dhesse åhren är föröcktt, så kunna wij intet
 tilllåta el- bestå, innom dhesse 3ne Contractz åhren, någon vidare

förökning, därpå, utan kommer skulden effter hand snarare att indragas och förminskas, kommandes Emedlertijd emellan oss att liqvideras och jämkas om dhen skuld, som redan giordt är och kan wara wid nästa räkningz slut, på därutinnan något wist slut kan giöras.

11mo Dhen som detta Contract å någon dhera sijdan effter dhe 3ne åhrens förlopp will opsäja, så giör han det 1/2 åhr föruth Skinskattebergh d 15: Fbr 1727

EM: SWEDENBORG

(L: S:)

vidimus „
Magnus Lindelius
Joh: Browallius.
collat.

Translation: (by C.L.O.) as follows: See ref- to in IM. p.434.

The following Contract has been drawn up between us, the undersigned, regarding the management of the lower forge or Bergzmans Hammer at Skinskatteberg, to wit:

- 1st We do hereby place to Madam Ahlgreen's disposition the upper forge for the space of three years, this to take effect on New Year 1728, and to end New Year 1731.
- 2nd For every Skeppund [= 2 tons] of iron forged at the Works, we do once for all give Madam Ahlgreen 16 dal^{ers} in copper per Skeppund, rendering payment for same when it has been forged and arrives at Kiöpin, Madam undertaking all precautions necessary for the transportation of the iron, while we assume the expenses for trånsportation.
- 3rd However, Madam Ahlgreen is to furnish - besides the coal - also the smith's wages and everything else that is required for the forging operation, besides tolls, Contributions, all small buildings, etc.
- 4th I, however, furnish any large new building [that may be raised], but first ought we to be informed of all building additions, and our consent thereto obtained.
- 5th We are to supply all the necessary pig-iron, and to arrange for its delivery at Norberckin, and that which is forged at Giesberg, there. However, Madam assumes the responsibility of calling for the pig-iron at the places mentioned, and carrying it to the Works, with which great pains must be taken.
- 6th The forging is to be conducted as to quantity, according to the taxation, and must not fall below that amount, and Madam is to take great pains that all the material for the forging arrives in good time, and lies in readiness. Madam is also to see to it that all the iron is good and warrantable, in default of which, in case the iron should be condemned, Madam herself will be blamed and responsible for it.
- 7th Madam is to see to it that whatever Scamplun [Schamplunjärn] may be desired on bar-iron, is forged.
- 8th The forest is to be protected and spared so far as possible, and every year, after the coal has been taken out of the forest, a statement of how much wood the farmers connected with the works have cut down that year, is to be rendered to us.

- 9th We are also to be given a Specification of all the pig-iron that is worked up on our account at Gotiara, which we pay for at the rate of 12 Dalers per Skeppund.
- 10th Inasmuch as the Debt has so considerably increased during past years, therefore we can neither permit nor sanction any further additions to it during the three years of this contract, but, on the contrary, the debt is rather to be paid upon and decreased, so that it will be liquidated during that time, the debt which has already been incurred, or which may be found at the settlement of the next account, being mutually discharged between us, so that we may arrive at some final conclusion on this point.
- 11th He who - after the lapse of the three years - wishes to dissolve this Contract, let him do so half a year in advance. Skinskattebergh, February 15, 1727.

EM: SWEDENBORG

Witness :

Magnus Lindelius

Joh: Browallius

Minutes of the College of Mines. Swedenborg present.

Tafel, Doc. 158.A. (1:p.438)

1727 .March, Stockholm

In: Bergskollegii Arkiv. Protokoll. 1727

March		E:	Swedenborg
	1		
	2		"
	3		"
	4		"
	7		"
	8	absent	"
	9		"
	10		"
	11		"
	13		
	14		
	15		
	16		
	18		
	22		
	24	"	
	28		
	29		
	30		

SWEDENBORG TO THE SWEA COURT OF APPEALS IN BEHM CASE

[1727 March 9]

Phot. in Ph. File 204 = 5 pp. (3 sheets)

In Stockholm, in the Riksarkivet. Civ. Mål Besvär o Ansökningar
1728-29 - lying loose in "1726 L".

[ph.p.1] Transcript: [Only the last line and signature are in Swedenborg's hand]
 Förkl. Insin: d 9 Martii 1727.
 Dito Cops extrad.

Högwälborne Hr Baron och Praesident,

Så och

Wälborne H- Vice Praesident, Hoff-
 Rättz Råd och Assessorer.

Jag tackar ödmuikast för communication af den Supplique, som hos Eders Excellence och Höglofl. Kongl. Rätten Professorskan Fru Brita Behm dj 13. sidst-ledre Februarij i ödmuikhet har insinneradt, och mig dj 23. i samma månad låtit tilstella, derutinnan Fru Professorskan [*]

[" p.2] anhåller om extra domare uti de oss emellan twistige giorde dehlningzmåhlen wid Axmars Bruk, af orsak det Häradz höfdingen Wälborne Hr Lars Stiermarck skall onödigt wijs feldt några Interlocutorie domar, i dess ställa föreslåendes Häradz höfdingen Hcgachtad EP Johan Engelbrecht Grevesmöhlen. Hwad egentel. interlocutorie domarne angår, som den första af dj 10. Junij. 1725. angående det Fru Professorskan effter lag och process bordt Specificera måhlen uti stemningen, så acquiescerade Frun wid domarens utslag derutinnan, utan at den på något sätt påtala, ty lærer derutaf intet skiäl kunna tagas til domarens gäfwande. 2.) Hwad den andra widkommer af dj 26. Octobr: 1725. som erkände min uhrsacht för giltig, at intet Kunna swara uti de widlyfftigt andragna

[" p.3] stemningz måhlen, för det jag war den tiden stadd på en Kungl. förretning, så andrag wäl hos Eders Excellence och Höglofl. Kongl. Rätten Fru Professorskan sina beswär, då jag på Eders Excellences, och Höglofl. Kongl. Rättens förestelling begaf mig at wid nästa Ting swara, och som det war ett purt begifwande, ty lærer den interlocutorie domen eij heller Kunna tiena Fru Professorskan til skiäl at gäfwa domaren. 3.) Hwad den sidst af Eders Excellence och Höglofl. Kongl. Rätten dj 6. Decembr; sidstledne falte resolutionen beträffar, den uti Häradz Rättens domb i några måhl för fehlachtigheten ophäfwes, så har Fru Professorskan sielf begiärt, det måtte samma sak remitteras til domaren i orten tilbakars, som ock Eders Excellence och Höglofl. Kongl. HoffRätten resolveradt med fölljande ord, blifwandes för öfrigt, så detta, som de

[" p.4] andra ofwanberörde måhl, hwilcka HäradzRätten ifrån sig til annat forum och skulle förwist, här med til HäradzRättens optagande och afgiörande remitterade, och som Fru Professorskan begiärt och Eders Excellence och Höglofl. Kongl. Rätten det samma resolveradt, så hoppas jag, som ock ödmuikast der om anhåller,

[*At bottom of first page, in another hand:] orig: beswärs skr; folgde eij-med

det ingen ändring derutinnan må göras, hãlst som ock domaren inga sådana fehl lærer hafwa begãdt. 4.) Hwarföre han uti sitt ämbete med skiäl må gafwas, i det han remitteradt några måhl til Bergztingz Rätten, då han ännu ingen förordning hade at effterfölja, och 5to derest en extraordinarie Häradz Rätt skulle förordnas, som ännu intet hade sig saken bekant, skulle det icke allenast föröka bågge Parternas arbeten och beswär, at oprepa alt hwad förr är wordit anfördt, och ordinarie domaren [ph.p.5] redan har god kundskap om, utan ock för det 6te skulle omkostnaden wid ett slikt extraordinarie Ting högre, stiga än sielfwa merita äro wärde, och skulle mehra sig belöpa, än Summan af alt det, som omtwistas, alt derföre för de ånförde skiäl skull, lefwer jag i det ödmiuka säkra hopp, at Eders Excellence och Höglöfl. Kongl. Rätten ingen ändring tillåter i hwad Eders Excellence och Höglöfl. Kongl. Rätten redan har resolveradt; förblifwandes jag med diupest wördnad

Eders Excellence

samt

Höglöfl. Kongl. Hoff Rättens

oåla ödmiukaste tienare

EM: SWEDENBORG

Translation in LM. p.415

SWEDENBORG'S VOTE ON THE HANNOVER ALLIANCE

1727 March 15, Stockholm

Phot. in Ph.File 205 = 1 page

In Stockholm, in the House of Nobles. Protocoll pro A- 1727

[On a leaf inserted between page 1570 and 1571. This is the only loose page in the entire book.]

Transcript :

d 15 Martj. vide Prot: pag: 1490./.

Såsom Riksens Stenders secreta utskott har behagadt meddehla Ridderskapet och Adelen part och notification om accessionen till den Hannoverska Alliacen, och i samma notification försäkradt, at all den försichtighet, som til det högstangelägne wercket erfodras, är tagen, altså lærer ei heller ogunstigt optaga, at jag för min dehl på ödmiukast påminner, som doch Högl: Ridderskapet och adelens mognare ompröfwande understelies, om icke sielfwa Alliance-tractaten med alla sina puncter, må wid nesta plenum opläsas, så at nermare mötte kunna aftagas den försichtighet som derwid brukad är; warandes Riksens Stender så mycket mehra berettigade at så höra den sig föreläsas, som det hela Riket så i privat som i publique angår, och samma tractat ändoch innom någon tid kommer at giöras allmen.

EM: SWEDENBORG

Translation in LM p^LS - and as follows 5

Minutes of the House of Nobles, March 15 [1727]

Whereas the Secret Committee of the Estates of the Realm has been pleased to communicate and impart to the House of Nobles a notification concerning the Accession to the Hannover Alliance, and whereas they have, in said notification, given us assurance that all the caution which is due this most important matter has been observed, therefore I hope it will not be unfavorably regarded that I, for my part, make the humble suggestion (subjected, however, to the maturer judgment of the most laudable House of Nobles) that the essential Treaty of Alliance with all the points thereunto pertaining, may be read at the next full session, so that it may be the more clearly perceived with what caution it has been drawn up. The Estates of the Realm are so much the more justified in hearing this treaty read to them as it concerns the entire kingdom, both privately and publicly, and as this same treaty will in any case be made public shortly.

Em: SWEDENBORG

MINUTES OF THE HOUSE OF NOBLES - EXTRACT (Swedenborg's Vote)

1727 March 15, Stockholm

1 page fol.

In Stockholm, in the House of Nobles. Protocoll pro A- 1727:
p.1490.

Transcript:

1727 Dn 15 Martj [in Pleno]. . . . .

. . . . . H- Swedenborg gaf skrifttelig in sin mening, som lades till
Protocollet, ock finnes No

H- Hökerstedt sade, at Bonde Ståndet war sidsta Riksdagen
med of- sådanne saker.

Hans Excell- Hr Landt-Marsk. WSaken är ju afgjord.
Härtil ropades Ja.

MEMORIAL BY STIERMARCK TO HOFRATT

1727 March 29

Phot. in Ph. File 206 = 7 pp. (4 sheets)

In Stockholm, Riksarkivet. In Swea Court of Appeals Civ. Mål
Besvär o Ansökningar 1728-29. Lying loose in Bundle
 marked "1726 L".

Transcript:

Förkl. Insin; d- 29 Martii 1727.

Dito extrad. at läsas. Dito restit.

Högwälborne Herr Baron ock Praesident.

Så ock

Hog- och Wälborne Herrar, Vice-

Praesident, Hofsrätts Råd och Assessorer.

Under detta åhrs Winter Ting i Uglebo, blef mig tillställt Eders Excellences och Kongl. HofRättens Nådgunstige Communication af den skriff, som Professorskan fru Brita Behm d: 13: februarij sistl- Insinuerat och däruti begiärt, det Härads Höfdingen Högachtad Hr Johan Engelbrecht Grevesmöhlen kunde [ph.p.2] förordnas, wid ett Extraordinarie Ting uptaga och afgjöra den, wid Härads Rätten ineaminerade långlige twist, emellan fru Professorskan, ock Assessoren Wälborne Hr Emanuel Swedenborg, samt hwad som är afgjordt, lijkmatigt Eders Excellences och Kongl. HofRättens Resolution, uti Execution ställa, emedan fru Professorskan förmäler sig hålla betänkeligit, vidare att förtro denne Sak under mitt afgjörande, för, så sielf kallade, onödigt wijs, tid efter annan, fällte Interlocutorier. För den här af erhållne Communication hembäres [" p.3] allerödmiukaste tacksäijellse och underställer i lijka ödmiukhet, till Eders Excellences ock Kongl. HofRättens Nådrättwisa ompröfwande, om, och huruwida fru Professorskan Behm varit befogad, hos Eders Excellence och Kongl. HofRätten med en så sällsam an- sökning framkomma; Ty wid den första Interlocutorie domen, acquiescerade fru Professorskan sielf, wid den andre, skiedde ett begifwande och Ofwerenskommande af EF Assessoren, att swara då wid nästa Ting, och den sista är tillbaka remitterad: Ock att Eders Excellence och Kongl. HofRätten däruti behagat ändra, hwad iag med HäradsRätten härwid tillgiorde; som dock eij kommit till något ändtligit Utslag i sielfwa hufwud Saken, förstår iag intet huru en Part kan uptaga det för Jäf ock gällande skiäl, att därmedelst söka tränga ordinarie Domaren ifrån sin rätta Syssla och en annan åter in i dess beställning och Jurisdiction, enär, som med Guds hielp, alldrig [" p.4] skall finnas ingen dolus, Partialitet, eller upsåt, att handla mot lag, Eed och Samvete, kan wisas, mindre öfwertygas, - eij håller, att beneficia Iuris, blifwit den missnöjde betagen, att söka ändring, utan förklarar domare Reglorne §: 36: Domaren wara utan skulld, när han dömer effter sitt yttersta förstånd, och intet wara honom förnär, ther Saken sedan kommer för en annan, och Högre Rätt, och där warder annorledes dömd, förwärnde fast mer Rättegångz Processen d: 23 Juni 1615: §: 8: att ett ogrundat Jäfwande och wräkande, länder dehls Rätten, dehls Domaren, till förklening, hwarföre Jag också i största ödmiukhet

[ph.p.5] mig alldeles förtröstar, det Eders Excellence och Kongl. HofRatten Nådgunstigast tager Underdomaren i Kådigt hägn och försvar, för allt hwad mot Embetet och dess Person, som nu här, tillbindes, när han giordt sitt iyttersta och bästa, och så i denne, som andre måhl, alltid med tillbörlig wörndnad, lemant sitt giöromåhl under Eders Excellences och Kongl. HofRättens Höga diiudication och Omdöme, hwarigenom förmodeligen ingen kan jäfwa mig will-dogan wara, och wräka mig från min ordinarie Domstohl och Syssla, J en Sak, som under denne mig i I-låder anförtrödde Jurisdictionen lyder, hållst enär och så Eders Excellence och Kongels HofRatten sielf behagat hijt tillbaka remittera till HäradsRättens uptagande och laga afgjörande samma måhl,

["p.6] hwilka HäradsRätten d: 14: Junij 1726: innan något annat ifrån högre ort därutinnan wijstes warda statuerat, som orden i Härad Domen -lyda, då ifrån sig till BergzTingzRätten förwiste; och således eij förklarar mig och HäradsRätten hafwa därwid giort det afsteg, att icke iag där med hade, mig, som Domare, vidare att befatta, sedan Eders Excellence och Kongl. HofRatten fastställt, att HäradsRätten wore rätta, forum, som då war hos Härads Rätten i twifwellsmåhl, och dessförinnan här, in meritis, ingen dom fallit. Men om Eders Excellence och Kongel. HofRatten behagar befalla, att emedan här än mera, i anledning af Kongl. Maj^{tt}s Resolution ds 8: Julij 1726 t eij hållas flere, än twänne Ting. om åhret, och därmed sålunda torde gå för långt uth, detta därföre skall wid ett Extraordinarie Ting afgjöras, som fru Professorskan begiär, eller att därmed till ordinarie

["p.7] Tinget anstå skall, däruti rättar iag mig, som i allt öfrigit, effter Eders Excellences och Kongl. HofRättens Gunstrattwisa befallning, skolande desse wederbörande i hwad, som instämt och soktwarder, lijkmatigt Lag, måhleets beskaffenhet, och sielfwa Rättwijsan, eftter bästa Kånst, och Samwete mino, alltid Rätt wederfaras, eij mindre än andre, som åtlijta, så länge iag har den Nåden, förestå det, af Gud och Höga öfwerheten, mig i händer satte Domare Embetet.

J ödmiukeste afwachtande, hwad Eders Excellence och Kongl HofRatten Nådgunstigas t härutinnan täckes förordaa, v framhårdar med största wörndnad till mitt sista.

Eders Excellences
och
Kongeliga HofRättens

ållerödmiukaste tiänare

LARS STIERNMARCK

116 11

Minutes of the College of Mines. Swedenborg present.

Tafel, Doc. 158.A. (I:p.438)

1727, April, Stockholm.

In: Bergskollegii Arkiv. Protokoll. 1727

April	1	E.Swedenborg
	8	"
	10"	"
	12	absent
	13	"
	14"	"
	15	"
	18	"
	19	"
	20	"
	21"	"
	22"	"
	25	"
	27	"
	29	"

/Note only Strömner
and Swedenoorg were
-present./

SIGNATURE TO AN OFFICIAL DOCUMENT

1727 April 4, Stockholm

Phot, in Ph.File 207 = 1 page

In Bournemouth, England, the original document being in possession of a niece of Mr. J. Clowes Bayley who is now residing there [Hote by AA].

Copy of note by James Hyde: (Orig. Copy is filed with phot.207)

Sept.22 "I have minutely examined your Swedenborg autograph.
1906

_____I read it as follows:

'Stockholm den 4 Aprili 1727

Em. Swedenborg.

Seal'

It is plainly a fragment cut from an official document, signed by Swedenborg. The handwriting above the signature is not Swedenborg's. The document was written in Swedish. Swedenborg was present at the Board of Mines from the 1st to 11th of April 1727, and this fact would tend to show that the document had relation to the business of the Board. The Seal consists of interlaced curves like italic written forward and backward several times, thus: and this repeated. This is surmounted by a coronet. If I should ever identify this seal, I will send you the information. I shall make a note to the same effect under a transcript of your autograph for the new documents.
(signed) JAMES HYDE."

BRITA BEHM MEMORIAL TO COURT OF APPEAL

1727 April 10

Phot. in Ph. File 208 = 4 pp, (3 sheets)

In Stockholm, in the State Archives: Civila Mål Besvär och Ansökningar 1728-29, in Bundle, lying loose.

Transcript:

[ph.p.1]

Insin: dn 10 April 1727.

Dito Cop:

Ödmiukt Memorial

Uppå min ödmiuke ansökning om en annan Domare är omsider så wähl den ordinarie domaren H- Häradz höfdingen Stiernmarck, som wederparten, H- Assessoren Svedenborg, med förklaring inkommen, hwarutinnan dhe bägge på enahanda grund, lika såsom in caussa communi sökia att bestrida min ansökning; doch bägge utan något skähl; warandes det å ena sidan min olycka, at iag den förras gensagu icke torde få så wederläggia, som iag kunde, i fruchtan af tidens uthdrächt genom vidare communication, hwilken uthdrächt är thet, som uti hela denna action mig färnembligast til skada länder; men å andra sidan händer thet lyckeligen, at så wida, som then senare, nemls H- Assessoren andrager gemehnsame skähl med H. Häradzhöfdingen, kan thet emot bägge hafwa rum, hwad iag wid H. Assessorens förklaring kommer at påminna. Jag är trenne gånger å rad uti mit petito om dehlning, med onödige interlocutorier uppehållin til min rätts största förfång. Wid then första interlocutorien har iag faller acquiescerat, dels på det tiden ei skulle gå mig uhr händeme at fullföllia saken wid nästa ting der effter, dels at igenom tåhlamod och unddragande winna Domarens bättre sinnelag til en annan gång; men bägge slogo mig fehl, och iag ser att thet senare mit upsåth, tillräknas mig nu för en försummelse uti min rättz bewakande. Det föllier doch intet, at effter iag ei strax klagadt öfwer det, som emot lag och laga process skedt är derföre har Hr Häradzhöfdingen derutinnan följt Lagen åth; Uti denna höga instantien nödgades iag wid tilfälle af den andra onödige interlocutorien något här om anmähla och i ödmiukhet underkasta huru wida det med lag enligit war at uti en actione generali, som är de communi dividundo, påläggia en at uti Stämningen upteckna och upräkna alla rerum communium species, som til och öfwer tusendetahlet stiga kunna. Hwad samma den andra interlocutorien widkommer, så har iag mig öfwer then beswäradt och begärdt at wederparten skulle sig å nästa Ting til swars inställa. At wederparten wid muntel: conferencen sig der til begifwit, thet kan ingalunda anses som bewis der til, at mit klagemåhl warit obefogadt, utan fast mera der til at wederparten således genom egin bekännelse tilstådt sina förrige uhrsächter och uppskov warit olaglige, och måste sielfkrafd kännas wid, det han wähl såg sig hos domaren intet kunna undwika. Ty hade H- Assessoren soren sig der til ei begifwit, så hade det wähl blefwit honom ändå pålagt. Kärändens klagomåhl kan intet derigenom blifwa ohemult, at Swaranden, då han ser sig wara öfwertrygd, widkännes äntel. saken. _____

[ph.p.2]

Ofwer den tredie interlocutorien har iag mig äfwen beswäradt, och för dhe derutinnan begågne fehlachtigheter ändring erhullit. Wederparten söker at uhrsächta, det Häradzhöfdingen skutit ifrån sig til Bergzrätt, det som

[ph.p.3] hörde til Häradzrätt, aldenstund, säger han, at Häradzhöfdingen då för tiden ingen förordning hade at effter föllia. Men wederparten gör härutinnan uppenbart domqwahl, lika såsom skulle Eders Excell.^{ce} och den Höglöfl. Kongl. Höfrätten dömt effter annan Lag, än den, som Häradzhöfdingen bordt föllia. Thet anföres och honom til uhrsächt, at han hafft twifwelsmähl om foro; men som en domare bör wetta lagen, och hafwa den sig til rättelse, så är Häradzhöfdingens förfahrande så mycket mindre at uhrsächta, som han, effter egit tilstående, conscientia dubia har mindre stådt sig at determinera annat forum än det han effter allmän lag bordt blifwa wid, utan har för sin begågne fehlachtighet giordt sig likmätigt Kongl. Ms^{tz} bref til Hofr. af die 8 Sept. A? 1687 til Fiscaliskt tiltahl brätzig; ty at han bordt rätta sin conscientiam effter lagen, och icke formera sig sielf sådana dubia, hwarigenom rättsökande icke allenast blifwa uti sin rätt uppehåldne utan kunna och lättel. komma om al sin ägendom. Utaf det at saken blefwit til Häradzrätten tilbakars förwijst föllier ei, at det icke är lika fullt Ugglebo och Hambrunge Häradzrätt, fast än en annan än H. Häradzhöfdingen Stiernmarck deruti förer Häradzhöfdinge ämbetet. Det förmenar wähl HY Häradzhöfdingen at ingen skal kunna jäfwa honom, med mindre, at honom någon dolus öfwerlyges. Jag har aldrig beskylt H- Häradzhöfdingen at hafwa dolose handterat saken, det iag och så mycket mindre kunnat giöra, som Gud allena ransakar hiertet, men sedan iag, så offta som iag uti denna saken til tingz warit, och uti et så menlöst och enfaldigt måhl, som är at genom dehlning slippa twister och trätör, har måst erfahra, huruledes H Häradzhöfdingen alla gångerna bifallit wederpartens undanflychter emot lag och laglig process, och iag therföre åhr uth, och åhr in ei annat hint, än sökia ändring, som iag och, Gudj lof, genom denna Höga Kongl. hofrättens gunsträttwise sluth åthniutit, så kan iag så mycket mindre förtroende hafwa, at vidare lämna

[ph.p.4] saken under H- Häradzhöfdingens domb, som, ehuru han må utlåta sig, at effter bästa konst och samwete willia saken afgiöra, så har han doch uti thet, som redan dömt är, saken emot lag och laga process handterat, kommandes H- Häradzhöfdingens konst och samwete mig, desto mehra misstänkt före, ju mehra han bemödar sig at få wara domare i saken, och ju mehra wederparten honom derutinnan biträder; Utan beder iag i diupaste ödmiukhet, at iag effter desse 3 giorde försök, nu omsider må slippa honom, och at en annan domare må i des ställe öfwer denna sak Hög-gunsträttwisligen förordnas. Jag förblifwer med alsom störste wördnat

Eders Excellences

och

Den Höglöfl. Kongl. Hofrättens

ödmukaste tjänarinna

Brita Behm

No Translation

RESOLUTION IN THE CASE OF BRITA BEHM AND EMANUEL SWEDENBORG

1727 April 15

Phot. in Ph.File 209 = 2 pp.fol.

In Stockholm, in the archives of the Swea Court of Appeals.Resolutions Bok för År 1727 : pp.115-115 1/2.Transcript:

[ph.p.]115. Kongl. Majttz ock Ricksens Swea HofMtts resolution, uppå Professorskans fru Brita Behms giorde ansökning, at som hon i anseende till de emot Häradzhöfdingen ädel ock wälbs Lars Stiernmarck anförde jäf, skall hålla betänkeligit vidare at anförtro honom saken emellan henne ock Assessoren ädel ock wälb Emanuel Swedenborg, ang^{de} delning i ägor ock hus, med mehra, det måtte derföre Häradzhofdingen wälb^{de} Johan Engelbrecht Grevesmöl förordnas denna twist wid et extraord^e Ting at uptaga ock afgiöra, med mehra, hwaröfwer Assessoren Suedenborg sig förklarar, gifwen i Stockholm d 15 April A^o 1727.

Kongl.Hoffrätten har parternes wexlade skriffter, samt Häradzhofdingen Stiernmarcks i detta måhl inkomne förklaring sig föreläsa låtit. Ock aldenstund UGGLEBO Häradzrätt uti des d 14 Junj

[" p. 115 1/2] 1726 parterne emellan fälte utslag, som genom Kl: Hoffrättens resolution af d. 6 December samma åhr är uphäfwit har anfördt et sådant domsskiäl, som rörer sielfwa hufwudsaken, hwaröfwer nu kommer at dömmas, ock Häradzhofdingen Stiernmarck derföre icke vidare kan wara domare i samma sak. Altså warder Häradzhofdingen Grevesmöl förordnad at wid extraord^e Ting bem^e parters twistigheter lagligen uptaga ock afgiöra, så wida emot honom inga laga jäf skulle anföras.

Petter Scheffer.

ut in protocollo./.

Jöns Noordenhielm J. Lilliemarck Jah: Rosenstolpe:

ut in prot:

L: Ådlermarck Edward Plaan M: Mårtens.M: Brusewitz

H:Hr Bar. ock Pre. P.S.

; Hrr Y.P./JL/JR/LA/EP/MM/

Translation as follows: see also ref- in LM 422.

Resolution of his Royal Majesty's and the Swedish Kingdom's Court of Appeal, concerning the petition made by Professorska Fru Brita Behm, that since, in view of the challenge that has been brought against the District Judge, the noble and well born Lars Stiernmarck, she will entertain some hesitation further to entrust to him the case between her and the Assessor, the noble and well born Emanuel Swedenborg, concerning the division in properties and house, etc., the District Judge, well born Johan Engelbrecht Grevesmöl, might be ordered to take up and decide this dispute in an extraordinary

court, etc., respecting which petition, Assessor Swedenborg explains himself, - given in Stockholm, April 15, 1727.

The Royal Court of Appeal has caused to be read before it the letters exchanged between the parties, and the explanation in this case sent in by District Court Judge Stiemmarck; and, inasmuch as the UGGLEBO District Court, in its decision between the parties, made on June *Ik*, 1726, which is voided by the Resolution of the Royal Court of Appeal of December 6th in the same year, brought out a reason for its judgment, which concerns the principal matter itself which now comes to be adjudicated, and District Judge Stiemmarck can, therefore, no longer be judge in this same matter; therefore, District Judge GREVESMBOL is appointed lawfully to take up and decide the said parties' disputes in an Extraordinary Court.

SWEDENBORG TO SWEA HOFRIIT

1727 April 18

Phot.

in Ph. File 210 - 4 pp.In Stockholm, Riksarkivet: Besvär o Ansökning.-1728-29.Transcript:

Insin:

d- 18 April 1727.

[Not in Swedenborg's hand except for the last line and Signature]

Högwälborne H- Baron och Praesident,

hand

Sa

Sa

och

Hög- och Wälborne Hr Vice Praesident,
HoffRätts Råd och Assessorer.

A: 1727 den 21 Apr.

föredr.

d 22 dito resol.

adprot. Low.

Emedan wid inhendigande och igenom läsande af den resolution, som Eders Excellence samt Höglöfl. Kongl. HoffRätten feldt emellan Professorskan fru Brita Behm och mig, jag emot förmodan finner, det Eders Excellence, samt Höglöfl. Kongl. Rätten behagadt at förordna HäradzHöfdingen Hr Grevesmöhl til extra-domare, af orsak det Ugglebo Häradz Rätt uti dess d 14 Junii, 1726 oss emellan feldte utslag har anfördt ett sådant doms skiäl, som rörer sielfwa

[ph. p. 2]
fe-E-1]

hufwudsaken, hwaröfwer nu kommer at dömas; Och som Eders Excellence, samt Höglöfl. Kongl. Rätten intet wid rörer något skiäl, som Contraparten anfördt, altså wil jag dem förbigå; anseendes dem för sådana, hwarpå ingen reflexion är giprd, eller at jag dem nu mehra, sedan Eders Excellences, samt Höglöfl. Kongl. Rättens resolution är utfallen, bör wederläggia; Men beklagar allenast det, at sedan fru Professorskan d 10 hujus inlade sitt ödmiuka Memorial loco conferentiae, som d 13. hujus först blef mig tilsteldt, jag intet hade tilfälle i den hastighet, at i ödmiukhet inkomma med ödmiukt swar och contra-memorial der på, som jag doch ärnade, eller hade den lyckan, at blifwa kallad til förhör, då jag tenckt in för Eders Excellence samt Höglöfl. Kongl. Rätten aldeles at begifwa mig i det, som angår hemmanens dehlning, på det at Häradz Rättens i detta måhl anförde doms skiähl intet skulle liggia

["p.3] mig i wägen och jag för den orsaken intet skulle widkennas och underkastas ett kostsamt extraordinarie Häradz Ting, och som samma tilfelle då gick mig utur hendren, at yttra mina ödmiuka tanckar derom, altså will jag nu förklara, det jag begifwer mig til dehlning af hemmanen effter fru Professorskans påstående, doch med förbehåll, om ordinarie Rätten må få optaga de öfriga måhlen och dem afdöma; Och som härmedels sielfwa orsaken til det förordnade extra Tinget lærer wara röjd uhr wägen, ty" förwentar jag ödmiukast ett högrettwist utlå-tande och förklaring här öfwer.

2 Sammaledes som Eders Excellence samt Höglöfl. Kongl. Rätten har besagadt i resolutionen af d 6. Decemb: 1726. remittera de twistiga måhlen til Häradz

[*Note at foot of page 1:] /J.N./ J.L. / J.R. / L.A. / E.P. / M.M. [These are the initials of the Assessors who read the Memorial. AA]

Rättens afgjörande, men de nu likwäl devolwerade aro til ett extra Ting, hwar wid mong dubbelt större omkostnader ehrfordräs an wid ett Ordinarie Ting, och som sielfwa hufwudsaken intet så mycket är wärd som omkostnaden wid ett extra Ting sig lärer bestiga, men Contraparten likwäl söker, at [ph.p.4] därigenom föra mig i en kostsam och vidlyftig process, altså är min ödmu-kesta begieran, det techtes Eders Excellence samt Höglöfl: Kongl. Rätten högrättwisast utlåta sig i den hendelsen ett extra Ting häröfwer kommer at anställas, om icke då alla extra omkostningar må komma Contraparten til last, och så mycket mehra, som jag intet kunnat samtycka til samma Ting, hwarpå jag har den ahran at afwachta Eders Excellences samt Höglöfl. Kongl. Rättens höggunstiga resolution och förklaring: förblifwandes emedlertid med diup wördnad

Eders Excellences
samt
Höglöfl. Kongl. Rättens

bdmiukaste tienare

[April 18, 1727]

EM: SWEDENBORG:

Translation in LM p.422.

HOFRATT MINUTE

1727 April 19

Phot. in Ph. File 211 = 1 page

In Stockholm, Riksarkivet. Civ. mål. Besvär c Ansökningar
(Swea Court of Appeals), 1728-29.

Transcript:

Anno 1727 den 18 April Insin: utaf
Assessoren Edel och Wällbordig Ema-
uel Swedenborg.

den 19 Dito Upläst och resolv: at
detta communiceras Professorskan
fru Brita Behm, at i mor-
gon sig häröfwer förklara.

Ad Mandatum

SAMUEL L. ROSELIUS

No. Transcription

BRITA BEHM TO HOFRATT

1727 April 20

Phot. in Ph. File 212 = 3 pp. (2 sheets)

In Stockholm, Riksarkivet. Swea Court of Appeals Civ. Mål
Besvär o Ansökningar 1728-29 - lying loose in Bundle
 marked "1726 L".

Transcript:

Pörkl. Insin: dn 20 April 1727.

Dito extrad. at Läsas. Dito restit.

Högwälborne H^r Baron och Praesident,

Så. och

Hög- och Wälborne Herrar, He Vice-Prae-

sident, Hr Hofrättsrad och Hrr Assessorer,

Utaf det, at Eders Excell^{CS} och den Höglofl. Kongl. Hofrätten pro ratione decidendi i dess Högrättwise resolution emillan mig och H^r Assessoren Swedenborg allenast infördt, att som Hr Häradz Höfdingen Stiernmarck i Häradzrättens fällte uthslag anfördt et sådant domskähl, som rörer sielfwa hufwudsaken, hwaräfwer nu kommer at dömas det Hr Häradz Höfdingen Grevesmöhl förordnas i dess ställe wil Hr Assessoren Swedenborg giöra det sluth, såsom wore ingen reflexion giord på dhe skähl, som iag pro recusatione judicis ordinarum andragit, och tages fördenskuuld anledning til at undwika det bewilliade Extraordinarie Tinget dermedelst at han begifwer sig til dehlning af hemmanen effter mit påstående doch med förbehåld, at ordinarie Domaren får uptaga dhe öfgige måhlen. Der uppå är detta min ödmiuke förklaring, att, effter Kongl. May^{tz} Resolution på Götha-Hofrättz memorial af d 16 Octob^r 1723. S. 3. har ei warit nödigt inter rationes decidendi at anföra alla Bijskilhl; [ph.p.2] och uptager iag fuller det utiliter, at H^r Assessorer, begifwer sig til dehlning af hemmanen effter mit påstående, men det han dermedelst intenderar, at H^r Häradzhöfdingen Stiernmarck må få blifwa Domare i dhe öfrige twistiga måhlen, der til begifwer iag mig så mycket mindre, som samma Häradzhöfdinge redan nog länge uppehållit mig ifrån min anständigige rätt medelst sina tid effter annan onödigt wis fällte interlocutorie dommar utan ju mehra förtroende Hr Assessoren til honom hafwer, ju större misstroende har iag ordsak der emot at fatta.

H^r Assessoren drager sit försök sielft i twifwelsmåhl, wäl seendes, at samma försök sig på ingen billighet grundar och begäres, at Eders Excellence och den Höga Kongl. Hofrätten täcktes utlåta sig på händelse, at det bewilliade Extra Tinget kommer at gå för sig, om icke då alle Extra omkostningarne må komma mig til last? Men som Häradzrätten wid Extra tinget sig ei ännu deröfwer utlåtitt så har H^r Assessoren ingen ordsak något uthlåtande der öfwer hos Eders Excellence och den Höglofl. Kongl. Hofrätten at begära; och ehuru Hr As sessoren söker att lämbna alla Extra omkostningarne mig til last sa

förmodar iag doch så mycket mehr, at H- Åssessoren larer wara af den mening,
at samma omkostningar böre stadna på den succumberande, som
[ph.p.3] Hr Åssessoren medelst sina tid effter annan obilligt giorde inkast och
påstående förwållat, at iag under den ordinarie Häradszhöfdingen ei kunnat
komma til min rätts åtniutände. Jag förblifwer med diupaste wordnat.

Eders Excellences

och

Den Hoglofl. Kongl. Hogf-
rättens

Ödmiukaste tiänarinna

BRITA BEHM

No translation

SWEDENBORG TO SWEA HOFPRATT

1727 April 22

Phot. in Ph.file 213 = 1 page

In Stockholm, Riksarkivet. Swea Court of Appeals: Civila Mål
Besvär och Ansökningar - Bundle marked "1727 24/4 resol."

Transcript:

[in another hand]

Insin dn 22 April 1727.

Klåckan half Ett.

d. 24 April resolv. ut in prot.

Högwelborne Hr Baron och

President, samt

Hög- och Welborne Hrr Vice-President, Hoff:

rettzRåd och Assessorer!

Emedan jag finner mig föranlåten emot den af Eders Excellence samt
Högl: Kungl: Hoffretten d 15 sistledne emellan fru Professorskan
B: Behm och mig felte resolutionen för Hans Kungl: Majestet suppli-
cando i underdånighet at inkomma, altså har jag den ähran det samma
härmedels för Eders Excellence samt Högl. Kungl: Hoffretten i
ödmiukhet at anmäla; förblifwandes med diupasta respect

Eders Excellences,

samt

Högl: Kungl: Hoffrettens

ödmiukaste tienare

Em: Swedenborg.

Translation in LM p.423.

Royal Swea Court of Appeals. Resolution in the case
Of Brita Behm and E.Swedenborg.

5 pp.Fol.

1727, April 22.

In the archives of Swea Court of Appeals
(Svea Hofrätt) Stockholm. Resolutions Bok för år
1727., pp. 139-141 1/2.

Anno 1727 den 22 Aprilis.

S.D. Uppå Assessorens Edel och Wälbördig Emanuel
Swedenborgs inlagde suppligve, hwaruti andra-
drages, at som Kongl HoffRätten, genom dess,
den 15 uti innewarande månad Professorskan Fru
Brita Behm och Assessoren emellan, utfärdade
de resolution, förordnat Häradshöfdingen wälb--
Johan Engelbrecht Grefwesmöhl till extra-
ordinarie Domare för den orsak, at Ugglebo
HäradsRätt uti dess den 14 Junii 1726 dem
emellan fällte utslag anfördt ett sådant
domskiäl, som rörer siälfwa hufwudsaken, hwar-
öfwer ^{nu} ^ kommer at dömas; Och Assessoren,
sedan det af Fru Behm loco conferentiae in-
lagde memorial honom tillställt blifwit, eij
skal tillfälle hafft i den hastighet med dess
contra Memorial derpå at inkomma, eller ock wa-
ra till förhör kallad, då Assessoren skal tänkt
begifwa sig i det som hemmanens delning an-
går, på det häradzRättens i detta mål anförde
dom skiäl intet skulle ligga Assessoren i wä-
gen, och han för den orsak eij skulle widkiän-
nas och underkastas ett kostsamt extraordina-

rie Härads Ting: Men tillfället skal hafwa honom ur händerna gådt, sådant at tillkiänna gifwa; Så wil Assessoren fördenskull nu förklara, det han till delning af hemmanen effter Fru Behms påstående sig begifwer, dock med förbehålld, om den ordinarie Tingsrätten effterlåtit blefwe, de öfrige målen at få uptaga och afdöma, hwarigenom orsaken till det förordnade extra Tinget skal wara ur vägen rögd, hwaröfwer Assessoren Kongl HofRättens utlåtande och förklaring förväntar, anhallandes jämwäl, at som Kongl HoffRätten, genom dess Resolution af den 6 Decemb: 1726 remitterat de twistige målen till Härads Rättens afgjörande, hwilka till ett Extraordinarie-Ting nu blifwit devolverade, och siälfwa hufwudsaken eij skal wara så mycket wärd, som omkostnaden wid ett extra-Ting sig skal bestiga: det wille alltså Kongl HofRätten sig utlåta, at, i den händelsen et extra-Ting deröfwer kommo at anställas, alla extraomkostningar då mage Fru Behm så mycket mera till last påföras, som Assessoren till samma Ting eij skal samtyckt hafwa; Plwaröfwer Fru Behm med dess Förklaring är inkommen;

Resolverades,

Att hwad angår det Assessoren Swedenborg icke blifwit till conference upkallad, sedan Fru Behms memorial loco conferentiæ honom tillställt blifwit, efftersom han skall tänkt inför Kongl HofRätten begifwa sig i det, som hemmanens delning

anginge, hwartill Assessoren förklarar sig nu willja begifwa, med mera; Så , förutan det Kongl HofRätten icke reflecterat på Fru Behms senare ingifne Memorial, utan på det som uti de wäxlade skriffter är anfördt wordet, har Assessoren ej begiärt conference, hwilken Kongl HoffRätten för sin del icke heller funnit nödig: hwarföre ock dermed såsom uti andra dylika mål är förfarit; Kunnandes Kongl HoffRätten om Assessorens ofwannämde begifwande sig så mycket mindre utlåta, eller uti Resolutionen om jäfwet emot den ordinarie domaren giöra någon förändring, som hufwudsaken här i Kong HoffRätten icke är anhängig, Och hwad i öfrigt de extraordinarie Tings omkostnångars betalande beträffar; Sa kommer den förordnade domaren sig deröfwer behörigen at yttra.

J Lilliemarck Jah: Rosenstolpe; L; Adlermarck
Edward Plaan M: Mårtens .

+/initials/

Laurens Low.

Translation as follows : See also reference in LM p.423.

Concerning the noble and well born Assessor Emanuel Swedenborg's supplique - which he handed in - wherein it is brought forward that, as the Royal Court of Appeal through its Resolution pronounced on the 15th of the present month, between Professorska Fru Brita Behm and the Assessor, had appointed District Judge well esteemed Johan Engelbrecht Grevesmb'hl as Extraordinary Judge for the reason that the UGGLEBO District Court, in its decision between them, pronounced on the 14th July 1726, had brought forward a reason for the judgment which concerns the principal matter which now comes for judgment; and the Assessor, after the Memorial sent in by Fru Brita Behm loco conferentiae had been delivered to him, in the hurry had not had opportunity to come in with his memoriter contra thereto, or to be called to a hearing - in which case the Assessor, in respect to what concerns the dividing of the estate had thought to betake himself to this - that the reason brought forward for its decree by the District Court should not lie in the Assessor's way, and he should not for that reason suffer and be subjected to a costly extraordinary District Court; but he had not had opportunity to make this known. For this reason, therefore, the Assessor now explains that he assents to the dividing of the estate according to Fru Behm's assessing, but with the reservation that the ordinary Court is permitted to take up and decide upon the remaining matters, whereby the reason for the Extraordinary Court which had been ordained, would be moved out of the way} on which the Assessor awaits the expression and explanation of the Royal Court of Appeal, requesting therewith that, since the Royal Court of Appeal by its Resolution of December 6, 1726 had remitted the disputed matter to be settled by the District Court, which now has been devolverte to an extraordinary court, and the matter itself would not be worth as much as the costs at an extraordinary court would mount up to; that, therefore, the Royal Court of Appeal would express itself that - in case an extraordinary court comes to be appointed - all extra costs may then so much the more be laid on Fru Behm, since the Assessor had not consented to such court. On which matter, Fru Behm came in with her memorial:

Resolved: That, as regards Assessor Swedenborg not having been called to a conference after Fru Behm's memorial had been delivered to him, when he thought to consent in that which concerned the dividing of the estate; to which the Assessor explains that he is now willing to assent, etc.; therefore, before the Royal Court of Appeal had reflected on the later memorial handed in by Fru Behm, but on that which was brought forward in the exchange of letters, the Assessor did not ask for a conference nor did the Royal Court of Appeal for its part find this necessary; therefore and therewith - as is done in other like case - the Royal Court of Appeal, being so much the less able to express itself on the Assessor's aforesaid assent, or on the incompetence of the Ordinary Judge to make any change since the principal matter is not pending here in the Royal Court of Appeal. And for the rest, as concerns the payment of the costs of the Extraordinary Court, upon that the appointed judge will come to express himself in proper form.

[+ Signatures]

SWEA COURT OF APPEALS RESOLUTION IN BEHM SWEDENBORG CASE.

1727 April

24

2 pp. folio

In Stockholm, in the archives of the Swea Court of Appeals.Resolutions Bok för år 1727 : pp.143-143 1/2.Transcript :

Samma dag, Uplästes en utaf Assessoren Edel och Wälbördig Emmanuel Swedenborg den 22. April sidstl^{ne} Klockan half ett inlagd Supplique, hwarutinnan andrages, att emedan han skall finna sig föranlåten, emot dem af Kongl. Hofrätten, emellan Professorskan Fru Birgitta Behm, och honom, den 15 uti innewarande månad fälte Resolution, hos Hans Kongl. Maj^{tt} Supplicando in underdånighet att inkomma; ty har Assessoren det samma hos Kongl. Hofrätten welat anmälas hwaröfwer, sedan Fru Behm sig skrifteligen förklarar, och uppå hennes wägnar des Måg, H Cantzlie Rådet Edel och Wälbördig Iohan Rosenadler, samt Assessoren Swedenborg munteligen hörde blifwit, som protocollet utwijsar.

Resolverades,

Att som Assessoren Swedenborg hwarken på wederbörligit sätt, eller innan den tid, som Kongl. Förordningar förmå, sökt Kongl Majjttz beneficium Revisionis; Altså kan Kongl. Hofrätten den af honom skiedde notificationen icke antaga. Hwilken Resolution, sedan Parterne woro inkallade dem munteligen antyddes. Actum ut Supra.

Petter Scheffer.Jöns NoordenhielmJ LilliemarckJahs Rosenstolpe

M: Marten:

Iönas Hagelberg.Translation as follows: See reference in LM p.423

On the same day was read a Supplique, handed in by Assessor, the noble and well horn Emanuel Swedenborg, on the 22nd of this April at 7.30, wherein it is brought forward that - since he has found himself constrained to go to his Majesty, supplicating in humility against the Resolution pronounced between Professorska Bergitta Behm and himself on the 15th instant. - therefore the Assessor wishes to announce this to the Royal Court of Appeal; respecting which, Fru Behm later explained herself in writing, and, on her behalf, her son-in-law, Herr Ch. Com. the noble and well born John Rosenadler with Assessor Swedenborg was heard orally - as the Protocol shows.

Resolved: That, since Assessor Swedenborg sought the beneficium of his Majesty's revision neither in the proper way nor within the time which the Royal Ordinance provides, therefore, the Royal Court of Appeal cannot receive the notification made by him; which Resolution, after the parties had been called in, was signified to them orally.

[SIGNATURES]

BRITA BEHM TO SWEA HOFRATT

1727 April

24

Phot. in Ph. File 214 = 3 pp. (2 sets)

In Stockholm, Riksarkivet. Besvär o Ansökningar 1728-29
Swea Hofrätts Archives.

Transcript :

[ph.p.1] Jns- d: 24 April 1727.

Odmiuk förklaring

Wid tilfälle af H Assessoren Suedenborgs nyiligare ansökning om Revision i Saken, kan iag intet annat, än jämte förundran, öfwer then opiniatreté, han wiser, fatta en hugnad der öfwer, at iag synes nu mehra kunna hoppas, det Eders Excellence och denna Höga Kongl. Rätten, som elliest icke mindre än alla andra domare, ganska swårt hafwa måste at penetrera partemes hemliga afsichter, lärer närmare, än kanskie tilförende, kunna märkia, hwad besynnerligit interesse Hr Assessoren här tills hafft af the åtsskillige Hrr Häradz Hogfdingens Stiernmarcks, emot mig fällte onödige interlocutorier, och huru högt angelägin Räckning han giordt sig på dylika hielpredor i längden, efter han uti denne saken hwilken han under alt sitt libellerande, och jämwäl uti sin sidste Supplique insin. d. 18 sidstl. uti innewarande månad, debiterat före, at wara af litet eller intet värde, likwähl wil thenna satzen, nembl. att få behålla samma domare, drifwa så högt, at han ock utlåter sig willia therutinnan sökia Kongl. Maij- revision. Jag räknar mig före, at hafwa sluppit en stor börda, när iag hos domaren finnes intet /hafwa

[" p.2] umgådt med fåfänga klagomåhl, men Hr Assessoren röijer, sig nu mycket tydelige, ock wore icke tiden och drögzmålet thet förnämste, hwarigenom han tänker in- uppå thet fierde och kanskie femte åhret ännu profitera, men iag en oehrsät- telig skada komme at taga, skulle iag wähl önska at se, huru han å slutet worde sig inför thet högsta domstället finnandes. Men aldenstund Kongl. Maij-- resolution på Götha Hofrätts memorial af d 16 Octob. 1723. § 1. eij tillåter, at på annat sätt sökia Kongl. Maij- Revision, än likmätigt Revisions Stadgarne, och H- Assessoren Suedenborg ei allenast behagadt det å sido sättia, utan och med sin ansökning inkommit, sedan klockan slagit 12, då fatalierne redan förfluten woro, och Resolutionen wunnit laga krafft; Så kan honom i dess ansökning så mycket mindre något bifall gifwas, som den honom meddehlte för- klaringen ei annat innehåller, än det sielfwa resolutionen innehåller. Men der hans Revisions sökande har afseende däruppå, att Eders Excell. och den Höglöfl. Kongl. Hofrätten ei funnit laga process likmätig at uppå den för frågan uthlåta sig, deröfwer underdomaren sig ännu ei uthlåtit, nembl. om Extra Expenser wid ExtraTinget böra stadna på den succumberande, eller på mig, som af wederpartens, så wähl som den Ordinarie Häradzhöfdingens förfahrande, blif- wit föranlåten om en annan domare i dess ställe ansökning at giöra; Så bör sådant med Revisions penningars erläggande sökias. Hr Assessorens egit Sam- [" p.3] wete öfwertygar- honom jäm wähl i thetta, at han giordt mig orätt och blir Succumberande. Skulle han emot förmodan wid det Extraordinarie Tinget undgå

the Extra omkostningar som der wid giöras; Så blir Hr Häradzhöfdingen Stiernmarck mig derföre responsable, och må för then skuld Hr Assessorer. Swedenborg aldrig tro at iag låter hufwudsaken under hans domb komma. Jag förblifwer

Eders Excellences
och
den Höglöfl. Kongl. Hofrättens
ödmukaste tjänarinna
BRITA BEHM

Translation as follows:

See reference in LM p. 424.

Humble Explanation

On the occasion of Herr Assessor Swedenborg's later petition for a [obstin- revision in the matter - while marveling over the opiniatrete he shows - we acy] cannot help but derive satisfaction in that we now seem the more able to hope that the Assessor and the high Royal Court - which in other respects no less than all other judges must find it very hard to penetrate into the party's secret intentions - will likely be able to note, more nearly perhaps than before, what singular interest the Herr Assessor has had in the different unnecessary interlocutories against me pronounced by Herr District Judge Stiernmarck, and how highly important a reckoning he makes for himself on such help, achieved in length, seeing that in this matter which - in all his libellerande [battery of complaints] and likewise in his last Supplique handed in on the 18th of the present month - credits as being of little or no value, he is willing so highly to push the matter, namely, the retaining of the same judge, that he even expresses himself as wishing therein to seek his Royal Majesty's revision. I reckon myself to have escaped a great burden when we are found by the judge not to have been occupied in vain complaints. But the Herr Assessor now betrays himself very plainly; and would not time and delay be the chief thing whereby he thinks to have profit, even for the fourth and perhaps for the fifth year, while we would come to suffer irreparable harm. I would indeed like to see how he would find himself in the end before the highest judgment seat.

But whereas his Royal Majesty's Resolution of October 16, 1723, I 1. on the Memorial of the Götha Court of Appeal now permits the seeking of the Royal Majesty's revision in another way than is conformable to the statutes of Revision, and Herr Swedenborg has not only been pleased to set this aside but he also came in with his petition after the clock had struck twelve when the fixed time had already passed and the Resolution had gained legal force, therefore he can so much the less be given approval in his petition since the explanation that was communicated to him contains nothing more than the Resolution itself contains. But if his petition for revision in that quarter has in view that the Excellent and most worshipful Royal Court of Appeal

have not found it conformable to law and procedure to express themselves on a question on which the inferior judge did not express himself, the question namely, as to whether the expenses at an Extraordinary Court ought to rest on succumberande [the loser] or on myself who has been constrained by the conduct of my opponent and also of the ordinary District Judge to make petition for another judge in his place, then it should be sought with payment of the money for the revision.

The Herr Assessor's own conscience convicts him, even in this matter, that he has done me wrong and has become succumberande. Should he, against expectation, escape the extra costs at the Extraordinary Court which are entailed therewith, then Herr District Judge Stiernmarck will become responsible for them to me, and for this reason may Herr Assessor Swedenborg never entertain the thought that we will allow the principal matter to come under his judgment. I remain,[etc.]

BRITA BEHM